ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Η ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙΒΟΥΛΗ

ΙΟΥΝΙΟΣ 1947

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Η ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙΒΟΥΛΗ

ΙΟΥΝΙΟΣ 1947

Η ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙΒΟΥΛΗ

Ὁ ἀνωτέρω χάρτης δεικνύει τὰ σημεῖα εἰσβολῆς τῶν ἀναρχικῶν καὶ τὴν πορείαν τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν αἱ ἐπιθέσεις των. Ἐξ αὐτοῦ φαίνεται καθαρὰ ὅτι σκοπὸς των εἶναι ν' ἀποσπάσουν ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν πρὸς ὄφελος τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ τὴν Θράκην πρὸς ὄφελος τῆς Βουλγαρίας.

Ὁ Τίτο καὶ ὁ Δημητρώφ διὰ τῶν πολιτικῶν των δηλώσεων καὶ οἱ συμμορῖται διὰ τῶν ἐπιθέσεών των ἐξυπηρετοῦν τὸ αὐτὸ στρατηγικὸν σχέδιον: ν' ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὅλα τὰ ἐδάφη της ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἄνω.

«Ὁ ἀξιότιμος Ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας ὡμολόγησεν ὅτι περίπου 10.000 πρόσφυγες, κυρίως σλαυϊκῆς καταγωγῆς διέβησαν τὰ σύνορα, τὸ θέρος τοῦ 1945. Ὡμολόγησεν ἐπίσης ὅτι οἱ ἡμίσεις ἐξ αὐτῶν ἐσυνέχισαν τὸ ταξείδιόν των πρὸς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ἡ ὁμολογία αὕτη εἶναι ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτος, καίτοι ὁ κ. Κουλίσεφ ἐπροτίμησε νὰ μὴν ἀναφέρῃ τὰς χιλιάδας τῶν Σλαυοφώνων προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρουν εἰς Βουλγαρίαν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1944 συγχρόνως ἢ ὀλίγον μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων, τῶν ὁποίων οὗτοι ὑπῆρξαν στενοὶ συνεργάται. Ἔχω εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν Σλαυοφώνων αὐτῶν καὶ τῶν ἐγκλημάτων τὰ ὁποῖα διέπραξαν κατὰ τὴν γερμανικὴν κατοχήν. Ἀμφότεραι αἱ ὁμάδες αὗται ὡς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διεπεραιώθησαν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν ὁμοῦ μετὰ τῶν φευγόντων ἐξ Ἑλλάδος Ἐλασιτῶν μετὰ τὸν Δεκέμβριον 1944 ἀπετέλεσαν τὰ ἐπίλεκτα στοιχεῖα τοῦ ἀνταρτικοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος μάχεται σήμερον ἐν Ἑλλάδι.»

(Λόγος τοῦ κ. Ἀλεξ. Κύρου, τῆς 17 Φεβρ. 1947)

Ὁ ἀνωτέρω χάρτης δεικνύει τὰ δρομολόγια τὰ ὁποῖα ἠκολούθησαν οἱ Ἐλασῖται μετὰ τὴν Συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας καὶ ἀκολουθοῦν σήμερον οἱ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Στρατιωτικῶν μονάδων διωκόμενοι ἀντάρται, ἵνα εἰσέλθουν εἰς τὰ βορείως τῆς Ἑλλάδος ὅμορα κράτη καὶ εἰς τὰ διάφορα κέντρα ἐκπαιδεύσεως, ἀνεφοδιασμοῦ καὶ περιθάλψεως (Ροῦμπικ. Τέτοβο, Μποῦλκες, Νόβι - Σάτ, Μπερκοβίτσα κλπ.) καθὼς καὶ τὰ δρομολόγια διὰ τῶν ὁποίων κατόπιν, ἀφοῦ ἐξοπλισθοῦν, ἀποστέλλονται ἐκ νέου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος διὰ συμμοριακὴν δρᾶσιν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἤδη, ἀφ' ἧς ἡ Ἑλλὰς κατελήφθη ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἄξονος, ἀλλὰ καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀκόμη, ἀπὸ τὰς παραμονὰς τῆς Γερμανικῆς ἐπιθέσεως, εἶχον σαφῶς ἐκδηλωθῆ αἱ πρὸς ἐπέκτασιν ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν διαθέσεις τῶν Βορείων γειτόνων μας.

Ἡ διὰ τῆς τελικῆς ἥττης τοῦ Ἄξονος προκληθεῖσα μεταβολὴ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῶν Βαλκανικῶν τούτων Κρατῶν, οὐδόλως μετέβαλε τὰς βλέψεις των ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, συνεχισθείσης οὕτω τῆς ἐναντίον μας ἐπιβουλῆς διὰ νέων προσώπων, ὑπὸ νέα συνθήματα καὶ μὲ τὴν συμπαθῆ παρακολούθησιν καὶ συνδρομὴν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος.

Κυριώτερον ὄργανον πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τούτων καὶ ἐξουδετέρωσιν τοῦ Ἐπισήμου Κράτους εἰς τὰς ἐποφθαλμιουμένας ἐπαρχίας μας ἀπέβησαν αἱ ἐκ Βορρᾶ ἐξοπλιζόμεναι καὶ καθοδηγούμεναι συμμορίαι.
Πρὸ τετραμήνου ἔφθασεν ἐνταῦθα, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἵνα ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὴν κατάστασιν, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐρεύνης τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καὶ ἐδόθη οὕτω ἡ εὐκαιρία νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ νὰ κυκλοφορήσωσι διεθνῶς, πάντα τὰ στοιχεῖα, ἅτινα τὸ Κράτος, ὁ Παγκόσμιος τύπος, τὸ ραδιόφωνον καὶ οἱ ἐξετασθέντες πολυάριθμοι μάρτυρες ἀπεκάλυψαν σχετικῶς μὲ τὴν ξένην ἐπέμβασιν πρὸς δημιουργίαν τῆς γνωστῆς καταστάσεως καὶ ἅτινα εἶναι πλέον εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐπιθυμοῦντος νὰ ἐνημερωθῇ ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς ὑφισταμένης ἐν Ἑλλάδι γενικῆς ἀναταραχῆς, τῆς τόσον ἐξυπηρετικῆς τῶν συμφερόντων τοῦ παραλλήλως κινουμένου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος.

Ἡ ξένη κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβουλὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάμιξις τῶν Βορείων γειτόνων της εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀφίνει πλέον οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν. Τὰ ἐν προκειμένῳ συγκεντρωθέντα πλούσια στοι-

χεῖα, ὑποβληθέντα ἢ μὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐρεύνης, εἶναι τόσα καὶ τοιαῦτα, ὥστε νὰ πείθουν καὶ τὸν πλέον δύσπιστον.

Ἐν συνεχείᾳ, παρατίθενται τινὰ ἐξ αὐτῶν συγκεντρωθέντα ὄχι μὲ τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἀποτελοῦν πλήρη συλλογὴν ἀλλὰ μᾶλλον ἀντιπροσωπευτικὴν τοιαύτην τῶν διαφόρων πηγῶν καὶ τῶν διαφόρου εἴδους ἀποδείξεων, τὰς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κατέχει περὶ τῆς κατὰ τῆς ἀκεραιότητός του ξένης ἐπιβουλῆς.

Λόγοι, ἄλλωστε, ἁβρότητος ἔναντι τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης ἐπέβαλον τὴν ἐκλεκτικὴν χρησιμοποίησιν τῶν ποικίλων στοιχείων, ἵνα μὴ θεωρηθῇ ὅτι διὰ τῆς παρούσης ἐκδόσεως ἐπεδιώξαμεν νὰ προδικάσωμεν τὸ πόρισμα αὐτῆς.

Ἀθῆναι, Ἰούνιος 1947.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΡΕΙΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ

1. — *Πρὸ 23 ἐτῶν.*

«Ἡ Μακεδονία καὶ Θράκη βρίσκονται σὲ ἀναβρασμὸ καὶ ζητοῦν αὐτονόμηση...»

«ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (31 Αὐγούστου 1924). Συνέδριο τῆς Βαλκανικῆς Κομμουνιστικῆς Ὁμοσπονδίας. Σημείωσις: Ἡ Βαλκανικὴ Κομμουνιστικὴ Ὁμοσπονδία, ἀνεξάρτητος τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, δὲν κατηργήθη ταυτοχρόνως μὲ τὴν Κομιντέρν.

2. — *Μετὰ τὴν αὐτονόμησιν ἡ ἀνεξαρτησία.*

«...Ἂν δὲν συντρίψουμε τὸν ἐθνικὸ ζυγὸ τῆς ντόπιας Μπουρζουαζίας ποὺ βαραίνει στὴ Μακεδονία καὶ Θράκη, δὲν μποροῦμε νὰ τσακίσουμε τὸν κοινωνικὸ ζυγὸ τῆς ἴδιας Μπουρζουαζίας ποὺ βαραίνει ἐπάνω σὲ μᾶς. Δὲν μποροῦμε ἀλλοιώτικα νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τοὺς κατακτητικοὺς καὶ ἰμπεριαλιστικοὺς πολέμους ποὺ ξεσποῦν εἰς βάρος μας, ἐν ὅσῳ ἐξακολουθεῖ ἡ σημερινὴ κατάσταση τοῦ διαμελισμοῦ καὶ τῆς καταπίεσης τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης ἀπὸ τὴν Βαλκανικὴ καὶ Τουρκικὴ Μπουρζουαζία.

»...Νά γιατὶ ἀγωνιζόμεθα γιὰ τὴν Ἕνωση τῶν 3 τμημάτων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ γιὰ τὴν ἑνιαία καὶ ἀνεξάρτητη Κρατική τους ὕπαρξη.

»...Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸ Προλεταριᾶτο!

»Ζήτω ἡ ἀνεξάρτητη Μακεδονία καὶ Θράκη!»

«ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (14 Δεκεμβρίου 1924). Μανιφέστο τοῦ τελευταίου Συνεδρίου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος (26 Νοεμβρίου — 3 Δεκεμβρίου 1924).

3. — *«Ἀνεξάρτητη κρατικὴ ὕπαρξη».*

...«Οἱ Μακεδόνες ἐργάτες καὶ χωρικοί, ἀδιακρίτως καταγωγῆς, κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς Βαλκανικῆς Μπουρζουαζίας ποὺ τοὺς μοιράσθηκε, παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τῶν διαφόρων ἐθνικιστικῶν προπαγανδῶν, ἐξακολουθοῦν νὰ συνδέονται μεταξύ τους μὲ μιὰ κοινὴ συνείδηση.

»...Ποθοῦνε καὶ ἀγωνίζονται νὰ ξαναενώσουν τὰ τρία τμήματα τῆς διαμελισμένης των Πατρίδας καὶ ν' ἀποχτήσουν ἑνιαία καὶ ἀνεξάρτητη κρατικὴ ὕπαρξη. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ Θρακικὸ Λαὸ ὁ ὁποῖος εἶναι διαμοιρασμένος ἀπὸ τὴν Τουρκική, Βουλγαρικὴ καὶ Ἑλληνικὴ Μπουρζουαζία.

»...Ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγώνας τῶν καταπιεζομένων Λαῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης εἶναι ἀγώνας κατὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ὑποτελοῦς του Βαλκανικῆς Μπουρζουαζίας».

«ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» — 14 Δεκεμβρίου 1924. Ἄρθρον τοῦ Γεν. Γραμ. τοῦ Κ. Κ. Ε. Π. Πουλιοπούλου μὲ τὸν τίτλον «Τὸ Μακεδονικὸ Ἡφαίστειο».

4. — «*Ξεχωριστὸ κράτος*».

«Τὸ ΚΚΕ ὑποστηρίζει μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης τῶν πληθυσμῶν Μακεδονίας - Θράκης, ὧς τὸν ἀποχωρισμό τους σὲ ξεχωριστὸ κράτος. Εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν Μὰρξ καὶ Λένιν καὶ τὸ κόμμα μας τὴν ἀκολουθεῖ μὲ συνέπεια».

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Γ. Ζεύγου: «Γιατὶ ἡ ἐπανάσταση στὴν Ἑλλάδα θ' ἀρχίσει σὰν ἀστικοδημοκρατική».

5. — *Δικτατορία μειονοτήτων*.

«Κινητήριες δυνάμεις στὴν ἐπερχόμενη ἐπανάσταση εἶναι ἡ ἐργατικὴ τάξη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φτωχομεσαίας ἀγροτιᾶς, τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων καὶ τῆς ἄλλης φτωχολογιᾶς. Αὐτωνῶν τὴ διχτατορία θὰ ἐγκαθιδρύσει ἡ ἐπανάσταση, δηλαδὴ τὴν ἐπαναστατικὴ δημοκρατικὴ διχτατορία τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν μὲ βάση τὰ Σοβιέτ».

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν «Ἱστορία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος» ποὺ ἐγράφη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγόν του Ν. Ζαχαριάδην κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1939 εἰς τὰς φυλακὰς Κερκύρας καὶ ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν «Κομμουνιστικὴν Ἐπιθεώρησιν» τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1943. (Ἀπόφασις τῆς Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἰανουάριος 1943, ἄρθρ. 5).

6. — «*Ἰμπεριαλιστικὸς πόλεμος*».

«...Τὸ αἷμα τῶν στρατιωτῶν μας χύνεται εἰς μάτην τώρα ὅπου οἱ Ἰταλοὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

...Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ αὐτὸ τὸν ἰμπεριαλιστικὸ πόλεμο τῆς Ἀγγλίας, Γερμανίας καὶ λοιπῶν».

(Τέλος, ὁ Ζαχαριάδης δηλοῖ ὅτι ἐπιθυμεῖ χωριστήν, ἔντιμον καὶ ἄμεσον εἰρήνην).

Ἐπιστολὴ τοῦ Ν. Ζαχαριάδη, Γεν. Γραμμ. τοῦ Κ. Κ. Ε. ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰανουαρίου 1941, (ἀναδημοσιευθεῖσα εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» τῆς 28-10-43). Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ ἐγράφη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνο - Ἰταλικοῦ πολέμου, καθ' ἣν στιγμὴν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐκκαθάρισαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀπὸ τὰ εἰσβαλόντα Ἰταλικὰ Τμήματα.

7.— ΚΟΜΟΤΙΝΗ, 1944. — Ἐαμοβουλγαρικὴ συναδέλφωσις. — Οἱ Βούλγαροι Ὑπουργοὶ Τερπέτζεφ καὶ Νέϊκωφ (σημειούμενοι διὰ τῶν ἀριθμῶν 1 καὶ 2) μετὰ τοῦ Λοχαγοῦ Κωνσταντάρα, Διοικητοῦ τῆς VI Μεραρχίας Ε.Λ.Α.Σ. (3), τοῦ Ἰορδάνογλου, φρουράρχου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ Καβάλλας (4), τοῦ Βαγγέλη Μερκάτα, ἀρχηγοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. Καβάλλας (7) καὶ ἄλλων Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων κομμουνιστῶν. Τὴν Ἐαμοβουλγαρικὴν συναδέλφωσιν, συμβολίζουν οἱ εἰς τὴν πρώτην σειρὰν διακρινόμενοι δαφνοστεφανωμένοι ἐλασίτης ἀντάρτης καὶ Βούλγαρος στρατιώτης.

8.— ΚΑΒΑΛΛΑ, Ὀκτώβριος 1944.— Εὐθὺς μετὰ τὴν συνθηκολόγησιν τῆς Βουλγαρίας. — Στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. φωτογραφούμενα μὲ Βουλγάρους ἀξιωματικοὺς καὶ ξένους ἀνταποκριτάς. Διακρίνονται μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ Βαγγέλης Μερκάτας ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Καβάλλας, ὁ Τ. Πετικίδης ὑπεύθυνος τοῦ ΕΑΜ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, ὁ «Ἀετὸς» ἀρχηγὸς τῆς Λαϊκῆς Ἀσφαλείας, δύο Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἕνας Βούλγαρος Λοχαγός. Δεύτερος ἐκ δεξιῶν τῆς δευτέρας ἐκ τῶν κάτω σειρᾶς εἶναι ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώυτερ Ρόμπερτ Μπίτζιο.

9. — Βαλκανικὴ Ἕνωσις Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν.

«ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟΝ

Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδας καὶ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Βουλγαρίας ὕστερα ἀπὸ τὴν διάλυση τῆς Κομ. Διεθν. ἔχοντας ὑπ' ὄψη τὴν ὡς τώρα πολιτικὴν γραμμὴν τῆς Κομ. Διεθν. καὶ τὶς τελευταῖες ὁδηγίες της καὶ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ γιὰ τὴν ταχύτερη καὶ ἀποτελεσματικώτερη δράση της μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἐγκαθίδρυση στὴν Βαλακανικήν, Ἕνωσης Σοβιετικῆς Δημοκρατίας καὶ νὰ λύσουν μιὰ γιὰ πάντα τὶς διαφορὲς ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς, ἀποφασίζουν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους των ποὺ ὑπογράφουν τὸ σύμφωνον αὐτό:

1ον) Τοῦ συντρόφου Γιάννη Ἰωαννίδη ἐκ μέρους τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ

2ον) τοῦ συντρόφου Δουσὰν Δασκάλωφ ἐκ μέρους τοῦ Κ. Κ. Β. τὰ ἑξῆς:

1) Τελικὸς σκοπὸς καὶ τῶν δύο κομμάτων καθορίζεται ἡ ἐγκαθίδρυση στὴ Βαλκανικὴ Ἕνωσης Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, ποὺ θὰ περιλαμβάνει τὴν Ἑλλάδα, τὴν Μακεδονία καὶ τὴν Σερβία.

2) Τὸ Κ. Κ. Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας εἶναι ἐλεύθερα νὰ κανονίσουν τὴν τακτικὴ τῆς δράσης τους γιὰ νὰ φθάσουν στὸν τελικὸ σκοπὸ ὅπως αὐτὰ νομίζουν καλλίτερα.

3) Γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν συνόρων ἀπὸ Β. καὶ τὰ δύο κόμματα θὰ ἐργασθοῦν ὥστε τὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας νὰ πιάνουν ἀπὸ τὸ Δούναβη μὲ τέλος Β. τοῦ Φιοῦμε στὴν Ἀδριατική.

4) Στὴ Βουλγαρία θὰ δοθεῖ διέξοδος ἐδαφικὴ στὸ Αἰγαῖο.

5) Ἡ Ἰσταμποὺλ καὶ τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων νὰ ἀποτελέσουν ἀνεξάρτητη καὶ αὐτόνομη Δημοκρατία ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς Ε. Σ. Σ. Δ. Ρωσσίας.

6) Ἡ Μακεδονία, ἡ Ἑλληνική, Βουλγαρικὴ καὶ Σερβική, δηλαδὴ ἡ χώρα ποὺ συμπεριλαμβάνεται μέσα στὸ ποταμὸ Νέστο καὶ τὸ ὅρος Ροδόπη, τὰ ὄρη Ρῦλα, Ὀσνικὼφ Σὰρ (Σκάρδος) ἀπὸ Β. τὶς Ἀλβανικὲς Ἄλπεις καὶ τὴν Πίνδο ἀπὸ Δυσμὰς τὸ ὄρος Ὄλυμπος καὶ τὸ Αἰγαῖο ἀπὸ Νότον μὲ τὴν νῆσον Θάσον θὰ ἀποτελέσουν ἀνεξάρτητη Αὐτόνομη Σοβ. Δημοκρατία μέσα στὴν Ἕνωση Σ. Σ. Δ. τῆς Βαλκανικῆς.

Ἐπίσημη γλῶσσα θὰ εἶναι ἡ ἑλληνικὴ καὶ βουλγαρική.

Τὸ σύμφωνο αὐτὸ διατυπώθηκε ἑλληνικὰ καὶ βουλγαρικά.

Πετρίτσι 12 Ἰούλη 1943

Γιὰ τὸ Κ. Κ. Ε.	Γιὰ τὸ Κ. Κ. Β.
(ὑπ.) Γιάννης Ἰωαννίδης	(ὑπ.) Δουσὰν Δασκάλωφ»

(Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εὑρεθέντος εἰς τὸ χωρίον Μπούλα Κομμουνιστικοῦ Ἀρχείου).

10. — Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Βαλκανίων.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

«Ε. Λ. Α. Σ.
ΑΝΤΑΡΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ
ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ - ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΙον

Ἀριθ. πρωτ. 12

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω ἀποχαιρετιστήριον τηλεγράφημα τῶν εἰς τὴν Πανθεσσαλικὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ Ἰουνίου ἐ. ἔ. μετασχόντων ἀντιπροσώπων Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἀλβανίας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε ἵνα κοινοποιηθῇ οὗτος εἰς ἅπαντας τοὺς ἀντάρτας σας.

Ἕδρα, τῇ 14 Ἰουλίου 1943

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ
ΑΡΗΣ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΛΗΠΤΑΙ:
Στρατηγεῖον Στερεᾶς Ἑλλάδος
» Θεσσαλίας
» Ἠπείρου
» Δυτ. Μακεδονίας
Ἀρχηγεῖον Πελοποννήσου (μέσῳ Στερεᾶς)

Τ. Σ. Διὰ τὴν ἀκρίβειαν
Τὸ ΙΙ Γραφεῖον
Ὑπογραφὴ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Ἔφεδρος Ὑπολ. Μηχανικοῦ»

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ:
Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν (ὑ. τ. ἀ.)

* * *

Χαιρετιστήριον τηλεγράφημα τῶν ἀντιπροσώπων Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἀλβανίας στὸν Ε. Λ. Α. Σ.

«Φεύγοντες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα σᾶς στέλνομε τοὺς δικούς μας πολεμικοὺς χαιρετισμοὺς διὰ τὸν Ἡρωϊκὸν Στρατὸν Ε. Λ. Α. Σ., ὅστις ὑπὸ σταθερὰν καθοδήγησιν πολεμᾶ δι' ἐθνικὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ εὐημερίαν Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

»Πιστεύομεν ἡ ἕνωσις τῶν Λαϊκῶν ἀπελευθερωτικῶν Στρατῶν Ἀλβανίας, Ἑλλάδος, Σερβίας, Βουλγαρίας ὑπὸ τὴν κοινὴν διοίκησιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Βαλκανίων, θὰ σταθεροποιήσῃ πλήρη τὴν Νίκην κατὰ τοῦ φασισμοῦ.

»Ζήτω ὁ Ἡνωμένος Λαὸς τῶν Βαλκανίων.

(ὑπ.) ΤΥΜΠΟ, ΤΖΙΟΤΖΙΟ»

Κείμενον ἐγγράφου εὑρεθέντος εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς 13ης Μεραρχίας Ε.Λ.Α.Σ. (Ἀρχεῖα Γενικῆς Ἀσφαλείας).

11. — *Οἱ ἀδελφοὶ Ἀλβανοὶ καὶ Βούλγαροι.*

«ΕΛΑΣ. Ἀνταρτικὰ Σώματα Ἑλλάδος. Γενικὸν Στρατηγεῖον. Ἐπιτελεῖον. Γραφεῖον ΙΙΙ. Ἀριθ. 88 (ἀριθ. 1417)20)7)43).

»Κατόπιν τοῦ ἀναπτυχθέντος πνεύματος συναδελφώσεως μετὰ τῶν Ἀλβανῶν καὶ Γιουγκοσλάβων ἀνταρτῶν καὶ τῆς διαπιστωθείσης ἀνάγκης τῆς πλήρους συνεργασίας... ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιδιωχθῇ ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν μας καὶ ὁ σχηματισμὸς μελλοντικῶς ἑνὸς μονίμου Βαλκανικοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου, ὅπερ θὰ δίδῃ τὰς γενικὰς γραμμὰς τῶν ἐπιχειρήσεων... Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιδιώξουν τὴν πλήρη συνεργασίαν μετὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ καὶ Σερβικοῦ Στρατοῦ τοῦ ΕΑΜ εἰς τὰς περιφερείας τὰς γειτνιαζούσας μετ' αὐτῶν καὶ εἰδικῶς εἰς τὰς περιφερείας Μπικλίτσα, Γράμμου, Κόνιτσα, Γραμπάλας, Καλαμᾶ, Καϊμὰκ - Τσάλου, Φλωρίνης, Μοναστηρίου, Γευγελῆς. Ἡ συνεργασία αὕτη δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καλλίτερα διὰ τῆς στενῆς ἐπαφῆς καὶ τῆς πλήρους στρατιωτικῆς συμπράξεως... Τὰ συγκροτήματα ταῦτα θὰ δρῶσιν οὐ μόνον ἐναντίον τῶν κατακτητῶν ἀλλὰ... θὰ περιέρχωνται τὰς περιφερείας τῆς Κορυτσᾶς, Ἀργυροκάστρου, Τσαμουριᾶς, Καστοριᾶς, Μοναστηρίου, Φλωρίνης, Ἀλμωπίας καὶ Γευγελῆς ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες Ἀλβανοὶ καὶ Σλαβόφωνοι Μακεδόνες καὶ θέλουσι συντελέσῃ εἰς ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΑΔΕΛΦΙΚΩΝ ΔΕΣΜΩΝ μεταξὺ τῶν λαῶν τῶν περιοχῶν τούτων... Ἡ στρατιωτικὴ αὐτὴ συνεργασία θέλει ἐπὶ πλέον συντελέσῃ διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον ΑΔΕΛΦΙΚΗΝ διαβίωσιν καὶ συνεργασίαν τῶν Βαλκανικῶν Λαῶν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ
ΑΡΗΣ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ
ΒΑΣ. ΣΑΜΑΡΙΝΙΩΤΗΣ

Γενικὸν Στρατηγεῖον 9)8)43
ΠΑΡΑΛΗΠΤΑΙ:
Στρατηγεῖον Ἠπείρου καὶ Δυτ. Μακεδονίας
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ:
Στρατηγεῖα Θεσσαλίας καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος
Στρατηγεῖα Ἀλβανίας καὶ Γιουγκοσλαβίας
Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΛΑΣ»,

Κείμενον ἐγγράφου εὑρεθέντος εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς 13ης Μεραρχίας Ε.Λ.Α.Σ (Ἀρχεῖα Γενικῆς Ἀσφαλείας)

12. — *Αὐτονόμησις καὶ ἐκχώρησις ἐπαρχιῶν.*

«1) Αἱ ἐπαρχίαι Κιλκίς, Παιωνίας, Ἀλμωπίας, Γιαννιτσῶν, Ἐδέσσης, Ἑορδαίας, Φλωρίνης καὶ Καστορίας ἐκχωροῦνται ἀπὸ τὸ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ ὡς ζώνη δράσεως τοῦ ΣΝΟΦ.

2) Τὸ ΣΝΟΦ (1) ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνει τὴ ζώνη τῆς δράσης

(1) Σ.Ν.Ο.Φ. = Σλαυϊκὸν Λαϊκὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον. Ὀργάνωσις ἐργασθεῖσα ἐπὶ κατοχῆς ὑπὲρ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος, μετεβλήθη εἰς Ν.Ο.Φ.

του καὶ σὲ ἄλλες νοτιώτερες ἐπαρχίες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐξασφάλιση πλήρους κυριαρχίας στὶς παραπάνω ἐπαρχίες.

3) Ὁ Βουλγαρικὸς Στρατὸς κατοχῆς τῆς Μακεδονίας παίρνει τὴν ὑποχρέωση νὰ καταλάβει τὰ ἀστικὰ κέντρα τῆς Μακεδονίας ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανῶν καὶ τὴν παράδοση τούτων εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ΕΑΜ.

4) Ἀποφασίζουν ἀπὸ κοινοῦ ΕΑΜ καὶ ΣΝΟΦ τὴν δημιουργία αὐτονόμου Μακεδονικοῦ Κράτους Σοβιετικῆς Ὀργάνωσης τὸ ὁποῖον θὰ ζητήσει νὰ μπεῖ κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῆς Ρωσίας.

5) Γιὰ τὴν ἐνίσχυση ΕΑΜ - ΣΝΟΦ ἀναλαμβάνεται ἡ ὑποχρέωση τῆς πλαισίωσης τῆς Διεθν. Μερ)χίας ποὺ θὰ ἱδρυθεῖ στὸ Καϊμακταλὰν ἀπὸ Βουλγάρους ἀξιωματικοὺς καὶ ὁ ἐφοδιασμός της μὲ πυρομαχικά.

6) Νὰ φροντίσουν οἱ Βούλγαροι γιὰ τὴν κατασυκοφάντηση κάθε δυναμικοῦ ἐθνικιστικοῦ στοιχείου στὶς ἀρχὲς κατοχῆς, ὥστε νὰ μὴ ἀναπτυχθεῖ ἐθνικιστικὴ κίνηση. Καθιερώθη τέλος ὡς σημαία τῆς Σοβ. Δημ. Μακεδονίας ἡ βουλγαρικὴ τοιαύτη μὲ ἀντίθετον φορὰν τῶν χρωμάτων καὶ μὲ ἀστέρια εἰς τὸ κέντρον».

Δεύτερον σύμφωνον ὑπογραφὲν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1944 μεταξὺ τοῦ λοχαγοῦ Κάλτσεφ καὶ τοῦ ΕΑΜ ἐκπροσωπηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀνδρ. Τζίμα, εἰς Καρυδιὲς Ἐδέσσης.

(Τοιαύτη σημαία ὑψώθη εἰς τὴν Ἀρδαίαν ὑπὸ τοῦ ΕΑΜ).

13. — Ὁ μεγάλος σκοπός.

«Ἀδέλφια,

Ἡ ὥρα τῆς ἐκπλήρωσης τοῦ σκοποῦ μας εἶναι κοντά. Ἡ συμφωνία τοῦ Πετριτσίου ποὺ ὑπογράφηκε ἀπὸ τὸν σύντροφόν μας Γιάννη Ἰωαννίδη τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀπὸ τὸ σύντροφο Δουσὰν Δασκάλωφ τοῦ Κ.Κ. Βουλγαρίας στὶς 22 Ἰουλίου 1943 πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθεῖ. Ὁ προστάτης μας Στάλιν θὰ ἐπιδιώξει κατὰ τὸ σύμφωνον αὐτὸ νὰ περιλάβει ὅλα τὰ παιδιά του ὡς τὸν Ὄλυμπο στὶς ἀγκάλες τῆς Σλαβικῆς Μητέρας.

»Πολεμήσατε τὸν προδότη Ζέρβα, τὰ τάγματα ἀσφαλείας, τοὺς πλουσίους, τοὺς ἐμπόρους, πολεμήσατε ὅλους γιὰ νὰ μὴ συμμαχήσουν μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἐναντίον μας καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐμποδίσουν τὴν ἕνωση ὅλων τῶν προλεταρίων ἐδῶθε καὶ ἐκεῖθε ἀπὸ τὰ σύνορα.

Ε.Α.Μ. Θεσσαλονίκης, 12 Σεπτεμβρίου 1944».

(Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εὑρεθέντος εἰς τὸ χωρίον Μπούλα Κομμουνιστικοῦ Ἀρχείου).

14. — Μπακιρτζῆς πρὸς Τίτο.

«Ἀγαπητὲ Στρατάρχα,

Ἡ Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος σᾶς

εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὴν πρότασίν σας περὶ ἐθνικῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ λαοῦ μας ὁ ὁποῖος εἶναι τόσον στενῶς συνδεδεμένος μὲ τὸν ἀγῶνα τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ λαοῦ.

»Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἐν ὅπλοις ἀδελφωσύνη μας ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ θὰ σφυρηλατήσῃ τὴν διαρκῆ καὶ στενὴν συνεργασίαν τῶν λαῶν μας...

»Προτείνομεν ὅπως ἡ Γιουγκοσλαβικὴ καὶ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀπελευθερώσεως ἀνταλλάξουν ἐκπροσώπους καὶ χαιρετίζομεν μετ' ἀδελφικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸν ἡρωϊκόν σας ἀγῶνα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ΠΕΕΑ Μπακιρτζῆς».

— *Τίτο πρὸς Μπακιρτζῆν.*

Τὴν 6ην Ἀπριλίου ὁ Στρατάρχης Τίτο ἔστειλε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

«Κύριε Πρόεδρε,

Μὲ εἰλικρινῆ ἱκανοποίησιν ἔλαβον γνῶσιν τῆς δηλώσεώς σας ὅτι εἶσθε ἕτοιμοι νὰ συνεργασθῶμεν εἰς τὸν παρόντα ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον ὡς καὶ μεταπολεμικῶς, ὅτε καὶ θὰ χρειασθῇ ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων.

»Ἐλάβομεν γνῶσιν μετὰ μεγάλης ἱκανοποιήσεως τῆς προτάσεώς σας περὶ ἀνταλλαγῆς ἐκπροσώπων τῶν Ἐθνικῶν Ἐπιτροπῶν Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἑλλάδος.

Παρακαλῶ δεχθῆτε τὰ σέβη μου.

Τίτο, Στρατάρχης Γιουγκοσλαυΐας»

Ραδιοσταθμὸς Ἐλευθέρας Γιουγκοσλαυΐας, σερβοκροατικὴ ἐκπομπὴ 20 - 4 - 44.

15. — Στρατιωτικὸν Σύμφωνον Γερμανῶν - ΕΛΑΣ

«Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι 1) Καπετὰν Κῖτσος, Διοικητὴς 2ου Τάγματος 31ου Συντάγματος ΕΛΑΣ, ἐνεργῶντας ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ο. Μ. Μ. (Ὁμάδος Μεραρχιῶν Μακεδονίας) μὲ ἐξουσιοδότησι τοῦ μεράρχου XI Μεραρχίας Λασσάνη καὶ 2) ταγματάρχης Ἔριχ Φένσκε διοικητὴς τῆς μονάδος 31756, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἐνόπλων γερμανικῶν δυνάμεων τῆς στρατιᾶς Αἰγαίου, συνελθόντες σήμερα τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1944 στὸ χωριὸ Λειβάδι περιφερείας Θεσσαλονίκης συνεφωνήσαμεν τὰ παρακάτω:

1ον) Ὁ ΕΛΑΣ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσι νὰ μὴ ἐμποδίσῃ τὴν ὑποχώρησι τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ στὴν περιοχὴ τῆς Ο.Μ.Μ. μπαίνοντας σὲ κάθε ἐκκενούμενο τμῆμα μετὰ τὴν ἀναχώρησι καὶ τοῦ τελευταίου γερμανοῦ στρατιώτου.

2ον) Παράλληλα ἡ γερμανικὴ Α.Σ.Δ.Μ.Α. ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἀποχώρησι τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας ἀπὸ τὴν πόλι τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ὁποίαν καὶ θὰ παραδώσῃ στὸν ἐφεδρικὸν ΕΛΑΣ καὶ στὴν πο-

λιτικὴν ὀργάνωσι τοῦ ΕΑΜ σύμφωνα μὲ λεπτομερειακὸ σχέδιο ποὺ τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη (Ο.Μ.Μ. - ΕΑΜ καὶ Γ.Α.Σ.Δ.Μ.Α.) θὰ καθορίσουν.

3ον) Ὁ ΕΛΑΣ ἐγγυᾶται γιὰ τὴ ζωὴ τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν ποὺ προσχώρησαν εἰς τὰς τάξεις του, φτάνει νὰ ὑποσχεθοῦν πὼς θὰ πολεμήσουν στὸ πλευρό του ἐνάντια σὲ οἱονδήποτε ἐχθρὸν τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ.

4ον) Ὁ ΕΛΑΣ δὲν φέρνει καμμιὰ εὐθύνη ἂν ἀντιλαϊκὲς προδοτικὲς ὁμάδες ἐπιτεθοῦν κατὰ γερμανικῶν δυνάμεων.

5ον) Ἡ Γ.Α.Σ.Δ.Μ.Α. θὰ παραχωρήσῃ στὸν ΕΛΑΣ βαρὺ ὁπλισμὸ καὶ ἀνάλογο πολεμικὸ ὑλικὸ γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσι τῶν παραπάνω ὁμάδων.

6ον) Ὁ ΕΛΑΣ μὲ τοὺς ὅρους αὐτοὺς καὶ μὲ τὴν συνεργασία τῶν Βουλγαρικῶν καὶ Ἀλβανικῶν παρτιζάνικων τμημάτων ἀναλαμβάνει τὴν καταπολέμησι τῶν ἀντιλαϊκῶν παρτιζάνικων ὁμάδων.

Τὸ σύμφωνο αὐτὸ γράφηκε σὲ δύο, τὸ ἕνα στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, καὶ τὸ παρέλαβε ὁ ταγματάρχης Ἔριχ Φένσκε, καὶ τὸ δεύτερο στὴν γερμανικὴ καὶ τὸ παρέλαβε ὁ καπετὰν Κῖτσος.

Λειβάδι 1 Σεπτεμβρίου 1944

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ο. Μ. Μ.
Καπετὰν Κῖτσος

Γιὰ τὴν Γ. Α. Σ. Δ. Μ. Α.
Ἔριχ Φένσκε»

Κείμενον τοῦ Μυστικοῦ Συμφώνου ΕΑΜ - Γερμανικοῦ Στρατηγείου Θεσσαλονίκης, τὸ πρωτότυπον τοῦ ὁποίου κατετέθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἐλασιτῶν Μακεδονίας - Θράκης εἰς τὴν ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς Θεσσαλονίκην.

Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἐξετέθη εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἔκθεσιν πειστηρίων ἐν φωτοτυπίᾳ, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου τῆς προσκλήσεως ἣν ἀπηύθυνεν ὁ Καπετὰν Κῖτσος πρὸς τὸν Γερμανὸν ἀξιωματικὸν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου.

16. — Ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν Βουλγαρικὸν Στρατόν.

«ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΕΝ ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΑ (Κομοτινὴ)
ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Κάτοικοι τοῦ Αἰγαίου (Μπέλο Μόρι). Τὸ τέλος τοῦ πολέμου τῆς ἀδελφοκτονίας μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν ἐθνῶν ἤγγισε...

»Κάμνομεν ἔκκλησιν πρὸς ὁλόκληρον τὸν λαὸν Γκιουμουλτζίνας (Κομοτινῆς ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος νὰ ἔχῃ τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν βουλγαρικὸν στρατόν, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ζωήν του εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑπηρετήσῃ διὰ τὴν αἰωνίαν ἀδελφωσύνην τῶν Βαλκανικῶν ἐθνῶν. Διὰ ταῦτα ποιοῦμεν ἔκκλησιν πρὸς ὑμᾶς νὰ στολίσητε τὰς οἰκίας σας μὲ τὴν ἀνίκητον ἐρυθρὰν σημαίαν σας τοῦ σφυριοῦ καὶ δρεπανιοῦ, νὰ ὑποστείλητε ὅλας τὰς ἐθνικὰς σημαίας τῶν ἀποτυφλωθέντων Βουλγάρων καὶ

17.— Ἡ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατάληψις τῆς Ἑλλάδος τὸν Μάϊον τοῦ 1941, εὗρεν εἰς τὰς φυλακὰς Ἀκροναυπλίας ἀριθμὸν κομμουνιστῶν καὶ αὐτονομιστῶν, οἵτινες ἐκρατοῦντο ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δι' ἀντεθνικὴν δρᾶσιν.

Εἰς τὰς 27 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Βουλγαρικῆς Πρεσβείας, ἥτις ἐζήτησεν τὴν ἄμεσον ἀποφυλάκισιν τῶν κρατουμένων, χαρακτηρισθέντων ὡς Βουλγάρων ὑπηκόων, αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ δι' ἐγγράφου των, τοῦ ὁποίου τὴν φωτοτυπίαν παραθέτομεν παραπλεύρως, διέταξαν τὴν ἀπελευθέρωσιν εἴκοσιν ἐκ τῶν πλέον σημαινόντων κομμουνιστῶν καὶ αὐτονομιστῶν. Οὗτοι ἀποφυλακισθέντες μετέθησαν εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐφωδιάσθησαν μὲ βουλγαρικὰ διαβατήρια μὲ τὰ ὁποῖα καὶ ἀνεχώρησαν. Ἀργότερον ἅπαντες συναντῶνται εἰς τὸ Κ.Κ.Ε., τὴν Ὀχράνα, τὴν ΝΟΦ καὶ ἄλλας αὐτονομιστικὰς ὀργανώσεις.

Ἐξ αὐτῶν, ὁ Ἀνδρέας Τζίμας ἔδρασεν ὡς μέλος τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀργότερον δέ, ὡς σύνδεσμος τοῦ Κ.Κ.Ε. μετὰ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ μετώπου τοῦ Τίτο.

Ὁ αὐτὸς Τζίμας, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον, Σαμαρινιώτης Β. εἶναι ὁ μετὰ τοῦ Σ. Σαράφη καὶ Α. Βελουχιώτη ὑπογράψας τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 κείμενον τοῦ παρόντος Βιβλίου.

Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀνωτέρω ἔχει ἐν μεταφράσει ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὸ στρατόπεδον συγκεντρώσεως Κομμουνιστῶν

Ἐν Ναυπλίῳ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 621 Διαταγῆς τῆς μυστικῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας (ἀριθ. 36710) καὶ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Βουλγαρικῆς Πρεσβείας ἀφέθησαν ἐλεύθεροι οἱ κάτωθι κρατούμενοι:

1) Λάζαρος Ζησιάδης.
2) . . . .
3) . . . .

(Ὑπογραφή)».

Ἑλλήνων πατριωτῶν καὶ νὰ φυλάξητε πλήρη τάξιν καὶ ἡσυχίαν μέχρις αὔριον, ὅταν συνέλθουν γενικαὶ συνεδριάσεις μεταξὺ τῶν Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εἰρηνικὴν ἐξέλιξιν τῶν Βαλκανικῶν ἐθνῶν.

»Ζήτω ἡ ἀδελφικὴ συνεργασία μεταξὺ Βουλγαρικῶν, Ἑλληνικῶν, Ἀρμενικῶν καὶ Τουρκικῶν Ἐθνικοτήτων.

»Ζήτωσαν ἡ πολεμικὴ ἀδελφωσύνη μεταξὺ τοῦ Ἐρυθροῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ καὶ πάντων τῶν Ἑλληνικῶν Ἐρυθρῶν Μονάδων...

Ἐκ τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο. Φ. ἐν Κομοτινῇ Γκιουμουλτζίνα. Φίλιππος Γεωργίεφ, ἰατρός, Ἀλέξανδρος Μίντσφε, Γεώργιος Μπέλεφ, Στέφανος Τσολάκωφ, Κύριλλος Μπέτζεφ, Πέταρ Νίτσεφ, Μιλοὺς Τοπάλωφ, Βασίλης Μαΐκωφ, Κύριλλος Τσερποκόλεφ, καθηγητής, Ἄγγελ. Καραϊβάνωφ, Ὄττο Κακαρέλης, Α. Πλατσίδης, Αἰμιλ. Γερασίμου, Νικόλ. Νικολαΐδης, Κώστας Σιμόπουλος, Ἰουρνίδης Γιουσούφ, Σεφκὲτ Ὀσμάν, Τακβὸρ Ζερβογιάν, Μπεντρὸς Μπερμπεριάν, Χασὶκ Νασιανιάν.

Ἐν Κομοτινῇ τῇ 11ῃ Σεπτεμβρίου 1944».

Κείμενον προκηρύξεως τῆς ὁποίας φωτοτυπία ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τῆς Τετάρτης 5)3)47. Ἡ προκήρυξις ἐκυκλοφόρησε τὴν 11ην Σεπτεμβρίου 1944, ἡμέραν ἐκκενώσεως τῆς Κομοτινῆς ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων.

18. — Ἐπίθεσις κατὰ Ἑλληνικῶν χωρίων.

«ΕΛΑΣ, 11η Μεραρχία, 1)26

19 - 9 - 44

Πατριῶτες καλὴ λευθεριά,

Κατόπιν ἀποφάσεως τῶν συμμαχικῶν Βουλγαρικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ τάγματός μας... τὰ χωρία ταῦτα διὰ πυροβολικοῦ καὶ δυνάμεώς μας ὡς καὶ Βουλγαρικῶν τοιούτων, θέλουσι καταστραφῆ ἐκ θεμελίων».

Ἀπόσπασμα προκηρύξεως συντεταγμένης Ἑλληνιστὶ καὶ Βουλγαριστί, τάγματος 11ης Μεραρχίας τοῦ ΕΛΑΣ, ὑπογραφομένης ὑπό τινος Γεροδήμου καὶ τοῦ Βουλγάρου Ἀτανάσωφ καὶ ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς κατοίκους Μπάφρας, Τσερεπλιάνης, Κολμίστας καὶ Νικησάνης, ἁπάντων χωρίων τῆς περιοχῆς Παγγαίου.

19. — Ἀντισυμμαχικαὶ ἐνέργειαι.

«ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Συνδέσμου Σ. Σ. Ἀποστολῆς

Παρὰ τῷ Γ. Σ. ΕΛΑΣ. Ἀριθ. Μ. Κ. 65

30 Σεπτεμβρίου 1944

Πρὸς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον ΕΛΑΣ

...Ἔλαβον τὴν ἐντολὴν τῆς Μονάδος 133 ὅπως φέρω εἰς γνῶσιν σας τὰ ἀκόλουθα: Ὁ ΕΛΑΣ Δράμας συμπράττει μετὰ

Βουλγάρων ληστῶν ἐναντίον Βρεττανῶν καὶ Ἀμερικανῶν ἀξ)κῶν, ὡς καὶ ἀνταρτῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνταρτικοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ...

Ἀ. Ἔντμοντ».

ΛΕΥΚΗ ΒΙΒΛΟΣ Ε. Α. Μ. (Μάης 1944 - Μάρτης 1945). Ἀριθμὸς ἐγγράφου 40 (σελ. 28).

20. — Ἔμμεσος ἐπιβεβαίωσις.

«Αἱ ὀργανώσεις τοῦ ΕΑΜ δὲν ἔχουν καμμίαν ἁρμοδιότητα καὶ ἐξουσίαν νὰ προβαίνουν εἰς συμφωνίας μὲ ξένας κυβερνήσεις ἐπὶ οἱωνδήποτε ζητημάτων, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἐπὶ ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ μάλιστα ὑπαρχούσης Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, ἡ ὁποία ὑπευθύνως διαχειρίζεται τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις. Συνεπῶς, ἡ ἀναφερομένη εἰς δηλώσεις τοῦ κ. Γεωργκῆεφ συμφωνία, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑπαρκτοῦ της ἢ μή, θὰ ἀπετέλει συμφωνίαν ἀνευθύνων καὶ ἀναρμοδίων προσώπων κατ' οὐδὲν ὑποχρεοῦσαν τὴν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν».

(«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», 3 Ὀκτωβρίου 1944. Δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Μ. Πορφυρογένη, μετασχόντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν Ἐθνικῆς Ἑνώσεως ὡς ἐκπροσώπου τοῦ ΕΑΜ — ΚΚΕ).

21. — Ἡ Ἑαμοβουλγαρικὴ συμμαχία.

«...Τὰ βουλγαρικὰ στρατεύματα μετημφιεσμένα εἰς πατριώτας καὶ διατεινόμενα ὅτι εἶναι κομμουνισταί, ἔχουν προφανῶς κατορθώσει εἰς μερικὰς περιπτώσεις νὰ ἀποπλανήσουν μερικοὺς Ἕλληνας ἀρχηγοὺς τοῦ ΕΑΜ εἰς κάποιου εἴδους συμφωνίαν. Ἀλλὰ τὰ τεχνάσματα αὐτὰ ἀπεκαλύφθησαν ταχέως καὶ ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐαμικοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως».

«DELLY HERALD», 4 - 10 - 44)

22. — ΕΑΜ πρὸς Βουλγάρους.

«Ἔλαβον τὴν ἀποχαιρετιστήριόν σας καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἡ συνεργασία σας αὐτὴ πρὸς ἡμᾶς θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος. Ὡς ἀντιφασιστὴς θὰ καταβάλω μεγάλας προσπαθείας πρὸς συναδέλφωσιν τῶν λαῶν μας τοὺς ὁποίους οἱ φασισταὶ ἐπεζήτουν νὰ θέσουν ἀντιμετώπους διὰ τὰ προσωπικά των ἐγωϊστικὰ συμφέροντα».

17 Ὀκτωβρίου 1944.

(Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ Διοικητοῦ Ἀνταρτικοῦ Ἀποσπάσματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιστάσεως Α. Ντόφη πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ ἐν Δεδέαγατς (Ἀλεξανδρουπόλει) βουλγαρικοῦ στρατοῦ Συν)ρχην Ναΐντενώφ, δοθεῖσα πρὸς δημοσίευσιν παρὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ Γραφείου Τύπου εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Σόφιας τῆς 15ης Μαΐου 1946).

23. — *Βούλγαροι εἰς τὸν ΕΛΑΣ.*

«Ἀριθ. Ἐμπιστ. Πρωτοκόλλου 813)25-11-44

Ὁμάδα Μεραρχιῶν Θεσσαλονίκης

Τηλεγραφήσατε Α' Σῶμα ὀνόματα παρουσιασθέντων 27 Βουλγάρων. Ἐνταχθοῦν ἐνεργὸν ΕΛΑΣ. Φροντίζομεν ἀποστείλωμεν ζητηθέντα αὐτοκίνητα.

ΣΑΡΑΦΗΣ

Ὑποστράτηγος»

(Ἐκ τῶν Ἀρχείων τοῦ ΕΛΑΣ κατασχεθέντων ὑπὸ Ἄγγλων).

24. — *Βούλγαροι παρέχουν ἀδείας ὁπλοφορίας εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος.*

«Ε. Λ. Α. Σ.

81ον Σύνταγμα Πεζικοῦ

Ξάνθη, τῇ 19)9)1944

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Δικαίωμα ὁπλοφορίας ἔχουν:

I.— Ὁ Στρατός, Βουλγαρικός, Ἐαμικὸς

II.— Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτοφυλακὴ

III.— Οἱ ἐφοδιασμένοι μὲ πιστοποιητικὸν Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ., Ε.Π.Ο.Ν., Κ.Κ.Ε., Ὀτετσέστβεν Φρὸντ (Πατριωτικὸν Μέτωπον).

Ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ κατέχουν ὅπλα παντὸς εἴδους, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς δύο (2) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης Διαταγῆς νὰ τὰ παραδώσουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Φρουραρχεῖον τῆς πόλεως Ξάνθης...

Δικαίωμα ἐλέγχου ἔχουν:

1) Τὸ Ἑλληνικὸν Φρουραρχεῖον

2) Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτοφυλακὴ

3) Τὸ Βόεννο Κουμαντάνστβο (Βουλγαρικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκησις).

....

Ἡ παροῦσα νὰ τοιχοκολληθῇ στὰ κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων καὶ νὰ κοινοποιηθῇ στὸ Λαὸ διὰ τῶν Ὀργανώσεων ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, ΚΚΕ, ΟΤΕΤΣΕΣΤΒΕΝ ΦΡΟΝΤ πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ 81ου Συν)τος Πεζικοῦ

(Σ.) ΑΡΗΣ

Κομεντὰντ νὰ 85 Πεχοτὲν Πόλκ

(Σ.) ΛΟΥΜΠΕΝΩΦ»

(Ἡ ἀνωτέρω διαταγὴ ἐτοιχοκολλήθη ἐν Ξάνθῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν καὶ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν Ἐαμοβουλγαρικῶν ἀρχῶν. Ἐτηρήθη ἀπολύτως ἡ σύνταξις καὶ ὁ τονισμὸς τοῦ πρωτοτύπου. Αἱ δύο παρενθετικαὶ φράσεις προσετέθησαν πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἀναγνώστου).

25. — Γερμανοὶ εἰς τὸν ΕΛΑΣ.

«Ὑπάρχουν σαφεῖς ἐνδείξεις ὅτι ἀριθμὸς Γερμανῶν τέως στρατιωτῶν χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ.

Ρ. Μ. ΣΚΟΜΠΥ
Ἀντιστράτηγος»

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀνακοινωθὲν τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1946).

26. — Σχέδιον διὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν.

«Κατεστρώθη καλῶς ὠργανωμένον σχέδιον διὰ τὴν πορείαν τοῦ ΕΛΑΣ ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τρομοκρατίας μὲ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν συνεργασθέντων μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς ποῖον βαθμὸν ἦσαν τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῶν προτέρων γνωστὰ εἰς τοὺς Γερμανοὺς δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ἀλλὰ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν παρέμειναν καὶ δροῦν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ».

(Δηλώσεις τοῦ Βρεταννοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσῶρτσιλ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1944).

27. — Ξένοι εἰς τὸν ΕΛΑΣ.

«...Εἰς τὸ 2ον Τάγμα 34ου Συντάγματος ΕΛΑΣ, διεισδύσαν ἐξ Ἐλευσῖνος Ἀθήνας καὶ διαλυθὲν Λεωφόρον Ἀλεξάνδρας 14ην τρέχοντος ὑπὸ Ἄγγλων, ἐπὶ ὁλικῆς δυνάμεως 250 ἀνδρῶν, οἱ 60 ἦσαν Γερμανοὶ καὶ Βούλγαροι».

(Ἀπόσπασμα τηλεγραφήματος 22581 Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς 19-12-1944).

28. – Τρομοκρατία μειοψηφίας.

15 Ἰανουαρίου 1945

«Ἀνασκόπησις ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως ἀπαιτεῖ τὴν ἀκόλουθον ἀναδρομὴν εἰς τὸ παρελθόν: ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔφυγον οἱ Γερμανοὶ (διὰ νὰ μὴ εἴπω τίποτε ἐπὶ τοῦ τί συνέβη προηγουμένως) τὸ μικρὸν ἀλλὰ καλῶς ὡπλισμένον κομμουνιστικὸν κόμμα ἐφήρμοσε μίαν κατάστασιν τρομοκρατίας καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων ἢ συλληφθέντων προτοῦ ἐκραγῇ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπανάστασις, ὅταν ὅμως θὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια θὰ λεχθοῦν φοβεραὶ ἱστορίαι. Ὅταν ἡ μάχη ἤρχισεν ἐν Ἀθήναις αἱ βιαιοπραγίαι ηὐξήθησαν ταχέως. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἐφονεύοντο ἐνταῦθα κατὰ μάζας καὶ χιλιάδες ὁμήρων συνελαμβάνοντο, ἐσύροντο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πολ-

λοὶ ἀφίεντο νὰ ἀποθάνουν. Ἀναφοραὶ ἐκ Θεσσαλονίκης δεικνύουν ὅτι παρόμοια πράγματα συνέβαινον καὶ ἐκεῖ».

('Ο Πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεταννίας ἐν Ἀθήναις κ. Λήππερ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρεταννίας κ. Ἤντεν. «Κείμενα ἀφορῶντα τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν». Λονδῖνον, Ἰανουάριος 1945. Κείμενον ἀριθ. 1).

29.— *Ὁμηρία.*

«Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ὡδηγεῖτο βορείως τῶν Ἀθηνῶν μία φάλαγξ ὁμήρων ἀποτελουμένη ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀπαχθέντων ἀπὸ τὰς οἰκίας των ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης δικαιολογίας πλὴν τῆς προθέσεως νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν ὡς ἀνήθικον μέσον διαπραγματεύσεως.

Συνεκεντρώθησαν εἰς ἓν προάστειον καὶ ἀφοῦ ἐκ τῶν πλείστων ἀφηρέθησαν τὰ ὑποδήματα καὶ ἀπὸ πολλοὺς τὰ ἐπανωφόρια, ὡδηγήθησαν ἐν πλήρει χειμῶνι εἰς τὰς ὁδοὺς πρὸς τὰ ὄρη τὰ κεκαλυμμένα ἀπὸ χιόνας.

Αὐτὴ ἡ ἀναγκαστικὴ πορεία ἡ ἐπιβληθεῖσα ἀπὸ τοὺς φρουροὺς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἦτο ἐννεάωρος μὲ ἀνάπαυσιν 4 ὡρῶν. Καθημερινῶς μερικοὶ ἀπέθνησον ἀπὸ ἐξάντλησιν, ἄλλοι δὲ ἐξετελοῦντο.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταφήν, αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς ὅμηροι ἀφέθησαν ἀπολύτως εἰς τὰ ἴδιά των μέσα. Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐζήτουν τροφὴν κατὰ τὰς στάσεις, ἦσαν τόσον τρομοκρατημένοι ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ πράξουν τίποτε περισσότερον ἀπὸ τοὺς νὰ τοὺς κυττάζουν μὲ ἀδύναμον συμπάθειαν. Ὅταν ἡ πεῖνα των ἔγινεν ὀξυτάτη, ὁ Ε.Λ.Α.Σ προέτεινε νὰ τοὺς ἀγοράζῃ τρόφιμα ἐὰν ἔδιδον χρήματα.

Συνελέγη τὸ ἀντίτιμον τῶν 100 ἀγγλικῶν λιρῶν, ἔναντι τῶν ὁποίων ἐδόθη εἰς ἕκαστον μισὴ φέτα ψωμί. Ἕνα σύνηθες τέχνασμα τῶν φρουρῶν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ ἦτο νὰ συγκεντρώνῃ ὅλους αὐτοὺς τοὺς παραζαλισμένους ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς ἀνακοινώνουν ὅτι μετὰ ἀπὸ πορείαν τόσων ὡρῶν θὰ εὕρισκον ζεστὸ φαγητὸ καὶ κρεββάτι. Ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας, ὅπου τοῦτο ἐπαναλαμβάνετο, ἀντελήφθησαν ἀπολύτως ὅτι θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς ἐὰν εὕρισκον νὰ κοιμηθοῦν κάπου σὲ κανέναν σταῦλον χωρὶς ὑπόσχεσιν οἱασδήποτε τροφῆς.

Δύο χαρακτηριστικαὶ λεπτομέρειαι:

Μία γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀνεκάλυψαν ὅτι εἶχε χρήματα τὴν ἐξετέλεσαν ἀφοῦ τῆς τὰ ἐπῆραν. Ὅταν ἄλλοι ὅμηροι διεμαρτυρήθησαν οἱ φρουροὶ ἐδικαιολογήθησαν λέγοντες ὅτι αὕτη εἰργάζετο διὰ τοὺς Βρεταννούς.

Ἕνας κύριος κατώρθωσε νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὸ στόμα του ἕνα χρυσὸ δόντι τὸ ὁποῖον καὶ ἀντήλλαξε ἔναντι ὀλίγης τροφῆς».

(Ἔγγραφον τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Μ. Βρεταννίας κ. Λήππερ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν. «Κείμενα ἀφορῶντα τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν» 15 Ἰανουαρίου 1945. Κείμενον ἀριθ. 3).

Πληροφορία ἐκ πρώτης χειρὸς συλλεγεῖσα ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου Χ. Μόρροου.

30. — Ἐμιμήθησαν τοὺς Γερμανούς.

Οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ δὲν ἐμιμήθησαν τοὺς Γερμανοὺς μόνον εἰς τὸ νὰ συλλαμβάνουν τοὺς ὁμήρους ἀλλὰ ἐφέρθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ φέρωνται πρὸς αὐτοὺς μὲ τὴν βιαίαν βαναυσότητα τῆς Γκεσταπό.

(«Κείμενα ἀφορῶντα τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν». Λονδῖνον, Ἰανουάριος 1945. Κείμενον ὑπ' ἀριθ. 3. Ὁ κ. Λῆππερ πρὸς τὸν κ. Ἦντεν).

31. — Σφαγαί.

«...Ὁ Μητροπολίτης Ξάνθης ὁ ὁποῖος μέχρι πρὸ 10ημέρου ἐλειτούργει ἐν Κοζάνῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀπόντος Μητροπολίτου, περιέγραψε μὲ μελανὰ χρώματα τὴν διαγωγὴν τοῦ ΕΛΑΣ εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν περιλαμβάνουσαν καὶ τὴν Καστορίαν, τὴν Σιάτισταν καὶ τὰ Γρεβενά. Πρόσωπα τὰ ὁποῖα ὑποπτεύοντο ὡς τρέφοντα αἰσθήματα ἐναντίον τοῦ ΕΛΑΣ ἐξηκολούθουν νὰ συλλαμβάνωνται καθημερινῶς κατὰ μάζας, ,αὶ ἀφοῦ τοὺς ἀφῃροῦντο τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἱματισμοῦ των τὰ ἠνάγκαζον νὰ βαδίζουν γυμνὰ σχεδὸν εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ζαβόρδας, ὅπου ἀπέθνησκον ἀπὸ τὸ ψῦχος καὶ τὴν πεῖναν.

Ὁ Μητροπολίτης ἐπίσης εἶπεν ὅτι 500 ἐκ τῶν 800 αἰχμαλώτων τῆς ὁμάδος Μιχάλαγα, οἵτινες εἶχον παραδοθῆ εἰς τὸ ΕΛΑΣ, ἐδολοφονήθησαν, τῶν δολοφονιῶν διαπραχθεισῶν ἀπὸ τὸ Σύνταγμα Καστοριᾶς τοῦ ΕΛΑΣ τὸ ὁποῖον ἐστρατολογήθη κυρίως ἐκ Βουλγάρων ἐγκατεστημένων εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχήν. Εἶπεν ἐπίσης ὅτι 6 ἐκ τῶν ἐν λόγῳ Βουλγάρων δημοσίᾳ ἐκαυχῶντο ὅτι μόνοι των ἐξετέλεσαν 145 αἰχμαλώτους.

Ὁ Μητροπολίτης προσέθεσεν ὅτι τὰ αἰσθήματα τοῦ κόσμου εἶναι σχεδὸν ὁμοφώνως ἐναντίον τοῦ ΕΛΑΣ...».

(«Κείμενα ἀφορῶντα τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν». Λονδῖνον, Ἰανουάριος 1945. Κείμενον ἀριθ. 9. Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρόξενος κ. Ράππ πρὸς τὸν κ. Λῆππερ).

32. — Διατὶ ἐκρύπτοντο τὰ ὅπλα.

«............

32... Τὰ ὅπλα τὰ ὁποῖα ἐρρίπτοντο ὑπὸ τῶν Βρεταννῶν ἐκρύπτοντο, προφανῶς δι' ἄλλους σκοπούς, τὰ δὲ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τοῦ ΕΛΑΣ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς ἀπετελοῦντο σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ λαφυραγωγηθέντα ὅπλα τῶν Ἰταλῶν».

(Ἔκθεσις τῆς ὑπὸ τὸν Σὲρ Γουῶλτερ Σιτρὶν ἀποστολῆς ἥτις ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μελετήσῃ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος. (Λονδῖνον, Φεβρουάριος 1945).

33. — ΔΡΑΜΑ.— Βούλγαροι καὶ Ἐλασῖται ἀδελφωμένοι κατὰ μίαν στρατιωτικὴν ἑορτήν. — Διακρίνονται μεταξὺ ἄλλων ὁ Λοχαγὸς Κωνσταντάρας, τῆς VI Μεραρχίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. (2), ὁ Βούλγαρος Ἀντισυνταγματάρχης διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Κομοτινῆς (3) καὶ ὁ καπετὰν Λάζαρος ὑπεύθυνος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ Ἀνατολ. Μακεδονίας.

34. — Ἀγκαλιασμένοι καὶ στεφανωμένοι, ὁ Λοχαγὸς Κωνσταντάρας, Μέραρχος τῆς VI Μεραρχίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὁ Βούλγαρος Ἀντ/ρχης Ράντοφ.

35. — ΚΟΜΟΤΙΝΗ. — Ὁ Βούλγαρος Ἀντισυνταγματάρχης διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Κομοτινῆς μαζὺ μὲ τοὺς ἀξιωματικούς του καὶ τοὺς ἑξῆς: Σωτήρη ἢ Σῶτο, ἀξιωματικὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τῆς VI Μεραρχίας, Καπετὰν Λάζαρο, πολιτικὸν ὑπεύθυνον Ἀνατολ. Μακεδονίας, καὶ τὸν Καπετάνιο τῆς VI Μεραρχίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

36. — Ἡ περίφημος ἀντίστασις.

«. . . . .

37. . . Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ποῖον ρόλον ἔπαιξε ὁ ΕΛΑΣ κατὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ὑποχωρούντων Γερμανῶν, ἀνεκοινώθη ὅτι ἐνῷ τὰ στρατεύματά μας ἐκινοῦντο πρὸς βορρᾶν καταδιώκοντα τοὺς Γερμανούς, συνήντων δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ αἱ ὁποῖαι ἐβάδιζον πρὸς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν. Τοῦτο, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν στρατευμάτων μας, ἀναμφισβητήτως δεικνύει ὅτι ὁ ΕΛΑΣ πολὺ περισσότερον ἐνδιεφέρετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας ἵνα καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, παρὰ νὰ πολεμήσῃ μὲ τοὺς Γερμανούς. Μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ ὁμόφωνος γνώμη τῶν ἐν λόγῳ βρεταννικῶν στρατευμάτων καὶ πολλῶν ἄλλων τοὺς ὁποίους συνεβουλεύθημεν, ὅτι ἐὰν δὲν διετάσσοντο νὰ δράσουν ἐναντίον τοῦ ΕΛΑΣ θὰ ἐλάμβανον χώραν ὁμαδικαὶ σφαγαὶ ἐν Ἀθήναις».

(Ἔκθεσις τῆς ἀποστολῆς ἥτις ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μελετήσῃ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος. (Σὲρ Γουῶλτερ Σιτρίν). Λονδῖνον, Φεβρουάριος 1945).

37. — Κ.Κ.Β. πρὸς Κ.Κ.Ε.

«Ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος (κομμουνιστικοῦ) διαβιβάζει ἐπὶ τῇ 1 Μαΐου τοὺς μαχητικούς της χαιρετισμούς. Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς μὲ μεγίστην συμπάθειαν παρακολουθεῖ τὸν θαρραλέον καὶ δίκαιον ἀγῶνα τοῦ ἡρωϊκοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἐν τῇ χώρᾳ μοναρχοφασιστικῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων. Ἱερὸν δικαίωμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ὅπως μόνος δημιουργήσῃ ἀληθὲς λαϊκοδημοκρατικὸν καθεστὼς ἐν τῇ χώρᾳ του, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς προόδου τῆς Βαλκανικῆς.

Ζήτω τὸ ἀδελφὸν κομμουνιστικὸν κόμμα.

Ζήτω ἡ φιλία μεταξὺ βουλγαρικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Κ. Ε. τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος».

(«ΡΑΜΠΟΤΝΙΤΣΕΚΟ ΝΤΕΛΟ» (3 Μαΐου 1946). Χαιρετισμὸς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βουλγαρίας πρὸς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρώτῃ Μαΐου).

38. — Ἀπειλεῖται ἡ ὕπαρξις τῆς Ἑλλάδος.

«. . . . .

. . . . Αὐτὴ αὕτη ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπειλεῖται σήμερον ἀπὸ τὴν τρομοκρατικὴν δρᾶσιν ἀρκετῶν χιλιάδων ὡπλισμένων ἀνδρῶν ὁδηγουμένων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν οἱ ὁποῖοι ἀψηφοῦν τὴν κυριαρχίαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἕνα ἀριθμὸν σημείων, ἰδία δὲ κατὰ μῆκος τῶν βορείων συνόρων . . .».

(Λόγος Προέδρου Τρούμαν. 12 Μαρτίου 1947).

39. — Ὁ κ. Acheson διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι.

«... Αἱ ἔνοπλοι συμμορίαι πρὸς βορρᾶν, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν κομμουνιστῶν, πολεμοῦν, Ἕλληνες ἐναντίον Ἑλλήνων. Ἐν περιπτώσει οἰκονομικῆς καταρρεύσεως καὶ παραλύσεως τῆς Κυβερνήσεως αἱ συμμορίαι αὐταὶ ἀναμφιβόλως θὰ καταστοῦν ἰσχυρότεραι μέχρις ὅτου καταλάβουν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγκαταστήσουν ὁλοκληρωτικὴν Κυβέρνησιν ὁμοίαν πρὸς τὰς τῶν βορείως τῆς Ἑλλάδος χωρῶν. Ἡ ἐξουσία μιᾶς ὡπλισμένης μειοψηφίας θὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ...».

(Δήλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ἄτσεσον ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπῆς, γενομένη τὴν 20ὴν Μαρτίου 1947).

40. — Ἡ πιθανότης ἁπλῆς συμπτώσεως.

«...........

Αἱ κομμουνιστικαὶ ὀργανώσεις εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον φαίνονται ἐνεργοῦσαι μὲ μεγάλην πειθαρχίαν καὶ ὁμοφωνίαν, ἥτις ὑπερβαίνει τὴν πιθανότητα ἁπλῆς συμπτώσεως...».

(Ἀπόσπασμα λόγου τοῦ κ. Ἄτσεσον, ἐκφωνηθέντος κατὰ τὴν 2αν Συνεδρίασιν τῆς 21ης Μαρτίου 1947 τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων).

41. — Πρὸς ἐξέγερσιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

«Ἕνα σημαντικὸν γεγονὸς τὸ ὁποῖον δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῶν πολιτικῶν παρατηρητῶν, εἶναι ἡ σύμπτωσις τῆς Ρωσσικῆς κινήσεως διὰ τὰ Στενὰ μὲ τὴν ἀναζωπύρωσιν τῶν ταραχῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν.

Κατὰ τὰς πλέον βασίμους πληροφορίας μία μυστικὴ συνεδρίασις ἔλαβε χώραν κατὰ τὰ τέλη Μαΐου εἰς Γκόρνυ, παρὰ τὴν Τζουμαγιὰν (Νότιος Βουλγαρία), εἰς τὴν ὁποίαν Γιουγκοσλαῦοι, Βούλγαροι καὶ Ἕλληνες κομμουνισταὶ ἔλαβον μέρος ὑπὸ τὴν προεδρείαν Ρώσσου τινὸς πράκτορος, ὀνόματι Βλαδιμήρου Ποπτόμωφ, ἵνα ἐκπονήσωσι σχέδια γενικῆς ἐξεγέρσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας μὲ τελικὸν σκοπὸν τὴν ἐνσωμάτωσιν τῆς περιοχῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς αὐτόνομον Μακεδονίαν ὑπὸ Γιουγκοσλαυϊκὴν ἡγεμονίαν.

Ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως ταύτης καὶ ἐντεῦθεν εἰσέδυσαν λαθραίως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πράκτορες μὲ ὅπλα, οἵτινες προεκάλεσαν τὴν ἔναρξιν ταραχῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν.

Θεωρούμεναι ἀπὸ κοινοῦ αἱ Ρωσσικαὶ ἀπαιτήσεις σχετικῶς μὲ τὰ Στενὰ καὶ αἱ Γιουγκοσλαυϊκαὶ βλέψεις ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐμφανίζονται ὡς συνδυασμένη ἐξόρμησις διὰ τὴν ἐπιβολὴν Σλαυοκομμουνιστικῆς ὑπεροχῆς εἰς τὰς δύο ταύτας ζωτικὰς περιοχὰς τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης».

(Ἀπὸ τὴν ἑβδομαδιαίαν ἔκδοσιν τῶν «ΤΑ·Ι·ΜΣ». Τετάρτη 12 Αὐγούστου 1946).

ΜΕΡΟΣ Β'

Η ΕΠΙΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1ον

ΤΡΙΤΟΝ ΡΑΪΧ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

42. — Ἐνεργὸς σύμπραξις μὲ τὸν Ἄξονα.

«Εἰς τὸν Βουλγαρικὸν Στρατὸν θέλει ἀνατεθῇ ὁ ρόλος τῆς καλύψεως τῶν πλευρῶν μας ἐναντίον τῆς Τουρκίας».

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ.
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 33435 τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1940.

43. — Γερμανοβουλγαρικὸν στρατιωτικὸν σύμφωνον.

«. . . . .

Παράγρ. 2. «Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὰ νότια καὶ νοτιοανατολικὰ σύνορα, ὁ Βουλγαρικὸς Στρατὸς θέλει ὑπερασπίσῃ τὸ ἔδαφός του μὲ τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι, ἐν ἀρχῇ, θὰ συνίστανται εἰς τὰς ἀκολούθους: Εἰς τὰ Βουλγαροτουρκικὰ σύνορα κατ' ἐλάχιστον 5 βουλγαρικαὶ μεραρχίαι· εἰς τὰ ἑλληνικὰ σύνορα δυνάμεις προκαλύψεως εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμόν. Εἰς τὰ Γιουγκοσλαυϊκὰ σύνορα δυνάμεις προκαλύψεως καταλλήλως ἐνισχυμέναι. Ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἀναλαμβάνει ἐπίσης νὰ διατηρήσῃ ἀνάλογον προστασίαν τῶν συνόρων ἐπὶ μακρότερον δὲ εἰς τὸ μέτωπον ὅπου τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα δὲν θὰ ἐτέλουν ἐν δράσει. Ἡ κινητοποίησις καὶ συγκέντρωσις τῶν ἐν λόγῳ βουλγαρικῶν δυνάμεων δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦδε ὑπὸ συγκεκαλυμμένην μορφήν. Ἵνα τὰ ἐν λόγῳ μέτρα ἔχουν τὴν προβλεπομένην ἐπιτυχίαν, αἱ παραδόσεις τοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ τῆς Γερμανίας δέον νὰ πραγματοποιηθοῦν ἀμέσως».

«............

Παράγρ. 4. «Ἐναντίον τῆς Τουρκίας, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς γερμανικὰ στρατεύματα εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν θὰ ριφθοῦν ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς μεθορίου πρὸς ὑποστήριξιν τοῆ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Γερμανικαὶ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις θὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ παρέμβουν. Ἐὰν ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, παρεμβῇ ἡ Τουρκία κατὰ τῆς Βουλγαρίας, ὁ Βουλγαρικὸς Στρατὸς θὰ φέρῃ ἀντίστασιν ὑποστηριζόμενος παρὰ τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμόν. Ὁ Γερμανὸς Διοικητὴς θὰ λάβῃ ἀμέσως ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ἵνα ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰ στρατεύματά του ταχεῖαν ἐπιτυχίαν ἐναντίον τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφύγουν τὰ Βουλγαρικὰ στρατεύματα εἰς τὸ Τουρκικὸν μέτωπον μακρὰν δρᾶσιν. Οἱ αὐτοὶ ὅροι ἰσχύουν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παρενέβαινον τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα κατὰ τῆς Βουλγαρίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γερμανικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς Τουρκίας.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ὑπογραφέντος τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1941 μεταξὺ τοῦ Στρατάρχου φὸν Λίστ καὶ τοῦ Βουλγάρου ἀντιπροσώπου Στρατηγοῦ Μποϊντέφ, κανονίζον ἐν λεπτομερείᾳ τὰς ἁρμοδιότητας τῶν βουλγαρικῶν καὶ γερμανικῶν στρατευμάτων. (Ἀρχεῖα Νυρεμβέργης. Doc. 1746 P. S.).

44. — «Ἡ βοήθεια τῶν ὅπλων τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ λαοῦ».

«... Σήμερον ἡ κατάστασις ἐν Βουλγαρίᾳ μετεβλήθη ἄρδην καὶ ὁ Βουλγαρικὸς Λαὸς δικαιοῦται νὰ πανηγυρίζῃ δι' αὐτό. Ὁ Βουλγαρικὸς Λαὸς χαίρει ὅτι ἀποκτᾷ ὅλα τὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ αὐτὸν καὶ ὑπόδουλα βουλγαρικὰ ἐδάφη, χάρις εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ὅπλων τοῦ μεγάλου Γερμανικοῦ Λαοῦ καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναθεωρητικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἡ Βουλγαρία ἠκολούθησε πάντοτε...».

(Λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Μουσάνωφ εἰς τὴν Σοβράνιε, ἐκφωνηθεὶς τὴν 14ην Νοεμβρίου 1941, μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους).

45. — Ἡ ἀμοιβὴ τῆς προδοσίας.

Βιέννη, 1 Μαρτίου 1941.

«...Ὁ Φὸν Ρίμπεντροπ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Φίλωφ ἐπιστολήν, δι' ἧς ὑπέσχετο τὴν γερμανικὴν ὑποστήριξιν ἐπὶ τῆς βουλγαρικῆς ἀπαιτήσεως περὶ παραχωρήσεως εἰςτὴν Βουλγαρίαν ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν ἀνατολικῶς τοῦ Στρυμῶνος».

(Ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Φίλωφ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον

Η ΘΡΑΚΗ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ

46. — *Ἐκβουλγαρισμὸς τῶν κατοίκων.*

«...Ἅπαντες οἱ Ἕλληνες καὶ Γιουγκοσλαῦοι ὑπήκοοι, οἱ μὴ ὄντες βουλγαρικῆς καταγωγῆς καὶ οἱ ὁποῖοι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ παροῦσα διάταξις εἶναι ἀκόμη ἐγκατεστημένοι εἰς τὰς ἀπελευθερωθείσας περιοχάς, καθίστανται Βούλγαροι ὑπήκοοι ἐκτὸς ἐὰν θέλουν νὰ διατηρήσουν τὴν ὑπηκοότητά των ὁπότε ὀφείλουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Βασίλειον τὴν 1ην Ἀπριλίου 1943, τὸ ἀργότερον».

«ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ», (Σόφια 10-6-1942).

47. — *Τὸ ἔδαφος τῆς Δυτικῆς Θράκης.*

«... Οἱ Ἕλληνες ἐξεδιώχθησαν νῦν διὰ παντὸς ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς αὐτὰς περιοχὰς καὶ οἱ ἀδελφοί μας τῆς Θράκης ἐπανέρχονται ἀθρόοι εἰς τὰς παλαιάς των ἑστίας. Διὰ τοῦ μέσου τοῦ ἐποικισμοῦ τῶν περιοχῶν αὐτῶν διὰ Βουλγάρων, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται εἰς μεγάλην κλίμακα, καὶ διὰ τῆς «βουλγαροποιήσεως» τῆς Δυτικῆς Θράκης, τὰ ἐδάφη τῆς Βουλγαρίας τοῦ Νότου ἐποικίζονται διὰ τετάρτην φοράν...».

«ΖΟΡΑ», (Σόφια 3 Σεπτεμβρίου 1942).

48. — *Παρτιζάνοι καὶ Στρατιῶται.*

Ἡ ἐφημερὶς «Ζόρα» τῆς 1ης Αὐγούστου 1943 δημοσιεύει φωτογραφίαν βουλγάρων παρτιζάνων τῆς περιοχῆς Καστοριᾶς ὁμοῦ μετὰ βουλγάρων στρατιωτῶν ἐν στολῇ καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ βούλγαροι ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰ πατριωτικὰ ἰδανικὰ μάχονται μὲ τὰ ὅπλα ἀνὰ χεῖρας ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ ζυγοῦ».

49. — *Ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτου Σόφιας Στεφάνου.*

Ὁ Μητροπολίτης Στέφανος Σόφιας, εἰς ἐμπνευσμένον λόγον του, ἀνεμνήσθη τῶν Βουλγάρων οἵτινες ἔπεσαν διὰ τὴν πατρίδα, τὴν ἡρωϊκὴν πατρίδα ἥτις ἐκτείνεται σήμερον ἀπὸ τῆς Δοβρουτσᾶς εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ ἀπὸ τῆς Μαύρης Θαλάσσης εἰς τὴν Ἀδριατικήν.

(Σημ. Ὁ ἀνωτέρω Μητροπολίτης ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ σήμερον νὰ εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας).

50. — Τμῆμα τῆς Βουλγαρίας.

«... Δὲν ὁμιλῶ διὰ τὰ στρατεύματά μας τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην. Αὐτὰ εἶναι στρατεύματα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ἐπὶ ἐθνικοῦ ἐδάφους. Θεωρῶ τὰς περιοχὰς αὐτὰς ὡς ἀποτελούσας ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς Βουλγαρίας».

Ἐφημερὶς «ΖΟΡΑ», (Σόφια 30 Ἰανουαρίου 1944). Ἐπερώτησις εἰς τὴν Σοβράνιε τοῦ βουλευτοῦ καθηγητοῦ Στάϊνωφ.

51. — Τὰ «Νέα» ἐδάφη.

«...Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Βουλγαρία, διαθέτουσα ἕνα στρατὸν ἀνέπαφον, θὰ δυνηθῇ νὰ κρατήσῃ τὰ νέα ἐδάφη τὰ ὁποῖα ἀπέκτησε, καθ' ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ Γιουγκοσλαυΐα δὲν διαθέτουν στρατὸν ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν Βουλγαρικόν...».

Ἄρθρον τῆς «ΖΟΡΑ», (Σόφια 7 Μαρτίου 1944).

52. — Πραγματικὴ διέξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον κ.λ.π.

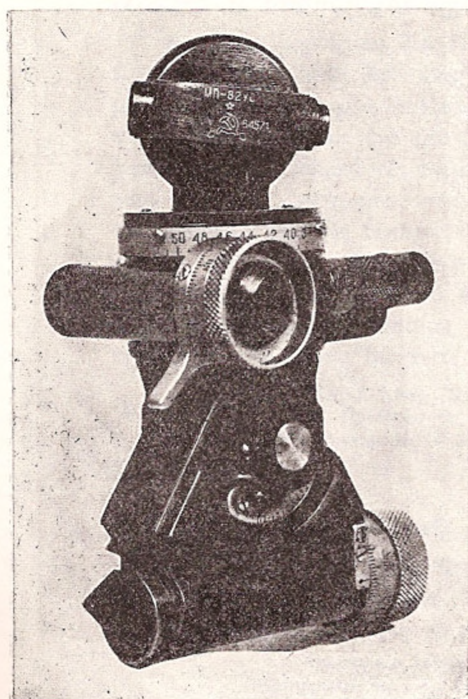
«...Ἡ Βουλγαρία ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ πραγματικὴν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἥτις εἶναι δι' αὐτὴν ἰδιαιτέρως οὐσιώδους σημασίας... Ὅλαι αἱ τοῦ ζητήματος συζητήσεις, ἀπέδειξαν ὅτι μόνον ἐδαφικὴ διέξοδος θὰ ἦτο πραγματικὴ καὶ θὰ ἀνταπεκρίνετο εἰς οἰκονομικὰς καὶ γεωγραφικὰς ἀνάγκας. Ἡ Βουλγαρία ἑπομένως ζητεῖ, ἔχει δὲ πλείστους λόγους πρὸς τοῦτο, **νὰ τῆς ἐπιστραφῇ ἡ Δυτικὴ Θράκη**, τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἡ ὁποία τῆς ἀφηρέθη ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ δικαίου καὶ τῆς δικαιοσύνης».

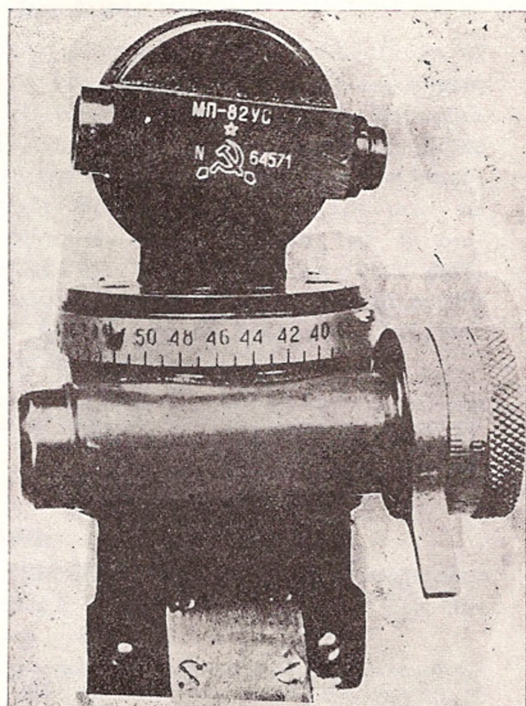
«ΟΤΕΤΣΕΣΤΒΕΝ ΦΡΟΝΤ», (Σόφια, 27 Ἀπριλίου 1944). Δηλώσεις τοῦ Βουλγάρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γ. Κούλισεφ.

53. — Συμφωνεῖ καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις.

«Ἡ Βαλκανικὴ συνεννόησις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον ὅταν ἐπιλυθῇ ὀρθῶς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, ὅταν ἀναγνωρισθοῦν τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ τῆς παρασχεθῇ διέξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος καὶ ὅταν ἀποδοθοῦν εἰς τὴν Βουλγαρίαν αἱ δυτικαὶ περιοχαὶ ποὺ ἀφηρέθησαν ἀπὸ αὐτὴν ἀδίκως ὑπὸ τῆς σερβικῆς σωβινιστικῆς μοναρχίας».

«ΣΒΟΜΠΟΝΤΕΝ ΝΑΡΟΝΤ», (Σόφια 1-5-2946) Ἄρθρον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Νικόλα Πέτκωφ.

54. — Σκοπευτικὸν μηχάνημα ὅλμου, ἀνευρεθὲν μεταξὺ τοῦ κυριευθέντος πολεμικοῦ ὑλικοῦ τῶν συμμοριτῶν, κατὰ μάχην λαβοῦσαν χώραν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὄρους Βέρμιον, τῆς 1ης Μαρτίου 1947. Προφανῶς ξένης προελεύσεως, φέρει ἀστέρα καὶ σφυροδρέπανον, τὰ σλαυϊκὰ διακριτικὰ ΜΠ - 82yc, καὶ αὔξοντα ἀριθμὸν Ν. 64571. Κατετέθη ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐρεύνης κατὰ τὴν δημοσίαν αὐτῆς συνεδρίασιν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἄνω ἀριστερά: φωτογραφία ὁλοκλήρου τοῦ σκοπευτικοῦ μηχανήματος. Ἄνω δεξιά: φωτογραφία τοῦ φέροντος τὰ σήματα τμήματος τοῦ μηχανήματος. Κάτω: ἡ θήκη τοῦ μηχανήματος.

55. — *Οἱ δορυφόροι ἔχουν διεκδικήσεις.*

«...Ἀναχωροῦμεν διὰ Παρισίους μὲ τὴν στερρὰν πεποίθησιν ὅτι οἱ Δημοκρατικοὶ Λαοὶ θὰ ἐνισχύσουν τὰς δικαιολογημένας διεκδικήσεις μας. Ἡ ἀποστολή μας συνίσταται εἰς τὸ νὰ κατατοπίσωμεν τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς Δύσεως ἐπὶ τοῦ δικαίου τῶν διεκδικήσεών μας καὶ εἰς τὸ νὰ λάβωμεν τὴν ἄδειαν νὰ ἐκθέσωμεν τὴν ἄποψιν τῶν ἐκ Θράκης προσφύγων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Δυτικῆς Θράκης. Εἶναι καθῆκον μας, νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τῆς δικαίας λύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος ἵνα ἡ Δυτικὴ Θράκη ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὥστε νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις μας ὑπὸ συνθήκας ἐλευθερίας τὰς ὁποίας μόνον ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου δύναται νὰ μᾶς ἐγγυηθῇ».

«ΠΟΛΙΤΙΚΑ», (Βελιγράδιον, 11 Αὐγούστου 1946). Δηλώσεις τοῦ Νικόλα Σπυρώφ, Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὀργανώσεως διὰ τὴν Δυτικὴν Θράκην, γενόμεναι ἐν Σόφιᾳ, τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Παρισίους.

56. — *Πάλιν ἡ Δυτικὴ Θράκη.*

«...Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ 1919 ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν ἕνα νέον τμῆμα τοῦ ἐδάφους της, ἰδίᾳ ἡ Δυτικὴ Θράκη, ἥτις ἔδιδεν εἰς αὐτὴν ἔξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον...».

Ἀπόσπασμα λόγου τοῦ Βουλγάρου Ἀντιπροσώπου Κούλισεφ, Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν 16ην συνεδρίαν τῆς Ὁλομελείας. — Διάσκεψις Παρισίων, 14 Αὐγούστου 1946. (Ἀγγλικὰ Πρακτικά, σελ. 4). (Γαλλικὰ Πρακτικά, σελ. 5).

57. — *Πάλιν τὸ Αἰγαῖον.*

«...Ἔρχομαι τώρα ἐπὶ τῆς αἰτήσεώς μας νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἔξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον, διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς Δυτικῆς Θράκης...».

Ἀπόσπασμα λόγου τοῦ Βουλγάρου Ἀντιπροσώπου Κούλισεφ, Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν 16ην συνεδρίαν τῆς Ὁλομελείας. Παρίσιοι, 14 Αὐγούστου 1946. (Ἀγγλικὰ Πρακτικά, σελ. 5). (Γαλλικὰ Πρακτικά, σελ. 6)

58. — *Ἀμοιβὴ τῆς προδοσίας.*

«Τὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας, ὡς ταῦτα δεικνύονται εἰς τὸν χάρτην τὸν συνημμένον εἰς τὴν παροῦσαν συνθήκην (παράρτημα 1), θὰ εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ ὑφιστάμενα τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1941, ἐξαιρέσει τῆς Ἑλληνοβουλαγρικῆς μεθορίου ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἡ καθορισθεῖσα διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου τῆς 10ης Αὐγούστου 1913).

Διάσκεψις Παρισίων (Γενικὰ) κείμενον 4, σελ. 4. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ὑποβληθεῖσαι παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς Ἀντιπροσωπείας, 26 Αὐγούστου 1946. Τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας. (Ἐδαφικοὶ ὅροι).

59. — *Γεωγραφικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζώνη.*

«... Οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο σοβαρῶς νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς Βουλγαρίας διὰ πραγματικὴν ἔξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἐπὶ μιᾶς ἀκτῆς ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς γεωγραφικῆς καὶ οἰκονομικῆς της ζώνης...».

'Απόσπασμα λόγου τοῦ Βουλγάρου 'Αντιπροσώπου ἐνώπιον τῆς Πολιτικῆς 'Επιτροπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν κατὰ τὴν 5ην συνεδρίαν της. Διάσκεψις Εἰρήνης 2 Σεπτεμβρίου 1946. ('Αγγλικὰ Πρακτικὰ σελ. 9). (Γαλλικὰ Πρακτικὰ σελ. 17).

60. — *Αὐθάδεια.*

«... Δὲν θεωροῦμεν χρήσιμον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ ἐμφανίσωμεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τὰ συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς βουλγαρικῆς αἰτήσεως διὰ τὴν ἔξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον. Τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα εἶναι αὐταπόδεικτα καὶ οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν βουλγαρικὴν ἀπαίτησιν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου».

'Απόσπασμα λόγου τοῦ Βουλγάρου 'Αντιπροσώπου ἐνώπιον τῆς Πολιτικῆς 'Επιτροπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν κατὰ τὴν 5ην συνεδρίαν της. Διάσκεψις Εἰρήνης 2 Σεπτεμβρίου 1946. ('Αγγλικὰ Πρακτικά, σελ. 10). (Γαλλικὰ Πρακτικά, σελ. 19).

61. — *Μόνον ὅταν αἱ 'Αθῆναι πεισθοῦν.*

«Τὸ λεπτότατον σημεῖον τῆς σημερινῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Βουλγαρίας εἶναι ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ 'Ελλάδος. Καλαὶ φιλικαὶ σχέσεις εἶναι ἐπιθυμηταὶ καὶ ὑπὸ τῶν δύο γειτονικῶν λαῶν, Βουλγαρικοῦ καὶ 'Ελληνικοῦ. Αὗται θὰ καταστοῦν πραγματικῶς εἰλικρινεῖς καὶ φιλικαὶ ὅταν εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας ὑπάρξουν πραγματικῶς δημοκρατικαὶ Κυβερνήσεις καὶ μόνον ὅταν εἰς τὰς 'Αθήνας, ἄνευ διακρίσεως πολιτικῶν πεποιθήσεων πεισθοῦν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς τῆς Δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ φυσική μας διέξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον, πρᾶγμα ζωτικῶς ἀπαραίτητον εἰς τὸν βουλγαρικὸν λαόν. Τὸ προσεχὲς μέλλον δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς Δυτικῆς Θράκης».

'Αγόρευσις τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς Βουλγαρικῆς 'Αντιπολιτεύσεως Ν. Πέτκωφ, περιλαμβανομένη εἰς τὸ Δελτίον τοῦ Βουλγαρικοῦ Τύπου ὑπ' ἀριθ. 860.

62. — *Δικαία καὶ διαρκὴς εἰρήνη...*

«...'Η Βουλγαρικὴ 'Αντιπροσωπεία, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἴδῃ διορθουμένην τὴν εἰς τὸν Βουλγαρικὸν Λαὸν προσγενομένην μεγάλην ἀδικίαν καὶ ἐγκαθιδρυομένην εἰς τὰ Βαλκάνια μίαν δικαίαν καὶ διαρκῆ εἰρήνην, παρακαλεῖ τὴν Διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Βουλγα-

ρίαν πραγματικὴν ἔξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ τῆς ἀποδόσεως εἰς τὴν Χώραν ταύτην τῆς ἐπαρχίας τῆς Δυτικῆς Θράκης μὲ τὰ σύνορα τὰ ὁποῖα καθώρισεν ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου 10ης Αὐγούστου 1913...».

'Απόσπασμα λόγου τοῦ Βουλγάρου 'Αντιπροσώπου ἐνώπιον τῆς Πολιτικῆς 'Επιτροπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν κατὰ τὴν 5ην συνεδρίαν της. Διάσκεψις Εἰρήνης 2 Σεπτεμβρίου 1946. ('Αγγλικὰ Πρακτικὰ σελ. 13). (Γαλλικὰ Πρακτικὰ σελ. 27).

63. — Ὑψώνουν φωνήν.

«...Διὰ πρώτην φορὰν κατόπιν ἥττης ὑψώσαμεν φωνὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀδικίας, γενομένης πρὸς τὴν χώραν μας κατὰ τὸ παρελθόν. 'Εζητήσαμεν νὰ μᾶς δοθῇ διέξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον, νὰ μᾶς ἐπιστραφῇ ἡ ἀδίκως ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν Δυτικὴ Θράκη. Δὲν θὰ ἱκανοποιηθῶμεν σήμερον, ἐκερδίσαμεν ὅμως τὴν δημοσίαν γνώμην τῶν δημοκρατικῶν λαῶν καὶ ἔχει ὁ Θεὸς διὰ τὰ κατόπιν. Ἡ ἱστορία δὲν θὰ σταματήσῃ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων. Θὰ προχωρήσῃ».

«ΟΤΕΤΣΕΣΤΒΕΝ ΦΡΟΝΤ», (16 'Οκτωβρίου 1946). 'Ομιλία τοῦ Προέδρου τῆς Σοβράνιε καὶ προεδρεύοντος τῆς Δημοκρατίας Βασὶλ Κολάρωφ ἐν Φιλιππουπόλει.

64. — Ἕνα ψήφισμα.

«Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21ης Νοεμβρίου 1946 ἡ Σοβράνιε ἀπεδέχθη ὁμοφώνως ψήφισμα ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κομμουνιστοῦ βουλευτοῦ καὶ τέως Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Μίντσο Νεῖτσεφ διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται, μεταξὺ ἄλλων, νὰ ἐπιστραφῇ «ἡ ἀδίκως ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν Δυτικὴ Θράκη ἵνα ἐξασφαλισθῇ οὕτω ἡ φυσικὴ καὶ ζωτικὴ διέξοδός της εἰς τὸ Αἰγαῖον».

«ΝΑΡΟΝΤΝΟ ΖΕΜΛΕΝΤΕΛΣΚΟ ΖΝΑΜΕ», (Σόφια 22 - 11 - 46). Ψήφισμα Βουλγαρικῆς Σοβράνιε.

65. — Καὶ ὁ Δημητρώφ.

«Ἡ Κυβέρνησις θὰ διαθέσῃ ἁπάσας τὰς δυνάμεις της διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Χώρας ἀπὸ ξένην βουλιμίαν καὶ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀναμφισβητήτου δικαιώματος τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης ἥτις ἀδίκως τῆς ἀπεσπάσθη καὶ διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐξασφαλισθῇ φυσικὴ ἔξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον».

«ΡΑΜΠΟΝΤΝΙΤΣΕΚΟ ΝΤΕΛΟ», (Σόφια 29 - 11 - 46). Προγραμματικαὶ δηλώσεις τοῦ Βουλγάρου Πρωθυπουργοῦ Γεώργκι Δημητρώφ ἐνώπιον τῆς Συντακτικῆς Σοβράνιε τὴν 28 - 11 - 46.

66. — Παραμένει ἐκκρεμές...

«...Ἡ ἀντιπροσωπεία μας, συμφώνως πρὸς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως, ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος τὸ θρακικὸν ζήτημα. Γνωρίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιλυθῆ αὐτὸ σήμερον. Ἀλλ' ἐτέθη καὶ δὲν δύναται νὰ τύχῃ ἄλλης λύσεως, πλὴν ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουν τὰ δίκαια συμφέροντα τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. (Χειροκροτήματα).

»Ἐὰν σήμερον, συνεπείᾳ σειρᾶς διεθνῶν λόγων, ἡ Βουλγαρία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῇ, τοῦτο δὲν σημαίνει τερματισμὸν τοῦ ζητήματος Θράκης. Παραμένει αὐτὸ ἐκκρεμὲς καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλην λύσιν, εἰμὴ ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας. (Χειροκροτήματα)».

«ΤΡΟΥΝΤ», (7 Δεκεμβρίου 1946). Δηλώσεις τοῦ προεδρεύοντος τῆς Βουλγαρικῆς Δημοκρατίας Βασὶλ Κολάρωφ εἰς τὴν Σοβράνιε.

67. — Πρὸς τὸ παρόν.

«...Τὰ αἰτήματά μας ἀνεγνωρίσθησαν ὡς δίκαια καὶ βάσιμα, ἐὰν δὲ διετυπώθησαν ἐπιφυλάξεις ἐπ' αὐτῶν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν νικήτριαν παράταξιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἄτοπον τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς Δυτικῆς Θράκης...».

«ΟΤΕΤΣΕΣΤΒΕΝ ΦΡΟΝΤ», (Σόφια 12-12-1946). Δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας κ. Κίμωνος Γεωργῆεφ ἐνώπιον τῆς Σοβράνιε τὴν 11ην Δεκεμβρίου 1946.

68. — Μόνον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς.

«...Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Βουλγαρίαν τῆς Δυτικῆς Θράκης εἶναι ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν Χώραν καὶ τὴν εἰρήνην τῆς Βαλκανικῆς, θὰ παραμείνῃ δὲ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἕως ὅτου δοθῇ εἰς αὐτὸ θετικὴ λύσις...».

«ΟΤΕΤΣΕΣΤΒΕΝ ΦΡΟΝΤ», (Σόφια 13 Δεκεμβρίου 1946). Δηλώσεις τοῦ Βουλγάρου Πρωθυπουργοῦ Δημητρώφ πρὸς τοὺς ξένους ἀνταποκριτάς, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κ. Γεωργῆεφ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Τύπου Βλ. Τοπεντσάρωφ.

69. — Μένει ἀνοικτόν.

«Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Ἀσοσιὲτ Πρὲς ἐὰν θεωρῇ ὅτι ἡ συνθήκη εἰρήνης ἔλυσε τὸ πρόβλημα βουλγαρικῶν ἀξιώσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ τὴν ἔξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Δημητρώφ ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως:

«Ἀσφαλῶς ὄχι. Τὸ ζήτημα μένει ἀνοικτὸν καὶ θὰ ἀναμένῃ εὐνοϊκὴν λύσιν».

«ΜΠΟΡΜΠΑ», (Βελιγράδιον 13 - 2 - 47). Δηλώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως Γεώργκι Δημητρώφ πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Ἀσοσιὲτ Πρές, γενόμεναι ἐν Σόφιᾳ.

70. — *Θρακικὸς ὕμνος.*

«Ἡ ἐν Σόφιᾳ ἕδρα τῶν Βουλγαροθρακικῶν Συνδέσμων διεκήρυξε διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν καὶ τονισμὸν μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου, Θρακικοῦ ὕμνου. Διὰ τῆς διακηρύξεως ὁρίζονται δύο βραβεῖα, ἕνα διὰ τὸν ποιητὴν καὶ ἕτερον διὰ τὸν μουσικοσυνθέτην».

«ΖΕΜΛΕΝΤΕΛΣΚΟ ΖΝΑΜΕ», (Σόφια, 22 Φεβρουαρίου 1947). Περὶ Βουλγαροθρακικοῦ Ὕμνου.

71. — *Τὸ ἀνύπαρκτον θέμα.*

«Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Θρακικῆς Ὀργανώσεως, ἐξ ὀνόματος χιλιάδων ἐκδιωχθέντων ἀδελφῶν της Θρακῶν προσφύγων Βουλγάρων, διαβιβάζει πρὸς ὑμᾶς, τὸν θερμὸν ὑπερασπιστὴν τῆς δικαίας Θρακικῆς ὑποθέσεως, τὰ συγχαρητήριά της ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις σας καὶ σᾶς εὔχεται ὑγείαν, μακροβιότητα, καὶ νέας ἐπιτυχίας διὰ τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διεθνοῦς δικαιοσύνης, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ τὴν δικαίαν ἐπίλυσιν τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος.

Η ΘΡΑΚΗ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ
ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
Ὁ Πρόεδρος Ν. Σπύρωφ»

«ΡΑΜΠΟΤΝΙΤΣΕΣΚΟ ΝΤΕΛΟ», (Σόφια 12 Μαρτίου 1947). Τηλεγράφημα τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Θρακικῆς Ὀργανώσεως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβ. Ἑνώσεως κ. Μολότωφ ἐπὶ τοῖς γεννεθλίοις του.

72. — *Ἐκκρεμεῖ...*

«Κάϊρον, 9.— Εἰς τὴν Διακοινοβουλευτικὴν Διάσκεψιν ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τὴν Χώραν του τὸ ζήτημα τῆς Δυτικῆς Θράκης θεωρεῖται ἐκκρεμοῦν».

Αἱ Ἀθηναϊκαὶ Ἐφημερίδες τῆς 10ης Ἀπριλίου 1946.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3ον

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

73. — Μόνον κατόπιν ἰσχυρᾶς πιέσεως.

«............

Μόνον τῇ ἰσχυρᾷ πιέσει τῶν Συμμάχων μας ἀπεσύρθησαν τὰ στρατεύματα τῆς Νέας Βουλγαρίας ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς Βορείους Ἐπαρχίας μετὰ τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1944».

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη κατὰ τὴν ἐν Ὁλομελείᾳ 16ην Συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης τὴν 14ην Αὐγούστου 1946.

74. — Τρεῖς φορᾶς κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς γενεᾶς.

Παράρτημα Ι

Ἀπόψεις τῆς πλειοψηφίας.

«α) Ἡ Ἑλλὰς ἡ ὁποία τρεῖς φορὰς κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς γενεᾶς ὑπέστη ἀπρόκλητον ἐπίθεσιν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπὶ τῶν συνόρων της ὀχυρώσεις κατεστράφησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας βουλγαρικῆς κατοχῆς, δικαιοῦται ἀσφαλείας.»

Διάσκεψις Παρισίων. Ἔκθεσις Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν ὅρων τοῦ σχεδίου εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας. Κείμενον 25, 2 Ὀκτωβρίου 1946.

75. — Ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτὴρ αὐτῆς τῆς περιοχῆς.

«...Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀκόμη, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας, δὲν ἐδίστασε νὰ διατυπώσῃ ἀπροκαλύπτως ἐνώπιόν σας τὰς ἀξιώσεις του ἐπὶ ἐδαφῶν ἑλληνικῶν. Καὶ ἐξώθησε τὸ θράσος του μέχρι μιᾶς φανερᾶς πλαστογραφήσεως τῶν στατιστικῶν.

»Ἐλησμόνησε νὰ ἀναφέρῃ ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἤδη τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀνεγράφετο εἰς τὰς ἐπισήμους τουρκικὰς στατιστικὰς ὡς τὸ ἰσχυρότερον τῶν χριστιανικῶν στοιχείων. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἀπόγαιον τοῦ βουλγαρικοῦ ἐθνικισμοῦ, ἄφηνε τὴν Δυτικὴν Θράκην ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας, σήμερον δέ, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Ἑλλήνων προσφύγων, ὁ ἑλληνικὸς χαρακτὴρ τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἐπιστοποιήθη κατὰ τρόπον ὁριστικόν.

»Ἀντιπαρέρχομαι ἐπίσης καὶ τὰς δῆθεν οἰκονομικὰς ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλουν τὴν προσάρτησιν τῆς Δυτικῆς Θράκης... Οἱ οἰκονομικοὶ λόγοι δὲν ἐδικαιολόγησαν τὰς ἀξιώσεις τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐπὶ τῆς Τεργέστης ἢ τῆς Ἑλβετίας ἐπὶ τῆς Γενούης...»

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη κατὰ τὴν ἐν Ὁλομελείᾳ 16ην Συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης τὴν 14ην Αὐγούστου 1946. — C/P/Plen/16, Σελὶς 16.

ШТАБ 1 [illegible]ИЈЕ
[illegible]БРИГАДЕ

Бр. 4210

дана
развд 27-нов. 1945 г.

по ________ часова

Дељо

У В Е Р Е Н И Й Е

Издато на основу Закона о демобилизацийи старийих годишта обвезника, који [illegible] Југословенске Армийе и Морнарице од 19 јула 1945 год. и чл. 29 Правилника за извршенйе тога закона на друга-рицу Делјо [illegible] Лазовски.

О именованом-ой дайу се следећи лични подаци:

1 Датум рођенйа 6-IX-1919 год.

2 Место рођенйа /место, срез, округ, федерална држава/ с. [illegible] Костурски Костурски

3. Место боравка пре ступанйа у Југословенску Армийу и Морнарицу, срез, округ и федерална држава Костурски с. Костурски

4. Занимање у грађанству Земјоделец

5. За коју се специйалност оспособио у войсци, коју би могао да користи у редовном животу —

6. Инвалидитет —

7. Чин у войсци /Морнарици/ приликом демобилизацийе Борац

8. Време проведено у НОВ и ПОЈ и Југословенској Армийи од 10-IX-944. до 27-XI-945.

9. На основу поменутог Закона именовани има да прими [illegible] материйалне принадлежности:

а/ храна у месту настањивања за 5 дана:

б/ од спреме издато му је: 1 блуза; 1 [illegible]/ 1 капа; — увийача; 1 [illegible] /чизама/; — [illegible] /рари/.

в/ Новчане принадлежности: следуйе 1500.- исплаћено 1425.-

Ово уверенйе именовани има право да употреби приликом подношенйа молбе за [illegible] [illegible] дана и доделивања [illegible] ликвидацийу.

С.Д.

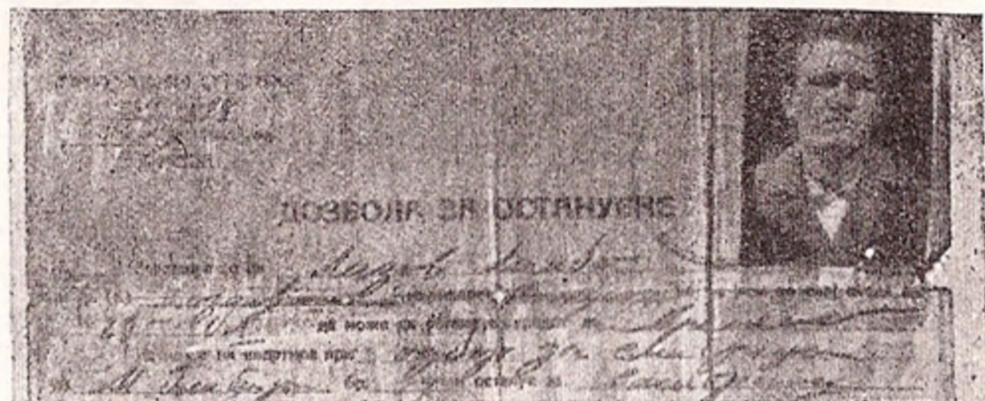
Политкомесар,

[illegible]

Командант,

Дељо

76, 77, 78

Ἀριστερά: Φωτοτυπία ἀπολυτηρίου ἐκ τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ Στρατοῦ τοῦ Λαζάρου Λαζόφσκυ ἐκ τοῦ χωρίου Χαλάρα (Προσδίβιστα) τῆς Καστοριᾶς, ὁ ὁποῖος ἔδρασεν ὡς ἀντάρτης εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Ἄνω: 1ον) Φωτοτυπία ἀδείας τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἐκδοθείσης ἀπὸ τό: «Ἐπιτελεῖον τῆς 1ης Ταξιαρχίας κρούσεως τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὴν Ἑλλάδα», ὑπὸ ἡμερομηνίαν 31-1-45. 2ον) Φωτοτυπία ἀδείας παραμονῆς τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ὑπ' ἀριθ. 4 - 18, ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ Τομέως Ἀσφαλείας Μοναστηρίου τὴν 29-1-45. Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τὰ ὁποῖα κατετέθησαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐρεύνης καὶ ἐκ τῶν σχετικῶν καταθέσεων, καταφαίνεται: 1ον) Ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ 1945 ὑπῆρχεν ἐν Γιουγκοσλαυΐα ἐντεταγμένη εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν Ταξιαρχία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «1η Ταξιαρχία Κρούσεως τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὴν Ἑλλάδα», εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀνῆκεν ὁ ἐν λόγῳ Ἕλλην ὑπήκοος. 2ον) Ὅτι τὸ χωρίον τῆς γεννήσεως τοῦ Λαζόφσκυ ἤτοι ἡ Χαλάρα (Προσδίβιστα) τοῦ Νομοῦ Καστοριᾶς, ἀναγράφεται ὡς χωρίον ἀνῆκον εἰς τὸ Ὁμόσπονδον Γιουγκοσλαυϊκὸν Κράτος. 3ον) Ὅτι ἀναγνωρίζεται ἐπισήμως ἐκ μέρους τῶν Γιουγκοσλαυϊκῶν Ἀρχῶν ὡς χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ Λαζόφσκυ εἰς τὸν τακτικὸν Γιουγκοσλαυϊκὸν Στρατόν, ὁ χρόνος ὑπηρεσίας του εἰς τὰ αὐτονομιστικὰ τάγματα τοῦ Γκότσεφ. 4ον) Ὅτι ὄχι μόνον οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι κατατάσσονται εἰς τὸν τακτικὸν Γιουγκοσλαυϊκὸν Στρατὸν ἀλλὰ καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των ἐντάσσονται ὡς ἔφεδροι εἰς τὰ Μητρῷα τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ Στρατοῦ. Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω φωτοτυπίαι, μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀναλόγων, κατετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Συνδέσμου εἰς τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

79. —Ἰδιαιτέρως ἀπάνθρωπος...

«... Τρεῖς φορὰς αἱ ἑστίαι μας ἐλεηλατήθησαν, οἱ πληθυσμοί μας ἐξετοπίσθησαν καὶ ἐσφάγησαν. Κατὰ τὸν πόλεμον, ὅστις ἔληξε πρὸ ὀλίγου, δεκάδες χιλιάδες ἀτόμων εὗρον τὸν θάνατον ὑπὸ τὴν βουλγαρικὴν κατοχήν. Ἄλλαι δέκα χιλιάδες ὑπεχρεώθησαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν ζώνην καὶ νὰ καταφύγουν εἰς τὴν γερμανικὴν ζώνην κατοχῆς.

»Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι εἷς τόσον σημαντικὸς ἀριθμὸς κατοίκων ἐζήτησε, διακινδυνεύων τὴν ζωήν του, νὰ καταφύγῃ ὑπὸ τὸν γερμανικὸν ζυγόν, ἀποδεικνύει — αὐτὸ μόνον — τὸν ἰδιαιτέρως ἀπάνθρωπον χαρακτῆρα τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς...»

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσαλδάρη. — Ὁλομέλεια τῆς Διασκέψεως Παρισίων — 14 Αὐγούστου 1946. — Ἐπίσημα πρακτικὰ C/P/Plen/16 — σελὶς 15.

80. —Δηλώσεις τοῦ κ. Τζέφφερσον Κέφφερυ, ὁμιλοῦντος ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

«...Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἤκουσε προσεκτικῶς τὴν ἔκθεσιν τῆς βουλγαρικῆς περιπτώσεως καὶ τὴν αἴτησιν περὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς Δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν μὲ σύνορα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ Συνθήκῃ τοῦ Βουκουρεστίου τῆς 10ης Αὐγούστου 1913. Καίτοι δὲν νομίζομεν ὅτι ἡ Βουλγαρία ἔχει τὸ δικαίωμα μετὰ τὴν ὑπόθαλψιν τῆς εἰσβολῆς καὶ τὴν ἐξοντωτικὴν κατοχὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς χώρας αὐτῆς, νὰ προβάλῃ διεκδικήσεις εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Εἰρήνης μετὰ τῶν νικητριῶν Δυνάμεων ἐπὶ ἑνὸς σημαντικοῦ τμήματος ἐδάφους μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἐν τούτοις, ἡ Ἀντιπροσωπεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐμελέτησε μετὰ προσοχῆς τὰ διάφορα ἔγγραφα τὰ προταθέντα ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Ἀντιπροσωπείας πρὸς στήριξιν τῆς διεκδικήσεως ταύτης.

»Εἰς τὴν Ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ἐπροξένησαν ἐντύπωσιν τὰ ἐπιχειρήματα τὰ προβληθέντα ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Ἀντιπροσωπείας πρὸς δικαιολογίαν τῆς διεκδικήσεως αὐτῆς καὶ ματαίως ἠθέλομεν ἐρευνήσῃ, κατὰ τὴν παρουσίασιν τῆς περιπτώσεως ταύτης, δι' ὅ,τι δήποτε θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις διὰ τὴν προώθησιν αἰσθημάτων ἀμοιβαίας μελλοντικῆς κατανοήσεως μεταξὺ τῶν δύο γειτονικῶν ἐθνῶν.

»Θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπὶ μικρὸν διὰ νὰ ὑπομνήσω τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν συμπεριφορὰν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔναντι τοῦ ζητήματος αὐτοῦ: πλεῖσται ἀναφοραὶ ἔγιναν εἰς τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἐμπειρογνωμόνων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸ 1919, ὡς ὑποστηριζόντων τὴν βουλγαρικὴν περίπτωσιν.

»Ἐπιθυμῶ νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐπῆλ-

θον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Αἰγαίου μερικαὶ πολὺ σημαντικαὶ μεταβολαί.

»'Αναφέρω τὰς μετὰ τὸ 1923 λαβούσας χώραν μεταβολὰς καὶ συμφωνίας, κατόπιν τῶν ὁποίων ἡ ἐθνολογικὴ καὶ οἰκονομικὴ σύστασις καὶ χαρακτὴρ τῆς περιοχῆς μετεβλήθησαν τελειωτικῶς. Μετὰ τὸ 1924, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νέας αὐτῆς καταστάσεως ἀνεγνωρίσθη καθ' ὅλον τὸν κόσμον καὶ μία πλήρης γενεὰ παρῆλθεν ἀφ' ὅτου αἱ ἐθνολογικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ αὐταὶ μεταβολαὶ ἔλαβον χώραν.

»'Από τοῦ 1924 ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν οὐδέποτε ηὐνόησε ἐπανεξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀλλαγῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῆς...»

(Λόγος τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. — Διάσκεψις τῆς Εἰρήνης. — Ἐπιτροπὴ Πολιτικῶν καὶ Ἐδαφικῶν ζητημάτων τῆς Βουλγαρίας. 9η Συνεδρίασις 12ης Σεπτεμβρίου 1946. Παράρτημα 1ον).

81. — Ἡ ἀσφάλεια τῶν συνόρων μας.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἔκθεσίν του ὁ Στρατηγὸς Οὐέϊβελ ἔγραψεν:

«Θὰ καταστῇ προφανὲς ὅτι εἰς περίπτωσιν Γερμανικῆς ἐπιθέσεως διὰ μέσου τῆς Βουλγαρίας, ἡ μακρὰ καὶ στενὴ λωρὶς τῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης, καίτοι αἱ ὀρειναί της διαβάσεις εἶναι ὀλίγαι, θὰ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ προστατευθῇ ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως βάθους.»

Τὸ 1919 κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς συνοριακῆς γραμμῆς, ἡ ἀδυναμία αὕτη κατέστη πρόδηλος εἰς τὰ μέλη τῆς ἐδαφικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης.

'Αφοῦ ἀνεγνώρισε, κατὰ τὴν συνεδρίασίν της τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1919, ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ ἐθνολογικαὶ διεκδικήσεις ἐπὶ τῆς Δ. Θράκης ἦσαν θεμελιωδέστεραι ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων Ἐθνῶν, ἡ 'Επιτροπὴ προέβη εἰς τὴν μελέτην τῆς ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου προταθείσης συνοριακῆς γραμμῆς, ἥτις εἶναι ἡ ἰδία μὲ τὴν προτεινομένην ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἡ 'Επιτροπὴ παρεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου προταθεῖσαν γραμμήν, τῆς 'Ιταλίας μόνης προβαλούσης ἐπιφυλάξεις.

Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν αὐτὴν ὁ διακεκριμένος ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Βρεττανίας Σὲρ Ἄϊρε Κρόου, ἀπαντῶν εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ 'Ιταλοῦ ἀντιπροσώπου, εἶπεν τοὺς ἀκολούθους προφητικοὺς λόγους:

«Δίδομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μίαν στενὴν λωρίδα ἀκτῆς μὲ μίαν ἐχθρικὴν ἐνδοχώραν. Τὸ νὰ κάμωμεν τὴν λωρίδα αὐτὴν πολὺ στενὴν χωρὶς νὰ προβλέψωμεν διὰ καλὰ στρατηγικὰ σύνορα ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ νὰ κτίσωμεν ἐπὶ τῆς ἄμμου. Πρέπει νὰ δοθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀναγκαῖα μέσα ἀμύνης.»

Εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς 4ης Μαρτίου 1919, συνεχιζομένης εἰσέτι τῆς

συζητήσεως, ὁ 'Αντιπρόσωπος τῶν 'Ην. Πολιτειῶν κ. Ντέϋ προέτεινε μίαν νέαν γραμμήν, λαμβάνων ὡς ὅρια αὐτῆς τὴν γραμμὴν διαχωρισμοῦ τῶν ὑδάτων Βορείως τοῦ "Αρδα καὶ ὑπερβάλλων ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὰς 'Ελληνικὰς διεκδικήσεις. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ 'Επιτροπὴ εἰς μίαν μεταγενεστέραν συνεδρίασιν ὁμοφώνως παρεδέχθη, μὲ μίαν μόνην 'Ιταλικὴν ἐπιφύλαξιν, τὴν γραμμὴν τὴν δίδουσαν εἰς τὴν 'Ελλάδα τὰ σύνορα, τὰ ὁποῖα αὕτη διεκδικεῖ σήμερον. Καὶ μόνον ὀλίγους μῆνας ἀργότερον, ὅταν τὸ ζήτημα τῆς Δυτικῆς Θράκης συνεζητήθη ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου ἐν συσχετίσει μὲ τὰ ζητήματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ 'Ανατολικῆς Θράκης, ἡ γραμμὴ αὕτη ἀπερρίφθη καὶ ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τῆς ἤδη ὑπαρχούσης.

'Απόσπασμα ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ "Ελληνος ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τῆς 'Επιτροπῆς Πολιτικῶν καὶ 'Εδαφικῶν ζητημάτων τῆς Βουλγαρίας τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης. — Συνεδρίασις 4 Σεπτεμβρίου 1946, C. P. (BUL/P) Doc. 7, pag. 7.

82. — *Σχέδιον συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας.*

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

"Αρθρον 1ον

. . . .

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (κ. Μπέρνς): 'Υπάρχει καμμία παρατήρησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1;

κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ('Ελλάς): Ζητῶ ὅπως ἡ ψηφοφορία διεξαχθῇ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. (Διεξάγεται ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως).

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας εἶναι:

'Υπέρ: Λευκορωσσία, Τσεχοσλοβακία, Γαλλία, Νορβηγία, Πολωνία, Οὐκρανία, 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι, Σοβιετικὴ "Ενωσις καὶ Γιουγκοσλαυΐα.

'Αποχαί: Αὐστραλία, Βέλγιον, Καναδᾶς, Κίνα, Αἰθιοπία, 'Ελλάς, 'Ινδίαι, 'Ολλανδία, Νέα Ζηλανδία, Νοτιοαφρικανικὴ "Ενωσις, Μεγάλη Βρεττανία.

Τὸ ἄρθρον 1 ἀπερρίφθη δι' ἐννέα ψήφων ὑπέρ, ἔναντι δώδεκα ἀποχῶν.

(42α Συνεδρίασις τῆς 'Ολομελείας τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης ἐν Παρισίοις τὴν 11ην 'Οκτωβρίου 1946).

83. — *'Απογραφὴ 1940. (Δυτικῆς Θράκης).*

'Ελληνικὴ	γλῶσσα		230.621
Βουλγαρικὴ	»		944
Σλαυομακεδονικὴ	»		216
Πομακικὴ	»		18.086

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Η ΕΠΙΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1ον

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΠΕΡΙ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ» (1)

84. — Χωριστὸν κράτος.

«... Οἱ ἅρπαγες τῆς Μεγάλης Σερβίας διεμέλισαν τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἁρπάγων Μεγαλοβουλγάρων καὶ Ἑλλήνων. Ὁ Λαὸς τῆς Ἐλευθέρας Σερβίας θὰ ἀφιερώσῃ ὅλας του τὰς δυνάμεις ἵνα βοηθήσῃ τοὺς Μακεδόνας νὰ ἑνώσουν ὅλας τὰς ἐπαρχίας των ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ νέου ὁμοσπόνδου κράτους των...»

Τηλεγράφημα τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως τῆς Σερβίας, ἀποσταλὲν τὴν 9-11-44 εἰς τὴν ἐν Σκοπείοις Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Μακεδονίας.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ. (Βελιγράδιον 10 Νοεμβρίου 1944).

85. — Δὲν θ' ἀντετίθετο.

«Αἱ ἐδαφικαὶ διεκδικήσεις τῆς Γιουγκοσλαυΐας εἶναι πλέον γνωσταὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον... Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Βελιγράδιον δὲν σκέπτεται νὰ διεκδικήσῃ ἄλλα ἐδάφη. Πρόβλημα ἐδαφικῶν βλέψεων εἰς Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπίκαιρον. Οὐχ ἧττον ἡ Γιουγκοσλαυΐα δὲν θ' ἀντετίθετο εἰς ἐνδεχομένην ἐπιθυμίαν δι' ἕνωσίν των».

Δηλώσεις Στρατάρχου Τίτο πρὸς τὸν ἐν Μόσχᾳ ἀνταποκριτὴν ἐφημερίδος ΝΙΟΥ ΓΙΟΡΚ ΤΑΙΜΣ κ. Σούλτεμπεργκ (Ἀπρίλιος 1945).

---

(1) Διὰ τοῦ νέου ὅρου «Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου» οἱ Γιουγκοσλαῦοι ἐννοοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν.

86. — Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου.

«...Ὑπάρχουν σήμερον Μακεδόνες ἔξω τῆς Μακεδονίας. Εἶναι οἱ ἀδελφοί μας τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου, πιστεύομεν ὅμως ὅτι θὰ συνενωθοῦν πρὸς ἡμᾶς. Ὁ μακεδονικὸς λαὸς μετέσχε τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος καὶ ἀπηλευθερώθη. Ἔχετε ὅπλα; (Φωναί: ἔχομεν). Θέλετε νὰ ὑπεραμυνθῆτε τῆς ἐλευθερίας σας; (Φωναί: θέλομεν). Τότε δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀνησυχῆτε διὰ τὴν ἐλευθερίαν σας... Ἔχομεν ἀδελφοὺς εἰς τὴν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου, διὰ τὰς τύχας τῶν ὁποίων δὲν ἀδιαφοροῦμεν...»

Λόγος Στρατάρχου Τίτο τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1945 ἐν Σκοπείοις, ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς Μακεδονίας.

87. — Αὐτοδιάθεσις καὶ ἕνωσις.

«...Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα δύναται νὰ λυθῇ ἐν τῇ ὁλότητί του ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς νέας ὁμοσπόνδου Γιουγκοσλαυϊκῆς Δημοκρατίας...

»Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ φυσικώτερον ἀπὸ τοῦ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸ ἐλεύθερον τμῆμα τῆς Μακεδονίας τὰ δύο ἄλλα τμήματα αὐτῆς τὰ εὑρισκόμενα ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἑλλάδι...

»Ἡ Μακεδονία τοῦ Ἀξιοῦ κατέστη τώρα ὁ πρωτοστάτης καὶ τὸ Πεδεμόντιον τῆς Μακεδονικῆς ἑνότητος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν συνιστῶμεν καὶ καλοῦμεν τοὺς ἀδελφούς μας οἵτινες ζοῦν ὑπὸ βουλγαρικὴν καὶ ἑλληνικὴν διοίκησιν, νὰ διεξαγάγουν ἀγῶνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ... καὶ ἐν συνεργασίᾳ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν μετὰ τῶν λαῶν τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος νὰ κερδίσουν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ τῆς ἑνώσεως μετὰ τοῦ Πεδεμοντίου.»

ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΝΤΟΝΙΑ (Σκόπια 11 Ὀκτωβρίου 1945). Ἄρθρον τοῦ Μπάζε Ἀντρέεβ Ὑπουργοῦ τῶν Μεταλλείων τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως.

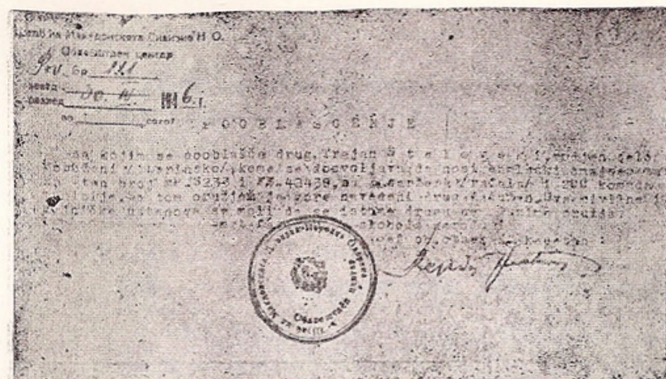
88. — Ἕνα προαιώνιον ὄνειρον.

«Ἡμεῖς δὲν παρητήθημεν ἀπὸ τὴν ἕνωσιν ὅλης τῆς Μακεδονίας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ προαιώνιόν μας ὄνειρον.»

ΟΤΕΤΣΕΣΤΒΟ ΦΡΟΝΤ — (Σόφια 20 Ὀκτωβρίου 1945) — Ὁμιλία ἐν Μοναστηρίῳ τοῦ Προέδρου τῆς Μακεδονικῆς Κυβερνήσεως κ. Λαζὰρ Κολισέφσκυ:

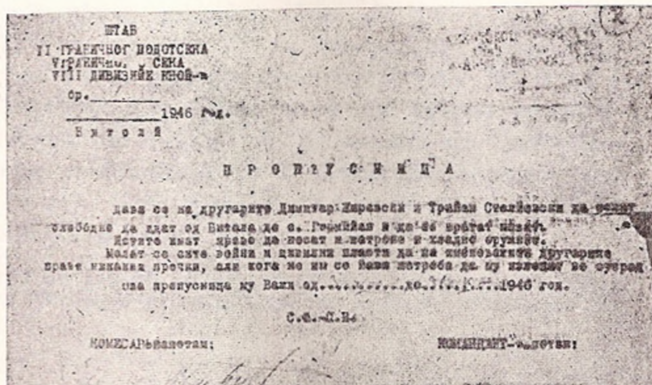
89. — Εἰς τὸ Πανσλαυϊκὸν Συνέδριον.

«...Ἐδόθη μεγάλη προσοχὴ παρὰ τοῦ Πανσλαυϊκοῦ Συνεδρίου τῆς Πράγας εἰς τὴν μὴ τελειωτικὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Νοτιοσλαύων. Οἱ Σλαῦοι εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Αἰγαίου ὑφίστανται ἀκόμη τὸν ξένον ζυγόν.

90. — Ἔγγραφα εὑρεθέντα ἐπὶ τῶν συμμοριτῶν Τραϊανοῦ Στελιόφσκυ καὶ Δημητρίου Ζιρόφσκυ καὶ ἔχοντα ἐν μεταφράσει ὡς ἑξῆς: Ἐπιτελεῖον τῆς Μακεδονικῆς Μεραρχίας Λαϊκῆς Ἀμύνης. Κέντρον Πληροφοριῶν. Ἐμπιστευτικὸν ὑπ' ἀριθ. III. 30-4-46. Ὑπηρεσιακὸν Σημείωμα. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν σύντροφον Τραϊανὸν Στελιόφσκυ γεννηθέντα εἰς τὸ χωρίον Παπαγιάννι Φλωρίνης ὅπως φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἓν βρεταννικὸν ὅπλον Sten (Smaizer), τρεῖς χειροβομβίδας ὡς καὶ τριακόσια φυσίγγια. Ὁ ὡς ἄνω ἀναφερόμενος ὑπέγραψε διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ὅπλου καὶ τῶν πολεμοφοδίων. Ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ παρακαλοῦνται ὅπως μὴ ἀφοπλίσουν τὸν σύντροφον Στελιόφσκυ. Θάνατος στὸ φασισμό, λευτεριὰ στὸ λαό. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τομέως Λοχαγός. (Ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος).

91.—Ἐπιτελεῖον VII Συνοριακοῦ Τομέως. 6ος Συνοριακὸς Τομεύς. 8η K.N.O.J. Μεραρχία. Μοναστήριον 3-5-46. Ἄδεια. Χορηγουμένη εἰς τοὺς συντρόφους Δημήτριον Ζιρόφσκυ καὶ Τραϊανὸν Στελιόφσκυ δι' ἧς ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ὅπως ταξειδεύσουν ἐλευθέρως μεταξὺ Μοναστηρίου καὶ χωρίου Γέρμαν. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς αὐτοὺς ὅπως φέρουσι θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὁπλισμόν. Ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ ἐντέλλονται ὅπως ἐν περιπτώσει ἀνάγκης βοηθῶσι τοὺς ὡς ἄνω ἀναφερομένους καὶ μὴ παρεμποδίζουσι τὸ ἔργον των. Ἡ παροῦσα ἰσχύει ἀπὸ 3 ἕως 31 Μαΐου 1946. Ὁ Κομμισάριος Λοχαγὸς Στέφανος Μίκιτς. (Σφραγὶς τοῦ Β' Τάγματος τῆς 4ης Μακεδονικῆς Ταξιαρχίας Λαϊκῆς Ἀμύνης).

ШТАБ
VI ГРАНИЧНОГ ПОДОТСЕКА
... СЕКА
VIII ДИВИЗИЈЕ КНОЈ-а
бр. ______
______ 1946 год.
Битољ

П Р О П У С Н И Ц А

[illegible]

С.Ф.-С.Н.

КОМЕСАР...: КОМАНДАНТ-...:

Σημ. Τὰ πρωτότυπα ἀμφοτέρων τῶν ἐγγράφων αὐτῶν κατετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κ. Τσαλδάρη εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ Ο.Η.Ε. κατὰ τὴν τότε γενομένην προσφυγήν.

92. — Γιουγκοσλαυϊκὴ ἀμυντικὴ χειροβομβὶς εὑρεθεῖσα ἐπὶ τοῦ συμμορίτου Γατσίου. Ἐπὶ τοῦ κυκλικοῦ πώματος αὐτῆς διακρίνονται τὰ ἀρχικὰ σλαυϊκῶν λέξεων αἵτινες σημαίνουν «θάνατος στὸ φασισμό, λευτεριὰ στὸ λαό».

93.— Γιουγκοσλαυϊκὴ χειροβομβὶς εὑρεθεῖσα ἐπὶ συμμορίτου παρὰ τὴν λίμνην Πρέσπαν. Ἐπ' αὐτῆς διακρίνεται ἡ φράσις: «Ἐργοστάσιον βλημάτων Κραγιούζεβατς». (Σημειωτέον ὅτι εἰς χεῖρας τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, περιῆλθον κατὰ καιροὺς πλῆθος τοιούτων χειροβομβίδων).

Ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ἐγερθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Μακεδόνων τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου...».

ΙΖΓΚΡΕΒ (Σόφια 26 Ὀκτωβρίου 1945) — Ἀπόφασις τοῦ Πανσλαυϊκοῦ Συνεδρίου τῆς Πράγας.

94. — *Τὸ κέντρον τῆς Μακεδονικῆς ἑνότητος.*

«Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ὁλοκληρωτικῶς δύναται νὰ λυθῇ εἰς τὴν νέαν Δημοκρατικὴν Ὁμοσπονδιακὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων της. Ἡ Μακεδονία τοῦ Βαρδαρίου (Ἀξιοῦ) ἤδη εἶναι ἀνεγνωρισμένη ὡς ἐλευθέρα καὶ ἰσότιμος μὲ ὅλα τὰ σχετικὰ δικαιώματα. Ἡ ἐλευθέρα Μακεδονία τοῦ Βαρδαρίου εἶναι ἤδη πραγματικότης καὶ αὐτὴ εἶναι τὸ Κέντρον τῆς Μακεδονικῆς Ἑνότητος. Ὡς ἐκ τούτου ἡμεῖς προσκαλοῦμεν τοὺς ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι σήμερον εἶναι ὑπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ Βουλγαρίαν, νὰ ἐπεκτείνουν τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐχθρῶν κατακτητῶν, φασιστῶν καὶ ὑπὸ ἡνωμένον ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Βουλγαρικοῦ λαοῦ νὰ ἀποκτήσουν τὸ δικαίωμα νὰ αὐτοπροσανατολισθοῦν καὶ ἑνωθοῦν μετὰ τοῦ Κέντρου, τῆς Μακεδονίας δηλαδὴ τοῦ Βαρδαρίου.»

ΜΑΚΕΝΤΟΝΣΚΟ ΖΝΑΜΕ (Σόφια, 29-10-1945) — Δηλώσεις τοῦ Μπόντε Ἀντρέϊφ Γούτακα, Ὑπουργοῦ τῶν Μεταλλείων τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

95. — *Ἡ δυναμικὴ ὑποστήριξις.*

«...Ἐν τούτοις, τὸ ἔργον δὲν ἔχει εἰσέτι περατωθῆ. Τὸ σύμβολον καὶ τὰ συνθήματα τοῦ ΝΤΕΛΤΣΕΦ εἶναι «ἡνωμένη ὁλοκληρωτικὴ Μακεδονία». Τὸ ἕτερον τμῆμα: ἡ Μακεδονία τοῦ Πιρίν, συντόμως θέλει ἑνωθῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν της, ἀλλὰ τὸ τρίτον τμῆμα, ἡ γενέτειρα ἀμφοτέρων ἡμῶν γῆ, ἡ Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου, διατελεῖ ὑπὸ κατοχὴν καὶ ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς ἔχει ριφθῇ εἰς φοβερὰν τρομοκρατίαν ἐκ μέρους τῶν μοναρχοφασιστῶν. Ἀλλὰ μετὰ μεγάλου ἡρωϊσμοῦ ὁ λαὸς ὑφίσταται ὅλα τὰ μαρτύρια καὶ ἡ μεγάλη πίστις αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὰ νῶτά του ἔχει τὴν δυναμικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἡνωμένων Νοτιοσλαύων, τοῦ ἐμπνευσμένου ὁδηγοῦ τῶν λαῶν τούτων, τοῦ προσφιλοῦς ἀρχηγοῦ ἀρχιστρατήγου Τίτο ὡς καὶ τὴν μεγάλην ὑποστήριξιν τῆς Μεγάλης Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

»...Ἐγὼ εἶμαι τώρα Φρούραρχος Σκοπείων.

»Σκέπτομαι καὶ σὲ καθιστῶ κοινωνὸν τῆς ἰδέας μου αὐτῆς, περὶ ὀργανώσεως τῶν ἐκ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου ὁρμωμένων ὁμοεθνῶν μας, εἰς μίαν ἐπικουρικὴν δρᾶσιν — συλλογὴν ἐράνων ἰδίως ὑπὲρ τῶν με-

ταναστῶν Μακεδόνων τοῦ Αἰγαίου — φρονῶν ὅτι διὰ τοῦ ἐράνου τούτου θὰ δύναται νὰ ἀνυψωθῇ τὸ φρόνημα καὶ τὸ ἠθικὸν τῶν μεταναστῶν μας τούτων...»

ΝΟΒΟΕ ΒΡΕΜΕ'Ι'Α (ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ) Τορόντο — Καναδᾶ — 26 'Απριλίου 1946. — 'Επιστολὴ τοῦ Γιουγκοσλαύου Συνταγματάρχου Πέτσε Τραικώφ, Φρουράρχου Σκοπείων, πρὸς τὸν φίλον του Νικόλαον Γοῦσλεφ.

96. — *Εἰς τί ἀποβλέπει ὁ σημερινὸς ἀνταρτικὸς ἀγών.*

«Τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῆς Μακεδονίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυΐας τοῦ Τίτο εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς δημιουργίας του. Ἡ ἀπόκτησις τῆς ἰσοτίμου ὁμοσπονδιακῆς ὁμάδος τῆς Λαϊκῆς δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυΐας παριστᾷ τὴν ὀρθωτέραν καὶ μοναδικὴν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος...

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου ἐκεῖ ὁ λαός μας σήμερον μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διεξάγει ἀγῶνα διὰ τὴν ἁπλῆν ὕπαρξίν του, διὰ τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐθνικὰ δικαιώματά του. Τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεως τοῦ τμήματος ἐκείνου τοῦ λαοῦ μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῶν ἐθνικῶν Δυνάμεων, δηλ. τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα... Οἱ λαοί μας οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τῶν ὤμων των ᾐσθάνθησαν τὰς ἰδίας μεθόδους τῶν φασιστῶν κατακτητῶν, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ ἐκτιμοῦν τὴν σημερινὴν ἐλευθερίαν των, δὲν δύνανται ἀπαθῶς νὰ βλέπουν τὰ δεινὰ τῶν Μακεδόνων τοῦ Αἰγαίου...»

Ἔκθεσις Λαζὰρ Κουλισέφσκυ, Προέδρου τῆς Μακεδονίας Βαρδαρίου καὶ 'Αρχιγραμματέως τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Μακεδονίας, ἀναγνωσθεῖσα τῇ 3-8-46 κατὰ τὴν Β' ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ιου Συνεδρίου τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Μακεδονίας (ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΝΤΟΝΙΑ τῆς 4-8-46 καὶ ΜΠΟΡΜΠΑ τῆς 7-8-46).

97. — *Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυΐας.*

«Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ οὐσιωδέστερα καθήκοντα, δύναμαι νὰ εἴπω, τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, εἶναι νὰ ἐγκαταστήσωμεν τὰς πλέον στενωτέρας σχέσεις μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας τῶν δύο ἄλλων τμημάτων: τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρίν, ἐθνικῶς ἀκόμη μὴ ἀπελευθερωμένης, καὶ τοῦ Αἰγαίου, τῆς ὁποίας ὁ λαὸς στενάζει ὑπὸ τὸ πλέον σκληρὸν καὶ τυραννικὸν καθεστώς, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν... Ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῶμεν ὅτι χρειάζεται νὰ ἀγωνιζόμεθα μεθ' ὑπομονῆς, αὐταπαρνήσεως καὶ καθημερινῶς, διὰ νὰ δυνηθοῦν καὶ τὰ ἄλλα δύο τμήματα τῆς Μακεδονίας νὰ προσαρτηθοῦν εἰς τὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας, ἵνα πραγματοποιηθῇ τὸ ὄνειρον κάθε ἐντίμου Μακεδόνος, ὅπερ

εἶναι ἡ ἕνωσις τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ εἰς ἐλεύθερον κράτος εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Γιουγκοσλαυΐας.»

ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΝΤΟΝΙΑ (6 Αὐγούστου 1946). Ἐπιστολὴ τοῦ Δημ. Βλαχώφ, Ἀντιπροέδρου τῆς Γιουγκοσλαυικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως πρὸς τὸ Α' Συνέδριον τοῦ Λαϊκοῦ Μακεδονικοῦ Μετώπου.

98. — *Αὐτοδιάθεσις.*

«Ὁ Μακεδονικὸς λαὸς ζητεῖ παρὰ τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀκριβῶς καὶ ἀμέσως καὶ διὰ τὸν Μακεδονικὸν λαὸν αἱ ἀρχαὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ πραγματοποιήσεως τῶν Ἐθνικῶν Δημοκρατικῶν δικαιωμάτων του.»

χώφ, Ἀντιπροέδρου τῆς Γιουγκοσλαυικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, πρὸς τὸ Α' Συνέδριον τῆς Εἰρήνης Παρισίων. (ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΝΤΟΝΙΑ τῆς 6-8-46 καὶ ΜΠΟΡΜΠΑ 7-8-46).

99.— *Ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Γιουγκοσλαυΐας τοῦ Αἰγαίου.*

«...Εἰς τὸ πρῶτον Συνέδριον συμμετεῖχον καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρὶν καὶ τοῦ Αἰγαίου καὶ οὕτω ἐξεδηλώθη ἀπερίφραστος ἡ θέλησις τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Μακεδονίας νὰ καταστῇ ἐλεύθερος καὶ ἡνωμένος ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Δημοκρατίας...»

ΖΕΜΛΕΜΤΕΛΣΚΟ ΖΝΑΜΕ (Σόφια 8-8-46). Συνέδριον εἰς τὰ Σκόπεια τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου τῆς Μακεδονίας.

100.— *Προκήρυξις τοῦ πρώτου Συνεδρίου τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου τῆς Λαϊκῆς Μακεδονικῆς Δημοκρατίας (Συνελθόντος ἐν Σκοπείοις).*

«...Μακεδόνες καὶ Μακεδόνισσες, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν προσφιλῶν ἀδελφῶν μας τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρὶν καὶ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου παρευρέθησαν ὡς ἀγαπητοὶ φιλοξενούμενοι εἰς τὸ πρῶτον συνέδριον τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου. Οὕτω τὸ Συνέδριον μετεβλήθη εἰς ἐκδήλωσιν τῆς ἀκλονήτου ἐπιθυμίας τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ ὅλων τῶν τμημάτων τῆς Μακεδονίας νὰ ἑνωθῇ εἰς τὴν Μακεδονικὴν Δημοκρατίαν μας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας... Ὁ λαός μας τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου, ὁ ὁποῖος διεξάγει μαζὶ μὲ τὸν δημοκρατικὸν ἑλληνικὸν λαὸν σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς καταπιέσεως τῶν μοναρχοφασιστῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν δημοκρατικῶν καὶ ἐθνικῶν δικαιωμάτων του, ἀπολαμβάνει τῆς ἀμερίστου συμπαθείας καὶ ἠθικῆς ὑποστηρίξεως οὐ μόνον τῆς λαϊκῆς Μακεδονικῆς Δημοκρατίας ἀλλ' ὅλων τῶν Γιουγκοσλαυϊκῶν Λαῶν. Εἰς τὸν δρόμον τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος μὲ τὰς προοδευτικὰς δυνάμεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ Λαός μας ἐν τῇ

Μακεδονίᾳ τοῦ Αἰγαίου θὰ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρόν του καὶ νὰ κατακτήσῃ τὰ ἐθνικὰ καὶ δημοκρατικὰ δικαιώματά του. Βασιζόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἑνότητος ὁλοκλήρου τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας, τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον τῆς Μακεδονίας ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι δέον ν' ἀποκατασταθοῦν τὰ ἐθνικὰ καὶ δημοκρατικὰ δίκαια τῶν ἀδελφῶν μας...»

ΜΠΟΡΜΠΑ, 8 Αὐγούστου 1946).

101. — Ἡ Γιουγκοσλαυΐα δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἀδιάφορος.

«...Αἱ περιοχαὶ ἔνθα ἀσκεῖται μία ἰδιαιτέρως σκληρὰ τρομοκρατία καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου, ἀποτελοῦν ἐν τῇ πραγματικότητι ἐθνικὸν τμῆμα τοῦ Μακεδονικοῦ μας Λαοῦ... Ἀλλὰ δὲν εἶναι σήμερον ἡ παλαιὰ ἐκείνη Γιουγκοσλαυΐα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Μακεδονικὸς Λαὸς καὶ οἱ ἄλλοι Λαοὶ κατεπιέζοντο, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀντιδραστικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ δημοκρατικὴ Γιουγκοσλαυΐα τῶν ἴσων λαῶν. Οἱ Μακεδόνες οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν των εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀνταρτικὰς μονάδας ἀνέμενον ὡς εἰκός, ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος θὰ τοὺς ἔδιδε, ἐν τῷ πνεύματι τῶν διακηρύξεων τῶν μεγάλων Συμμάχων τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς καὶ ἑνώσεώς των μετὰ τῶν ἀδελφῶν των... Οἱ Ἕλληνες ἰμπεριαλισταὶ δὲν ἔχουν κανὲν δικαίωμα νὰ κρατοῦν περισσότερον ὑπὸ τὸν ζυγόν των τοὺς Μακεδόνας, δὲν δύνανται πλέον νὰ προφασίζωνται ὅτι τὸ Βελιγράδι καὶ ἡ Σόφια καταδυναστεύουν ἐπίσης τμῆμα τῆς Μακεδονίας καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλεύθερος Μακεδονικὸς Λαὸς μὲ κρατικὴν ὀργάνωσιν... Οἱ λαοὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας παρηκολούθησαν ὑπομονητικὰ ὅσα διεπράττοντο εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν των τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου. Ἐπίστευον, καὶ πιστεύουν καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ τὸν Λαὸν εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν... Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν δημοκρατίαν καὶ διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν τῶν λαῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Χώρα μας δ ὲ ν δ ύ ν α τ α ι ν ὰ π α ρ α μ ε ί ν ῃ ἀ δ ι ά φ ο ρ ο ς πρὸ τῆς ἐξοντώσεως τῶν πληθυσμῶν μας ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦ δικαιώματος αὐτῶν νὰ ἀξιώσουν τὴν ἐπιλογὴν καὶ τὴν ἕνωσίν των μὲ τοὺς ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ ἀδελφούς των.»

«Ἡ Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου». Ἄρθρον τῆς ἡμιεπισήμου ΜΠΟΡΜΠΑ τῆς 26-8-1946.

102. — Τὸ λυπηρὸν ζήτημα.

«...Ἐὰν ὑπῆρξαν πικροὶ πειραματισμοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῶν Βαλκανικῶν Λαῶν, ὡς ἐλέχθη ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξω-

τερικῶν, ἡ πικροτέρα ὅλων ὑπῆρξεν ἡ διανομὴ τῆς Μακεδονίας. Οἱ Βαλκανικοὶ Λαοὶ ἀλληλοεσπαράσσοντο διὰ νὰ μοιρασθοῦν τὴν Μακεδονίαν ἡ ὁποία κατέστη οὕτω ὁ κυριώτερος λόγος τῶν ἀγώνων καὶ ἐχθρότητός των καὶ μία πραγματικὴ κόλασις διὰ τὸν λαὸν τῆς Μακεδονίας.

»Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ τραγωδία τοῦ γενναίου αὐτοῦ λαοῦ, εἶναι καιρὸς τὸ λυπηρὸν τοῦτο ζήτημα νὰ λυθῇ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς τὸν Λαὸν αὐτὸν νὰ ἑνωθῇ καὶ νὰ χαρῇ τὴν ἐθνικήν του ἑνότητα, τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν του, ποὺ δὲν δύναται σήμερον νὰ χαρῇ παρὰ μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς λαϊκῆς Μακεδονικῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδίας.

»Ὁ Σερβικὸς λαὸς εἶχεν ἐπίσης πικροὺς πειραματισμοὺς μὲ τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, ἔχυσε πολὺ αἷμα ἐξ αἰτίας αὐτοῦ εἶναι ὅμως σήμερον εὐτυχὴς διότι ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐλευθέρας Μακεδονίας... Θέτουσα ζήτημα Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου, ἥτις διέρχεται σήμερον τὰς τραγικωτέρας ἡμέρας τῆς ἱστορίας της ὑπὸ μίαν κτηνώδη καταπίεσιν, ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ ἀντιπροσωπεία γνωρίζει καλῶς ὅτι συμβάλλει μεγάλως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ διαρκοῦς καὶ ἀδελφικῆς φιλίας μεταξὺ ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Λαῶν, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ...»

Διάσκεψις Παρισίων. Λόγος τοῦ Γιουγκοσλαύου ἀντιπροσώπου Μόσσο Πιγιάντε — Παρίσιοι 7 Σεπτεμβρίου 1946 — ΠΟΛΙΤΙΚΑ 8ης Σεπτεμβρίου 1946).

103. — Μία ἀπροκάλυπτος δήλωσις.

«...Δηλοῦμεν ἀπροκαλύπτως ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα ἔχει ἐπὶ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου...

»...Ἀλλ' ἡμεῖς κάμνομεν διάκρισιν μεταξὺ τῆς φασιστικῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὅστις ἐπολέμησε καὶ τώρα ἀκόμη πολεμᾷ μαζὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς του τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου ἐναντίον τῆς Φασιστικῆς Ἑλλάδος καὶ ἐναντίον τῆς αἱματηρᾶς τρομοκρατίας. Ὁ Μακεδονικὸς Λαὸς ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἕνωσίν του μέσα εἰς τὴν Μακεδονικὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν ἡ ὁποία εἶναι ἀδιαίρετον μέλος τῆς ὁμοσπονδίας τῶν λαϊκῶν δημοκρατιῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας...»

Λόγος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Μακεδονίας Δημήτρη Βλαχὼφ εἰς Μοναστήριον 12 Σεπτεμβρίου 1946 — ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΝΤΟΝΙΑ τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1946.

104. — Ἐπίμονος διεκδίκησις.

«...Εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῶν Παρισίων, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γιουγκοσλαυΐας Μόσα Πιγιάντε ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπαίτησιν ὅπως ἡ Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου ἑνωθῇ μετὰ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Μακεδονίας. Σεῖς βλέπετε ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου δὲν εἶ-

ναι μόνον ἰδικόν μας ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα ὄχι μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ γιουγκοσλαυϊκοὶ λαοί. Ἰδοὺ μέχρι ποίου σημείου ἔφθασεν ἡ ἀδελφότης μας.»

Προεκλογικὸς λόγος Ὑπ. Παιδείας, Νικ. Μίντσεφ «ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» — Σκόπια (19 Σεπτεμβρίου 1946).

105. — *Νὰ ἐνσωματωθῇ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.*

«...Εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἠθικὸν δικαίωμα νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου. Εἶναι ἐντελῶς καταπληκτικὸν νὰ βλέπωμεν τὴν σημερινὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐπέβαλεν εἰς τὴν Χώραν ἕνα καθεστὼς ἀνηκούστου τρομοκρατίας, νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ἀπαιτῇ ἐδάφη τῆς μακεδονικῆς περιοχῆς τοῦ Πιρὶν καὶ νὰ καταδυναστεύῃ 235.000 Μακεδόνων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς περιοχὴν ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε εἷς Ἕλλην... Ὁ Μακεδονικὸς Λαὸς ὅστις ἠγωνίζετο ἀπὸ τοῦ 1810 διὰ τὴν πνευματικήν του ἀπελευθέρωσιν κατὰ τοῦ Φαναριωτικοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὁ ὁποῖος πολεμᾷ ἤδη ἐπὶ 53 ἔτη διὰ τὴν πολιτικήν του ἀπελευθέρωσιν, ἀποβλέπει εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐλευθερίαν, εἰς τὴν ἑνοποίησίν του, εἰς τὴν πολιτικήν του ἑνότητα, ἥτις θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας...»

Δηλώσεις τοῦ Γιουγκοσλαύου ἀντιπροσώπου Δημ. Βλαχὼφ εἰς τὴν συγκέντρωσιν δημοσιογράφων ἐν Παρισίοις — («ΜΠΟΡΜΠΑ» 19 Σ)βρίου 1946).

106. — *Ὁ ἀγὼν τῶν Σλαύων.*

«...Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ δέον νὰ δηλώσωμεν ἐπισήμως ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ἐπὶ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου, ἥτις ἀνέκαθεν κατῳκεῖτο ἀπὸ τοὺς Σλαύους καὶ σήμερον τὸ σλαυϊκὸν στοιχεῖον ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειοψηφίαν.

»...Ὁ Μακεδονικὸς Λαὸς ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἕνωσίν του μετὰ τῆς λαϊκῆς δημοκρατικῆς Μακεδονίας...»

Προεκλογικὸς λόγος Δημ. Βλαχὼφ («ΝΟΒΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ», Σκόπια 26 - 9 - 1946).

107. — *Διὰ τῶν ὅπλων.*

«...Εἰς τὸ Μοναστῆρι διωργανώθη ὑπὸ τοῦ Γκότσε ἑορτὴ ἐπὶ τῇ 27η ἐπετείῳ τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως. Εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ Γκότσε ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας καὶ μὲ τὸ ἴδιον πνεῦμα ὡμίλησε καὶ μία Σερβὶς ἐκ τῶν σημαινουσῶν Κομμουνιστριῶν τῆς Σερβίας. Τελευταῖος ὡμίλησε καὶ ὁ Στρατηγὸς ΤΕΜΠΟ, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν λόγον του εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὅτι «εἴτε τὸ θέλουν οἱ Ἕλ-

НОВА МАКЕДОНИЈА

ЕГЕЈСКА МАКЕДОНИЈА

БУГАРИЈА

ЈУГОСЛАВИЈА

108.—Ἡ «Νόβα Μακεντόνια» τῶν Σκοπίων εἶναι ἡ ἐφημερὶς τῆς Ὁμοσπόνδου Μακεδονίας, ἥτις ἐκφράζει ἐγκύρως τὰς ἀντιλήψεις τῆς «Κυβερνήσεως» τῶν Κολισέφσκυ, Βλάχωφ κλπ. Εἰς τὸ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενον φύλλον τῆς 27ης Αὐγούστου 1946, διακρίνεται κύριον ἄρθρον μὲ τὸν τίτλον «Ἐγκέϊσκα Μακεντόνια» (Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου), ὅπου ἐκτίθενται σαφῶς καὶ ἐπισήμως αἱ γιουγκοσλαυϊκαὶ προθέσεις ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας. Μεταξὺ ἄλλων τὸ ἄρθρον γράφει: «Οἱ Ἕλληνες ἰμπεριαλισταὶ δὲν ἔχουν κανένα δικαίωμα νὰ κρατοῦν ὑπὸ τὸν ζυγόν των τὴν Μακεδονίαν. Ἡ χώρα μας δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἀδιάφορος πρὸ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας του πρὸς αὐτοδιάθεσιν καὶ ἕνωσιν μετὰ τῶν ἀδελφῶν του τῆς Γιουγκοσλαυΐας». Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς σελίδος δημοσιεύεται χάρτης ὅπου καθορίζονται τὰ ὅρια τῆς Μακεδονίας ὅπως τὴν φαντάζονται εἰς τὰ Σκόπια. Τὸ ἄρθρον καὶ ὁ χάρτης ἐδημοσιεύθησαν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν «ΜΠΟΡΜΠΑ» τοῦ Βελιγραδίου τῆς 6ης Αὐγούστου 1946, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Μακεδονικοῦ Συνεδρίου τῶν Σκοπίων τῆς 2ας Αὐγούστου 1946, καὶ ἐκεῖθεν ἀνεδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Νόβα Μακεντόνια»

ληνες εἴτε ὄχι ἡ Μακεδονία θὰ ΓΙΝΗ ΑΥΤΟΝΟΜΟΝ ΚΡΑΤΟΣ καὶ θὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν ὁμοσπονδιακὸν Κράτος. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες δὲν τὸ θελήσουν αὐτὸ εἰρηνικῶς θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν διὰ τῶν ὅπλων». Ὁ λόγος οὗτος τοῦ στρατηγοῦ Τέμπο, ὅστις εἶναι γνωστὸς διότι συχνὰ ἀπεστέλλετο ὑπὸ τοῦ Τίτο εἰς τὸν ΕΛΑΣ ὡς ἀντιπρόσωπός του, εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον...»

Ἐπιστολὴ Βάσου Τσακαλίδη - Χατζηνικολάου,, ὑπηρετήσαντος κατὰ τὴν κατοχὴν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ («ΒΗΜΑ» 25-9-46).

109. — *Ἡ Μακεδονία Σλαυϊκή*.

«Βελιγράδι, 07.00 - 1.10.46.— Ἀνακοινώσεις τοῦ Βλαχὼφ περὶ Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Βλαχώφ, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἔκαμε τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις περὶ Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου: «Ἡ Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου, ὅπως ἄλλως τε καὶ ὁλόκληρος ἡ Μακεδονία, ἀπετέλει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ μίαν καλῶς καθωρισμένην γεωγραφικήν, ἐθνικήν, ἱστορικήν, πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὀντότητα, παρὰ τὰς βιαίας μεταβολὰς πληθυσμοῦ. Ὑπάρχουν ἀναμφισβήτητοι ἀποδεῖξεις ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν σλαυϊκῶν μετακινήσεων πρὸς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον, οἱ Μακεδόνες τοῦ Αἰγαίου ἀπετέλουν ἕνα καθαρῶς σλαυϊκὸν στοιχεῖον. Πολλοὶ καθηγηταὶ ὡς καὶ πολιτικοὶ ἐκπροσωποῦντες διαφόρους εὐρωπαϊκὰς χώρας ἐτόνισαν τὸν σλαυϊκὸν χαρακτῆρα τῆς Μακεδονίας. Λόγῳ τούτου, ἐσυνέχισεν ὁ Βλαχώφ, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου οὔτε ἀπὸ ἐθνολογικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἀλλ' οὔτε ἀπὸ ἱστορικῆς, πολιτικῆς ἢ οἰκονομικῆς πλευρᾶς. Ἀφοῦ ἐνεφάνισε διάφορα ἐπιχειρήματα καὶ στατιστικὰ δεδομένα περὶ τῆς ἐθνολογικῆς συνθέσεως τῆς Μακεδονίας τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν πόσον ἀβάσιμοι εἶναι αἱ ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις, ὁ Βλαχὼφ ἐτόνισεν ὅτι ἐφ' ὅσον οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ ἐκπλαγῇ διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀναίδειαν τῶν Ἑλλήνων ἰμπεριαλιστῶν καὶ φασιστῶν.»

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ (ἀριθ. 2629 τῆς 2-10-46)

110. — *Ἰσχυραὶ προστασίαι...*

Λόγος τοῦ Προέδρου Λ. Κουλισέφσκι:

«...Οἱ Λαοί μας πολεμοῦντες καὶ συνεισφέροντες τὸ αἷμα των ἐγνώριζον καὶ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ στέρξουν εἰς τὰς μεγαλειτέρας θυσίας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος των, διὰ τὴν ἐλευθερίαν κάθε σπιθαμῆς ἐδάφους μας, ἀπὸ τῆς Τεργέστης μέχρι τῶν νοτίων περιοχῶν τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου. Οἱ ἀγωνισταί μας τῆς 11ης Ὀκτωβρίου ἐπολέμησαν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον διὰ μίαν ἐλευθέραν καὶ ἡνωμένην

Μακεδονίαν καὶ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας τοῦ Βαρδάρ καὶ τὴν ἕνωσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ».

* * *

Ὁ Μποζὶν Προντάνωφ χαιρετῶν τὴν συγκέντρωσιν ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν ἐξορίᾳ παρτιζάνων τοῦ Ἤλιντεν εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

«...Μὲ τὴν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν ὅλων τῶν Λαῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας, τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στρατάρχου Στάλιν ἐλπίζομεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ Μακεδονία θὰ ἑνοποιηθῇ καὶ θὰ ἐλευθερωθῇ...»

(ΠΟΛΙΤΙΚΑ, 12ης Ὀκτωβρίου 1946). — Ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ ΓΚΟΤΣΕ ΝΤΕΛΤΣΕΦ. — Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς Μακεδονίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

111. — *Ἐλευθέρα καὶ ὁμόσπονδος.*

«... Τρεῖς εἶναι οἱ ὅροι διὰ τὴν ὀρθήν, διαρκῆ καὶ πλήρη ἐπίλυσιν τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος.

.. 3ον) Μία εἰλικρινὴς συνεννόησις μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, κυρίως μεταξὺ Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἑλλάδος, ἐν τῷ πλαισίῳ μιᾶς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας ἢ Συνομοσπονδίας, καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας ὅλα τὰ γεωπολιτικὰ τμήματα τῆς Μακεδονίας θὰ ἦσαν ἡνωμένα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐλευθέρας καὶ Ὁμοσπόνδου Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας...».

«ΖΕΜΛΕΝΤΕΛΣΚΟ ΖΝΑΜΕ» (Σόφια 25-11-44). Ἄρθρον ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος τοῦ Δόκτορος Γ. Δημητρώφ, Γεν. Γραμματέως τῆς Βουλγαρικῆς Ἀγροτικῆς Ἑνώσεως.

(Σημ. Πρόκειται περὶ τοῦ Δημητρώφ, γνωστοῦ ἀγροτικοῦ ἡγέτου καὶ ὄχι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Δημητρώφ, τέως Γεν. Γραμματέως τῆς 3ης Διεθνοῦς).

112. — *Ὁλοκληρωτικὴ ἕνωσις.*

«Ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Μακεδονία εἶναι σήμερον τὸ κύριον κέντρον γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἑνωθοῦν καὶ ἄλλαι μερίδες τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Πιρίν. Ἄνευ τῆς Γιουγκοσλαβίας τοῦ Τίτο καὶ τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου τῆς Βουλγαρίας, δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἕνωσις τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ».

«ΜΑΚΕΝΤΟΝΣΚΟ ΖΝΑΜΕ» (Σόφια 22-11-1945). Ὁμιλία τοῦ Κύριλ. Νικολὼφ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ὀργανώσεως Ἤλλιντεν πρὸς τὰ μέλη τῶν ἀδελφοτήτων Θεσσαλονίκης καὶ Δαϊράνης.

113. — Μαζὺ μὲ τὸν ΕΛΑΣ.

«...Οἱ πρόσφυγες Μακεδόνες πρέπει νὰ ὑποστηρίξουν καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὰς προσπαθείας τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου οἱ ὁποῖοι διεξάγουν ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα μαζὺ μὲ τὸ Ε.Α.Μ. καὶ Ε.Λ.Α.Σ κατὰ τῆς τρομοκρατίας, τῶν θηριωδιῶν καὶ πιέσεων τῶν μοναρχοφασιστικῶν Ἑλληνικῶν συμμοριῶν...».

«ΜΑΚΕΝΤΟΝΣΚΟ ΖΝΑΜΕ» — (Σόφια 12 - 11 - 1945) — Ὁμιλία τοῦ Δρ. Δημ. Τόμτσεφ πρὸς τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος Ἐδέσσης.

114. — Ὑπὸ τὸν ζυγόν.

«...Ἓν μόνον τμῆμα τῆς Μακεδονίας ἀπηλευθερώθη. Μέγα μέρος τῆς Μακεδονίας στενάζει ἀκόμη ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ἑλλήνων μοναρχοφασιστῶν...».

«ΡΑΜΠΟΤΝΙΤΣΕΣΚΟ ΝΤΕΛΟ» — (25 Ἀπριλίου 1946) — Ὁμιλία εἰς Ἄνω Τζουμαγιὰ τοῦ βουλευτοῦ τῆς Σοβράνιε καὶ μέλους τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βουλγαρίας Βλαδιμὴρ Ποπτόμωφ.

115. — Τὸ Νέον Μακεδονικὸν Κράτος.

«...Ὁ Μακεδονικὸς Λαὸς ἔθεσε τὰ ὑγιᾶ θεμέλια τοῦ νέου Μακεδονικοῦ Κράτους καὶ σήμερον οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι ἡ ἕνωσις ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας θὰ πραγματοποιηθῇ γύρω ἀπὸ τὸν πυρῆνα αὐτὸν τῆς νέας Μακεδονικῆς Δημοκρατίας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαβίας τοῦ Τίτο...».

Λόγος τοῦ Χρῆστο ΣΤΟΥΤΣΕΦ ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου τῆς Μακεδονίας. — «ΜΠΟΡΜΠΑ», 7ης Αὐγούστου 1946).

116. — «Οἱ σκοποὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας»

«...Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σήμερον ἐπιθυμεῖ περισσότερον ὁ λαὸς τῆς Μακεδονίας τοῦ Βαρδάρη εἶναι ἡ ἕνωσις τῶν τριῶν τμημάτων αὐτῆς εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Οὗτος ζητεῖ τὸ Πιρίν, τὴν εὔφορον κοιλάδα τοῦ Στρυμῶνος μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀξιοῦ μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Αἰγαίου, τὰ ὕδατα τῆς λίμνης τοῦ Ὀστρόβου καὶ τῆς λίμνης τῆς Καστορίας, τὰς ὄχθας τοῦ Ἀλιάκμονος, τὴν πόλιν τῶν Σερρῶν (Κέντρον τῶν Σερραίων Ἐπαναστατῶν) τὴν πόλιν Κιλκίς, γενέτειραν τοῦ Γκότσε, τὸ χωρίον Ζαγορίτσανη (Βασιλειάδα), γενέτειραν τοῦ μεγάλου Μπαλαγκόεφ καὶ ἐν γένει τὸ ἱερὸν Μακεδονικὸν ἔδαφος.

Οἱ ἀγωνιζόμενοι σήμερον εἰς τὴν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου δὲν εἶναι μόνοι. Ἐκεῖνο ποὺ ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχον, τὴν ἐλευθέραν δηλαδὴ ἑστίαν, τὴν ἔχουν σήμερον καὶ ἐπὶ πλέον τὴν ἀδελφικὴν συμμαχίαν τῶν λαῶν τῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυΐας, λαῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκονται τὰ πανίσχυρα Σοβιέτ.

Ἡ Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου ἔχει καὶ ἄλλους συμμάχους, τὸν ἀγωνιζόμενον Ἑλληνικὸν Δημοκρατικὸν Λαὸν καὶ τὰ Δημοκρατικὰ καὶ Φιλελεύθερα κινήματα ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Οἱ ἐλεύθεροι Μακεδόνες τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας τοῦ Βαρδάρη γνωρίζουν τοῦτο καὶ δικαίως ἐλπίζουν εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, ἤτοι τὴν ἕνωσιν πασῶν τῶν Μακεδονιῶν...».

«ΜΑΚΕΝΤΟΝΣΚΟ ΖΝΑΜΕ» — (Σόφια, 23 Σεπτεμβρίου 1946).

117. — *Μία καὶ μόνη Μακεδονία.*

«... Δὲν ὑπάρχουν τρεῖς Μακεδονίαι. Δὲν ὑπάρχει Μακεδονία Βουλγαρική, Μακεδονία Σερβική, καὶ Μακεδονία Ἑλληνική. Ὑπάρχει μία καὶ μόνη Μακεδονία ἐκτεινομένη ἐν Βουλγαρίᾳ, Γιουγκοσλαβίᾳ καὶ Ἑλλάδι καὶ ἡ ὁποία τελικῶς θὰ ἑνωθῇ. Ἡ Γιουγκοσλαβία τοῦ Τίτο καὶ ἡ Βουλγαρία τοῦ Λαϊκοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου εἶναι ἕτοιμοι νὰ βοηθήσουν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ εἰς μίαν Λαϊκὴν Μακεδονικὴν Δημοκρατίαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὁμοσπονδιακῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας...».

Λόγος τοῦ Βουλγάρου στρατηγοῦ ΤΕΡΠΕΤΣΕΦ εἰς τὴν πόλιν Ράτσλογκ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Σεπτεμβρίου 1923. — (Ἀνταπόκρισις ἐκ Σόφιας εἰς τὴν «ΜΠΟΡΜΠΑ» τῆς 10-10-1946) καὶ «ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ», ἀριθ. 2638 τῆς 11-10-46.

118. — *Γιουγκοσλαυϊκὴ κοινότης.*

Δηλώσεις τοῦ Στεφάνου Ἀβραμώφ, Βουλγάρου Προέδρου τῆς Ὀργανώσεως Ἴλιντεν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς τέφρας τοῦ Ντέλτσεφ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας.

«... Εἴθε ἡ τέφρα τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ νὰ καταστῇ τὸ σύμβολον τῆς ἑνοποιήσεως τῶν ὑπολοίπων τμημάτων τῆς Μακεδονίας ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν πλαισίων...».

Ὁ Μπογκόϊε Φώτεφ, Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Σοβράνιε, ἀπήντησε:

... Εἴμεθα ὅμως πεπεισμένοι ὅτι ἡ Δημοκρατία καὶ αἱ προοδευτικαὶ δυνάμεις τοῦ κόσμου θὰ κατανικήσουν τὴν μαινομένην μαύρην ἀντίδρασιν καὶ ὅτι οἱ Λαοὶ θὰ ἀνακτήσουν τὰ δικαιώματά των καὶ τὰς ἐλευ-

θερίας των, διὰ τὰς ὁποίας ἔσχον τόσα θύματα διαρκοῦντος τοῦ παρόντος πολέμου. Τότε ὁ Λαός μας τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου, ὁ ὁποῖος διεξάγει σήμερον σκληρὸν ἀγῶνα μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐναντίον τῶν ἰμπεριαλιστικῶν συμμοριῶν τῶν μοναρχοφασιστῶν διὰ τὰ ἱερά του ἐθνικὰ δίκαια, θὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἐπιδιώξεις του: τὴν ἕνωσιν ὁλοκλήρου τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ εἰς μίαν μόνην γιουγκοσλαβικὴν Κοινότητα...».

Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς Μακεδονίας, Σκόπια, 11 Ὀκτωβρίου 1946. — («ΜΠΟΡΜΠΑ» 12-10-1946).

119. — Ἀνακοίνωσις τῆς Βουλγαρομακεδονικῆς Ἀδελφότητος Σερρῶν.

«...Ἡ Μακεδονικὴ Ἀδελφότης Σερρῶν συνεκάλεσε διὰ τὴν 26ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὸν Μακεδονικὸν Οἶκον γενικὴν ἐτησίαν Συνέλευσιν. Ὁ σύντροφος Μ. Σματρακάλεφ θὰ ὁμιλήσῃ περὶ λαϊκῆς δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας καὶ περὶ τῶν προβλημάτων τῶν Μακεδόνων ἐμιγκρέ...».

«ΤΡΟΥΝΤ» (Σόφια, 23 Ἰανουαρίου 1947).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3ον

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Εἰς τὰς ἀβασίμους βουλγαρικὰς ἀξιώσεις ἐδόθησαν πολλαὶ ἀπαντήσεις. Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν τώρα. Ἀντὶ ἑτέρας ἀπαντήσεως δημοσιεύομεν στατιστικὰς αἱ ὁποῖαι καλλίτερον παντὸς ἄλλου ἀποδεικνύουν τὸν ἀστήρικτον καὶ ἄδικον χαρακτῆρα τῶν βουλγαρικῶν ἀξιώσεων καὶ τὸν ἑλληνικὸν ἐθνολογικὸν χαρακτῆρα τῆς Μακεδονίας. Αἱ στατιστικαὶ αὐταί, πολλαχῶς ἐπιβεβαιωθεῖσαι, προέρχονται ἀπὸ πηγὰς ξένας, ἀνεπιδέκτους ἀμφισβητήσεως. Νομίζομεν ὅτι ἡ ἁπλῆ παράθεσις τῶν στατιστικῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ πλήρη ἀνασκευὴν τῶν προβαλλομένων βουλγαρικῶν ἀπαιτήσεων.

120. — Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

1. Κατὰ τὰς πρὸ τοῦ 1912 στατιστικάς:

Ἕλληνες	513.000	42,6 %
Βουλγαρίζοντες	119.000	9,9 %
Μουσουλμᾶνοι	475.000	39,4 %
Διάφοροι (Ἑβραῖοι κλπ.)	98.000	8,1 %

Στατιστικὴ ἀναφερομένη εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐκδοθὲν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Προσφυγικὴ ἀποκατάστασις ἐν Ἑλλάδι», Γενεύη, 1926.

2. Κατὰ τὰς μετὰ τοῦ 1923 στατιστικάς:

Ἕλληνες	1.341.000	88,1 %
Σλαβόφωνοι	77.000	5,1 %
Διάφοροι	93.000	6,1 %

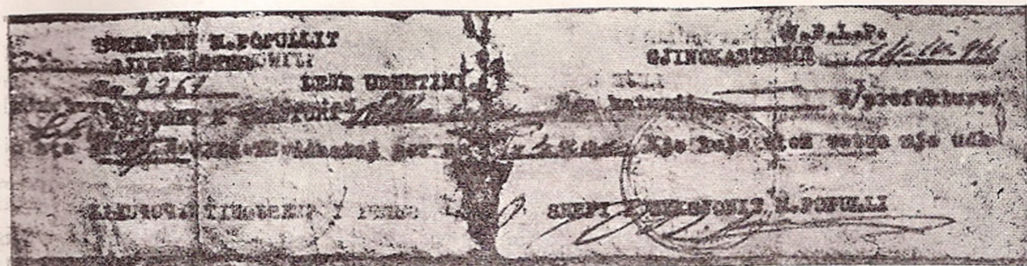
Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν κ. κ. ΧΑΟΥΛΑΝΤ, Προέδρου τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ ἀποκαταστάσεως προσφύγων, Σὲρ ΑΡΘΟΥΡ ΣΩΛΤΕΡ, Διευθυντοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Τμήματος Κ.Τ.Ε. Γενεύη, 1926, εἰς τὸ ἔργον «Ἡ ἀποκατάστασις προσφύφων ἐν Ἑλλάδι, Γενεύη 1926» τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σὲρ ΟΡΑΣ ΡΑΜΠΟΛΔ Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης Ἑλληνοβουλγαρικῶν Μεθοριακῶν ἐπεισοδίων, 1925, ἐκθέσεις τῶν Προέδρων Προσφυγικοῦ Ὀργανισμοῦ κ. κ. ΕΝΤΥ καὶ Σὲρ ΤΖΩΝ ΧΟΟΥΠ - ΣΙΜΨΟΝ, εἰς τὴν μελέτην τοῦ Γάλλου γεωγράφου ΖΑΚ ΑΝΣΕΛ κλπ.

121. — *Ἑλληνικὴ ἀπογραφὴ 1940.*

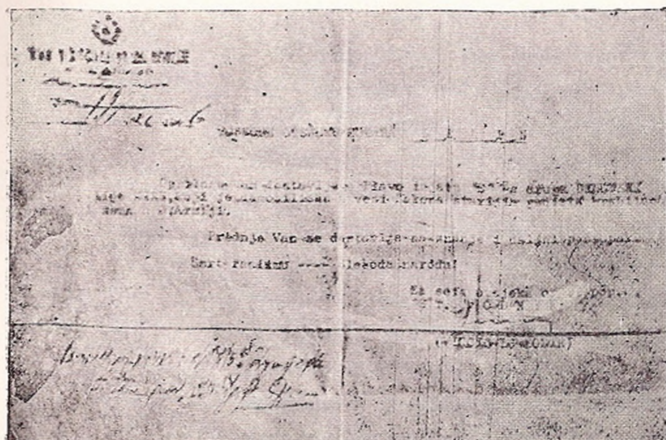
Μακεδονία.

Ἑλληνικὴ γλῶσσα	1.491.976
Βουλγαρικὴ	15.420
Σλαβομακεδονικὴ	64.926

ΣΗΜ. — Ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐπεξήγησιν τῆς ἔναντι εἰκόνος ἀρ. 123 Ν.Ο.Φ. = Λαϊκὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον, εἶναι ὀργάνωσις ἔχουσα τὴν ἕδραν αὐτῆς (ΑΧΝΟΜ = τὸ ἀνώτατον ἀρχηγεῖον) εἰς Σκόπεια καὶ διεξάγουσα ἀνοικτὸν ἀγῶνα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, ἤτοι τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν Συνομοσπονδίαν. Ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐρεύνης τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας εἰς τὴν περὶ ΝΟΦ εἰσήγησίν της λέγει τοῦτο: «Ἡ ΝΟΦ, ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ Μακεδονία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑφίσταται διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς ΝΟΦ καὶ τὴν σχέσιν της πρὸς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

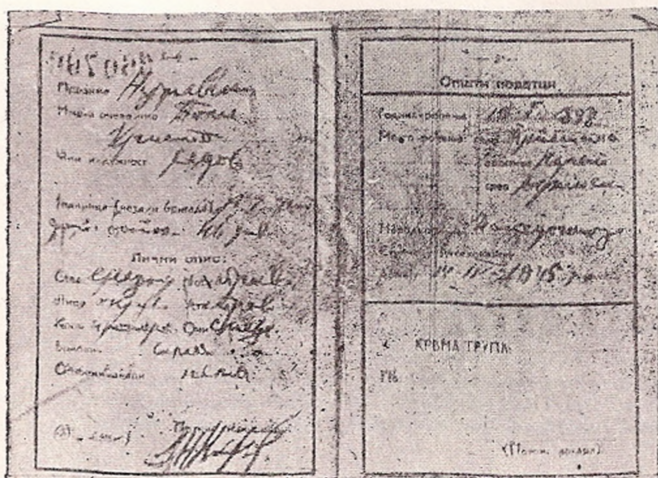
122. — Ἄδεια ταξιδίου ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀλβανικῶν ἀρχῶν καὶ εὑρεθεῖσα ἐπὶ τοῦ συμμορίτου Ν. Τσίπη. Τὸ κείμενον ἐν ἀκριβεῖ μεταφράσει ἔχει ὡς ἑξῆς:
«ΤΜΗΜΑ ΛΑΪΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ — Θάνατος στὸ Φασισμό, Λευτεριὰ στὸ Λαὸ — Ἀργυρόκαστρον 14 Ἀπριλίου 1946 — Ἄδεια ταξιδίου — Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὀνομαζόμενον Νικόλαον Τσίπην ἀπὸ τὸ χωρίον .... τῆς Ὑποδ/σεως Λιμποχόβου, ἐτῶν 30, νὰ ταξιδεύσῃ διὰ τὰ Τίραννα. Ἡ ἄδεια ἰσχύει δι' ἓν ταξίδιον. Ὁ Δ/τὴς τοῦ Τμήματος Λαϊκῆς Ἀσφαλείας Τ. Σ. Ὑπογραφή».

123. — Τὸν Σεπτέμβριον 1946 συνελήφθη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν ὁ ταχυδρόμος τῆς ΝΟΦ μεταξὺ Μοναστηρίου καὶ Φλωρίνης, συμμορίτης Τσουτσοῦλεφ. Ἐπ' αὐτοῦ εὑρέθη πλῆθος ἐπισήμων ἐγγράφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ παραπλεύρως εἰκονιζόμενον σημείωμα ὑπ' ἀριθ. 785/17-4-46 τῆς 7ης Μεραρχίας Κρούσεως τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ Στρατοῦ. Τοῦτο ἀφορᾷ τὸν στρατιώτην Κῦρον Ντινόφσκυ, ὅστις, λέγει, ἀπελύθη τῶν τάξεων τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ Στρατοῦ ὡς ἀνήκων εἰς μεγάλην κλάσιν.

Τὸ σημείωμα συνοδεύει «Κυανῆ δήλωσις Ε», δεόντως ἐπικυρωμένη, ἡ ὁποία δίδει τὰ στρατολογικὰ στοιχεῖα τοῦ Ντινόφσκυ, ἀναφέρουσα μεταξὺ ἄλλων ὅτι οὗτος κατάγεται ἐκ τοῦ (ἑλληνικοῦ) χωρίου Καλλινίκη τῆς Φλωρίνης καὶ ὅτι ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ταξιαρχίαν τοῦ Αἰγαίου (Τάγματα Γκότσεφ), τὴν Λαϊκὴν Ἀσφάλειαν Γιουγκοσλαυΐας καὶ τὴν 7ην Μεραρχίαν τοῦ τακτικοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ Στρατοῦ.

Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν τομέα Φλωρίνης, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁλόκληρος ὁ Νομὸς Φλωρίνης ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

124. — Φωτοτυπία τῆς 2ας καὶ 3ης σελίδος τοῦ στρατιωτικοῦ βιβλιαρίου ὑπ' ἀρ. 360706, τοῦ Γιουγκοσλαύου στρατιώτου Θωμᾶ Νουμέφσκυ, ὁ ὁποῖος δρῶν ὡς συμμορίτης ἐφονεύθη ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ἐκ τῶν ἐν τῷ βιβλιαρίῳ στοιχείων ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ἀνωτέρω, καταγόμενος ἐκ τῆς περιφερείας Φλωρίνης, κατετάγη εἰς τὸν Γιουγκοσλαυϊκὸν Στρατὸν τὴν 14ην Ἀπριλίου 1946.

ΜΕΡΟΣ Δ'

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΠΙΡΙΝ (1)

Χαρακτηριστικὴ τῶν συνθημάτων ἀναδασμοῦ, ὄχι μόνον τῆς Μακεδονίας ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τῆς Βαλκανικῆς, τὰ ὁποῖα ἐπεκράτησαν μεταπολεμικῶς εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἡ σημειωθεῖσα Γιουγκοσλαυϊκὴ προσπάθεια ἐνσωματώσεως τῆς Βουλγαρικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε συμφωνία μεταξὺ Τίτο καὶ Δημητρώφ, ἡ ὁποία ὅμως δὲν τυγχάνει τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ***μὴ*** *κομμουνιστικῶν κομμάτων. Τῆς τοιαύτης συμφωνίας ἐκδήλωσις ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων μετὰ φανατισμοῦ ὑποστήριξις τῶν βουλγαρικῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης, ἐκ μέρους τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ἀντιπροσωπείας.*

125. — Ἐνήλικες καὶ ὥριμοι.

«Ὑπάρχουν τινὲς ἐν Βουλγαρίᾳ οἱ ὁποῖοι ἀποστέλλουν ὑπομνήματα εἰς τοὺς μεγάλους Συμμάχους, ζητοῦντες τὴν ἕνωσιν τῆς Μακεδονίας. Μίαν ἕνωσιν τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρὶν καὶ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου μὲ τὴν Μακεδονίαν τοῦ Βαρδάρη. Ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν τίνος; Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ξένων δυνάμεων, ὡσὰν νὰ μὴν εἴμεθα ἐνήλικες, ὡσὰν νὰ μὴν εἴμεθα ὥριμοι; Ὡς ὥριμος λαὸς ποὺ εἴμεθα, θὰ κερδίσωμεν τὸ

(1) Διὰ τοῦ νεολογισμοῦ Μακεδονία τοῦ Πιρὶν νοεῖται τὸ τμῆμα τῆς Μακεδονίας, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν ἄποψιν, περιλαμβάνεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι ἐνῷ παλαιότερον οἱ Γιουγκοσλαῦοι ἀπέκρουον τὸν ὅρον «Μακεδονία», ὁ Τίτο, διὰ λόγους ὁμοσπονδιακῆς πολιτικῆς, ἀνενέωσε τοῦτον ὀνομάσας πλασματικῶς τὴν Βουλγαρικὴν Μακεδονίαν: Μακεδονίαν τοῦ Πιρίν, τὴν Ἑλληνικήν: Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου καὶ τὴν Γιουγκοσλαυϊκήν: Μακεδονίαν τοῦ Βαρδάρη (Ἀξιοῦ).

δικαίωμα, νὰ ἑνωθῇ ἡ Μακεδονία τοῦ Πιρίν, τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Βαρδάρη...».

Λόγος τοῦ Στρατάρχου Τίτο εἰς τὰ Σκόπια, 11 Ὀκτωβρίου 1946.

126. — *Μία ἐπερώτησις εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Βουλήν.*

Τὴν 11ην Δεκεμβρίου 1946, ὁ Βούλγαρος Βουλευτὴς Νευροκοπίου Βόρις Η. Τσάντζεφ κατέθεσεν εἰς τὴν Σοβράνιε ἐπερώτησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου σχετικὴν μὲ τὴν ἀρθρογραφίαν τῆς ἐφημερίδος «Ραμποτνιτσέσκο Ντέλο», ὑποστηριζούσης ἐγερθείσας Γιουγκοσλαυϊκὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρίν.

Ἡ ἐπερώτησις ἔλεγεν ὅτι ὁ ἀμιγῶς Βουλγαρικὸς πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρὶν ἀπέστεργεν ἐνσωμάτωσιν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν Μακεδονίαν. Ἐκάκιζεν περαιτέρω τὴν προπαγανδιστικὴν δραστηριότητα τοῦ ἀδελφοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ ἔθνους εἰς τὴν Μακεδονίαν τοῦ Πιρίν, ὑποστηριζομένην ὑπὸ ἀξιωματούχων τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ ἐζήτει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ διευκρινίσῃ ἂν ἦτο ἐμπνεύστρια τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ δημοσιογραφικοῦ της ὀργάνου.

Ἐφημερὶς «ΝΟΡΟΔΝΟ ΖΕΜΕΔΕΛΣΚΟ ΖΝΑΜΕ» τῆς Σόφιας, 12 Δεκεμβρίου 1946.

«Κατὰ τὴν χθεσινὴν Συνεδρίαν τῆς Σοβράνιε ἐνεκρίθη πρότασις τοῦ Πρωθυπουργοῦ Γ. Δημητρὼφ ὅπως ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ Βουλευτοῦ Νευροκοπίου Βόριδος Η. Τσάντζεφ περὶ Μακεδονίας τοῦ Πιρὶν ἀναβληθῇ ἐπ' ἀόριστον».

Ἐφημερὶς «ΟΤΕΤΣΕΣΤΒΕΝ ΦΡΟΝΤ» τῆς Σόφιας, 19 Δεκεμβρίου 1946.

127. — *Περὶ ἀνυπάρκτων ζητημάτων.*

Ἡ ἀντιπολιτευομένη «Σβομπόδεν Ναδὸρ» (17 Δεκεμ.) ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν «ὁμάδος πολιτῶν τοῦ νομοῦ Ἄνω Τζουμαγιᾶς καὶ προσφύγων ἀπὸ τὰ ἐπίλοιπα τμήματα τῆς Μακεδονίας», οἵτινες εὐχαριστοῦν τὸν Νικόλα Πετκώφ, Γεν. Γραμματέα τοῦ ἀντιπολιτευομένου ἀγροτικοῦ κόμματος καὶ τὸν Κώστα Λοῦλτσεφ, Γεν. Γραμματέα τοῦ ἀντικυβερνητικοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος, διὰ τὴν καταπολέμησιν ὑπ' αὐτῶν τῆς προπαγάνδας περὶ ἑνώσεως τοῦ νομοῦ Ἄνω Τζουμαγιᾶς μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Μακεδονίας.

«Μὲ ἐλαφρότητα, λέγεται εἰς τὴν ἐπιστολήν, πρωτοφανῆ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ λαοῦ μας, μᾶς παραχωροῦν, ἄτομα, τὰ ὁποῖα ποτὲ δὲν ἐξουσιοδοτήθησαν πρὸς τοῦτο ὑφ' ἡμῶν, οὔτε δὲ καὶ ἔχουν πληρεξουσιότητα. Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς εἰς οὐδένα θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀποσπάσῃ τμῆμα τοῦ ἐδάφους του. Δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημιουργίαν ἀνυπάρκτου διὰ τὸν βουλ-

γαρικὸν λαόν, ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως, ζητήματος νομοῦ Ἄνω Τζουμαγιᾶς, ὑπὸ τὸ ὄνομα Μακεδονία τοῦ Πιρίν».

128. — Ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ.

Τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ 1946 διενεργήθη ἀπογραφὴ εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Μακεδονίαν τοῦ Πιρίν. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν αὐτήν, οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας τοῦ Πιρίν, κατόπιν ὑποδείξεως τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σόφιας (Δημητρώφ), ἐνεγράφησαν εἰς τὰ μητρῷα, ὄχι ὡς Βούλγαροι ἀλλὰ ὡς Μακεδόνες, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὴν ἐξέγερσιν τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

129. — Μία ἐπίσημος Γιουγκοσλαυϊκὴ δήλωσις.

«... Πρὸ τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπιθυμεῖ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

Ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ Ἀντιπροσωπεία, καίτοι ἀπεφάσισε νὰ ψηφίσῃ τὸ Ἄρθρον 1 ὑφ' οἵαν μορφὴν προετάθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐκφράζει ἐν τούτοις τὴν σταθερὰν πεποίθησιν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν θὰ μελετήσῃ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὴν αἴτησιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βουλγαρικῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς Ἑλληνο-Βουλγαρικῆς συνοριακῆς γραμμῆς ὡς αὕτη καθωρίσθη ὑπὸ τῶν κειμένων τοῦ Βουκουρεστίου, αἴτησιν τὴν ὁποίαν ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ Ἀντιπροσωπεία θεωρεῖ ἀπολύτως δικαιολογημένην.

Διάσκεψις Παρισίων. Ἐπιτροπὴ διὰ τὰ πολιτικὰ καὶ ἐδαφικὰ ζητήματα Βουλγαρίας. — Συνεδρίασις 15η (3 Ὀκτωβρίου 1946). Παράρτημα 4. — Δήλωσις κατατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γιουγκοσλαύου Ἀντιπροσώπου.

ΜΕΡΟΣ Ε'

Η ΑΛΒΑΝΙΑ, ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ, ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΔΑΦΗ

130. — *«Ζήτω ὁ Μέγας Ντοῦτσε».*

...«Τὸ φασιστικὸν καθεστὼς ἁρμόζει θαυμασίως εἰς τὴν Χώραν μας... Δέον νὰ ὀργανωθῶμεν καὶ πειθαρχήσωμεν μὲ πίστιν εἰς τὸν Ἀλβανικὸν φασισμόν. Οὗτος μόνον θὰ ἐνισχύσῃ τὸ πνεῦμά μας ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Αὐτὸς εἶναι ἡ μόνη μας ἐλπὶς νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν μεγέθυνσιν τῆς Ἀλβανίας, ἵνα φθάσωμεν τὰ ἐθνικά μας σύνορα. Ζήτω ὁ Βασιλεύς μας Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὁ Γ'. Ζήτω ὁ Μέγας μας Ντοῦτσε!»

Ἄρθρον τοῦ ΟΜΕΡ ΝΙΣΑΝΙ, νῦν Προέδρου τῆς Λαϊκῆς **Δημοκρατίας τῆς Ἀλβανίας, («ΤΟΜΟΡΙ», Τίρανα 12-4-40).**

131. — *Ἡ πολιτικὴ τοῦ Ἄξονος.*

«...Πιστεύοντες ὅτι ἐκπροσωποῦμεν τὴν θέλησιν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ καὶ θεωροῦντες ἡμᾶς αὐτοὺς ἠθικοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν τύχην του... Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι μόνον μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη Μεγάλη Δύναμις ἀμέσως ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν Ἀλβανίαν, δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις καὶ ἡ πολιτικὴ πρόοδος τοῦ τόπου μας, καὶ ὅτι μόνον μία στενὴ καὶ εἰλικρινὴς φιλία μὲ τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν δύναται νὰ εὐνοήσῃ τὰς Ἐθνικάς μας βλέψεις συμφώνως πρὸς τὸ νέον πνεῦμα τῆς διασκέψεως τοῦ Μονάχου καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἄξονος ΡΩΜΗΣ - ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ...

»...Ἀπεφασίσαμεν τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἑνὸς καθεστῶτος ὁλοκληρωτικοῦ στηριζομένου εἰς ἓν καὶ μόνον ἐθνικὸν λαϊκὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον θὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους του ὅλους τοὺς ἐντίμους Ἀλβανούς...».

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀλβανικῶν κομμάτων
ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΡΟΥΓΙΑ, ΚΙΑΖΙΜ ΚΟΤΣΟΥΛΙ
ΑΛΗ ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ

132. — Συνοριακὰ ἐπεισόδια.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Μουσσολίνι ἐὰν θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἐπεισόδια τὰ ὁποῖα νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς πρόφασις διὰ τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Τζιακομόνι, Ἰταλὸς τοποτηρητὴς ἐν Ἀλβανίᾳ, ἀπαντᾷ:

«Δύναμαι ἀσφαλῶς νὰ κάμω κάτι εἰς τὰ σύνορα: ἐπεισόδια μεταξὺ Τσαμουριωτῶν καὶ Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν».

(Πρακτικὰ Συνεδριάσεως εἰς τὸ Παλάτσο Βενέτσια ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μουσσολίνι, τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1940).

133. — Ἐνθουσιασμός.

«Ἐν Ἀλβανίᾳ ἀνυπομόνως ἀναμένουν τὴν ἐπίθεσίν μας. Ἡ χώρα εἶναι πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, θὰ ἠδύνατο δὲ ἀκόμη νὰ εἴπῃ τις ὅτι ὁ ἐνθουσιασμὸς ὁ ὁποῖος βασιλεύει ἐκεῖ εἶναι τόσον μεγάλος, ὥστε τελευταίως ἐξεδηλώθη ἀπογοήτευσις ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιθέσεώς μας...».

(Δηλώσεις τοῦ κ. Τζιακομόνι, ἐπισήμου ἀντιπροσώπου τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀλβανίᾳ, δημοσιευθεῖσαι ἐν Ρώμῃ, τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1940).

134. — Ἕνα Βασιλικὸν Διάταγμα.

«ΑΡΘΡ. 1.— Τὸ Ἀλβανικὸν Βασίλειον ἀναγνωρίζει ὅτι εὑρίσκεται εἰς πόλεμον μὲ ἐκεῖνα τὰ κράτη μὲ τὰ ὁποῖα τὸ Βασίλειον τῆς Ἰταλίας θὰ εὑρεθῇ εἰς πόλεμον».

(Βασιλικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 194 τῆς 9ης Ἰουνίου 1940, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἀλβανικὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» 10ης Ἰουνίου 1940, ἀριθ. 93).

135. — Ἡ Ἑλληνικὴ περιφέρεια τῆς Τσαμουριᾶς.

«...Οἱ Ἕλληνες διεκδικοῦν πιθανῶς τὴν Βόρειον Ἤπειρον, διὰ νὰ φοβίσουν τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ νὰ τοὺς κάνουν νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὰς δικαίας των ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῆς Νοτίου Ἠπείρου καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς Τσαμουριᾶς...».

(Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Τουρκὰν Πασᾶ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Δέκα, τὴν 24ην Φεβρουαρίου 1919).

136. — Συνέχεια διεκδικήσεως τῆς Τσαμουριᾶς.

«Κατόπιν διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας τῆς 12 Ἰουλίου 1941, ὁ Ἀλβανὸς Τζεμὶλ Ντίνο ὠνομάσθη Ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Τσαμουριᾷ».

137. — Ἀποστολὴ ὅπλων.

«...Ἡ προσωπική μου ἀνάμνησις ὡς καὶ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιθέσεώς μας κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἐπὶ τόπου ληφθεῖσαι φωτογραφίαι, ἀποδεικνύουν τὸν ἐνθου-

σιασμὸν τὸν ὁποῖον προεκάλεσε εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς Τσαμουριᾶς ἡ προέλασις τῶν στρατευμάτων μας. Τὸν Μάρτιον 1940 ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Τσιάνο εἰς τὸν Μουσουλμάνον τῆς Τσαμουριᾶς Νουρὶ Ντίνο ἡ ἀποστολὴ ὅπλων εἰς Ἑλλάδα. Ὁ Νουρὶ Ντίνο ἀπηυθύνθη καὶ εἰς ἐμὲ δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἐγὼ ὅμως ἠμπόδισα τὴν ἀποστολὴν τῶν ὅπλων».

Ἀπολογία τοῦ Τζιακομόνι, Πληρεξουσίου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ Τίρανα.
(Ἀπὸ τὴν δίκην του ἐν Ρώμῃ, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1945).

138. — Ἡ Ἀλβανία ἐμπόλεμος.

«...Ἀπὸ τῆς τελικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος αἱ ἀλβανικαὶ τακτικαὶ δυνάμεις ἀνερχόμεναι εἰς 14 τάγματα συνηνώθησαν μὲ τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα. Συμφώνως πρὸς νόμον ἐγκριθέντα ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Τιράνων τὴν 3ην Ἰουλίου τοῦ 1940, ὑφίστατο κατάστασις πολέμου αὐτομάτως μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κράτη μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἰταλία εὑρίσκετο εἰς πόλεμον. Συνεπῶς εἷς Νόμος ἀναγνωρίζων τὴν κατάστασιν πολέμου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας ἐδημοσιεύθη εἰς Ἀθήνας τὴν 10ην Νοεμβρίου τοῦ 1940.

»Οὕτω ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἄξονος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀλβανικὸν ἀπόσπασμα παρήλασεν ἀκολουθοῦν τὴν συνοδείαν τῶν κατακτητῶν. Αἱ Ἀλβανικαὶ Ἀρχαὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς 200 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ πλέον ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐν εἴδει ἀποζημιώσεως διὰ τοὺς Ἀλβανοὺς ὑπηκόους...».

(Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη κατὰ τὴν ἐν ὁλομελείᾳ συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης, τὴν 9ην Αὐγούστου 1946.— C)P)Plen)9, σελ. 18).

139. — Ἡ συρροὴ ἐθελοντῶν.

«...Τὸ πρῶτον ἐχθρικὸν τμῆμα, τὸ ὁποῖον ἤνοιξε πῦρ κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν Στρατευμάτων τὴν αὐγὴν τῆς μοιραίας ἐκείνης ἡμέρας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἦτο τμῆμα ἀλβανικόν, ἀλβανικὸν δὲ πάλιν τμῆμα ἦτο τὸ διαβὰν πρῶτον τὴν ἑλληνικὴν μεθόριον ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων εἰσβολῆς.

»Περισσότεροι τῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων Ἀλβανοὶ ἐθελονταί, ὠργανωμένοι εἰς ἀνταρτικὰς συμμορίας, ἐπροστάτευον τὰ πλευρὰ τῶν ἐπιτιθεμένων στρατιωτῶν καὶ παρηνόχλουν πανταχόθεν τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν. Ἡ συρροὴ τῶν Ἀλβανῶν ἐθελοντῶν ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε παρέστη ἀνάγκη νὰ διακοπῇ ἡ στρατολογία. Ἡ Ἀλβανία ἔλαβεν ἐπίσης μέρος εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία Θεσπρωτίας ἐτέθη ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς Ἀλβανοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ, διατηρηθέντος εἰς τὴν θέσιν του καὶ μετὰ τὴν σύναψιν ἀνακωχῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας...

....

»Τὴν 26ην Μαΐου 1941 τὸ 'Αλβανικὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ στήσῃ ἐπὶ τοῦ ὑψώματος 751 μεταξὺ Βογιούσης καὶ 'Οσσουλὶ μνημεῖον ἀποθανατίζον τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος τοῦ 4ου, τοῦ 8ου καὶ τοῦ 15ου ἀλβανικοῦ στρατιωτικοῦ τμήματος, διότι — ὡς λέγει ἡ ἀπόφασις: — «'Εκεῖ ἀναπαύονται ἐν εἰρήνῃ οἱ ἡρωϊκῶς πεσόντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τιμῆς διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἔθνους...».

('Αποσπάσματα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ, κατὰ τὴν ἐν ὁλομελείᾳ συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης, τὴν 22αν Αὐγούστου 1946.— C)P)Plen)23)24, σελ. 7).

140. — Μία ἀπόφασις τῆς 'Αμερικανικῆς Γερουσίας.

«'Αποφασίζεται ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, ἡ Βόρειος Ἤπειρος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κορυτσᾶς..., ὀφείλουν νὰ δοθοῦν ὑπὸ τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ συσσωματωθοῦν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον».

('Απόφασις ψηφισθεῖσα τὴν 17ην Μαΐου 1920 ὑπὸ τῆς Γερουσίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς).

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

141.—Ἐπεισόδια ἐπὶ τῆς Ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου.

1-1-1946. — Ἀλβανοὶ στρατιῶται εἰσδύσαντες ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους (φυλάκιον 10 - Πουτέτσι) ἀπήγαγον ποίμνιον.

6-1-1946. — Ἑλληνικὴ περίπολος ὑπέστη αἰφνιδιαστικὰ ἀλβανικὰ πυρὰ (φυλάκιον 6 - Λεοντοκανάκι).

8-1-1946. — Ἀλβανοὶ στρατιῶται ἐπιδραμόντες πλησίον φυλακίου 12 (Παναγιὰ) ἀπήγαγον φορτηγὸν ζῶον.

13-1-1946. — Γυναῖκα λαθρέμπορος, εἰσερχομένη εἰς ἑλληνικὸν ἔδαφος, διέφυγε δίωξιν χάρις εἰς ἀλβανικὰ πυρὰ ἐγκαταλείψασα λαθρεμπόρευμα (φυλάκιον 8 - Λελούδα).

6-2-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος εἰς περιοχὴν φυλακίου 14 ἤνοιξε πῦρ κατὰ Ἑλληνικῆς περιπόλου.

12-2-1946. — Ὁμοίας φύσεως ἐπεισόδιον εἰς περιοχὴν φυλακίου 4.

15-2-1946. — Ὁμοίας φύσεως ἐπεισόδιον εἰς περιοχὴν Σαγιάδων.

17-2-1946. — Ἀλβανοὶ ἤνοιξαν πῦρ κατὰ Ἑλληνικῆς περιπόλου εἰς περιοχὴν φυλακίου 8 (Λελούδα).

20-2-1946. — Ἀλβανοὶ ἤνοιξαν πῦρ κατὰ περιπόλου ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους (φυλάκιον 9 - Κανάρης).

12-3-1946. — Περίπολος Στρατ. Τμήματος Καστάνιανης ἐπυροβολήθη ὑπὸ ἀλβανικῆς περιπόλου.

12-3-1946. — Ἀλβανοὶ ἤνοιξαν πυρὰ πολυβόλου κατὰ φυλακίου 3 (Μαβίλης).

15-3-1946. — Κτηνοτρόφος Χατζῆσκος ἐφονεύθη συγκεντρώνων ποίμνιόν του παρὰ μεθόριον. Ἀδελφός του μεταβὰς παραλάβῃ πτῶμα του ἐφονεύθη ἐπίσης ὑπὸ ἀλβανικῶν πυρῶν (φυλάκιον 16 - Μαυρομμάτη).

17-3-1946. — Πενταμελὴς ἀλβανικὴ περίπολος ἐπυροβόλησεν αἰφνιδιαστικῶς ἀναιτίως κατὰ φυλακίου 13 (Σκίπη).

22-3-1946. — Γηραιὸς Ἕλλην χωρικὸς ἐτραυματίσθη βαρέως ὑπὸ ἀλβανικῶν πυρῶν (φυλάκιον 5 - Χούρμουλη).

25-3-1946. — Ἀλβανοὶ ἤνοιξαν ἐπαναληπτικὰ πυρὰ κατὰ φυλακίου 8 (Λελούδα). Ταὐτόχρονος ἐπιδρομὴ στρατιωτῶν καὶ ἀτάκτων.

23-3-1946. — Ἑλληνίδες πρόσφυγες ἐξ Ἀλβανίας ἐφονεύθησαν διερχόμεναι ἑλληνικὴν μεθόριον ὑπὸ Ἀλβανῶν φρουρῶν.

26-3-1946. — Ἕλλην στρατιώτης ἐπυροβολήθη ὑπὸ Ἀλβανῶν χίλια μέτρα ἐντὸς ἑλληνικῆς μεθορίου.

31-3-1946. — Ἀλβανοὶ στρατιῶται καὶ Ἕλληνες ἀναρχικοὶ ὁρμώμενοι ἐξ Ἀλβανίας ἐπετέθησαν Ἑλληνικὸν φυλάκιον 13 (Σκίπη) προκαλέσαντες σοβαρὰς ζημίας.

7-4-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος ἔφθασε μέχρις Ἑλληνικοῦ φυλακίου 2 (Ἱερόθεος). Ἀντηλλάγησαν πυροβολισμοί.

14-4-1946. — Περίπολος Ἑλλ. φυλακίου 16 (Βασίλα) ἐπολυβολήθη ὑπὸ Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων ἐλασιτῶν.

23-4-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος εἰσῆλθεν παρὰ τὸ φυλάκιον 1 (Μαυρομμάτη) ἀποσυρθεῖσα μετὰ δίωρον συμπλοκήν.

30-4-1946. — Ἑλληνικὸν τορπιλλοβόλον ἐδέχθη ἀλβανικὰ πυρὰ εἰς στενὸν Κερκύρας.

5-5-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος εἰσέδυσε μέχρις Ἑλληνικοῦ φυλακίου 1 (Μαυρομάτη).

6-5-1946. — Τὸ ἐπεισόδιον ἐπανελήφθη.

6-5-1946. — Ἀλβανικὴ ἐπίθεσις κατὰ φυλακίου 2 (Ἱερόθεος).

10-5-1946. — Ἀλβανοὶ στρατιῶται ἐφόνευσαν Ἕλληνα Α. Κουτουπίδην, γεωργὸν μεταξὺ φυλακίων 32 καὶ 35, συναποκομίσαντες φορτηγὰ ζῶα.

16-5-1946. — Ἕλλην φυγόδικος Μ. Τριανταφύλλου, ἐφονεύθη μεταφέρων δελτία πληροφοριῶν εἰς Ἀλβανικὴν Ἀσφάλειαν (φυλάκιον 16 - Βασίλα).

19-5-1946. — Ἀλβανικαὶ περίπολοι ἐπετέθησαν ταὐτοχρόνως κατὰ Ἑλληνικῶν φυλακίων 12 (Ζωΐδη), 13 (Σκίπη) καὶ 14 (Ἀλεβιζάτου).

20-5-1946. — Ἕλλην στρατιώτης ἐπληγώθη ὑπὸ Ἀλβανῶν στρατιωτῶν ἐνεδρευόντων ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους (φυλάκιον 45 παρὰ Βροντερόν).

29-5-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος ἤνοιξε πυρὰ κατὰ Ἑλληνικῆς περιπόλου (φυλάκιον 58).

29-5-1946. — Ἕλλην στρατιώτης Σ. Μανᾶτος ἀπήχθη ὑπὸ Ἀλβανικῆς περιπόλου ἐνεδρευούσης ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους (φυλάκιον 9 - Κανάρης).

29-5-1946. — Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος μεταβὰς ἐπὶ τόπου ἐδέχθη πυρὰ Ἀλβανῶν στρατιωτῶν καὶ Ἑλλήνων ἀναρχικῶν.

29-5-1946. — Παρατηρητήριον φυλακίου 9 ἐδέχθη βολὰς μυδραλλιοβόλου.

31-5-1946. — Ἑλληνικὴ περίπολος ἐδέχθη ἀλβανικὰ πυρὰ (φυλάκιον 4 - Τσολάκης).

1-6-1946. — Ἀλβανοὶ στρατιῶται καὶ Ἕλληνες φυγόδικοι ἀναρχικοὶ ἀπήγαγον τὴν Ἀριστούλα Τσίτη κάτοικον Καστάνιανης.

2-6-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος ἤνοιξε αἰφνιδιαστικὰ ἐπαναληπτικὰ πυρὰ κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 2 (Ἱερόθεος).

3-6-1946. — Εἰκοσαμελὴς Ἀλβανικὴ περίπολος ἐπετέθη δι' ἐπαναληπτικῶν πυρῶν καὶ καπνογόνων κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 12 (Ζωΐδη).

4-6-1946. — 'Αλβανική περίπολος ἐπυροβόλησε κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 15 (Κατσικοτίλη).

10-6-1946. — 'Επεισόδιον μεταξὺ Ἑλληνικῆς περιπόλου φυλακίου Χιονάδων καὶ τριῶν προσώπων προερχομένων ἐξ 'Αλβανίας.

11-6-1946. — Παρόμοιον ἐπεισόδιον παρὰ Παληόπυργον μεταξὺ Ἑλληνικοῦ ἀποσπάσματος Χωροφυλακῆς καὶ εἰκοσαμελοῦς συμμορίας εἰσελθούσης ἐξ 'Αλβανίας.

17-6-1946. — Τρεῖς καὶ ἀργότερον δέκα ὀκτὼ 'Αλβανοὶ παρτιζάνοι ἠμπόδισαν Ἕλληνας στρατιώτας νὰ ἐπισκευάσουν Ἑλληνικὸν φυλάκιον πληγώσαντες Ἕλληνα ἐργάτην.

20-6-1946. — Ὡπλισμένη συμμορία ἐνεφανίσθη εἰς ἑλληνικὸν χωρίον Μανόπουλον. Συνωδεύετο ὑπὸ 'Αλβανῶν στρατιωτῶν.

25-6-1946. — 'Αλβανικὴ περίπολος μετὰ φυγάδος Ἕλληνος ἀναρχικοῦ ἐπετέθη κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 14 ('Αλεβιζάτος) μετὰ χειροβομβίδων.

25-6-1946. — Ὁμοία ἐπίθεσις κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 13 (Σκίπη).

26-6-1946. — Ἕλλην Διοικητὴς Μ. 'Ανδρουλιδάκης ἐπιβαίνων μετ' ἄλλων ἀξιωματικῶν αὐτοκινήτου ἐδέχθη παρατεταμένα ἐπαναληπτικὰ ἀλβανικὰ πυρά.

26-6-1946. — Ἔνοπλοι 'Αλβανοὶ ἐφόνευσαν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους τὸν Ἕλληνα βοσκὸν Χρῆστον Δόσταν ἐνῷ προσεπάθουν νὰ τὸν ἀπαγάγουν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου (φυλάκιον 27).

26-6-1946. — Ἑλληνικὴ περίπολος ἐδέχθη ἀλβανικὰ πυρὰ (φυλάκιον 28).

28-6-1946. — 'Απόπειρα ἀπαγωγῆς περιπόλου Ἑλληνικοῦ φυλακίου 27 ὑπὸ 'Αλβανικῆς περιπόλου ἐνεδρευούσης ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

26-6-1946. — 'Αλβανικὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ αὐτοῦ φυλακίου.

29-6-1946. — 'Αλβανικὴ ἀπόπειρα ἀπαγωγῆς φρουρᾶς φυλακίου 31.

3-7-1946. — Ἕλληνες κάτοικοι 'Αργυροχωρίου καὶ προσδραμοῦσα περίπολος Ἑλληνικοῦ φυλακίου 12 (Ζωΐδη), ὡς καὶ φυλάκιον 12, ἐδέχθησαν ἐπαναληπτικὰ ἀλβανικὰ πυρά.

3-7-1946. — Ἑλληνικὴ περίπολος ἐδέχθη ἀλβανικὰ πυρά.

5-7-1946. — Κάτοικοι 'Αργυροχωρίου ἐδέχθησαν ἐκ νέου ἀλβανικὰ πυρά.

7-7-1946. — Ὁμάδες 'Αλβανῶν ὑποστηριζομένων ὑπὸ πολυβόλων καὶ ὅλμων ἐπετέθησαν κατὰ ἑλληνικῶν φυλακίων 13 (Σκίπη), 12 (Παναγιὰ) καὶ 14 ('Ορεινόν). Κατέλαβον τὸ φυλάκιον 13 αἰχμαλωτίσαντες τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας Γ. Σωτάκην καὶ Κ. Μανδάλην καὶ ἀπεχώρησαν μετὰ πίεσιν Ἑλληνικῶν ἐπικουριῶν καταστρέψαντες Ἑλληνικὸν φυλάκιον, ἐμπρήσαντες ἀγροὺς καὶ ἐγκαταλείψαντες κάλυκας ρωσσικῶν ὅπλων καὶ αὐτομάτων ὡς καὶ ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς «Κ.Κ.Ε.».

11-7-1946. — 'Αλβανικὴ περίπολος ἐπυροβόλησε τραυματίσασα λοχίαν Ἑλληνικοῦ φυλακίου 3.

12-7-1946. — 40 'Αλβανοὶ παρτιζάνοι εἰσελθόντες Ἑλληνικὴν περιοχὴν Φτε-

λιὰ ἐπυροβόλησαν κατὰ 5 Ἑλλήνων ἐθνικοφρόνων Βορειοηπειρωτῶν, ἐξαφανίσαντες τρεῖς ἐξ αὐτῶν.

11-7-1946. — Ἀλβανοὶ ἀπήγαγον Ἕλληνας ἁλιεῖς Πρίφτην καὶ Θεοδώρου, ἁλιεύοντας εἰς ἀκτὴν Σαγιάδων Φτελιᾶς, ἐντὸς ἑλληνικῶν ὑδάτων.

14-7-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος ἐπυροβόλησε κατὰ Ἑλληνικῆς περιπόλου φυλακίου 33, ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

14-7-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἐπυροβόλησε κατὰ Ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ τμήματος Πόβλας.

14-7-1946. — Ἀλβανοὶ ἐπυροβόλησαν κατὰ περιπόλου Ἑλληνικοῦ φυλακίου 36.

15-7-1946. — Ἀλβανοὶ ἤνοιξαν αἰφνιδιαστικὰ πυρὰ κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 36, τραυματίσαντες βαρέως στρατιώτην Δημήτριον Βάσιον.

17-7-1946. — Ἀλβανοὶ εἰσδύσαντες ἐντὸς Ἑλληνικοῦ ἐδάφους βορείως Βούρμπιανης ἀπήγαγον ποιμένα.

17-7-1946. — Ἑλληνικὴ περίπολος φυλακίου 23 (Πληκάτες) ἐδέχθη πυρὰ Ἀλβανικῆς περιπόλου.

23-7-1946. — Τεσσαρακονταμελὴς συμμορία διωκομένη ὑπὸ Ἑλληνικοῦ Ἀποσπάσματος εἰσῆλθεν ἐντὸς ἀλβανικοῦ ἐδάφους (Καλύβια Παπαδήμα).

23-7-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος ἐνεδρεύουσα ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἤνοιξε πῦρ κατὰ περιπόλου Ἑλληνικοῦ φυλακίου 15 (Βασίλα).

31-7-1946. — Ἀλβανοὶ ἀπήγαγον Ἕλληνα κτηνοτρόφον Σταφυλᾶν ἐκ Ποντικάτων.

2-8-1946. — Ἀλβανὸς στρατιώτης, εἰσδύσας Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἐπυροβόλησεν κατὰ περιπόλου Ἑλληνικοῦ φυλακίου 17.

5-8-1946. — Ἀλβανὸς στρατιώτης εἰσέδυσεν Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀποχωρήσας ὑποστηριζόμενος ὑπὸ ἀλβανικῶν πυρῶν (χωρίον Ὀρεινόν).

7-8-1946. — Στρατιῶται καὶ πολῖται Ἀλβανοὶ εἰσῆλθον Ἑλληνικὸν ἔδαφος λεηλατήσαντες ἀγρόν.

7-8-1946. — Τριακονταμελὴς ἀλβανικὴ συμμορία ἐπυροβόλησεν αἰφνιδιαστικῶς κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 27.

8-8-1946. — Ἀλβανοὶ ἀπήγαγον κτηνοτρόφον Γ. Κουτρουμπῆν ἐξ Ἀετομηλίτσης.

10-8-1946. — Διοικητὴς Ἑλληνικοῦ Στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος ἐπυροβολήθη ὑπὸ συμμορίας ἀναρχικῶν εἰσερχομένης ἐξ Ἀλβανίας (φυλάκιον 27).

10-8-1946. — Τεσσαρακονταμελὴς συμμορία καταδιωκομένη εἰσῆλθεν εἰς ἀλβανικὸν ἔδαφος (Μεγάλη Πρέσπα).

26-8-1946. — Συμπλοκὴ ἀποσπάσματος Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς καὶ 25 μελοῦς συμμορίας εἰσελθούσης ἐλευθέρως εἰς ἀλβανικὸν ἔδαφος.

26-8-1946. — Ἀλβανοὶ ἐπετέθησαν κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 8 (Λελούδα).

27-8-1946. — Ἡ ἐπίθεσις ἐπανελήφθη ἀπὸ τριῶν σημείων.

27-8-1946. — Συμπλοκὴ περιπόλου Ἑλληνικοῦ φυλακίου 4 (Τσολάκη) καὶ 5 ἐνόπλων ἐξ Ἀλβανίας.

28-8-1946. — 'Αλβανοὶ ἐπετέθησαν κατὰ 'Ελληνικοῦ φυλακίου 1 (Μαυρομμάτη).

1-9-1946. — 'Αλβανοὶ ἤνοιξαν πῦρ κατὰ περιπόλου ἑλληνικοῦ φυλακίου 1 (Μαυρομμάτη).

8-9-1946. — 'Αλβανοὶ ἐπετέθησαν κατὰ 'Ελληνικοῦ φυλακίου 3 (Μαβίλη).

9-9-1946. — 'Αλβανοὶ ἐπετέθησαν κατὰ 'Ελληνικοῦ φυλακίου 8 (Λελούδα) διὰ καπνογόνων.

9-9-1946. — 100μελὴς συμμορία διωκομένη ὑπὸ 'Ελληνικῶν ἀποσπασμάτων εἰσῆλθεν ἐλευθέρως εἰς 'Αλβανίαν (Σκάλα).

12-9-1946. — Εἰκοσαμελὴς συμμορία διωκομένη εἰσῆλθεν ἐλευθέρως εἰς 'Αλβανίαν (Βουραζάνη).

13-9-1946. — Εἰκοσιπενταμελὴς συμμορία ἐπετέθη κατὰ φυλακίων 12 (Ζωΐδη), 13 (Σκίπη) καὶ 14 ('Αλεβιζάτου).

16-9-1946. — Πολυμελὴς συμμορία ὑπὸ τοὺς 'Αννίβαν καὶ Γιαννούλην, εἰσῆλθεν ἐξ 'Αλβανίας εἰς Πυρσόγιαννην φονεύσασα τοὺς ἄνδρας τῆς φρουρᾶς Χωροφυλακῆς.

18-9-1946. — 'Εκατὸν συμμορῖται ἐξ 'Αλβανίας ἐπετέθησαν κατὰ ἑλληνικῶν χωρίων 'Ιεροπηγὴ καὶ Δενδροχώριον.

21-9-1945. — Συμμορῖται εἰσῆλθον εἰς χωρίον 'Εξοχή. 'Ακολούθως εἰσῆλθεν ἐντὸς ἀλβανικοῦ ἐδάφους.

23-9-1946. — 'Αλβανικὴ περίπολος ἤνοιξε πῦρ κατὰ 'Ελληνικοῦ φυλακίου 21 (Παναγιωτάκης).

25-9-1946. — 'Ανάλογον ἐπεισόδιον κατὰ 'Ελληνικοῦ φυλακίου 6 (Λεοντοκανάκη).

27-9-1946. — Δύο 'Αλβανοὶ στρατιῶται ἤνοιξαν πῦρ κατὰ 'Ελληνικοῦ φυλακίου 19 (Σκορδίλη) ἐξ ἀποστάσεως 150 μέτρων.

6-10-1946. — 'Αναρχικὴ συμμορία εἰσερχομένη ἀλβανικὸν ἔδαφος συνεπλάκη μὲ ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα.

8-10-1946. — 'Αλβανικὸν στρατιωτικὸν τμῆμα ἐπετέθη κατὰ 'Ελληνικοῦ φυλακίου 12 (Ζωΐδη).

9-10-1946. — 'Επεισόδιον ἐπανελήφθη.

15-10-1946. — 'Αλβανικὴ συμμορία εἰσδύσασα 'Ελληνικὸν ἔδαφος (Πωγώνιανη) ἀπήγαγε δύο Ἕλληνας ποιμένας καὶ 300 πρόβατα.

19-10-1946. — Τὸ φυλάκιον 36 καὶ περίπολος αὐτοῦ ὑπέστη ἐπίθεσιν δι' ἀτομικῶν ὅλμων.

21-10-1946. — 'Ελληνικὴ περίπολος φυλακίου 4 (Τσολάκης) ἐνέπεσεν εἰς ἀλβανικὴν ἐνέδραν ἐπὶ 'Ελληνικοῦ ἐδάφους. Στρατιῶται Ἕλληνες ἐφονεύθησαν ἢ ἀπήχθησαν.

26-10-1946. — 'Απόσπασμα 'Ελληνικοῦ φυλακίου 2 ('Ιερόθεος) ἐδέχθη ἀλβανικὰ πυρά.

25-10-1946. — 'Ομοίας φύσεως ἐπεισόδιον κατὰ περιπόλου 'Ελληνικοῦ στρατιωτικοῦ τμήματος Πόβλας.

1-11-1946. — 'Ελληνικὸν ἀπόσπασμα φυλακίου 'Ιεροθέου ἐδέχθη πυρὰ 'Αλβανῶν ἐνεδρευόντων ἐπὶ 'Ελληνικοῦ ἐδάφους.

5-11-1946. — 70 συμμορῖται ἀπήγαγον εἰς Ἀλβανίαν 22 φορτηγὰ ζῶα ἐκ τοῦ χωρίου Τρίγωνος.

7-11-1946. — Πολυμελὴς Νοφικὴ συμμορία, καταδιωκομένη, εἰσῆλθεν ἐλευθέρως εἰς ἀλβανικὸν ἔδαφος παρὰ χωρίον Σφύκα.

13-11-1946. — Ἀλβανοὶ ἐπετέθησαν κατὰ φυλακίου 12 (Ζωΐδη) διὰ πολυβόλων καὶ τροχιοδεικτικῶν.

13-11-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος ἐπετέθη κατὰ ἑλληνικοῦ φυλακίου 1 (Μαυρομμάτη).

14-11-1946. — Ἀλβανοὶ ἐνεδρεύοντες ἤνοιξαν πῦρ κατὰ περιπόλου φυλακίου 2 (Ἱεροθέου) τραυματίσαντες στρατιώτην Κ. Πασαβόν.

19-11-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος εἰσελθοῦσα Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἐπεχείρησεν νὰ αἰχμαλωτίσῃ Ἑλληνικὴν περίπολον φυλακίου 5 (Κουρμούλη).

19-11-1946. — Πολυμελὴς συμμορία ἐπετέθη κατὰ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 23 (Φρίζες).

22-11-1946. — Ἀλβανικὴ περίπολος μετὰ φωτογραφικῆς μηχανῆς εἰσῆλθεν εἰς ἑλληνικὸν ἔδαφος (φυλάκιον 12 - Ζωΐδη).

11-1-1947. — Ὀλιγομελὴς συμμορία εἰσελθοῦσα ἐξ ἀλβανικοῦ ἐδάφους ἐπέδραμε κατὰ χωρίου Ψαράδες, ἀφαιρέσασα τρόφιμα. Ἀκολούθως κτέφυγεν ἀλβανικὸν ἔδαφος.

25-2-1937. — Ἕλλην ποιμὴν Γεώργιος Καλίμπας ἢ Κόσεμπας ἀπήχθη παρ' Ἀλβανῶν ἐκ θέσεως πλησίον Κάτω Ἀετοῦ. Τύχη ἀπαχθέντος ἀγνοεῖται μέχρι σήμερον.

142.—Ἐπεισόδια ἐπὶ τῆς Ἑλληνο-βουλγαρικῆς μεθορίου.

1-1-1946. — Τὸ Ἑλληνικὸν φυλάκιον 67 ἐδέχθη πυρὰ ἐκ τοῦ ἔναντι βουλγαρικοῦ φυλακίου.

1-1-1946. — Βούλγαροι λαθρέμποροι εἰσελθόντες εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ φονεύσαντες Ἕλληνα στρατιώτην ἐξηφανίσθησαν.

12-2-1946. — Βούλγαροι στρατιῶται καὶ πολῖται συνεπλάκησαν μὲ Ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα (Φυλάκιον 80).

10-4-1946. — Στρατιῶται τοῦ 12ου Βουλγαρικοῦ Φυλακίου εἰσέδυσαν εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος (Φυλάκιον 78).

14-2-1946. — Βούλγαροι στρατιῶται ἐπετέθησαν κατὰ Ἑλληνικῆς περιπόλου ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους (Κατούνη Ρέμμα).

28-2-1946. — Περίπολος ἀποσπάσματος Ἀγριοκερασιᾶς ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἐκ τοῦ ἔναντι βουλγαρικοῦ φυλακίου.

1-3-1946. — Συμπλοκὴ Ἑλληνικῆς περιπόλου καὶ Βουλγάρων λαθρεμπόρων.

1-3-1946. — Αἰχμαλωσία Βουλγάρων ποιμένων εἰσελθόντων βαθέως εἰς περιοχὴν Ἀγριοκερασιᾶς.

16-3-1946. — Ὁ Βούλγαρος Νικόλαος Μίτωφ Ἀργυρὼφ συνελήφθη ἐπὶ τοῦ ὄρους Μπέλλες.

6-7-1946. — Συμμορία ἀπήγαγε Μουσουλμάνους τινὰς ἐκ τοῦ χωρίου Ἀγριανὴ συναποκομίσασα αὐτοὺς εἰς Βουλγαρίαν.

22-7-1946. — Ἔνοπλοι Βούλγαροι στρατιῶται εἰσέδυσαν βαθέως ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους περιοχῆς Σταυρουπόλεως.

17-8-1946. — Βούλγαροι στρατιῶται εἰσέδυσαν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους (Θέρμες) προκαλέσαντες προμελετημένας ζημίας.

22-8-1946. — Βούλγαροι εἰσδύσαντες δύο χιλιόμετρα εἰς περιοχὴν Πρασινάδας ἀπήγαγον 600 πρόβατα.

24-8-1946. — Ἑλληνικὴ περίπολος ἐδέχθη πυρὰ ἐκ τοῦ 7ου Βουλγαρικοῦ φυλακίου.

29-8-1946. — Βουλγαρικὴ περίπολος εἰσῆλθεν εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἤνοιξε πῦρ κατὰ τοῦ χωρίου Καλύβια καὶ ἐπροκάλεσε ζημίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν φυλάκιον 110.

14-9-1946. — Συμμορία ἐκ Βουλγαρίας ἀπήγαγεν ἐκ Μπέλλες Ἕλληνας ποιμένας μετὰ 350 προβάτων.

29-9-1946. — Τὰ βουλγαρικὰ φυλάκια 4 καὶ 5 ἤνοιξαν πῦρ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 102.

30-9-1946. — Συμμορία ἐκ Βουλγαρίας ἐλεηλάτησαν Ἑλληνικὸν χωρίον Ἄγκιστρον.

10-10-1946. — Ἐφ' ὅλης τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς ἐρρίφθησαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων 500 φωτοβολίδες.

8-11-1946. — Συμμορία 170 ἀνδρῶν ἐκ Βουλγαρίας, κατέλαβε τὰ κενὰ Ἑλληνικὰ φυλάκια 51, 52 καὶ 53.

31-10-1946. — Βουλγαρικὴ περίπολος ἐπετέθη καὶ Ἑλληνικῆς πλησίον χωρίου Ἀγριοκερασιά.

9-11-1946. — Πολυμελὴς συμμορία ἐκ Βουλγαρίας ἐπετέθη κατὰ χωρίου Μεταξάδες.

17-11-1946. — Εἰκοσαμελὴς συμμορία καταδιωκομένη πλησίον Μεταξάδων εἰσῆλθεν εἰς βουλγαρικὸν ἔδαφος.

24-11-1946. — Ἐρρίφθησαν φωτοβολίδες ὑπὸ βουλγαρικῶν φυλακίων ἔναντι Ἁγίου Κωνσταντίνου.

25-11-1946. — Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ κομμουνιστικῆς ἑορτῆς Βούλγαροι ἐχλεύασαν ἀπὸ τῆς μεθορίου τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν καὶ ἐπροπαγάνδισαν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀναρχικῶν (Βουλγαρικὸν φυλάκιον Κούλας).

27-11-1946. — Τεσσαράκοντα Ἕλληνες ὅμηροι ἐξ Ἕβρου μετεφέρθησαν ὑπὸ συμμοριτῶν εἰς Βουλγαρίαν μεταξὺ Ἑλληνικῶν φυλακίων 80 καὶ 30.

1-12-1946. — Ἑκατὸν πεντήκοντα συμμορῖται ἑώρταζον παρὰ τὸ βουλγαρικὸν φυλάκιον 10 καὶ ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φυλακίου 42.

4-12-1946. — Ἑξακόσιοι συμμορῖται ἐπετέθησαν κατὰ λόχου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἰς χωρίον Κορυμβός, ἐριζόμενοι ἐπὶ βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

8-12-1946. — Ἡ ἐπίθεσις ἐπανελήφθη.

14-12-1946. — Συμμορῖται ἐκ Βουλγαρίας ἐπετέθησαν κατὰ ἑλληνικοῦ φυλακίου 30 (Ὀρμένιος).

18-12-1946. — Ἑλληνικὸς Λόχος ἐν Προσωτσάνῃ ἐδέχθη ἐπίθεσιν συμμορίας ἀναρχικῶν καταφυγόντων ἀκολούθως ἐπὶ βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

22-12-1946. — Συμμορία ἀναρχικῶν ἐλεηλάτησε τὸ χωρίον Ἀλεποχώριον, καταφυγοῦσα εἰς Βουλγαρίαν.

28-12-1946. — Ἔνοπλοι πολῖται ἐκ Βουλγαρίας ἀπήγαγον ἐκ τοῦ χωρίου Κρασοχῶρι 56 πρόβατα, καταφυγόντες εἰς Βουλγαρίαν.

9-2-1946. — Εἰσῆλθον ἐκ Βουλγαρίας ἐντὸς Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου Ταγκέλι δύο ἔνοπλοι Βούλγαροι πολῖται, οἵτινες μετὰ μικρὰν παραμονὴν ἀπεχώρησαν πρὸς Ὀρτάκιοϊ.

11-2-1947. — Εἰσῆλθον εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περιοχὴν δύο ἔνοπλοι Βούλγαροι πολῖται συνοδευόμενοι ὑπὸ δύο ἐνόπλων στρατιωτῶν Βουλγάρων. Περὶ τὰ 400 μέτρα ἔξωθι τοῦ χωρίου Ταγκέλι ἀνέκριναν χωρικὸν ἐπὶ στρατιωτικῶν ζητημάτων.

20-2-1946. — Ἑλληνικὴ περίπολος συνέλαβεν ἐντὸς Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων ἀπὸ ὁροθετικῆς γραμμῆς ποίμνιον ἐξ 74 προβάτων μετὰ τοῦ Βουλγάρου ποιμένος αὐτοῦ. Ἡ Ἑλληνικὴ περίπολος βληθεῖσα ὑπὸ δύο Βουλγάρων ὁπλιτῶν ἠναγκάσθη ἐγκαταλείψῃ ποιμένα, ὁδηγήσασα ποίμνιον εἰς χωρίον Πετρωτά.

19-3-1947. — Ἄνω τῶν 200 συμμοριτῶν εὑρισκομένων εἰς περιοχὰς Θερμοῦ, Ἰσμαὴλ Μαχαλᾶ καὶ Τσιφλὶκ Μαχαλᾶ, εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος.

20-3-1947. — Συμμορῖται ὁρμώμενοι ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους ἐπετέθησαν κατὰ ἡμετέρων δυνάμεων εἰς Τσιφλὶκ Μαχαλᾶ. Ἀποκρουσθέντες εἰσῆλθον ἐκ νέου εἰς Βουλγαρίαν.

18-4-1947. — Συμμορῖται ἐπιτεθέντες τὴν 15-4-47 κατὰ τῆς διμοιρίας Ἀγγίστρου εἰσῆλθον πιεζόμενοι ὑπὸ Ἐθνικῶν δυνάμεων εἰς βουλγαρικὸν ἔδαφος μεταξὺ τοποθεσιῶν Λίπα καὶ Λέχωβον.

29-4-1947. — Συνελήφθη πλησίον Δικαίων Βούλγαρος στρατιώτης.

143. — Ἐπεισόδια ἐπὶ τῆς Ἑλληνο - γιουγκοσλαυϊκῆς μεθορίου.

1-1-1946. — Ἄγνωστοι ἐκ Γιουγκοσλαυΐας ἤνοιξαν πῦρ ἀπὸ 30 μέτρων κατὰ ἑλληνικοῦ φυλακίου 82.

2-3-1946. — Γιουγκοσλαῦοι ἠχμαλώτησαν πλησίον Ἑλληνικοῦ φυλακίου 61 (Ἀχλάδα) τὸν περιπολοῦντα χωροφύλακα Ι. Μάσκαρην.

8-4-1946. — Ὁ Ἕλλην στρατιώτης Δημήτριος Χρήστου παραπλανηθεὶς παρὰ τὰς γιουγκοσλαυϊκὰς γραμμὰς ἠχμαλωτίσθη.

19-4-1946. — Ὁ Ἕλλην στρατιώτης Β. Ροῦσσος, προσελκυσθεὶς δολίως ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους, συνελήφθη.

14-4-1946. — Οἱ Ἕλληνες στρατιῶται Β. Κατσίκας καὶ Μ. Φιγκούγιας ἠχμαλωτίσθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων ἀναρχικῶν καὶ μεταφερόμενοι εἰς Γιουγκοσλαυΐαν ἀπέδρασαν (φυλάκιον 39).

18-5-1946. — Τὸ Ἑλληνικὸν φυλάκιον 50 ἐδέχθη ἐπίθεσιν συμμοριτῶν καταφυγόντων ἀκολούθως εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

9-6-1946. — Συμμορία εἰσῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν παρὰ τὸ Σκρᾶ.

21-6-1946. — Τὸ Ἑλληνικὸν φυλάκιον Ἄνω Κορυφὴ ἐδέχθη ἐπαναληπτικὰ πυρὰ συμμορίας καταφυγούσης ἀκολούθως εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

2-7-1946. — Ὁ Σταθμὸς Χωροφυλακῆς Ἰδομένης προσεβλήθη ὑπὸ συμμοριτῶν εἰσελθόντων ἀκολούθως εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

18-7-1946. — Ἔνοπλοι ἐκ Γιουγκοσλαυΐας εἰσῆλθον εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος περισυλλέξαντες πληροφορίας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν μεθοριακῶν φρουρῶν (φυλάκιον 53, Ἁγία Παρασκευή).

24-7-1946. — Τὸ Ἑλληνικὸν φυλάκιον ἐδέχθη ἐπαναληπτικὰ πυρὰ ἀπὸ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους.

24-7-1946. — Συμμορία προσέβαλεν τὸν Σταθμὸν Χωροφυλακῆς Κάτω Κλεινῶν καὶ τὸ στρατιωτικὸν τμῆμα Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἀκολούθως εἰσῆλθεν εἰς γιουγκοσλαυϊκὸν ἔδαφος.

7-8-1946. — Συμμορία ὑποστηριζομένη ὑπὸ γιουγκοσλαυϊκοῦ φυλακίου προσέβαλεν Ἑλληνικὸν φυλάκιον 55.

7-8-1946. — Ἡ αὐτὴ συμμορία προσέβαλεν τὸ στρατιωτικὸν τμῆμα Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ τὸν Σταθμὸν Κάτω Κλεινῶν καὶ διωχθεῖσα κατέφυγεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

10-8-1946. — Συμπλοκὴ μεταξὺ Ἑλληνικοῦ ἀποσπάσματος Χωροφυλακῆς καὶ συμμορίας εἰσελθούσης ἐλευθέρως εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

15-8-1946. — Συμμορῖται φονεύσαντες Ἕλληνα διδάσκαλον κατέφυγον εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

16-8-1946. — Συμμορῖται προσέβαλον στρατιωτικὸν τμῆμα Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ διωκόμενοι εἰσῆλθον ἐλευθέρως εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

19-8-1946. — Δύο φορτηγὰ αὐτοκίνητα πλήρη Γιουγκοσλαύων στρατιωτῶν ἀδόντων Ἑλληνικὰ κομμουνιστικὰ ᾄσματα πρὸς πρόκλησιν, διέβησαν παρὰ τὴν μεθόριον.

21-8-1946. — Συμμορία ἀπήγαγε τρεῖς πολίτας ἐκ χωρίου Πευκωτὸν καὶ ἐνέπρησεν Ἑλληνικὸν φυλάκιον. Τέλος εἰσῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

10-9-1946. — Γιουγκοσλαυϊκὸν ἅρμα μάχης πλῆρες συμμοριτῶν διέβη παρὰ τὰ Ἑλληνικὰ φυλάκια 88 καὶ 90 ἐνῷ οἱ ἐπιβαίνοντες προὐκάλουν τὰς Ἑλληνικὰς Φρουράς.

13-9-1946. — Συμμορία περικυκλώσασα Ἁγίαν Παρασκευὴν ἥρπασε τρόφιμα. Τέλος κατέφυγεν ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους.

14-9-1946. — Συμμορία ἀπήγαγε ἐπὶ τοῦ ὄρους Μπέλλες τοὺς κτηνοτρόφους Κ. Κονιάρην καὶ Ἀνδρέαν Τσελέπην μετὰ 350 προβάτων.

16-9-1946. — Συμμορία ἐπετέθη κατὰ Σουρμένων ἀπωθηθεῖσα. Αὕτη προήρχετο ἐκ Γιουγκοσλαυΐας.

20-9-1946. — Ἑλληνικὰ τμήματα προκαλύψεως ἠνάγκασαν τὴν αὐτὴν συμμορίαν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους, ὅπου αὕτη μετέβη κατόπιν προσκλήσεως τῶν γιουγκοσλαυϊκῶν στρατιωτικῶν

Ἀρχῶν καὶ διὰ τῆς βοηθείας γιουγκοσλαυϊκῶν στρατιωτικῶν τμημάτων ἅτινα εἰσῆλθον ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ ἤνοιξαν πῦρ κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

16-9-1946. — Συμμορία εἰσδύσασα εἰς τὸ χωρίον Ἀετοχῶρι ἐλεηλάτησε τοῦτο καὶ ἐνέπρησε τὸν Στρατιωτικὸν Σταθμόν. Καταδιωχθεῖσα εἰσῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

16-9-1946. — Ἕλλην Διοικητὴς Λόχου Ἀρχαγγέλου ἐδέχθη πυρὰ ὑπὸ συμμορίας καταφυγούσης εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

17-9-1946. — Συμμορία ἐκ Γιουγκοσλαυΐας ἔθεσε πῦρ εἰς τὸν Στρατιωτικὸν Σταθμὸν Ἄνω Λουτρακίου.

18-9-1946. — Συμμορία προσέβαλε τὸν στρατιωτικὸν σταθμὸν Κάτω Λουτρακίου.

20-9-1946. — Ἡ προσβαλλοῦσα τὰ Σούρμενα συμμορία ἐπέστρεψεν εἰς Ἑλλάδα διὰ λέμβων ἀπὸ τῆς λίμνης Δοϊράνης.

20-9-1946. — Γιουγκοσλαῦοι καὶ συμμορῖται ἐκ Γιουγκοσλαυΐας προσέβαλον Ἑλληνικὸν φυλάκιον 66 καὶ καταλαβόντες τοῦτο ἔθεσαν πῦρ. Ἀπήγαγον τὴν φρουρὰν τῆς ὁποίας δύο στρατιῶται (λοχίας Παπαγεωργίου καὶ στρατιώτης Παπαθανασίου), ὑποκριθέντες τοὺς κομμουνιστάς, ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς ὁδηγοὶ εἰσόδου Νοφικῶν συμμοριῶν, κατορθώσαντες οὕτω νὰ διαφύγουν εἰς Ἑλλάδα.

21-9-1946. — Νοφικὴ συμμορία εἰσῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν παρὰ τὸ Ἄνω Λουτράκιον.

24-9-1946. — Νοφικὴ συμμορία ἐκ Γιουγκοσλαυΐας προσέβαλε φυλάκιον Κάτω Λουτρακίου.

4-10-1946. — Συμμορία εἰσῆλθεν εἰς χωρίον Περίκλεια καὶ μετέφερε λεηλατηθέντα εἴδη εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

6.-10-1946. — Συμμορία, ἐπιτεθεῖσα κατὰ φυλακίου Ἀλωνᾶς καὶ καταστρέψασα τηλεφωνικὰ καλώδια, κατέφυγεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

17-10-1946. — Πεντηκονταμελὴς συμμορία ᾄδουσα βουλγαρικὰ ᾄσματα ἐλεηλάτησε χωρίον Κούπα. Τέλος εἰσῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

20-10-1946. — Γιουγκοσλαῦοι ἐπὶ ἐξωπλισμένων πλοιαρίων ἀπήγαγον 9 ἑλληνικὰς ἁλιευτικὰς λέμβους μετὰ τῶν πληρωμάτων των εὑρισκομένας ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

21-10-1946. — Συμμορία ἐπετέθη κατὰ Σουρμένων καὶ κατέφυγεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

22-10-1946. — Συμμορία λεηλατήσασα Ἁγίαν Παρασκευὴν εἰσῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

3-11-1946. — Συμμορία ἐλεηλάτησεν τὸ χωρίον Κούπα καὶ ἀπήγαγε τὸν ἀγροφύλακα ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους.

8-11-1946. — Νοφικὴ συμμορία ἐπετέθη κατὰ Κάτω Σουρμένων καὶ ἀπῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν ἀφοῦ ἐφόνευσε δύο Ἕλληνας καὶ ἐνέπρησε 20 οἰκίας.

8-11-1946. — Συμμορία εἰσῆλθεν ἐκ Γιουγκοσλαυΐας φέρουσα καινουργεῖς στρατιωτικὰς στολάς.

11-11-1946. — Συμμορία ἀπήγαγεν ἐξ Ἁγίας Παρασκευῆς τρόφιμα καὶ 15 φορτηγὰ ζῶα.

12-11-1946. — Συμπλοκὴ εἰς Ἀρχάγγελον μεταξὺ Ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος καὶ Νοφικῆς συμμορίας, εἰσελθούσης ἀκολούθως εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

13-11-1946. — Μέγας ἀριθμὸς συμμοριτῶν ἐκ Γιουγκοσλαυΐας ἐπολιόρκησεν Ἑλληνικὸν λόχον ἑδρεύοντα εἰς Σκρᾶ, σφαγιάσας ἀξιωματικούς, στρατιώτας καὶ μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ χωρίου. Ἐπίσης ἐνέπρησε τὰς οἰκίας, κατόπιν δὲ κατέφυγεν ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους.

14-11-1946. — Ὁ λόχος τοῦ Ἀρχαγγέλου, προσβληθεὶς ὑπὸ πολυμελοῦς συμμορίας, ἀπώλεσε 12 ἄνδρας.

17-11-1946. — Συμμορῖται φέροντες γιουγκοσλαυϊκὰς στολὰς ἐπετέθησαν διὰ βαρέων ὄλμων κατὰ τῆς φρουρᾶς Νοτιᾶς, καταστρέψαντες διὰ πυρὸς τὸ χωρίον καὶ μεταφέραντες ὁμήρους χωρικοὺς εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

22 καὶ 23-11-1946. — Τρεῖς συμμορίαι εἰσῆλθον εἰς γιουγκοσλαυϊκὸν ἔδαφος διὰ τοῦ φυλακίου 81.

25-11-1946. — Συμμορία ἀναρχικῶν προσέβαλε λόχον στρατοῦ παρὰ τὸ χωρίον Προμαχὼν καὶ καταστρέψασα ἐργοστάσιον ἠλεκτρικοῦ ἀπῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

27-11-1946. — Συμμορῖται ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ φυλακίου Λουτρακίου καὶ ἀπῆλθον εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

29-11-1946. — Ἕλληνες ἐργάται, μεταβαίνοντες εἰς ἑλληνικὸν φυλάκιον 61, ἐδέχθησαν γιουγκοσλαυϊκὰ πυρὰ πολυβόλου.

4-12-1946. — Ἀναρχικὴ συμμορία εἰσῆλθεν ἐκ Γιουγκοσλαυΐας.

8-12-1946. — Ἀναρχικὴ συμμορία εἰσῆλθεν ἐκ Γιουγκοσλαυΐας.

8-12-1946. — Ἀναρχικὴ συμμορία εἰσῆλθεν ἐκ Γιουγκοσλαυΐας.

21-12-1946. — Ἀναρχικὴ συμμορία προσέβαλεν στρατιωτικὸν τμῆμα Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ διέφυγεν ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους.

22-12-1946. — Συμμορῖται εἰσέδυσαν εἰς τὸ χωρίον Καστανέρι καὶ ἀπήγαγον εἰς Γιουγκοσλαυΐαν τὰ μέλη 5 οἰκογενειῶν.

7-1-1947. — Εἰσῆλθε κατόπιν ἀπωλείας τοῦ προσανατολισμοῦ του εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ὁ Γιουγκοσλαῦος ἄοπλος στρατιώτης Νικολόβσκυ Γιοβάν, ὅστις καὶ συνελήφθη.

27-1-1947. — Συνελήφθη ὑπὸ Γιουγκοσλαύου φρουροῦ ἐντὸς τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους καὶ 50 μέτρα ἀπὸ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ὁ ἔνοπλος Ἕλλην δεκανεὺς Κεχαγιᾶς Ἰωάννης διαβὰς τὴν μεθόριον λόγῳ τῆς χιόνος.

31-3-1947.. — Κατὰ διεξαγωγὴν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς περιοχὴν ὄρους Μπέλλες ἡμέτερα τμήματα ἐβλήθησαν διὰ πυρῶν αὐτομάτων ἀπὸ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἐδάφους εἰς σημεῖον ἐγγύτατον γιουγκοσλαυϊ-

κοῦ βοηθητικοῦ φυλακίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνηρτήθη ταὐτοχρόνως γιουγκοσλαυϊκὴ σημαία, προφανῶς πρὸς ἀποφυγὴν ἀνταποδόσεως πυρός. Ἐνέργεια ἐσκόπει διευκόλυνσιν διαρροῆς γιουγκοσλαυϊκὸν ἔδαφος κυρίου ὄγκου συμμοριτῶν εὑρισκομένου ὕψωμα 1396 (Παλαιὸν Τριεθνές).

Κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα ἐσημειώθησαν πλεῖσται ὅσαι παραβιάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου, παρ' ἀεροπλάνων ἀγνώστου ἐθνικότητος, προερχομένων ἐξ ὁμόρων ἐθνῶν.

Δὲν καταγγέλλομεν, ἐν τούτοις, ταύτας διότι δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἐθνικότητός των κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀντίρρησιν.

ΜΕΡΟΣ Ζ'

ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

Οἱ βόρειοι γείτονες τῆς Ἑλλάδος ἐπανειλημμένως ἐχρησιμοποίησαν τὸ ἐπιχείρημα τῶν μειονοτήτων διὰ νὰ στηρίξουν τὴν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀκεραιότητος δρᾶσιν των.
Μία ἁπλῆ ἀναδρομὴ εἰς τὰς στατιστικὰς ἐθνικοτήτων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀδιάβλητοι, διότι δίδονται ἀπὸ ἓν ἕκαστον κράτος δι' ἑαυτό, ἀποδεικνύει ὅτι προπολεμικῶς τὸ ποσοστὸν τῶν ξένων μειονοτήτων ἐν Ρουμανίᾳ ἀνήρχετο εἰς 24,3%, ἐν Τουρκίᾳ εἰς 13,7%, ἐν Γιουγκοσλαυΐα εἰς 17,1%, ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς 16,3% καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰς 7,2% μόνον, κατὰ δὲ τὴν στατιστικὴν τοῦ 1940 τὸ ποσοστὸν τοῦτο μειοῦται εἰς 2%. Ἐπομένως, ἐὰν μία αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ὁδηγῇ εἰς ἐδαφικὰς μεταβολὰς τοιαύτας, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν πλέον μειονότητες εἰς οὐδεμίαν Βαλκανικὴν χώραν, αἱ μεταβολαὶ αὗται θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφηρμόζοντο πρωτίστως ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν χωρῶν καὶ μόνον κατὰ ἔσχατον λόγον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ἡ στατιστικὴ τῶν Ἐθνικοτήτων.— (Βασιλικὴ Ρουμανικὴ Γεωγραφικὴ Ἑταιρεία, Κεφ. XLIX, 1930).

Ἐθνικότης		
Ρουμάνοι	13.062.806	75,7
Οὖγγροι	1.412.442	8,2
Ἑβραῖοι	1.093.191	6,3
Πομάκοι	717.683	4,2
Διάφοροι	981.844	5,6
	17.267.966	100 %

ΤΟΥΡΚΙΑ

Γενικὴ ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1927. (Ἄγκυρα 1929).

Μητρικὴ γλῶσσα		
Τουρκικὴ	11.777.810	86,3
Ἑλληνικὴ	119.822	0,9
Κουρδικὴ	1.184.446	8,7
Ἀραβικὴ	134.273	1,0
Ἑβραϊκὴ	68.900	0,5
Ἀρμενικὴ	64.745	0,5
Διάφοροι	298.274	2,1
	13.648.270	100 %

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑ

Προκαταρκτικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν Σερβίαν, Κροατίαν καὶ Σλοβενίαν τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1921. (Σεράγεβον 1924, σελ. 2, 3).

Ἐθνικότης		
Σέρβοι καὶ Κροάται	8.946.884	74,4
Σλοβένοι	1.024.761	8,5
Διάφοροι Σλαῦοι	174.466	1,5
Γερμανοὶ	513.472	4,3
Οὗγγροι	472.409	3,9
Ἀλβανοὶ	441.740	3,7
Ρουμάνοι	229.398	1,9
Ἰταλοὶ	12.825	0,1
Διάφοροι	201.368	1,7
	12.017.323	100 %

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἀπογραφὴ τοῦ 1926 (Στατιστικὴ ἐπετηρὶς τῆς Βουλγαρίας, 1929/1930, Σόφια, 1930, σελ. 27).

Ἐθνικότης			Ὁμιλουμένη γλῶσσα	
Βούλγαροι	4.455.355	81,3	4.585.620	83,7
Πομάκοι	102.351	1,9	—	—
Ρῶσσοι	19.706	0,4	19.590	0,4
Ἕλληνες	10.564	0,2	12.782	0,2
Σέρβοι	1.449	—	647	—
Γερμανοὶ	4.112	0,1	5.110	0,1
Ἑβραῖοι	46.558	0,9	41.563	0,8
Τοῦρκοι	577.552	10,5	607.763	11,1
Διάφοροι	261.094	4,7	205.666	3,7
	5.478.741	100 %	5.478.741	100 %

ΕΛΛΑΣ

Μηνιαῖον Στατιστικὸν Δελτίον, II, 1930.

Ὁμιλουμένη γλῶσσα		
Ἑλληνικὴ	5.759.523	92,8
Τουρκικὴ	191.254	3,1
Μακεδονικὴ	81.984	1,3
Ἑβραϊκὴ	63.200	1,0
Διάφοροι	108.723	1,8
	6.204.684	100 %

Ἀπογραφὴ 1940 (μὴ δοθεῖσα εἰσέτι πρὸς δημοσίευσιν). Ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ 7.344.000 ἔχουν ὡς μητρικὴν γλῶσσαν:

τὴν Βουλγαρικὴν	16.639
» Σλαυομακεδονικὴν	65.221
» Πομακικὴν	18.086

ΜΕΡΟΣ Η΄.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

I.

1. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν προσφυγήν της ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καί, κατόπιν, διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὰς κατηγορίας, τὰς ὁποίας ἀπήγγειλεν ἐναντίον τῶν τριῶν βαλκανικῶν γειτόνων της, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, παρουσίασεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐρεύνης καὶ σημαντικὸν ἀριθμὸν μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν συνεργοί, αὐτόπται ἢ ἔζησαν τὰ καταγγελλόμενα γεγονότα.

2. Ἤρκεσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἐκ τῶν χιλίων πεντακοσίων μαρτύρων τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας κ. Ἀλέξ Κύρου ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν της, νὰ ἀκούσῃ περίπου ἑκατὸν ἐξ αὐτῶν. Ἦσαν ἀφελεῖς χωρικοὶ τῶν παραμεθορίων ἐπαρχιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντελήφθησαν ὅτι εἶχον γίνει θύματα τῆς ἀπατηλῆς προπαγάνδας τῶν ἀντιπάλων τῆς Πατρίδος των. Ἦσαν κομμουνισταί, τῶν ὁποίων, ὡς χαρακτηριστικῶς εἶπεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἷς ἐξ αὐτῶν, «ἐξύπνησεν ἡ ἑλληνικὴ συνείδησις». Ἦσαν συμμορῖται, οἱ ὁποῖοι, κατανοήσαντες ὅτι λακτίζουν πρὸς κέντρα, μετενόησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς, ἐπωφελούμενοι τῆς ἀμνηστίας ἡ ὁποία παρέχεται εἰς τοὺς αὐθορμήτως παραδιδομένους, Τέλος, ἦσαν πρόσφυγες ἐκ τῶν ἀντιδίκων κρατῶν, βαρυνόμενοι μὲ τὸ ἔγκλημα ὅτι κατεῖχον ἄλλοτε σημαντικὰς θέσεις εἰς τὴν πατρίδα των, καὶ οἱ ὁποῖοι, μὴ θαυμάζοντες τοὺς παραδείσους τύπου Ἐμβὲρ Χότζα, ἐπροτίμησαν νὰ καταφύγουν εἰς Ἑλλάδα.

3. Αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων οἱ ὁποῖοι ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης, ἦσαν τριῶν εἰδῶν: α) Ἔνορκοι καταθέσεις, γενόμεναι ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν. Αἱ πλεῖσται ἐξ αὐτῶν ἐδημοσιεύθησαν ἐν περιλήψει εἰς τὴν Λευκὴν Βίβλον, τὴν ὁποίαν ἐξέδωσεν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸν τίτλον EVIDENCE IN SUPPORT OF THE GREEK APPEAL TO THE SECURITY COUNSIL. β) Καταθέσεις γενόμεναι ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς δημοσίας αὐτῆς συνεδριάσεις. Αὗται εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συμπληρωματικαὶ τῶν πρώτων, μὴ ἀναφερόμεναι εἰς νέα γεγονότα. Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τῶν δημοσίων συνεδριάσεων, τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Γραμματείας της Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὰ διακριτικὰ S/AC 4. PV. γ) Νεώτεραι καταθέσεις, κυρίως συμμοριτῶν συλληφθέντων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς Λευκῆς Βίβλου, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν της. Κατωτέρω παρατί-

θενται ἀποσπάσματα μόνον τῶν πλέον ἀντιπροσωπευτικῶν καταθέσεων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ ἑλληνική, κυρίως ὅμως ἡ ἀπροκατάληπτος καὶ ἀμερόληπτος διεθνὴς κοινὴ γνώμη, ἡ ὁποία δὲν παρηκολούθησεν ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διαδικασίας, νὰ σχηματίσῃ πλήρη εἰκόνα τοῦ δράματος τῆς μεταπολεμικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς τρικυμίας, τὴν ὁποίαν ὠργάνωσαν καὶ ἐξαπέλυσαν ἐναντίον της οἱ τρεῖς βαλκανικοὶ «γείτονες».

II.

Ἐν τῇ ἐπιστήμῃ λέγεται συνήθως ὅτι οἱ μάρτυρες ἀποτελοῦσιν ἀποδεικτικὸν μέσον σχετικῆς ἀξίας. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν καὶ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις ἀποδεικνύουσιν πλήρως. Τοῦτο συμβαίνει :

1. Ὅταν πλείονες μάρτυρες, μὲ συγκλινούσας καταθέσεις, βεβαιοῦσι τὰ αὐτὰ πράγματα, ἡ δὲ μαρτυρία των ἐνισχύεται καὶ δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων.

Οἱ ἑκατὸν καὶ πλέον μάρτυρες τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιπροσωπευτικοὶ χιλίων πεντακοσίων ἄλλων, κατέθεσαν μὲ εἰλικρίνειαν, αὐθορμητισμὸν καὶ χωρὶς νὰ περιπέσουν εἰς καμμίαν ἀντίφασιν, γεγονότα, ὀνόματα, ἡμερομηνίας, ἀριθμοὺς καὶ ἀπέδειξαν πράγματα, τὰ ὁποῖα, ὁ καθεὶς ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του σκοπιᾶς, εἶδαν, ἔζησαν καὶ ἔπαθαν οἱ ἴδιοι. Ἐπὶ πλέον αἱ καταθέσεις των ἐνισχύονται μὲ πλῆθος ἐγγράφων, πειστηρίων καὶ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, μέρος τῶν ὁποίων παρατίθεται ἐν φωτοτυπίᾳ ἐνταῦθα, εἰς τρόπον ὥστε καταθέσεις καὶ πειστήρια νὰ σχηματίζουν ἓν ἀμάχητον ἀποδεικτικὸν σύνολον, ἀκλονήτως ἐνοχοποιητικὸν διὰ τοὺς ἀντιδίκους τῆς Ἑλλάδος.

2. Ὅταν ὑπάρχουσι περί τινος θέματος ἁπλαῖ ἐνδείξεις αἱ δὲ μαρτυρικαὶ καταθέσεις συμπληροῦσιν αὐτὰς κατὰ τρόπον ἱκανοποιοῦντα ἀπολύτως τὴν λογικήν.

Ἐν προκειμένῳ, ὑπάρχει ἡ ἔνδειξις ὅτι οἱ τραυματίαι τῶν ἀνταρτῶν μεταφέρονται εἰς Ἀλβανίαν, Γιουγκοσλαυΐαν καὶ Βουλγαρίαν, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο βεβαιοῦσιν, αὐτόπται ἢ νοσηλευθέντες, πολυπληθεῖς μάρτυρες. Ἐὰν δὲν δεχθῶμεν τὴν τόσον λογικὴν αὐτὴν ἄποψιν ἀφήνομεν ἀσυμπλήρωτον τὴν ἀπορίαν: Οἱ ἀντάρται διεξάγουν ἐπιχειρήσεις εἰς μεγάλην κλίμακα. Οἱ τραυματίαι των, οὔτε εἷς οὔτε δύο, ἀπαιτοῦσι μεγάλην καὶ ἀρτίαν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν. Τοιαύτη δὲν ὑπάρχει ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ποῦ νοσηλεύονται οἱ τραυματίαι τῶν ἀνταρτῶν ;

Ὁμοίως, ἡ ἔκθεσις τῆς σλαυϊκῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης δέχεται ὅτι μετὰ τὴν Βάρκιζαν ἐξῆλθον τῶν ἑλληνικῶν συνόρων πρὸς Γιουγκοσλαυΐαν εἴκοσι καὶ πλέον χιλιάδες «πρόσφυγες» ἐλασῖται. (S/AC 4

280 σελ. 117). Ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὰ στρατόπεδά της τοῦ Μποῦλκες καὶ Νόβι-Σὰτ δὲν εὑρίσκονται περισσότεροι τῶν πέντε χιλιάδων. Ἐὰν δὲν δεχθῶμεν τὴν βεβαίωσιν τῶν μαρτύρων ὅτι οἱ εἰς Γιουγκοσλαυΐαν καταφυγόντες ἐλασῖται ἐστάλησαν ὡς ἀντάρται εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀφίνομεν ἀναπάντητον τὸ ἐρώτημα· Τὶ ἔγιναν αἱ ἄλλαι δέκα πέντε χιλιάδες Ἐλασῖται;

3. Εἰς τελευταίαν ὅμως ἀνάλυσιν ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων κρίνεται ἐκ τῆς ἐτυμηγορίας τῶν δικαστῶν. Ἡ εἰλικρίνεια, ὁ αὐθορμητισμὸς καὶ πλῆθος ἄλλων ἀσταθμήτων ψυχολογικῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι, πέραν παντὸς δικονομικοῦ ἀποδεικτικοῦ κανόνος, ἀποφασίζουν περὶ τῆς ἀξίας τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, κρίνονται εἰς τὸ τέλος ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου γεγονότος: Ἐὰν ἔπεισαν τοὺς δικαστάς.

Δὲν ἦσαν τυχαῖοι οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν ἀντιδίκων χωρῶν τῆς Ἑλλάδος, οὐδ' ἄμοιροι ἀνακριτικῆς τέχνης. Κάθε ἄλλο* ἦσαν διαπρεπεῖς νομικαὶ καὶ πολιτικαὶ προσωπικότητες τῆς Πατρίδος των καὶ αἱ ἐρωτήσεις των, λεπτολόγοι καὶ ἐξαντλητικαί, ἔφθαναν ἐνίοτε τὰ ὅρια τῆς σοφιστίας, τοῦ ἀδυνάτου, τοῦ παραλογισμοῦ. Δὲν κατώρθωσαν παρὰ νὰ προκαλέσουν τὴν δυσφορίαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἐξαντλήσουν τὴν ὑπομονὴν τῶν Ἀντιπροσώπων. Τόσον ὥστε νὰ ἀναγκάσουν τὸν Κολομβιανὸν Πρεσβευτὴν κ. Οὐρρούτια νὰ τοὺς εἴπῃ: «Μὲ τὰς ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας ὑποβάλλετε, Κύριοι, δίδομεν τὴν ἐντύπωσιν Ἐπιτροπῆς τρελλῶν. Ὀφείλομεν νὰ σώσωμεν τὸ γόητρον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Δὲν πρέπει νὰ δώσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ γελάσουν εἰς βάρος μας».

Καὶ ὅμως, τοὺς λαμπροὺς αὐτοὺς νομικοὺς καὶ τὰ διασταυρούμενα πυρὰ τῶν παραλόγων ἐρωτήσεών των οἱ μάρτυρες τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἁπλοῖ καὶ ἀγράμματοι χωρικοὶ τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ὄχι μόνον ἀντεμετώπισαν ἐπιτυχῶς καὶ χωρὶς ἀντιφάσεις, ἀλλὰ κατώρθωσαν, ὑψούμενοι ἀπὸ μάρτυρες εἰς συνηγόρους, νὰ πείσουν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζεται τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν καὶ νὰ ἀποσπάσουν, μὲ ψήφους ἐννέα κατὰ δύο, τὴν θαυμασίαν ἐτυμηγορίαν τῆς Γενεύης.

Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἁπλοῦν: Ἔλεγαν τὴν ἀλήθειαν.

---

* Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀλβανίας Συνταγματάρχης Νέστι Κερέντζι εἶναι τέως ἀρχηγὸς Μεραρχίας Λαϊκῆς Ἀσφαλείας Τυράνων. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Τζέρτζα τέως δικηγόρος καὶ νῦν Πρέσβυς εἰς Τύρανα. Τέλος ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας κ. Κουλίσεφ εἶναι παλαιὸς δημοσιογράφος, τέως διευθυντὴς Τσανκωφικῆς Σωβινιστικῆς ἐφημερίδος Slovo καὶ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Σταμπολιΐσκυ, σημαντικὸν μέλος τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου καὶ διαπρεπὴς νομικός. Διετέλεσεν δὶς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

1. Φώτιος Κοντοπᾶνος
ἢ Καπετὰν Ἀννίβας

Ἐγεννήθη εἰς Δολιανὰ τὸ 1898. Δημοδιδάσκαλος. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1943 κατετάγη εἰς τὸν ΕΛΑΣ καὶ διετέλεσε Διοικητὴς τοῦ Ι Τάγματος τοῦ 15ου Συντάγματος. Μετὰ τὴν Συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας διέφυγεν εἰς Ἀλβανίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν, ὁπόθεν ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς δρᾶσιν.

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΤΩΝ

«Ὅταν ὑπεγράφη ἡ Συμφωνία τῆς Βάρκιζας τὸ Σύνταγμά μου εὑρίσκετο εἰς Φιλιάτες. Τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τοῦ 1945 ἀνεχώρησα εἰς Ἀλβανίαν.

Ἀφοῦ διέβημεν τὰ σύνορα ἐφθάσαμεν διὰ Ἀργυροκάστρου - Βερατίου - Δυρραχίου καὶ Τιράνων εἰς τὸ Ροῦμπικ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννης τῆς Μεδούης.

Τὸ ταξείδιόν μας διηυκόλυναν οἱ Σύνδεσμοι τοῦ Κ.Κ.Ε. οἱ ὁποῖοι συνειργάζοντο μὲ τὰς Ἀλβανικὰς Ἀρχάς. Εἰς τὰ Τίρανα μᾶς ὑπεδέχθη ὁ Στέφανος Γκραπότσικας, Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομίας. Τὰ ἔξοδα καὶ τὴν διατροφὴν κατὰ τὸ ταξείδιον ἐπλήρωσαν αἱ Ἀλβανικαὶ Ἀρχαί. Εἰς τὸ Ροῦμπικ μᾶς ἐξώπλισαν καὶ μᾶς ὠργάνωσαν εἰς στρατιωτικοὺς σχηματισμούς, τῇ φροντίδι πάντοτε τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 25ην Νοεμβρίου 1945 μετέβην εἰς Βελιγράδιον ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ ἀεροπλάνου, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Μποῦλκες, χωρίον τῆς Βοϊβοδίνας, εὑρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν τριῶν ὡρῶν δι' αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸ Βελιγράδιον. Ἐκεῖ, διὰ τὴν διατροφὴν καὶ λοιπὸν ἐφοδιασμὸν προσεκολλήθημεν εἰς τὴν γιουγκοσλαυϊκὴν Στρατιὰν τοῦ Νόβι - Σάτ, ἡ ὁποία μᾶς παρεῖχε κυρίως εἴδη τῆς Οὔνρα».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΛΚΕΣ

«Ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1946 ἐλειτούργησεν εἰς Μποῦλκες στρατιωτικὴ σχολὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σχολὴ Στελεχῶν».

Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς μου — 3 Σεπτεμβρίου 1946 —

ἀπεφοίτησαν δύο τάξεις, ἐξ 120 περίπου μαθητῶν ἑκάστη καὶ μία τρίτη εὑρίσκετο ὑπὸ ἐκπαίδευσιν.

Ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν Γεράσιμον Μαλτέζον ἢ Τζουμερκιώτην. Ἡ Σχολὴ εἶχεν ἰδιαίτερα παραπήγματα, γραφεῖα, αἰθούσας διδασκαλίας. Ὡς μαθηταὶ ἐγένοντο δεκτοὶ μέλη τῆς ΕΠΟΝ διακριθέντα διὰ τὴν κομμουνιστικὴν πίστιν καὶ δρᾶσίν των.

Τὰ μαθήματα ἦσαν στρατιωτικά: ἀσκήσεις πεζικοῦ, κείμενα ἐπὶ τοῦ ἀνταρτοπολέμου εἰς Ρωσσίαν, Γιουγκοσλαυΐαν, ὡς καὶ πεῖρα κτηθεῖσα κατὰ τὸν ἀνταρτοπόλεμον τοῦ ΕΛΑΣ. Πολιτικά: πολιτικὴ οἰκονομία, ὀρθόδοξος κομμουνισμὸς (Λενινισμός), ὀργανωτικὴ ἐκπαίδευσις.

Αἱ δύο πρῶται τάξεις, εἰς τὰς ὁποίας προσετέθησαν καὶ ἄλλα μέλη τῆς ΕΠΟΝ, ἐσχημάτισαν τὰς δύο Ἐργατικὰς Ταξιαρχίας «Νῖκος Ζαχαριάδης» καὶ «ΕΛΑΣ», αἱ ὁποῖαι ἀπεστάλησαν νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὴν ὑπὸ κατασκευὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τοῦ Μπρτσκο-Μπάνοβιτς.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των διελύθησαν καὶ πολλὰ ἐκ τῶν μελλῶν των ἐστάλησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ὡς μέλη ἐνόπλων συμμοριῶν.

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΡΟΥΜΠΙΚ

ΑΝΝΙΒΑΣ: Γνωρίζω τὸ βιβλίον· εἶναι ἐγχειρίδιον στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μᾶς τὸ ἔδωσαν εἰς τὸ Ροῦμπικ. Ἐγράφη ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοπέδου καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ (Σύνδεσμος Γιουγκοσλαυΐας): Ὁ μάρτυς ἀσφαλῶς γνωρίζει καλὰ τὸ βιβλίον. Δύναται νὰ μᾶς δώσῃ μὲ ὀλίγας λέξεις μίαν ἰδέαν τοῦ περιεχομένου του;

ΑΝΝΙΒΑΣ: Βεβαίως. Περιέχει ἕνα πρόλογον καὶ διάφορα ἄλλα κεφάλαια καθαρῶς στρατιωτικῆς φύσεως. Ἐνθυμοῦμαι μερικά: περὶ στρατηγικῆς, τακτικῆς, στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἀνταρτοπολέμου, σημασίας τῆς ἀεροπορίας, αἰφνιδιασμοῦ, προσανατολισμοῦ.

κ. ΚΕΡΕΝΤΖΙ (Σύνδεσμος Ἀλβανίας): Δὲν μᾶς δίδει λεπτομερείας.

ΑΝΝΙΒΑΣ: Ἐὰν ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀλβανίας ἐπιθυμεῖ λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ βιβλίου δύναμαι νὰ τοῦ δώσω. Ἤμην εἷς ἐκ τῶν συγγραφέων τοῦ βιβλίου. Τὸ συνέταξεν ἐπιτροπὴ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοπέδου εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον, ἐκτὸς ἐμοῦ, εἷς Συνταγματάρχης ὀνόματι Εὐθύμιος Ζολώτας καὶ δύο ἀξιωματικοὶ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, οἱ Παληούρας καὶ Πετρίτης.

κ. ΚΕΡΕΝΤΖΙ: Ὁ μάρτυς ἐσπούδασεν εἰς στρατιωτικὴν σχολήν; Ποῖον μέρος τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ ἐγχειριδίου συνέταξεν ὁ ἴδιος;

ΑΝΝΙΒΑΣ: Εἶμαι ἔφεδρος ὑπολοχαγός. Ἐξεπαιδεύθην εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν Ἀθηνῶν. Ἔγραψα τὸ κεφά-

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ.

Τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ Βιβλίου «Μαθήματα Στρατιωτικῆς Τέχνης», τὸ ὁποῖον συνετάγη «σὲ κολλεκτιβίστικη συνεργασία 45 ἀξιωματικῶν» εἰς τὸ στρατόπεδον Ρούμπικ τῆς Ἀλβανίας ὅπου καὶ ἐγένοντο τὰ πρῶτα μαθήματα πρὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ στρατοπέδου τοῦ Μποῦλκες. Ὅπως γράφεται εἰς τὸν πρόλογον τοῦ βιβλίου, τοῦτο συνετάγη ἐπὶ τῇ προόψει «μελλοντικῶν ἀγώνων».

Μάθημα 5ον. ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ

Ἀπόσπασμα τῆς 6ης σελίδος τοῦ βιβλίου «Μαθήματα Στρατιωτικῆς Τέχνης», ὅπου τὸ κεφάλαιον «περὶ Ἀνταρτοπολέμου».

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἡ πρώτη σελὶς τοῦ πίνακος περιεχομένων τοῦ ἐγχειριδίου τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ρουμπίκ. Ὄχι μόνον ὁ ἀνταρτοπόλεμος διδάσκεται ὡς ἰδιαίτερον μάθημα, ἀλλὰ δίδονται καὶ εἰδικὰ μαθήματα διὰ νυκτερινὰς ἐπιθέσεις, ἐπιθέσεις ὑπὸ ὁμίχλην, ἀγῶνας εἰς δάση ἢ καὶ μέσα εἰς κατῳκημένους τόπους

λαιον περὶ αἰφνιδιασμοῦ ὅπου, ὡς παράδειγμα, ἀναφέρω τὸ στρατιωτικὸν ἐγχείρημα Καλλιθέας.

(S/AC. 4/PV)

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΕΙΣ ΜΠΟΥΛΚΕΣ

κ. ΚΟΥΛΙΣΕΦ (Σύνδεσμος Βουλγαρίας): Εἰς τὸ βιβλίον μαρτυρικῶν καταθέσεων* ὁ μάρτυς λέγει ὅτι Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐπεσκέφθησαν τὸ Στρατόπεδον. Πῶς γνωρίζει ὅτι ἦσαν Βούλγαροι;

ΑΝΝΙΒΑΣ: Ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἀξιωματικῶν — δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν — ἐπεσκέφθη τὸ Στρατόπεδον καὶ ὡμίλησε πρὸς τὸ πλῆθος ἀπὸ τὸ παράθυρον τῶν γραφείων τῆς Κοινότητος, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἐξώστης. Μᾶς εἶπαν ὅτι ἦσαν Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ καὶ μᾶς ὡμίλησαν διὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐλευθερίαν.....

....

..... Εἶπα ὅτι τὸ στρατόπεδον ἐπεσκέφθη ὁ Διοικητὴς τῆς γιουγκοσλαυϊκῆς Στρατιᾶς τοῦ Νόβι-Σάτ, ἔμεινεν ἐκεῖ, ἐγευμάτισε καὶ μᾶς ὑπέβαλε διαφόρους ἐρωτήσεις διὰ τὴν ζωήν μας εἰς τὸ στρατόπεδον. Κατόπιν ὡμίλησε διὰ τὸν ἀγῶνά μας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀργότερον τὸ Στρατόπεδον ἐπεσκέφθη μία βουλγαρικὴ ἀποστολή. Δὲν ἦλθεν ἐπίτηδες, ἦτο περαστική. Ρῶσσοι δὲν ἐπεσκέφθησαν τὸ στρατόπεδον.

(S/AC—4/PV)

Ο ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΕΙΣ ΜΠΟΥΛΚΕΣ

«Τὴν 25ην Μαρτίου 1946 ἔφθασεν εἰς τὸ Στρατόπεδον, ἐπιστρέφων ἐκ Πράγας, ὁ Ζαχαριάδης. Μᾶς ὡμίλησεν ἐπὶ δέκα λεπτά, λέγων ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ τὰ 80% τοῦ Στρατοῦ ἦσαν παρὰ τὸ πλευρόν μας.

Ἐν τούτοις ἡ παρουσία τῶν Βρεττανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν μᾶς ἐπέτρεπεν, εἶπε, νὰ ἀναλάβωμεν δυναμικὴν δρᾶσιν».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑ ΟΡΜΗΤΗΡΙΟΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

«Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἀρκετοὶ Καπετανέοι, ἐπὶ κεφαλῆς μικρῶν συμμοριῶν, ἀπεστέλλοντο ἀπὸ τὸ Μποῦλκες εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ πρῶτοι ποὺ ἀνεχώρησαν διὰ Μακεδονίαν ἦταν οἱ Καπετὰν Σοφιανός, Γιαννούλης καὶ ἄλλοι.

.... Τὴν ἑπομένην ἀνεχωρήσαμεν διὰ Βελιγράδιον καὶ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς μέσῳ Νίσσης εἰς Σκόπια. Τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1946 ἐφθά-

* τ. ἔ. τὴν Λευκὴν Βίβλον τοῦ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν, τὴν περιέχουσαν τὰς μαρτυρικὰς καταθέσεις ἐν περιλήψει.

σαμεν εἰς τὰ ἀλβανικὰ σύνορα πλησίον τῆς λίμνης Πρέσπας. Ἐκεῖ συνηντήσαμεν 50 περίπου σλαυοφώνους Ἕλληνας ἀνήκοντας εἰς τὴν ΝΟΦ, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν μέλη τῶν ὁμάδων τοῦ Γκότσεφ. Ἐπόκειτο νὰ εἰσέλθουν εἰς Μακεδονίαν.

Μετὰ δίωρον πορείαν ἐφθάσαμεν εἰς μίαν χαράδραν ὅπου εὕρομεν 9 ὅπλα Sten, δύο ἐλαφρὰ πολυβόλα, ἓξ ἰταλικὰ ὅπλα, ὅλα ἕτοιμα καὶ καθαρισμένα. Ἡ ὁμὰς ἀνεφοδιασθεῖσα οὕτω καὶ ἐνισχυθεῖσα — εἴμεθα περίπου 25 ἄνθρωποι — διέβη τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα τὴν νύκτα. Μετὰ δύο ἡμερῶν πορείαν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ὄρος Γράμμος βορειοδυτικῶς τῆς Ἀετομηλίτσας.

.... Ὅταν ἔφθασεν ὁ Καπετὰν Γιαννούλης, ἀπεφασίσθη νὰ κτυπήσωμεν τὴν Πυρσόγιαννην. Ὅλοι ὅσοι ἐτραυματίζοντο ἐλαφρὰ ἐστέλλοντο εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Μποῦλκες. Ἐὰν ἐτραυματίζοντο βαρειὰ ἐστέλλοντο εἰς ἀλβανικὰ ἢ γιουγκοσλαυϊκὰ νοσοκομεῖα».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

2. Εὐστάθιος Βαλταδῶρος.

Ἐγεννήθη εἰς Ἔδεσσαν τὸ 1920. Σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος. Ἀπὸ τοῦ 1943 προσεχώρησεν εἰς τὸ ΕΑΜ. Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ΕΛΑΣ, 16ον Σύνταγμα Βερροίας.
Μετὰ τὴν Βάρκιζαν ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς Γιουγκοσλαυΐαν. Ἐκεῖ ἐμυήθη εἰς τὴν ΝΟΦ ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐστάλη, τὸν Ἰούλιον 1946, εἰς Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν διὰ νὰ βοηθήσῃ μὲ «δυναμικὰ μέσα» τὴν αὐτονομιστικὴν κίνησιν. Συνελήφθη ἀπὸ τὴν Χωροφυλακὴν κατά τινα σύγκρουσιν εἰς Κάτω Λουτράκι.

κ. ΚΥΡΟΥ («Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος): Ζητῶ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν ν' ἀκούσῃ τὸν μάρτυρα αὐτὸν διότι θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἐνδιαφερούσας πληροφορίας ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐπισήμων γιουγκοσλαυϊκῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς ὀργανώσεως ΝΟΦ, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ΕΑΜ.»

(S/AC. 4. PV)

Η ΝΟΦ

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Τὸν Αὔγουστον 1945 ἐρρίφθησαν προκηρύξεις εἰς τὰς ὁποίας ἀνεφέρετο ὅτι ἡ ὀργάνωσις ΣΝΟΦ (ἔτσι ἐλέγετο τότε) ἔκανε ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας.

Εἶχα μίαν συνάντησιν μὲ τὸν φίλον μου Χατζηγιάννην, τοπικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ΣΝΟΦ, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς. Μοῦ εἶπεν ὅτι ἐπεδίωκε τὴν αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας. Μοῦ ἐπρότεινε νὰ συναντηθῶ μὲ τὸν Γκότσε (ὅπως ἐλέγετο μὲ ψευδώνυμον ὁ Παῦλος Ρακόπουλος ἢ Ρακόφσκυ) ὁ ὁποῖος μόλις εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.

Αὐτὸς μοῦ ἐξήγησε τοὺς σκοποὺς τῆς ΣΝΟΦ, λέγων ὅτι «σὰν ἀληθινὸς Μακεδόνας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγωνισθῶ εἰς τὶς γραμμὲς τῆς ὀργανώσεως». Μοῦ εἶπε διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ, ἀπὸ τὸ 1100 ἕως σήμερον, πῶς οἱ Μακεδόνες ἦσαν σλαυϊκῆς καταγωγῆς καὶ κατέληξε: «Ἔλα στὰ Σκόπια· θὰ ἰδῇς τὰ γραφεῖα μας καὶ τὴν ὀργάνωσίν μας, θὰ βρῇς βιβλιογραφία πολιτικὴ καὶ φιλολογική». «Πρέπει νὰ μπῇς στὴν ὀργάνωσι, ἔτσι θὰ βοηθήσῃς νὰ ξαπλωθῇ ὁ κομμουνισμὸς πρὸς νότον μὲ κέντρον τὸ Αἰγαῖον». Μοῦ ἐπρότεινε νὰ γίνω γραμματεὺς τῆς ΣΝΟΦ Ἐδέσσης.

Δὲν ἐπίστευα ὅτι ὑπῆρχε Γραφεῖον πέραν ἀπὸ τὰ σύνορα καὶ δι' αὐτὸ προσεπάθησα νὰ πάρω σύνδεσιν· τὸ κατώρθωσα μέσῳ τοῦ 'Αλέκου Μουστάκη, δευτέρου γραμματέως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς περιφερείας 'Εδέσσης. Τὴν 25 Αὐγούστου ἀπεφάσισα νὰ φύγω εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

κ. ΕΘΡΙΤΖ ('Αντιπρόσωπος 'Η.Π.'Α): Τί ἐννοεῖ ὁ μάρτυς ΝΟΦ;

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: 'Η ΝΟΦ εἶναι ἑλληνο-μακεδονικὴ ὀργάνωσις, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένη ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν προσάρτησιν τῆς 'Ελληνικῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Μακεδονίαν τοῦ Βαρδάρη. 'Η «Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου», ἡ Βουλγαρικὴ Μακεδονία καὶ ἡ Μακεδονία τοῦ Βαρδάρη θὰ σχηματίσουν ἀνεξάρτητον κράτος τὸ ὁποῖον θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν 'Ομοσπονδίαν. NOF σημαίνει Naroden Osvobotelen Front.

'Η ΝΟΦ ἑδρεύει εἰς τὰ Σκόπια καὶ ἡ Γιάφκα της εὑρίσκεται εἰς τὴν πλατεῖαν Τίτο, ξενοδοχεῖον «῎Ολυμπος». Εἰς τὰ Σκόπια, τὸ Μοναστήριον καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Γιουγκοσλαΐας ὑπῆρχεν ἐπίσης Γιάφκα τοῦ ΕΛΑΣ, ἀπὸ ῞Ελληνας ἐλασίτας ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὰ Σκόπια ἡ Γιάφκα τοῦ ΕΛΑΣ εὑρίσκετο εἰς τὸ ἴδιον ξενοδοχεῖον «῎Ολυμπος», εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Εἶχαν λάβει ὁδηγίας νὰ ἀπελευθερώσουν τὴν Μακεδονίαν μὲ εἰρηνικὰ μέσα ἢ μὲ πόλεμον;

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Εἶχαν ὁδηγίας νὰ ἀπελευθερώσουν τὴν Μακεδονίαν μὲ «δυναμικὰ μέσα». ῎Επρεπε νὰ δημιουργηθῇ ἀνεξάρτητον, ἑνιαῖον κράτος, τὸ ὁποῖον θὰ περιελάμβανε ὅλην τὴν Μακεδονίαν καὶ θὰ ἐνεσωματοῦτο εἰς τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν 'Ομοσπονδίαν.

(S/AC. 4. PV)

ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΤΩΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

«Τὴν 25ην Αὐγούστου ἀπεφάσισα νὰ φύγω εἰς Γιουγκοσλαυΐαν. Μὲ τὴν βοήθειαν μιᾶς ὁμάδος τῆς ΝΟΦ πέρασα τὰ σύνορα παρὰ τὸ χωρίον ῎Ανω Λουτράκι. Μὲ συνέλαβε μία περίπολος καὶ μὲ ἐπῆγε εἰς τὸ Μοναστήριον, διότι τὸ σημείωμά μου δὲν εἶχε σφραγίδα. 'Εκεῖ μὲ ἀπελευθέρωσεν ὁ συμπατριώτης μου Κωνσταντῖνος Δέλιος ἢ Ντίνκο Ντέλιοφ, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσεν εἰς τὴν ΟΖΝΑ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου καὶ μὲ συνέδεσε μὲ τὴν ὁμάδα τῆς ΝΟΦ Μοναστηρίου, ὁδὸς Μητροπολίτου Γρηγορίου 27.

'Εκεῖ συνήντησα τὸν Γκότσε καὶ τοῦ ἐζήτησα νὰ ὑπάγω εἰς τὸ Βελιγράδι νὰ δῶ τὴν ἀδελφήν μου. Μοῦ ἔδωσε χρήματα καὶ μίαν ἄδειαν τοῦ Priavna Otoek νὰ ὑπάγω εἰς τὰ Σκόπια καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Γραμματεὺς

τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς Μιχαὴλ Κεραμιτζίεφ μίαν ἄλλην ἄδειαν, διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ Βελιγράδιον δωρεάν».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

ΤΟ ΕΠΤΑΜΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΟΦ

«Τὸν Φεβρουάριον 1946 μὲ ἐκάλεσαν τηλεφωνικῶς εἰς τὰ Σκόπια ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν 'Επιτροπήν. 'Εσχηματίσθη ἑπταμελὲς Γραφεῖον τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη «Λαϊκὸν Μέτωπον». 'Απετελεῖτο ἀπὸ 5 ἄνδρας καὶ 2 γυναῖκας. Ἔγινα μέλος τοῦ Γραφείου. 'Ο Πασχάλης ἔδιδεν ὁδηγίας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀγῶνος. Εἰς τὴν σύσκεψιν ἦσαν παρόντες καὶ δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ Κράτους.

Συνεζητήθησαν τὰ ἑξῆς θέματα: 1ον) Τὸ Γραφεῖον ἔπρεπε νὰ συγκεντρώσῃ καὶ ὀργανώσῃ τοὺς πρόσφυγας ἐξ 'Ελλάδος «σὲ ἀχτίδες». 2ον) 'Ιστορικὴ ἀνάπτυξις τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ. 3ον) 'Οργάνωσις μαθημάτων διὰ τοὺς ἀναλφαβήτους Σλαυομακεδόνας. 4ον) Κάθε Κυριακὴν ἐγίνοντο διαλέξεις ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τῆς ΝΟΦ εἰς τὸ μέγαρον Γκότσε Ντέλτσεφ. 5ον) Οἱ Σλαυομακεδόνες ἔπρεπε νὰ ἑτοιμασθοῦν ὅταν θὰ ἐδίδετο τὸ σύνθημα νὰ σταλοῦν εἰς τὴν 'Ελλάδα πρὸς δρᾶσιν».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

ΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ ΤΗΣ ΝΟΦ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ

«Εἰς τὸ Γραφεῖον Σκοπίων ἔμεινα τρεῖς περίπου μῆνας, ὁπότε ἔλαβα ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Τζότζο, δεύτερον γραμματέα τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς ΝΟΦ, νὰ φύγω εἰς 'Ελλάδα μαζὺ μὲ ἄλλους ὀκτώ. 'Αρχηγὸς τῆς ὁμάδος ἦτο ὁ Εὐάγγελος 'Αγιάννης ἢ Ὄτσε ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν. Τὸ σπίτι του εἰς τὴν Ἔδεσσαν εἶναι ἑκατὸ βήματα μακρυὰ ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου. 'Ο Πασχάλης εἶχε μεταβῇ εἰς Βελιγράδιον διὰ νὰ λάβῃ ὁδηγίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ὅταν ἐγύρισεν ἐπήραμε ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ἑπτὰ δέματα μὲ ροῦχα καὶ ἄλλα ἐφόδια, εἴδη τῆς Οὔνρρα. Τὴν ἑπομένην ἀνεχωρήσαμεν εἰς Μοναστήριον ὅπου ἐφιλοξενήθημεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γκέντση, ἀναμένοντες τὴν ἄδειαν τῆς ΟΖΝΑ διὰ νὰ περάσωμεν τὰ σύνορα. Μετὰ ὀκταήμερον ἡ ὁμάς μας ἔφυγεν ἐπ' αὐτοκινήτου κατευθυνομένη πρὸς νότον, συνοδείᾳ τριῶν στρατιωτῶν καὶ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ. 'Εφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον Grajesnica. 'Επεράσαμεν τὰ σύνορα συνοδευόμενοι ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν καὶ ἓξ στρατιώτας τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ Φυλακίου.

Εἰς τὸ κρησφύγετον τοῦ Καϊμακτσαλὰν συνηντήσαμεν μίαν ἐννεαμελῆ ὁμάδα ὑπὸ τὸν Κορδάλην ἢ Μπότεφ ἐξ 'Εδέσσης, μὲ πολιτικὸν καθοδηγητὴν τὸν Γεώργιον Σλομπόταν. Μὲ τὴν συμμορίαν εὑρίσκετο καὶ ὁ Κατσώνης, ἡγετικὸν μέλος τοῦ ΕΑΜ. Διότι εἰς κάθε συμμορίαν τῆς ΝΟΦ ὑπάρχει ἀντιπρόσωπος τοῦ ΕΑΜ καὶ τἀνάπαλιν.

Ἐκεῖ ὁ Ὄτσε καὶ οἱ στρατιῶται μᾶς ἀπεχαιρέτησαν, ὁ δὲ ἀξιωματικός μᾶς ηὐχήθη «καλὴν νίκην».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΝΟΦ ΚΑΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὑπάρχουν σχέσεις μεταξὺ τῶν συμμοριτῶν τῆς ΝΟΦ καὶ τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως;

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Τὸν Μάϊον ὁ Γραμματεὺς τῆς κινήσεως ΝΟΦ ἔσχεν συνάντησιν μὲ προσωπικότητας τοῦ Βελιγραδίου. Μάλιστα τοῦ παρετέθη γεῦμα εἰς τὸ ἑστιατόριον «Παρίσι». Δὲν γνωρίζω ἄλλας λεπτομερείας διότι δὲν ἤμην μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Γνωρίζω ὅμως ὅτι τὸ Γραφεῖον ἀπετελεῖτο ἀπὸ 7 μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Πασχάλης καὶ 2 ἄλλα πρόσωπα σερβικῆς ἐθνικότητος. Ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις μᾶς ἐβοήθησεν. Εἰς τὰ σύνορα μᾶς μετέφεραν ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκῶν αὐτοκινήτων.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Ὁ μάρτυς μᾶς εἶπεν ὅτι μετεφέρθη εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ γιουγκοσλαυϊκοῦ αὐτοκινήτου, ὅτι εἶδεν ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας Γιουγκοσλαύους παρὰ τὰ σύνορα οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ περάσῃ καὶ τοῦ ηὐχήθησαν μάλιστα «καλὴν νίκην».

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Ὄχι μόνον αὐτὸ εἶναι ἀκριβὲς ἀλλὰ μᾶς συνώδευσαν καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος περίπου ἕνα χιλιόμετρον.

(S/AC. 4. PV)

Η ΝΟΦ ΣΚΟΠΙΩΝ ΚΑΙ Η ΝΟΦ ΕΔΕΣΣΗΣ

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Τὸ Ἐπιτελεῖον τῶν Σκοπίων ἔδιδεν ὁδηγίας εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τὸ εὑρισκόμενον εἰς Ἔδεσσαν;

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Ὁ Ὄτσε ἦτο ἄμεσος σύνδεσμος μὲ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν. Ἦτο ὁ ἴδιος κεντρικὸς πράκτωρ δι' ὅλην τὴν περιοχὴν Καστοριᾶς καὶ Ἐδέσσης καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Κόμματος.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Εἰς τὰ Σκόπια;

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Εἰς τὰ Σκόπια ὁ Ὄτσε ἦτο μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ΝΟΦ.

(S/AC. 4. PV)

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΥΝ

κ. ΛΑΥΡΙΣΕΦ (Ἀντιπρόσωπος ΕΣΣΔ): Ὁ μάρτυς δύναται νὰ κατονομάσῃ πρόσωπα διαμένοντα εἰς Γιουγκοσλαυΐαν καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἐπεβεβαίωναν τὴν διαμονήν του ἐκεῖ;

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Βεβαίως. Ὁ Δημήτριος Κερνίτσης ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν, ὁ Κορδάλης ἢ Μπότεφ, ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν, ὁ Πασχάλης, ὁ Τζότζος, ὁ Μπακαλτζῆς ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν, ὁ Γκέντσης ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν, ὁ Παῦλος Ρακόπουλος, ὁ Σούπης, ὁ Τσαρακιτζῆς τοῦ ὁποίου ἡ οἰκογένεια κατάγεται

ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ὅλοι αὐτοὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ Μοναστῆρι ἢ Σκόπια τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Θὰ ἤθελα νὰ γνωρίζω ἐὰν ὁ μάρτυς ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀδελφήν του εἰς τὸ Βελιγράδι καὶ ποίαν ἐποχήν.

ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ: Πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 11ης Νοεμβρίου. Θὰ ἦτο περίπου εἰς τὰς 5 Νοεμβρίου. Ἡ ἀδελφή μου κατοικεῖ εἰς τὴν λεωφόρον Sarveia Armija ἀρ. 379, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἕλληνος Θωμαΐδη, ὑπαλλήλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου Βελιγραδίου *.

(S/AC. 4. PV)

«Η ΝΟΦ ΔΙΕΞΑΓΕΙ ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΓΩΝΑ»

«Ὅταν ὁ Ζαχαριάδης ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, τὸν Μάρτιον τοῦ 1946, κατευθυνόμενος εἰς Πράγαν, ἐστάθμευσεν εἰς τὰ Σκόπια καὶ ἐκεῖ, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς φυγάδας, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ΝΟΦ εἶναι ἀντιφασιστικὴ ὀργάνωσις, διεξάγει δίκαιον ἀγῶνα καὶ «ἔπρεπε νὰ τοὺς βοηθήσωμεν». Διέταξε πλήρη συνεργασίαν ΕΛΑΣ καὶ ΝΟΦ».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΤΙΤΟ

«Εἰς τὸ Βελιγράδι, εἰς μίαν βίλλαν εἰς Topcider No 28, ἔμενεν ὁ Τζήμας, πρέσβυς τοῦ ΕΑΜ εἰς τὸν Τίτο. Ἡ βίλλα εἶχεν παραχωρηθῆ ἀπὸ τὸν Τίτο.

Τὸν ἐπεσκέφθην δύο φορὰς καὶ μὲ ἐκράτησεν εἰς γεῦμα. Ὅταν τὸν ἠρώτησα πῶς ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις ἐπιτρέπει τὴν ὕπαρξιν μιᾶς τοιαύτης ὀργανώσεως εἰς τὰ Σκόπια, μὲ κεντρικὰ γραφεῖα, μοῦ εἶπεν ὅτι ἀπὸ τὰ Σκόπια ἡ Κυβέρνησις πέρνει πληροφορίας· αἱ διαταγαὶ ὅμως δίδονται ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

---

* Τὸ ταξείδιον τοῦ μάρτυρος εἰς Βελιγράδιον, ἐπεβεβαίωσεν καὶ ἡ ἀδελφή του Χρυσάνθη Βατάλου, ἐν Βελιγραδίῳ. Ἦτο ἡ μόνη μάρτυς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐτόλμησεν νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ:

(71η Συνεδρίασις, Βελιγράδιον 2 Ἀπριλίου 1947)

κ. ΚΑΜΠΑΛΟΥΡΗΣ (Ἀντιπρ. Ἑλλάδος): Εἰς τὴν κατάθεσίν του ὁ Βαλταδῶρος ἐδήλωσεν ὅτι τὴν 10ην Νοεμβρίου 1945 διέμεινεν ἐν Βελιγραδίῳ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς του. Θὰ ἤθελον νὰ ἐρωτηθῆ ἡ μάρτυς, ἂν ἐπιβεβαιοῖ τὸ γεγονός.

ΒΑΤΑΛΟΥ: Μάλιστα.

κ. ΟΥ·Ι·ΝΤΑ: Ποῖον εἶναι τὸ πατρικόν της ὄνομα;

ΒΑΤΑΛΟΥ: Ὁ Βαλταδῶρος εἶναι ἀδελφός μου.

κ. ΚΑΜΠΑΛΟΥΡΗΣ: Ἦτο τὸ μόνον σημεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπεθύμουν νὰ βεβαιώσῃ. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ καταστήσω τὴν θέσιν της δύσκολον μὲ ἄλλα ἐρωτήσεις.

3. Γεώργιος Γκάτσιος

Ἐγεννήθη εἰς Ζίτσαν τῆς Ἠπείρου τὸ 1919. Ἀρτεργάτης. Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ΕΛΑΣ. Μετὰ τὴν Βάρκιζαν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, φοβούμενος μήπως συλληφθῇ διὰ τὸν φόνον τοῦ ἐξαδέλφου του Ν. Ἐξάρχου, ἔφυγεν εἰς Ἀλβανίαν (Ροῦμπικ) καὶ βραδύτερον εἰς Γιουγκοσλαυΐαν (Μποῦλκες) ὁπόθεν ἐστάλη μὲ τὴν συμμορίαν τοῦ Καπετὰν Κίκιτσα εἰς Ἑλλάδα. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1946 παρεδόθη εἰς τὴν Χωροφυλακήν.

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΑΙ ΚΑΠΕΤΑΝΑΙΩΝ

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Ἐπῆγα εἰς τὸ Ροῦμπικ τὴν 25 ἢ 26 Μαΐου 1945. Ἐπειδὴ ἤμουν ἀξιωματικὸς τοῦ ΕΛΑΣ μὲ κατέταξαν εἰς τὴν τρίτην τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν προπαρεσκευάζοντο ἀξιωματικοὶ καὶ καπεταναῖοι. Ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας ἔκαμα ἀσκήσεις ἐπὶ ἀμμοδόχου.

κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ (Ἀντιπρόσωπος Πολωνίας): Πῶς ἦτο ἡ Σχολή;

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ροῦμπικ ὑπῆρχον τρεῖς διαφορετικαὶ ὁμάδες. Ἡ πρώτη ἀπετελεῖτο ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν καμμίαν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἔκαμναν ἁπλῶς φυσικὰς ἀσκήσεις. Ἡ δευτέρα ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶχον τύχει στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ γίνουν ἀρχηγοὶ ὁμάδων. Ἡ τρίτη, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀξιωματικοί· αὐτοὶ ἠσκοῦντο ἐπὶ ἀμμοδόχου. Οἱ λοιποὶ ἦσαν διῃρημένοι εἰς ὁμάδας. Ὑπῆρχεν ὅμως καὶ εἰδικὴ σχολὴ Καπεταναίων οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὠργανωμένοι εἰς στρατιωτικὴν μονάδα. Τοὺς ἐδίδετο χωριστὴ τροφὴ καὶ ἔκαναν παρελάσεις. Ἠσκοῦντο στρατιωτικῶς εἰς τὸ ὕπαιθρον.

κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ: Τὰ στρατιωτικὰ αὐτὰ μαθήματα ἦσαν μυστικὰ ἢ ὄχι;

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Δὲν ἦτο μυστικὴ ἡ Σχολή. Οἱ μαθηταί της φοροῦσαν στολή, εἴδη τῆς Οὔνρρα, ἔκαμνον παρελάσεις καὶ ἀσκήσεις μὲ πυρὰ ὅλμων, τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ ἐπισκέπται ἠμποροῦσαν νὰ παρακολουθήσουν.

κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ: Δὲν καταλαβαίνω τί συμφέρον εἶχεν ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις νὰ διατηρεῖ ἀνοικτὴν τοιαύτην στρατιωτικὴν σχολήν.

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Σκοπός της ἦτο νὰ ἐκπαιδεύσῃ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους

οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀντιφασίσται, ὥστε νὰ ὑπάγουν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐγκαθιδρύσουν λαϊκὴν δημοκρατίαν.

κ. ΧΟΥΝΤ (Ἀντιπρόσωπος Αὐστραλίας): Γνωρίζει ὁ μάρτυς πῶς ἐτυπώθη τὸ βιβλίον;

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Τὸ χαρτὶ ἐδόθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Τύπου καὶ ὁ πολύγραφος ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν Τιράνων. Μαζύ μου ἦτο εἷς ὀνόματι Σπάρτακος, ὁ ὁποῖος ἐπῆγε εἰς τὰ Τίρανα νὰ πάρη τὸ χαρτὶ καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ βιβλίου.

κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ: Διὰ ποίους προωρίζετο τὸ βιβλίον;

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Προωρίζετο διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἢ τοὺς καπεταναίους διότι οἱ ἄλλοι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ καταλάβουν. Ἔπρεπε νὰ περάσουν ἀπὸ τὰς δύο πρώτας τάξεις καὶ τότε, ὅταν πλέον ἐγίνοντο ἀξιωματικοί, μποροῦσαν νὰ τὸ καταλάβουν. Εἰς τὸ Μποῦλκες τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐδίδετο εἰς τὰ μέλη τῆς Σχολῆς Καπεταναίων.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Ἐπεσκέφθησαν τὸ στρατόπεδον ὑψηλὰ πολιτικὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐξεφώνησαν πολιτικοὺς λόγους;

(S/AC. 4. PV)

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀσφαλείας Τιράνων μᾶς ἐπεσκέφθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Τιράνων, μᾶς ὡμίλησεν καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπολέμησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν των καὶ ὅτι εἴμεθα τώρα ἐξόριστοι ἐξ αἰτίας τοῦ βρετανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ἀλλ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοβούμεθα διότι οἱ Ἀλβανοὶ ἦσαν εἰς τὸ πλευρόν μας.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Πῶς ἐλέγετο αὐτὸς ὁ Διευθυντής;

ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Ἦτο ἀπὸ τὴν Κορυτσᾶ καὶ ἤκουσα ὅτι ἐλέγετο Στέφος.

(S/AC. 4. PV)

4. Κλέων Τόλιος

Ἐγεννήθη εἰς Σέρρας τὸ 1913. Ἔμπορος. Κατὰ τὴν κατοχὴν προσεχώρησεν εἰς τὸν ΕΛΑΣ, τοῦ ὁποίου ἐγένετο συντόμως ἡγετικὸν στέλεχος, ὑπηρετήσας εἰς τὸ 19ον Σύνταγμα τοῦ Καπετὰν Βασιλείου Ραφτούδη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου.

Μετέβη δὶς εἰς Μποῦλκες μέσῳ Βουλγαρίας, πιεσθείς, ὡς λέγει, ὑπὸ τοῦ ΚΚΕ. Τὴν 12 Νοεμβρίου 1946 εἰσῆλθεν εἰς Ἑλλάδα μετὰ τοῦ καπετὰν Ραφτούδη, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε στενὸς συνεργάτης. Συνελήφθη εἰς Σέρρας τὴν 14 Δεκεμβρίου 1946.

ΠΡΩΤΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

«Μετὰ τὴν Βάρκιζαν ὁ Περιφερειακὸς Γραμματεὺς τοῦ κόμματος Ἰωάννης Κούσης μὲ ὑπεχρέωσεν νὰ φύγω δι' Ἀλεξανδρούπολιν. Ἐκεῖ, τὸν Ἀπρίλιον 1945, τὸ Κόμμα μοῦ συνέστησεν νὰ μεταβῶ εἰς Βουλγαρίαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Τέτοβον Γιουγκοσλαΐας. Μετὰ 30 ἡμερῶν πορείαν καὶ τῇ συνοδείᾳ Συνδέσμου ἐφθάσαμεν εἰς τὰ βουλγαρικὰ σύνορα. Ὁ Σύνδεσμος, προπορευθείς, συνεννοήθη μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ φυλακίου καὶ μᾶς ἐπετράπη ἡ εἴσοδος. Βούλγαρος στρατιώτης μᾶς ὁδήγησεν εἰς τὴν Μιλίτσια τῆς Κωμοπόλεως Ζλάτογκραδ, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο εἷς Ἕλλην ἐκ Ξάνθης, διὰ νὰ παραλαμβάνῃ τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἐρχόμενα μέλη τοῦ Κόμματος. Ἀπὸ Ζλάτογκραδ διὰ Χασκόβου μετεφέρθημεν εἰς Πετρίτσιον ὅπου διέμενεν μονίμως Ἐπιτροπὴ τοῦ ΚΚΕ ὑπὸ τὸν Ἠλίαν Μπαρμπούτην, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ στρατόπεδον Τετόβου τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Εἰς Τέτοβον ἦλθεν ὁ Τζήμας, ἀντιπρόσωπος τοῦ ΚΚΕ παρὰ τῇ Γιουγκοσλαυϊκῇ Κυβερνήσει. Τῇ ἐπεμβάσει του τὸ στρατόπεδον μετεφέρθη εἰς Μποῦλκες, διότι οἱ ὅροι διαβιώσεως ἦσαν δύσκολοι. Ἐνῶ μετεφερόμεθα σιδηροδρομικῶς εἰς Μποῦλκες, εἰς τὸν σταθμὸν Νόβι - Σὰτ ἐδραπέτευσα. Διὰ Σκοπίων ἦλθα εἰς Μοναστήριον ὅπου, βοηθούμενος ὑπὸ τινος λαθρεμπόρου, διέβην τὰ σύνορα καὶ διὰ τοῦ χωρίου Καρυὲς ἔφθασα εἰς Ἔδεσσαν, Θεσσαλονίκην καὶ Σέρρας περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου 1945, ὅπου παρέμεινα κρυπτόμενος».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

Η «ΣΥΜΒΟΥΛΗ» ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

«Τὸ Κόμμα ἐπληροφορήθηκε τὴν ἐπιστροφήν μου. Ἦλθαν εἰς τὸ σπίτι μου ὁ Θωμᾶς Νικολοῦ μέλος τοῦ Κόμματος, ὁ Βασίλειος Κιοπτσῆς μέλος τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν ἔκαμα καλὰ νὰ

γυρίσω καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ξαναφύγω. Τέλος ἦλθεν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀριστείδης Μπούρας ὁ ὁποῖος, κατὰ τρόπον λίαν ἐκβιαστικὸν μὲ ὑποχρέωσεν νὰ ἑτοιμασθῶ πρὸς ἀναχώρησιν. Ἂν δὲν συνεμορφούμην ἠμποροῦσε νὰ μοῦ στοιχίσῃ τὴν ζωήν».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

κ. ΓΚΡΑΟΥΡ (Ἀντιπρόσωπος ΕΣΣΔ): Εἰς τὴν κατάθεσίν του ὁ μάρτυς λέγει ὅτι τὸ Κόμμα τὸν ὑποχρέωσεν νὰ φύγῃ διὰ Βουλγαρίαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τοῦ ἐδόθη ἡ συμβουλὴ νὰ μεταβῇ εἰς Βουλγαρίαν;

ΤΟΛΙΟΣ: Μάλιστα.

κ. ΓΚΡΑΟΥΡ: Τότε ἔφυγεν οἰκειοθελῶς.

ΤΟΛΙΟΣ: Τί ἐννοεῖτε, δὲν καταλαβαίνω.

κ. ΓΚΡΑΟΥΡ: Ἦτο συμβουλὴ καὶ ὄχι διαταγή.

ΤΟΛΙΟΣ: Ἤμουν μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ ὤφειλα νὰ πειθαρχήσω εἰς τὴν διαταγήν. Εἰς τὸ Κόμμα δὲν ὑπάρχει συμβουλή. Πρόκειται μόνον περὶ διαταγῶν.

(S/AC. 4. PV)

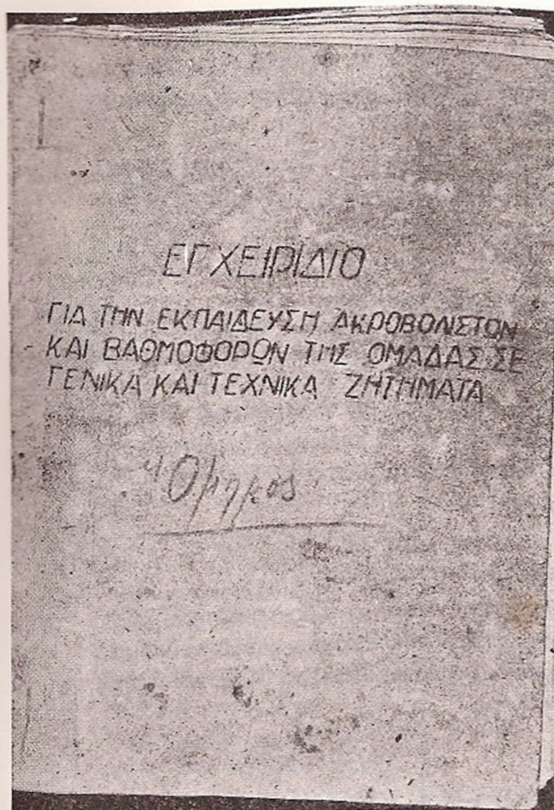
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

«Διὰ τῆς Βυρωνείας καὶ τοῦ Μπέλες ὁ Σύνδεσμος μᾶς ὁδήγησεν πάλιν εἰς Πετρίτσιον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος καὶ εἰς τὸν Μπαρμπούτην, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλεν καὶ πάλιν εἰς Μποῦλκες ....

Τὴν 8 Νοεμβρίου 1946 ἐσχηματίσθη ἀποστολὴ δι' Ἑλλάδα ἐξ εἴκοσι ἑπτὰ ἀνδρῶν ὑπὸ τὸν Καπετὰν Ραφτούδην. Ἀπετέλεσα καὶ ἐγὼ μέλος τῆς ἀποστολῆς μαζὺ μὲ τὸν Κώσταν Τσαρουχᾶν, Κελαδᾶν καὶ ἄλλους. Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μας ὁ Γραμματεὺς τῆς Κομματικῆς Ἐπιτροπῆς Μιχάλης, μᾶς εἶπεν: «εἰς τὴν περιοχὴν ποὺ θὰ πᾶτε, μέχρι σήμερον δὲν ἔχει σημειωθεῖ ἔντονος συμμοριακὴ δράσις. Πρέπει ἐσεῖς συνεννοούμενοι καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἐκεῖ νὰ ἀναπτύξετε μεγάλην δραστηριότητα καὶ νὰ φέρετε εἰς δύσκολον θέσιν τὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα».

Ἀπὸ τὸ Μποῦλκες σιδηροδρομικῶς μέσῳ Νόβι-Σάτ, Βελιγραδίου, Νίσσης ἐφθάσαμεν εἴς τινα θέσιν ἔξω τῶν Σκοπίων. Ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Σιαπέρας ὁ ὁποῖος παραλαμβάνει τοὺς προοριζομένους δι' Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὰ Σκόπια δι' αὐτοκινήτου ἤλθομεν εἰς τὴν σερβικὴν Δοϊράνην, ὅπου μᾶς παρέλαβεν ὁ Καραγιώργης, τέως Καπετάνιος τοῦ 13ου Συντάγματος τοῦ ΕΛΑΣ. Τὴν 12 Νοεμβρίου, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ σερβικοῦ φυλακίου, διήλθομεν τὰ σύνορα. Ἐσταθμεύσαμεν εἰς τὸ ὕψωμα 1695, ὅπου εὑρίσκεται τὸ κρυσφύγετον τοῦ Καπετὰν Ὁμήρου καὶ τῆς 300μελοῦς συμμορίας του. Τέλος, βαδίζοντες πάντοτε τὴν νύκτα, διὰ Ποντοκερασιᾶς, ἤλθομεν εἰς Ἄνω Λαϊλιᾶν, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθημεν, τὴν 9 Δεκεμβρίου. Τὴν 11 Δεκεμβρίου ἀπεστάλην εἰς Σέρρας ὡς Σύνδεσμος, ἐκεῖ δὲ συνελήφθην ἀπὸ τὰς Ἀρχάς».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

— 100 —

κ. ΚΥΡΟΥ: «Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντίτυπον ἐγχειριδίου στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον ἀνευρέθη εἰς Λαϊλιὰν Σερρῶν μεταξὺ τῶν ἀρχείων τῆς συμμορίας Ραφτούδη, κατὰ τὴν αἰφνιδιαστικὴν στρατιωτικὴν ἐπιχείρησιν τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1947.

Ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ Βιβλίου, ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἀνευρέθη καὶ ἐκ τῶν καταθέσεων διαφόρων μαρτύρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ μάρτυρος Κλέωνος Τόλιου, προκύπτει ὅτι τοῦτο εἶναι Στρατιωτικὸς Κανονισμὸς τῆς Σχολῆς Στελεχῶν τοῦ Μποῦλκες. Ὡς θέλετε παρατηρήσει, πραγματεύεται περὶ ἀνταρτοπολέμου καὶ διαφόρων ἄλλων στρατιωτι,ῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄγνωστα εἰς τὸν τακτικὸν ἑλληνικὸν στρατόν.

Τὸ ἐγχειρίδιον αὐτό, μαζὺ μὲ τὸ προηγούμενον τοῦ Ρουμπικ θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ σχηματίσετε πλήρη εἰκόνα τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἡ ὁποία παρέχεται εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας ἐκ μέρους τῶν γειτονικῶν κρατῶν, μὲ σκοπὸν τὴν δημιουργίαν τῆς ὑφισταμένης σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἀνταρτικῆς δράσεως».

κ. ΕΘΡΙΤΖ: «Θὰ ἐπεθύμουν ὅπως ὁ Πίναξ Περιεχομένων τοῦ Ἐγχειριδίου αὐτοῦ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικά».

Ἀνωτέρω ἡ πρώτη σελὶς καὶ ὁ Πίναξ περιεχομένων τοῦ Ἐγχειριδίου. Μετάφρασις τοῦ πίνακος ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς S/AC. 4.PV. 47 Ι σελ. 33.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸν μάρτυρα ἂν γνωρίζῃ τὸ Ἐγχειρίδιον αὐτὸ Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸν ὁποῖον μᾶς παρουσιάζεται ὡς προερχόμενον ἐκ Μποῦλκες.

ΤΟΛΙΟΣ: Τὸ Ἐγχειρίδιον αὐτὸ ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὸ Στρατόπεδον τοῦ Μποῦλκες καὶ προορίζετο διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς ὁμάδων εἰδικῶς.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Ἐτύχατε στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

ΤΟΛΙΟΣ: Εἶμαι ταγματάρχης τοῦ ΕΛΑΣ.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Ἐξεπαιδεύθητε στρατιωτικῶς εἰς Μποῦλκες;

ΤΟΛΙΟΣ: Ἐξεπαιδεύθην εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν μόνον ἐπὶ ἀμμοδόχου. Μόνον ὅσοι ἦσαν κάτω τῶν 28 - 30 ἐτῶν καὶ δὲν ἦσαν ἀρχηγοὶ ἀνταρτῶν ἀλλ' ἁπλοὶ ἀντάρται ἐξεπαιδεύοντο, διὰ νὰ γίνουν ἀρχηγοί. Ἡμεῖς ἠσκούμεθα ἐπὶ ἀνωτέρων θεμάτων εἰς τὴν ἀμμοδόχον. Ὁμοίως στρατιωτικὰ μαθήματα ἐδίδοντο καὶ εἰς ἡγετικὰ στελέχη τοῦ Κόμματος.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Ἡ στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ ἐκπαίδευσις ἤρχισε μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ζαχαριάδη εἰς τὸ Στρατόπεδον;

ΤΟΛΙΟΣ: Μάλιστα, μετὰ τὰς 25 Μαρτίου, ὅταν ὁ Ζαχαριάδης ἦλθεν εἰς τὸ Στρατόπεδον καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐντείνωμεν τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικήν μας ἐκπαίδευσιν. Ἡ Σχολὴ ἤρχισεν λειτουργοῦσα τὸν Ἀπρίλιον.

(S/AC. 4. PV)

ΑΙ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΖΕΡΤΖΑ

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸν μάρτυρα πόσαι σχολαὶ ὑπάρχουν εἰς Μποῦλκες.

ΤΟΛΙΟΣ: Σήμερον τὸ Μποῦλκες εἶναι Πανεπιστήμιον Μαρξισμοῦ καὶ Λενινισμοῦ. Ὑπάρχει Στρατιωτικὴ Σχολὴ μὲ τρεῖς σειρᾶς μαθητῶν, ἀνερχομένων εἰς 450 - 500. Ὑπάρχει μία Ρωσσικὴ Σχολὴ ὅπου οἱ σπουδασταὶ τυγχάνουν ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν Μαρξισμὸν καὶ Λενινισμόν. Ὑπάρχουν δύο Γιουγκοσλαυϊκαὶ Σχολαί. Ὅλαι αὐταὶ αἱ ὁμάδες ἠκολούθησαν μαθήματα Λενινισμοῦ καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Θὰ ἤθελα νὰ μάθω κάθε τὶ σχετικὸν πρὸς τὰς Σχολὰς αὐτάς.

ΤΟΛΙΟΣ: Εἰς τὰς Γιουγκοσλαυϊκὰς Σχολὰς ἐδίδασκαν δύο Σλοβέναι κυρίαι, σύζυγοι δύο Ἑλλήνων. Εἶχον ἔλθει ἐκεῖ τὸν Ἰούλιον. Εἰς τὴν Ρωσσικὴν Σχολὴν ἐδίδασκεν Ἕλλην καθηγητής, ὁ ὁποῖος ἦτο προηγουμένως διερμηνεὺς τοῦ Στρατοπέδου καὶ ὁ ὁποῖος ἐγνώριζεν ρωσσικά. Εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολάς, διευθυντὴς τῶν δύο πρώτων τάξεων ἦτο ὁ Τζουμεριώτης, ὁ

ὁποῖος εἶναι σήμερα Καπετάνιος εἰς τὴν Ἤπειρον. Ὑποδιευθυντής, τῆς μὲν πρώτης τάξεως ἦτο ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κώστας, τῆς δὲ δευτέρας τάξεως ὁ Γεώργιος Δημητριάδης ἢ Μόλυβδος, ὁ ὁποῖος σήμερα εἶναι ἀρχηγὸς συμμορίας εἰς τὴν Ρούμελην. Τῆς τρίτης τάξεως διευθυντὴς ἦτο ὁ Δημητριάδης καὶ ὑποδιευθυντὴς εἷς ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς ὀνόματι Γεώργιος. Καθηγηταὶ ἦσαν ὁ Ζέζας ἀπὸ τὴν Ἁγία Κυριακή, νῦν ἀρχηγὸς συμμορίας, ὁ Ἄγρας, ὁμοίως ἀπὸ τὴν Ἁγ. Κυριακὴ καὶ ὁ Ραφτούδης, ἀρχηγὸς συμμορίας εἰς Σέρρας. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι γνωστότατοι εἰς Μποῦλκες καὶ ὁ καθεὶς δύναται νὰ τὸ βεβαιώσῃ.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Δύναται ὁ μάρτυς νὰ μᾶς εἴπῃ ποῖον δρομολόγιον ἠκολούθησεν ἀπὸ Νόβι-Σὰτ εἰς Ἑλλάδα;

ΤΟΛΙΟΣ: Ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὸ Μποῦλκες διὰ Νόβι-Σάτ. Περίπου διαδρομὴ δύο-τριῶν ὡρῶν. Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναφέρω ὅτι οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Σερβίας δὲν εἶναι πολὺ ἀκριβεῖς καὶ ἔχουν συχνὰ καθυστερήσεις. Τὴν 1 ½ ἀνεχωρήσαμεν διὰ Νὶς καὶ ἐκεῖθεν διὰ Σκόπια ὅπου ἐφθάσαμεν εἴς τινα σιδηροδρομικὸν σταθμὸν εὑρισκόμενον ἑπτὰ χιλιόμετρα ἔξω τῆς πόλεως. Μᾶς παρέλαβεν ὁ Σιαπέρας, τῆς Γιάφκας Σκοπίων καὶ μᾶς ἔκλεισεν εἰς ἓν δωμάτιον ἀριστερὰ τῆς στάσεως. Ἐκεῖ ἐμείναμεν ἀπομεμονωμένοι μέχρι τῆς 12 πρωϊνῆς τῆς ἐπομένης ὁπότε ἀνεχωρήσαμεν διὰ Δοϊράνην, ὅπου ἐφθάσαμεν τὴν 8,30′ μ. μ.

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Κύρου. — Ὁ μάρτυς αὐτὸς εἶναι χρησιμότατος. Μᾶς ἔδωσε πολλὰς πληροφορίας καὶ διευκρινίσεις διὰ τὸ Μποῦλκες.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Θὰ ἤθελα νὰ γνωρίζω πόσον διήρκεσε τὸ ταξείδιον καὶ πῶς ἐπλήρωσεν ὁ μάρτυς τὰ ναῦλα διὰ τὸν σιδηρόδρομον.

ΤΟΛΙΟΣ: Ἐπλήρωσα μὲ 2.000 δηνάρια τὰ ὁποῖα ἐδανείσθην ἀπὸ τὸν φίλον μου Ραφτούδην. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ἀκριβῶς διότι κατὰ τὴν διαδρομὴν ὑπῆρχον πολλαὶ σύραγγες κατεστραμμέναι, μία μεγάλη πρὸ τοῦ Βελιγραδίου ἡ ὁποία μᾶς ἠνάγκασε νὰ σταθμεύσωμεν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Ζεμούν, ἄλλαι μικραὶ μεταξὺ Σκοπίων καὶ Μοναστηρίου καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ σταματῶμεν καὶ νὰ ἀλλάζωμεν συρμόν.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Θὰ ἤθελα νὰ μᾶς περιέγραφεν ὁ μάρτυς τὸ χωρίον Μποῦλκες.

ΤΟΛΙΟΣ: Εἰς Μποῦλκες ὑπάρχουν περίπου 500 σπίτια, ὅλα κατοικούμενα ἀπὸ Γερμανοὺς καὶ ὅλα μονόροφα. Τὸ χωριὸ εἶναι κτισμένο βάσει σχεδίου καὶ ὅλοι οἱ δρόμοι εἶναι εὐθεῖς. Ὑπάρχει εἷς κεντρικὸς δρόμος φυτευμένος μὲ ἰτιές. Ὅλοι οἱ ἄλλοι δρόμοι ἔχουν δεντράκια. Κανεὶς δρόμος δὲν εἶναι στρωμμένος. Ὁ κύριος δρόμος ἔχει ὁδόστρωμα κατεστραμμένον καὶ οἱ ἄλλοι δρόμοι

εἶναι στρωμμένοι μὲ χῶμα. Ὑπάρχουν δύο τεχνηταὶ λίμναι εἰς τὴν πόλιν.

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σήμερα τὸ πρωῒ εἴχατε τὸν λόγον ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ ἓν τέταρτον καὶ ὑποβάλατε, μόνον σεῖς, ἐρωτήσεις εἰς τὸν μάρτυρα. Χθὲς τὸ πρωῒ εἴχατε τὸν λόγον καὶ χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐπίσης.

Ἔχετε τὴν πρόθεσιν νὰ ὑποβάλλετε πολλὰς ἐρωτήσεις ἀκόμη; Ἡ ὑπομονὴ τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἐξαντληθῆ. Δὲν εἶσθε τὸ μόνον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐὰν ἐξακολουθήσετε τὴν μέθοδον αὐτὴν θὰ χάσωμεν τοὺς τρεῖς προσεχεῖς μῆνας μὲ τὸν μάρτυρα αὐτόν, διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἐρωτήσεις. Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες ἐρωτήσεις δυνάμεναι νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν μάρτυρα. Δὲν θέλω νὰ σᾶς θέσω χρονικὸν περιορισμόν. Μοῦ ἀρέσει ἡ Ἑλλάς, ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι θαυμασία πόλις, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

(S/AC. 4. PV)

---

5. Μεχμὲτ Κοτσινᾶκο

Ἀλβανός. Ἐγεννήθη τὸ 1913. Ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον διετέλεσε διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας Τιράνων. Βραδύτερον περιέπεσε εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Κυβερνήσεως Χότζα καὶ κατέφυγεν εἰς Ἑλλάδα ὅπου κρατεῖται εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

κ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ (Ἀντιπρόσωπος Ἡ. Π. Ἀ.): Γνωρίζει ὁ μάρτυς ἂν ἡ κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις παρεῖχε βοήθειαν εἰς τὰς ἀναρχικὰς συμμορίας τοῦ ΕΑΜ προμηθεύουσα ὅπλα, πολεμοφόδια καὶ τρόφιμα; Ἔχει ὁ μάρτυς ἄμεσον προσωπικὴν γνῶσιν;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Ἤμουν μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος. Τὴν 15 Ἰουλίου 1946 εἰς σύσκεψιν γενομένην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς Τίρανα ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως προμηθεύσωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας συμμορίτας ὅπλα καὶ πολεμοφόδια ἰταλικῆς καὶ γερμανικῆς προελεύσεως.

κ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ: Ποῖος συμμετεῖχεν τῆς συσκέψεως αὐτῆς;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Ἡ σύσκεψις ἦτο μυστικὴ καὶ μετεῖχον αὐτῆς κομμουνιστικὰ στοιχεῖα. Συμμετέσχον καὶ ἐγώ.

κ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ: Ἀφοῦ ὁ μάρτυς ἦτο παρὼν δύναται νὰ μᾶς δώσῃ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν λοιπῶν συμμετεχόντων.

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Μάλιστα. Ὁ Στέφος Γκραμπότσκας, ὁ Ζενὴ Μοῦτσο Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Μεχμὲτ Μεχεμέγια, ὁ Ἴλο Κώστα, ὁ Φάνε Μπολάν, ὁ Βέσσες Τσάν. Ἦσαν καὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων δὲν ἐνθυμοῦμαι τὰ ὀνόματα, περίπου δέκα πέντε. Ἔλαβα μέρος καὶ ἐγώ, αὐτοπροσώπως, καθ' ὃ μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος.

κ. ΕΤΥΟ (Ἀντιπρόσωπος Αὐστραλίας): Πῶς θὰ ἐστέλλετο τὸ ὑλικόν; ἀπὸ ποῖον σημεῖον διαβάσεως;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Τὸ ὑλικὸν εὑρίσκετο εἰς τὴν Κορυτσᾶν καὶ εἰς τὴν Βίγλιστα. Αἱ τοπικαὶ Ἀρχαὶ ἤθελαν νὰ ἔχουν τὴν συγκατάθεσιν τῶν Τιράνων διὰ νὰ στείλουν τὸ ὑλικόν.

κ. ΕΤΥΟ: Τὸ ὑλικὸν ἐστάλη εἰς Ἑλλάδα;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Τὸ ὑλικὸν παρεδόθη εἰς τοὺς Ἕλληνας συμμορίτας ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἂν δὲν ὑπῆρχεν δικτατορία εἰς Ἀλβανίαν καὶ ἠμποροῦσε ὁ πληθυσμὸς νὰ μιλήσῃ, ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ μεταβῇ

εἰς 'Αλβανίαν ἀκόμη καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ θὰ τῆς ἔλεγαν ὅτι τὸ ὑλικὸν αὐτὸ ἐστάλη εἰς 'Ελλάδα.

κ. ΕΤΥΟ: "Οταν ὁ μάρτυς εὑρίσκετο εἰς Τίρανα, εἶδεν "Ελληνας Συνδέσμους;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: "Οταν ἤμην εἰς Τίρανα δὲν εἶδα, ἀλλὰ ὅταν εὑρισκόμην εἰς Βεράτιον εἰς τὸ Δεύτερον Σῶμα εἶδα ἑκατὸν περίπου ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας τοῦ ΕΛΑΣ οἱ ὁποῖοι ἦλθαν μὲ αὐτοκίνητα. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Βερατίου τοὺς ἔδωσαν τρόφιμα, ἐνδύματα, καὶ ἐπιστολὰς καὶ τοὺς ἔστειλαν πρὸς βορρᾶν. Ἦτο περίπου Μάϊος 1945.

κ. ΕΤΥΟ: Διατί πρὸς βορρᾶν;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Τοὺς ἔστειλαν πρὸς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.

κ. ΠΕΚ ('Αντιπρόσωπος 'Ηνωμ. Βασιλείου): Πρὸ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τῶν Τιράνων τῆς 15 'Ιουλίου ἐδίδοντο ὅπλα εἰς τὰς συμμορίας;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Τοὺς ἐδίδοντο ἀλλὰ κατὰ τρόπον «συνομωτικὸν» καὶ εἰς περιορισμένην κλίμακα.

(S/AC. 4. PV)

Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

κ. ΕΛ-ΣΕΡΙΦ ('Αντιπρόσωπος Συρίας): 'Η κυβέρνησις εἰς 'Αλβανίαν ὅταν πρόκειται νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν συγκαλεῖ σύσκεψιν; 'Η 'Επιτροπὴ (Σημ. τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος) ἀφ' ἑτέρου, ὅταν πρόκειται νὰ λάβῃ ἀπόφασιν τοιαύτης φύσεως ἔχει ἀνάγκην νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν συνεργασίαν τῆς Κυβερνήσεως;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: "Οταν ὁμιλοῦμεν περὶ Κυβερνήσεως ἐν 'Αλβανίᾳ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι κυβερνᾷ ἡ ἐρυθρᾶ κλίκα, τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα. Αὐτὸ εἶναι ἡ 'Αλβανικὴ Κυβέρνησις * καὶ κάθε ἀπόφασις λαμβάνεται μυστικά.

ΕΛ-ΣΕΡΙΦ: Πῶς εἰσῆλθεν ὁ μάρτυς εἰς 'Ελλάδα;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Εἰς Τίρανα συνελήφθην ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ «Τμήματος Προστασίας». Λέγεται Βάγγο Μητρογεώργη καὶ μετέχει

---

* Ποῖοι ἀκριβῶς εἶναι οἱ φανατικοὶ ἀντιφασίσται, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν ἐν 'Αλβανίᾳ, ἐκθέτει ὁ κ. Κύρου εἰς τὸν λόγον του τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1947:

(S/AC 4. PV)

«'Ο ἀξιότιμος κ. 'Αντιπρόσωπος τῆς 'Αλβανίας προσεποιήθη μεγάλην ἀγανάκτησιν, ὅταν ὡμίλησε διὰ τὸ θέμα τῆς συνεργασίας μὲ τὸν ἐχθρόν. Τοιαύτη ἀγανάκτησις εἶναι ἐκπληκτική, ὅταν προέρχεται ἀπὸ ἀντιπρόσωπον χώρας, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου κ. Σπῦρο Μίτσι ἐπολέμησε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν 'Ιταλῶν κατὰ τὸν 'Ελληνο-ἰταλικὸν πόλεμον τοῦ 1940-41 ὡς διοικητὴς τοῦ 'Αλβανικοῦ Τάγματος «Τομόρι» καὶ τῆς ὁποίας ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐξοχώτατος κ. 'Ομὲρ Νισάνι ἔγραφε τὰ ἀκόλουθα εἰς ἄρθρον δημοσιευθὲν τὴν 12ην 'Απριλίου 1941 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τομόρι»:

«...Τὸ φασιστικὸν καθεστὼς θαυμασίως προσαρμόζεται εἰς τὴν χώραν μας... χρειάζεται νὰ ὀργανωθῶμεν καὶ νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὴν πίστιν μας πρὸς τὸν 'Αλβανικὸν φασισμόν. Μόνον αὐτὸς θὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἐθνικόν μας πνεῦμα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη μας ἐλπὶς διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν μεγέθυνσιν τῆς 'Αλβανίας, ὥστε νὰ φθάσωμεν τὰ ἐθνικά μας σύνορα. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Αὐτοκράτωρ 'Εμμανουὴλ Γ'. Ζήτω ὁ μεγάλος μας Ντοῦτσε!»

τῆς 'Αλβανικῆς Κυβερνήσεως. Βαρύνεται μὲ ἑκατοντάδας ἐγκλημάτων καὶ ἐξ αἰτίας του κλαίουν πολλαὶ γυναῖκες. Ἤκουσα ὅτι αὐτὸ τὸ πρόσωπον μᾶς τὸ ἔστειλαν ἐδῶ ὡς 'Αντιπρόσωπον τῆς 'Αλβανίας εἰς τὴν 'Επιτροπήν.

κ. ΚΥΡΟΥ: 'Ακούω νὰ διατυποῦται βαρυτάτη μομφὴ ἐναντίον ἑνὸς μέλους τῆς 'Αλβανικῆς 'Υπηρεσίας Συνδέσμου. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι πρέπον νὰ κατηγορῆται ἐνῷ εἶναι ἀπών. Θὰ ἔπρεπε νὰ παρακληθῇ ὅπως παρίσταται εἰς τὴν συνεδρίασιν.

κ. ΚΟΥΝΤΡΙΑΒΤΣΕΦ ('Αντιπρόσωπος ΕΣΣΔ): Διατί ὁ μάρτυς κατεδιώχθη ἀπὸ τὴν 'Αλβανικὴν Κυβέρνησιν καὶ κατέφυγεν εἰς 'Ελλάδα;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Συνελήφθην ἀπὸ τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνέφερα ἤδη. Ἤμουν δυσαρεστημένος ἀπὸ τὴν κατάστασιν γενικὰ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπέφερεν ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν δικτατορίαν. Δὲν συνεφώνουν καὶ ἀπεφάσισα νὰ φύγω. Κατηγορήθην ὅτι ἐπὶ δύο ἔτη εἶχον σχέσεις μὲ τὴν 'Αγγλικὴν καὶ 'Αμερικανικὴν ἀποστολὴν καὶ ὅτι ἐξηκολούθησα νὰ ἔχω σχέσεις.

κ. ΚΟΥΝΤΡΙΑΒΤΣΕΦ: Ποίαν θέσιν κατεῖχεν ὁ μάρτυς εἰς Τίρανα;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: 'Απὸ τοῦ 'Ιουνίου 1945 μέχρι τοῦ 'Ιουλίου 1946 ἤμην 'Αρχηγὸς τῆς 'Ασφαλείας Τιράνων. Κατὰ τὸν πόλεμον ἔλαβα μέρος, ἐκ τῶν πρώτων, εἰς τὸ κίνημα 'Αντιστάσεως καὶ ἡ Κυβέρνησις μοῦ ἔδωσε τὴν θέσιν αὐτὴν ὡς ἀνταμοιβήν. 'Απὸ τὸν Μάϊον 1943 εἶχα σταλῆ ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ὡς Σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Στρατηγείου τῶν 'Ανταρτῶν καὶ τῆς Βρεταννικῆς Στρατιωτικῆς 'Αποστολῆς διὰ νὰ συναντήσω τοὺς Ἄγγλους ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι ἔδιδαν ὅπλα καὶ χρήματα εἰς τοὺς ἀντάρτας.

ΚΟΥΝΤΡΙΑΒΕΤΣΕΦ: Διατί ἔφυγεν ὁ μάρτυς ἀπὸ τὴν 'Αλβανίαν καὶ δὲν ἔμεινε νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: Διότι δὲν ὑπάρχουν ἀληθινὰ δικαστήρια ἀμερόληπτα, ἐλέγχονται ὅλα ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα.

ΚΕΡΕΝΤΖΙ: Ποῖαι ἦσαν αἱ ἀρχαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη ἡ διαταγὴ ὅπως χορηγήσουν τὰ ὅπλα;

ΚΟΤΣΙΝΑΚΟ: 'Ο Νομάρχης Κορυτσᾶς, ὀνομαζόμενος Πίλο Περιστέρης.

(S/AC. 4. PV)

6. Χρῆστος Βελιανίδης

Ἐγεννήθη τὸ 1923 εἰς Ἅγιον Γερμανὸν Φλωρίνης. Ξυλουργός. Τὸ 1943 ὑπηρέτησεν εἰς τὸ τάγμα τοῦ Γκότσεφ. Ὅταν ὁ Γκότσεφ ἀπεχώρησε τοῦ ΕΛΑΣ, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν μὲ τὴν ὁμάδα του, ὁ μάρτυς κατετάγη εἰς τὸ 28ον Σύνταγμα Πεζικοῦ τοῦ ΕΛΑΣ, ὅπου ὑπηρέτησε μέχρι τῆς Βάρκιζας. Τὸν Ὀκτώβριον 1945 ἔφυγεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν. Ἐκεῖθεν ἐστάλη εἰς Ἑλλάδα μὲ συμμορίαν τῆς ΝΟΦ ὑπὸ τὸν Σιάπκαν.

Τὴν 16 Νοεμβρίου 1946 παρεδόθη εἰς τὴν Χωροφυλακήν, εἰς τὸ χωρίον Ἀντάρτικον.

ΑΙ ΝΟΦΙΚΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ ΕΞΟΡΜΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

«Τὸν Ὀκτώβριον 1945 πέρασα εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, εἰς τὸ χωρίον Lubojne. Τὸν αὐτὸν μῆνα ἦλθεν καὶ ὁ καπετὰν Χρῆστος Σιάπκας, συμπατριώτης μου ἐκ τοῦ χωρίου Ἅγιος Γερμανός, μαζὺ μὲ ἄλλους 6 συμμορίτας καὶ κατετάγη εἰς τὴν Μιλίτσιαν Μοναστηρίου, ὅπου ὑπηρέτησε μέχρι τοῦ Μαΐου 1946.

Περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου 1946 ὁ Σιάπκας ἐσχημάτισε συμμορίαν ἀπὸ Ἕλληνας πρόσφυγας, εἰς τὴν ὁποίαν κατετάγην καὶ ἐγώ, καθὼς καὶ οἱ Ἠλίας Κοσμᾶς, Γιάννης Πευκασίνης καὶ ἄλλοι. Ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἕνα Γιουγκοσλαῦον στρατιώτην ἐφθάσαμεν εἰς τὸ γιουγκοσλαυϊκὸν φυλάκιον τὸ εὑρισκόμενον ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ φυλακίου ὑπ' ἀριθ. 50 καὶ εἰσήλθαμεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Τὸν Σεπτέμβριον 1946 ἐνισχύθημεν καὶ μὲ ἄλλας ὁμάδας ἐκ Γιουγκοσλαυΐας καὶ Ἀλβανίας, αἱ ὁποῖαι μετεφέροντο δι' αὐτοκινήτων τὴν νύκτα ἐκ Μοναστηρίου εἰς Κορυτσᾶν καὶ κατόπιν εἰς τὸ Βάρνικ ὅπου ὡπλίζοντο, ἐκεῖθεν δέ, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ἀλβανικοῦ μεθοριακοῦ φυλακίου, διήρχοντο τὰ σύνορα παρὰ τὴν Πέτραν Παπαδήμα. Τὴν 7ην Νοεμβρίου 1946 ἡ συμμορία μας ὑπέστη αἰφνιδιασμὸν ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος παρὰ τὴν Σφήκα καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ ὑποχωρήσωμεν ἐντὸς ἀλβανικοῦ ἐδάφους παρὰ τὸ χωρίον Ζάγραδετς. Μετὰ διήμερον ἐπανήλθομεν συνοδευόμενοι ἀπὸ δύο Ἀλβανοὺς κατασκόπους, οἱ ὁποῖοι συνέλεγον πληροφορίας διὰ τὴν Ἑλλάδα.

. . . .

Τὸν Ὀκτώβριον 1944 ὁ Γκότσεφ μὲ τοὺς 700 ἄνδρας τοῦ Τάγματός του εἰσῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν. Ἐνεσωματώθησαν εἰς τὸν Γιουγκο-

σλαυϊκὸν Στρατὸν (Narodna Obrana) ὡς χωριστὴ μονάς. Τὸν Αὔγουστον 1946 ὅλοι οἱ Νοφικοὶ παρητοῦντο ἀπὸ τὸν γιουγκοσλαυϊκὸν στρατόν, ἐξωπλίζοντο καὶ ἐστέλλοντο εἰς Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὸ Μοναστήριον τοὺς ἔστελλαν ροῦχα καὶ κουβέρτες».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Διατί ἔφυγες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα; Μὲ ποῖον;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Τὸ 1945 ἦλθε μία ὁμὰς ἀπὸ Σέρβους. Μᾶς ἔκαναν προπαγάνδα εἰς τὰ χωρία, λέγοντας ὅτι, μόλις ἤρχετο ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, θὰ μᾶς ἔπιαναν καὶ θὰ μᾶς σκότωναν. Φοβήθηκα, ἔφυγα στὸ βουνό. Εἴμεθα μαζὺ οἱ Πέτρος Καΐρης, Χρῆστος Ἀρκούδας, Κώστας Μεντζελόπουλος, Πέτρος Μεντζελόπουλος, ὅλοι ἀπὸ τὸ χωριό μου. Ὅταν ἄρχισε νὰ πέφτῃ τὸ χιόνι περάσαμε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διερμηνεύς, εἴπατε εἰς τὸν μάρτυρα ὅτι θὰ τὸν φωτογραφήσουν καὶ νὰ μὴ φοβηθῇ ἀπὸ τὸ φῶς.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Ὁ μάρτυς συνήντησε τοὺς Νοφικοὺς νὰ πολεμοῦν εἰς Ἤπειρον παρὰ τὴν Ἀλβανίαν;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Δὲν καταλαβαίνω τὴν ἐρώτησι. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμεθα Νοφικοί.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Τί σημαίνει Νοφικός; Ποία ἡ ἰδεολογία των;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Εἶναι μία γιουγκοσλαυϊκὴ ὀργάνωσις ἡ ὁποία θέλει νὰ ἑνώσῃ ὅλη τὴ Μακεδονία εἰς ἕνα κομμάτι.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Τί κάμνατε εἰς τὰ ἀλβανικὰ σύνορα ἢ εἰς τὴν Ἤπειρον;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Χτυπούσαμε τὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ γιὰ νὰ τὸν σπάσωμε καὶ νὰ ὀργανώσωμεν τὸν καινούργιο κόσμο.

κ. ΚΕΡΕΝΤΖΙ: Ἀπὸ πόσους ἀπετελεῖτο ἡ συμμορία;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Εἴμαστε 20 πρόσωπα, προερχόμενα ἀπὸ τὴ Σερβία. Ἡ ΟΖΝΑ μᾶς εἶχε δώσει ἕνα χαρτὶ καὶ δύο στρατιῶτες μᾶς συνώδευσαν ἕως τὰ σύνορα.

κ. ΚΕΡΕΝΤΖΙ: Ὁ μάρτυς δὲν πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀλβανία. Πῶς γνωρίζει συνεπῶς ὅτι αἱ ὁμάδες, μὲ τὰς ὁποίας ἐνισχύθη ἡ συμμορία του, ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν δι' Ἀλβανίας;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ἤμουν σύνδεσμος τῶν πρακτόρων μας καὶ ὑπ' αὐτήν μου τὴν ἰδιότητα ἐπῆγα πολλὲς φορὲς στὴν Ἀλβανία, περίπου 10 φορές, καὶ τὸ εἶδα. Καμμιὰ φορὰ τοὺς ὡδηγοῦσα ἐγώ.

(S/AC. 4/PV.)

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Εἰς τὴν κατάθεσίν του ὁ μάρτυς λέγει ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ Γκότσεφ ἀπετέλεσαν μονάδα τοῦ Γιουγκοσλαυϊκοῦ στρατοῦ.

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ὅταν ἐπῆγα στὴν Γιουγκοσλαυΐαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ νέοι φοροῦσαν στολὲς καὶ ἦσαν στὸν γιουγκοσλαυϊκὸ στρατό. Ἐλάμβαναν τὴν ἴδια στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσι ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται. Πολλοὶ ἐξεπαιδεύοντο εἰς Στρατιωτικὴν Σχολήν. Τὸν Αὔγουστον ἄρχισαν νὰ τοὺς ἀπολύουν.

κ. ΕΘΡΙΤΖ: Διατί ἀπελύοντο;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ἐστέλλοντο εἰς τὸ βουνό, εἰς τὸ Ἑλληνικὸ ἔδαφος. Ὁ ἴδιος ὁ Γκότσεφ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ βαθμὸ τοῦ Ταγματάρχου, πέρασε στὸ ἑλληνικὸ ἔδαφος μὲ τὸν τίτλο τοῦ Ταγματάρχου.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Πῶς γνωρίζει ὁ μάρτυς ὅτι ἐστέλλοντο εἰς τὸ βουνό, εἰς τὴν Ἑλλάδα;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ὅταν ἤμουν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν στὸν στρατό. Μετὰ τοὺς εἶδα νὰ μᾶς ἔρχονται στὸ βουνό.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Εἰς ποίαν περιοχὴν ἦτο ὁ μάρτυς εἰς τὴν Ἑλλάδα;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ἡ δρᾶσίς μας ἦτο στὸ Βίτσι, στὴν περιφέρεια Φλωρίνης.

κ. ΜΕΝΤΕΣ ΒΙΑΝΝΑ (Ἀντιπρόσωπος τῆς Βραζιλίας): Γνωρίζετε τί ἔκαμεν ὁ Γκότσεφ εἰς Γιουγκοσλαΐαν;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ὁ Γκότσεφ συνειργάσθη μὲ τοὺς Σέρβους καὶ ἤθελε νὰ αὐτονομήσῃ τὴν Μακεδονίαν.

κ. ΜΕΝΤΕΣ ΒΙΑΝΝΑ: Γνωρίζει ὁ μάρτυς τὸν Γκότσεφ προσωπικῶς;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Βεβαίως, γνωρίζω τὸν Γκότσεφ προσωπικῶς, διότι ἤμουν μαζύ του. Μᾶς ὡδήγησε στὴ Σερβία καὶ ἀπὸ κεῖ ἐγὼ γύρισα μὲ τοὺς Ἐλασίτες. Μᾶς βοήθησε τότε διότι εἶχε συμφέρον ν' ἀπελευθερώσῃ τὴ Μακεδονία καὶ γι' αὐτὸ οἱ Σέρβοι μᾶς ἔδωσαν ὅπλα καὶ πολεμοφόδια.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Γνωρίζεις τὸν Γκότσεφ προσωπικῶς; Τὸν εἶδες; Ποῦ; Πότε;

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐτέθη ἤδη ἡ ἐρώτησις καὶ κατὰ τρόπον ἀμερόληπτον.

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ναί, γνωρίζω τὸν Γκότσεφ. Ναί, τὸν γνωρίζω προσωπικῶς καὶ καλά. Τὸν εἶδα τὸ 1944 καὶ ἔπειτα τὸ 1946. Τὸ πραγματικό του ὄνομα εἶναι Ἠλίας Δημάκης. Γκότσεφ εἶναι πολεμικὸ ὄνομα, ψευδώνυμο. Τὸν εἶδα καὶ ὅταν πέρασε ἀπὸ Ἀλβανία στὴν Ἑλλάδα μὲ 40 ἄνδρες. Εἶχε ἔλθῃ καβάλα σ' ἕνα ἄσπρο ἄλογο.

(S/AC. 4/PV.)

κ. ΟΥ·Ι·ΝΤΛ ('Αντιπρόσωπος 'Ηνωμένου Βασιλείου): "Οταν ὁ μάρτυς ἦτο εἰς τὰ βουνὰ ἡ συμμορία του ἀσφαλῶς θὰ ὑπέστη ἀπωλείας. Πῶς καὶ ποῦ ἐνοσηλεύοντο οἱ τραυματίαι;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Εἴχαμε τραυματίας. Τοὺς βάζαμε στὰ μουλάρια τὴ νύχτα καὶ τοὺς μεταφέραμε στὴν 'Αλβανία, στὴν Κορυτσᾶ καὶ ἀπὸ κεῖ τοὺς πήγαιναν στὴ Σερβία. 'Εγὼ ὁ ἴδιος μετέφερα τραυματίας στὴν 'Αλβανία. Γνωρίζω πολλούς, οἱ ὁποῖοι ἐνοσηλεύθησαν στὴν 'Αλβανία.

(S/AC. 4. PV)

ΤΑ ΟΠΛΑ

κ. ΚΟΥΛΙΣΕΦ: "Οταν εἴχατε συγκρούσεις μὲ τὴν Χωροφυλακὴν σᾶς ἔτυχε νὰ πιάσετε ὅπλα ἢ πολεμοφόδια;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: "Οχι δὲν πιάσαμε. Τὰ ὅπλα μᾶς ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.

κ. ΧΟΥΝΤ: "Οταν ὁ μάρτυς μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Σιάπκα ἦλθαν εἰς 'Ελλάδα ἦσαν ὡπλισμένοι;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Οἱ τρεῖς εἴμεθα ὡπλισμένοι.

(S/AC. 4. PV)

ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: 'Ο μάρτυς λέγει ὅτι τὸν 'Οκτώβριον 1946 ἐστάλησαν ροῦχα καὶ κουβέρτες ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι, εἰς τὴν 'Ελλάδα. Ποῦ ἦτο ὁ μάρτυς τότε;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: "Ημουν στὸ βουνό. Πηγαίναμε τακτικὰ στὴν Γιουγκοσλαυΐα καὶ ἀπὸ κεῖ στὴν 'Αλβανία ὅπου, εἰς τὸ φυλάκιον Βίτσι, ὑπῆρχε μία μεγάλη ἀποθήκη ρουχισμοῦ.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Διατί δὲν ἐστέλλοντο ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι τὸ ὁποῖον ἀπέχει μόνον 15 μίλλια, ἀλλὰ δι' 'Αλβανίας;

ΒΕΛΙΑΝΙΔΗΣ: Διὰ νὰ μὴ λέγει ὁ κόσμος ὅτι ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.

κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ: 'Ο μάρτυς κατὰ τὰ διαλείμματα περιεφέρετο ἐλεύθερος καὶ συνωμίλησε μὲ δημοσιογράφους. Αὐτὸ ἔχει σημασίαν διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς καταθέσεώς του.

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τὸν ἐξητάσαμε τὸ πρωῒ καὶ κατόπιν πάλιν τὸ ἀπόγευμα. 'Εμεσολάβησαν τρεῖς ὧραι, κατὰ τὰς ὁποίας ἦτο ἐλεύθερος νὰ συνομιλήσῃ μὲ οἱονδήποτε.

κ. ΚΥΡΟΥ: Πρέπει νὰ εἴμεθα τοὐλάχιστον συνεπεῖς· χθὲς διεμαρτυρήθητε διότι ὁ μάρτυς συνωδεύετο ἀπὸ χωροφύλακα κατὰ τὰ διαλείμματα. Σήμερον διαμαρτύρεσθε διότι ἔμεινεν ἐλεύθερος.

(S/AC. 4/PV)

7. Ἀθανάσιος Παρτούλας

Ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Κάρπι τὸ 1916. Γεωργός. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1946 οἱ ἀντάρται εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον του καὶ προέβησαν εἰς βιαίαν στρατολογίαν. Δέκα ἐκ τῶν συγχωριανῶν του, οἱ ὁποῖοι ἠρνήθησαν νὰ ἀκολουθήσουν, ἐξετελέσθησαν ἐπὶ τόπου. Ὁ μάρτυς διὰ νὰ σωθῇ τοὺς ἠκολούθησεν ἐνταχθεὶς εἰς τὴν συμμορίαν τοῦ Καπετὰν Μαύρου. Παρευρέθη εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ χωρίου Μάνδαλος. Τὸν Δεκέμβριον 1946 ἐδραπέτευσε καὶ παρουσιάσθη εἰς τὰς Ἀρχάς.

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΟΠΛΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΔΙΑ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΩΝ, ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εὑρίσκεσθε ἐδῶ οὐχὶ ἐνώπιον δικαστηρίου, ἀλλ' ἐνώπιον Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Δὲν εἴσθε κατηγορούμενος, ἀλλὰ ἔρχεσθε ὡς μάρτυς, νὰ βοηθήσετε εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Παρακαλῶ νὰ καταθέσετε μόνον ἂν ἔχετε κάτι νέον νὰ προσθέσετε εἰς τὴν κατάθεσίν σας τῆς ὁποίας ἔχομεν ἐδῶ περίληψιν (*).

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Εἰς τὰς 26 Νοεμβρίου 1946, μὲ τὴν συμμορία τοῦ καπετὰν Μαύρου, κυκλώσαμε τὸ χωρίο Μάνδαλος. Πήραμε ὅ,τι ὑπῆρχεν· ἐφορτώσαμε ἕνδεκα κάρρα καὶ ἐφύγαμε πρὸς τὸ Πάϊκον καὶ ἔπειτα πρὸς τὰ σερβικὰ σύνορα, μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ φυλακίου ὑπ' ἀριθ. 83 καὶ τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ. Ἐμείναμεν ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, κρυμμένοι διὰ νὰ μὴ μᾶς βροῦν τὰ ἀεροπλάνα.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Πόσα μέτρα μακρυὰ ἦσαν τὰ σύνορα;

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Τριάντα μέτρα περίπου. Βλέπετε, εἴμεθα κοντὰ εἰς τὰ σύνορα, εἴχαμε τοὺς Σέρβους καὶ εἴμεθα ἐξησφαλισμένοι. Αὐτοὶ μᾶς ἐπροστάτευαν ἀπὸ τὰ ἀεροπλάνα. Κάθε φορὰ ποὺ τὰ ἀεροπλάνα ἐπλησίαζαν καὶ ὑπῆρχε φόβος νὰ μᾶς ἀνακαλύψουν, οἱ Σέρβοι ἔβαλλαν καὶ τὰ ἠνάγκαζαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν.

Εἰς τὰς 3 Δεκεμβρίου ὁ Καπετὰν Στάθης ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν Σερβίαν. Ἦταν μαζύ του ὁ ὑπηρέτης του, ὀνόματι Μαμάτσος, καὶ 7 μουλάρια, ὁδηγούμενα ἀπὸ Σέρβους. Ἔφερεν ὅπλα, ἀγγλικὰ καὶ γερμανικά. Οἱ ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι εἶχε καὶ ἕνα πολυ-

(*) Εἰς τὴν Βίβλον.

βόλο. Ἦταν ἕνα αὐτόματο μὲ ἕνα πρᾶγμα στρογγυλὸ στὴν ἄκρη, ὅλο τρῦπες.

Εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀντάρτες ἔδωσαν αὐτόματα, ἐμένα μόνον τρεῖς χειροβομβίδες. Βλέποντας τί ἔκαναν οἱ Σέρβοι, οἱ ὁποῖοι ἔδιδαν ὅπλα εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ νὰ σκοτώνουν τὰ ἀδέλφια των τοὺς Ἕλληνας, ἠγανάκτησα, ἔφυγα. Οἱ ἄλλοι φώναξαν: Εἶναι φασίστας ποὺ θέλει νὰ γυρίσῃ. Καθαρίστε τον. Τότε ἔρριξα τὶς χειροβομβίδες ἐναντίον τους. Κατάφερα νὰ ξεφύγω.

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Δύναται ὁ μάρτυς νὰ μᾶς εἴπῃ τί γνωρίζει σχετικῶς μὲ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἑλληνικῶν συνοριακῶν φυλακίων;

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Πῶς θέλετε νὰ ὑπάρχουν φυλάκια. Καὶ ἂν ὑπῆρχαν, οἱ ἀντάρτες βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς Σέρβους θὰ τοὺς εἶχαν καθαρίσει. Οἱ Σέρβοι βοηθοῦν δίδοντας ὅπλα, θὰ τοὺς βοηθοῦσαν ἀσφαλῶς νὰ κτυπήσουν τοὺς Ἕλληνας. Βλέπετε, αὐτοὶ οἱ συμμορῖται δὲν εἶναι Ἕλληνες, εἶναι τιποτένιοι.

(S/AC. 4/PV)

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΠΕΡΑΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

κ ΟΥ·Ι·ΝΤΑ: Εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Μανδάλου οἱ συμμορῖται εἶχον ἀπωλείας;

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Τέσσαρες νεκροὺς καὶ πέντε πληγωμένους.

κ. ΟΥ·Ι·ΝΤΑ: Τί ἔγιναν οἱ πληγωμένοι;

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Τοὺς πῆγαν εἰς τὴν Σερβίαν. Ἦλθαν σύνδεσμοι, τοὺς ἐφόρτωσαν εἰς τὰ μουλάρια καὶ τοὺς πῆγαν πρὸς τὴν Σερβίαν. Πέρασαν ἀπὸ μπροστά μου.

(S/AC. 4/PV)

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ: Τί ἀπήντησεν ὁ μάρτυς ὅταν οἱ ἀντάρται ἠθέλησαν νὰ τὸν στρατολογήσουν;

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Εἶπα πὼς ἤμουν ἄρρωστος. Ἐμπρός, μοῦ λέγουν, σήκω ἐπάνω, ἔλα. Τί ἄλλο νὰ τοὺς ἔλεγα; ἂν τοὺς ἔλεγα πὼς δὲν ἤθελα θὰ μὲ σκότωναν ἐπὶ τόπου. Ἔπρεπε νὰ βρῶ μίαν πρόφασιν.

κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ: Διατί νὰ τοὺς πῇς ψέμματα; Ἐν τούτοις δὲν σὲ σκότωσαν. Πρὸς τί αὐτὸ τὸ ψέμμα;

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Δὲν σκοτώνουν; Τί λέτε! Ἐγὼ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου νὰ σκοτώνουν. Ἐξ ἄλλου, τί θέλατε νὰ κάμω;

κ. ΠΟΥΡΤΑΜΕΝΤ: Καὶ ὅμως τὸν ἠνάγκασαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. Τὸ ψέμμα δὲν ἔφερε ἀποτέλεσμα.

ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Τί θέλατε νὰ κάμω; Ἔσωσα τὸ πετσί μου. Τοὺς εἶπα ἔρχομαι, καὶ ὅταν βρῆκα εὐκαιρία ἔφυγα.
κ. ΠΟΥΤΡΑΜΕΝΤ: Ὁ μάρτυς εἶπε ψέμματα.

....

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Εἰς τὴν κατάθεσίν του εἰς τὴν Βίβλον, ὁ μάρτυς δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ Σέρβων.
κ. ΟΥΙΝΤΛ: Εἶναι περίεργος ὁ τρόπος καθ' ὃν ὑποβάλλονται αἱ ἐρωτήσεις. Ἔχομεν ἐνώπιόν μας τὴν Λευκὴν Βίβλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἐν περιλήψει ἡ κατάθεσις τοῦ μάρτυρος καὶ ἐρωτῶμεν τὸν μάρτυρα νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὰ ἴδια, ἀλλὰ νὰ καταθέσῃ μόνον, ἐὰν ἔχῃ, νέα στοιχεῖα.

Λοιπόν, κάθε φορὰν ποὺ καταθέτει νέα στοιχεῖα τὸν ἐρωτῶμεν διατὶ δὲν τὰ κατέθεσε πρὶν ἀλλὰ κάνει λόγον δι' αὐτὰ πρώτην φορὰν τώρα. Θέτομεν τὸν μάρτυρα εἰς δύσκολον θέσιν.
κ. ΚΟΥΛΙΣΕΦ: Πότε ἦλθεν ὁ Καπετὰν Στάθης ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν;
κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐτέθη ἡ ἐρώτησις μόλις πρὸ ὀλίγου· εἶπε, εἰς τὰς 3 Δεκεμβρίου.
κ. ΚΟΥΛΙΣΕΦ: Πῶς ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἡμερομηνίαν μὲ τόσην ἀκρίβειαν;
ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Θυμᾶμαι διότι εἰς τὰς 5 Δεκεμβρίου παρουσιάσθηκα εἰς τὰς Ἀρχάς. Ὁ Καπετὰν Στάθης ἦλθεν εἰς τὰς 3.
κ. ΚΟΥΛΙΣΕΦ: Μοῦ φαίνεται ἐκπληκτικὸν νὰ ἐνθυμῆται μὲ τόσην ἀκρίβειαν.
κ. ΒΕΝΤΕΛΕΝ, (Ἀντιπρόσωπος Βελγίου): Ὁ μάρτυς ἔμεινε μόνον 12 ἡμέρας εἰς τὸ βουνό. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ συνεκράτησε μερικὰς ἡμερομηνίας.

....

κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Πόσον ἀπέχει τὸ χωρίον Μάνδαλος ἀπὸ τὰ σύνορα;
ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Διὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς δὲν ἠξεύρω ἀκριβῶς.
κ. ΤΖΕΡΤΖΑ: Περίπου; Οἱ ἀντάρται γνωρίζουν ἀπὸ χιλιόμετρα.
ΠΑΡΤΟΥΛΑΣ: Κατ' εὐθεῖαν; Ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ περάσαμε, ἀπὸ τὸ Βέρμιον ἢ ἀπὸ τὸ Κάρπι; Κι' ἐγὼ δὲν ξεύρω πόσα χιλιόμετρα.
κ. ΟΥΡΡΟΥΤΙΑ, (Ἀντιπρόσωπος Κολομβίας): Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὑποβάλλονται αἱ ἐρωτήσεις. Οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ἐρωτῶνται μὲ κάποιαν ἀμεροληψίαν, εἶναι μάρτυρες καὶ ὄχι κατηγορούμενοι. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀντιληφθῶμεν, Κύριοι, ὅτι μερικαὶ ἐρωτήσεις δὲν εἶναι ἐρωτήσεις ποὺ ὑποβάλλονται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Γιουγκοσλαυΐας διαμαρτύρεται ὅταν ὁ μάρτυς δὲν ἐνθυμεῖται ἐπακριβῶς μίαν ἡμερομηνίαν, θέλων μὲ αὐτὸ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ μάρτυς εἶναι ἀναξιόπιστος. Ἐνῷ, ἐξ

ἄλλου, διαμαρτύρεται ὅταν ὁ μάρτυς ἐνθυμεῖται μὲ ἀκρίβειαν μίαν ἄλλην καὶ βεβαιώνει ὅτι ἀδύνατον νὰ ἔχῃ κανεὶς τόσον καλὴν μνήμην.

Σᾶς ἐρωτῶ, ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους, τί θὰ εἴπουν οἱ μάρτυρες βγαίνοντας ἀπὸ ἐδῶ; Θὰ εἴπουν: μὲ πῆγαν εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν τρελλῶν. Ἄλλοι μὲ ἔλεγαν ψεύτην διότι δὲν ἐνεθυμήθην μερικὰς ἡμερομηνίας, ἄλλοι μὲ ἔλεγαν ψεύτην διότι ἐνεθυμούμην ἄλλας ἀκριβῶς.

Τὸ αὐτὸ μὲ τὰ χιλιόμετρα. Ἄλλους μάρτυρας κατηγοροῦμεν λέγοντες ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ἐνθυμοῦνται πόσα χιλιόμετρα εἶναι μία ἀπόστασις. Ἄλλους, ἐπειδὴ ἐνθυμοῦνται ἀκριβῶς, τοὺς κατηγοροῦμεν ὅτι ἀπατῶνται ὡς πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τοὺς θεωροῦμεν ψευδομένους.

Ὁ φίλος Ἀντιπρόσωπος τῆς Πολωνίας εἶπεν ὅτι ὁ μάρτυς εἶναι ψεύστης διότι, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωήν του, ἐδέχθη νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τοὺς ξεφύγῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Καὶ ὅμως ἐπρόκειτο νὰ σώσῃ τὴν ζωήν του. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ὅτι εἶπε ψεύματα ὅταν ἐπρόκειτο νὰ σώσῃ τὴν ζωήν του.

Νομίζω ὅτι μὲ τὴν συμπεριφοράν μας αὐτὴν ἐμφανίζομεν θέαμα ἀξιοθρήνητον. Ἐπισύρω τὴν προσοχὴν τῆς Ἐπιτροπῆς. Πρέπει νὰ σώσωμεν τὸ γόητρον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Δὲν πρέπει νὰ δώσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ γελάσουν εἰς βάρος μας.

(S/AC. 4. PV)

8. Δευκαλίων Φιλιππίδης

Ἐγεννήθη εἰς Ἀρδέαν Ἀλμωπίας τὸ 1929. Κτηματίας. Ἀπὸ τὸ 1944 ὑπηρέτησεν εἰς τὰ Τάγματα Γκότσεφ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ κατόπιν ἐν Σερβίᾳ, ἐκεῖθεν δὲ τὸ 1945 ἀπεστάλη εἰς Ἑλλάδα πρὸς συμμοριακὴν δρᾶσιν. Παρεδόθη αὐτοβούλως εἰς τὰς Ἀρχάς.

ΟΙ ΑΥΤΟΝΟΜΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΓΚΟΤΣΕΦ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΝ ΕΙΣ ΣΕΡΒΙΑΝ

«Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944 κατετάγην εἰς τὴν Prva Udarna Brigada Ot Egejska Makedonija *, δηλαδὴ τὸ Μακεδονικὸν Τάγμα τοῦ ΕΛΑΣ, τὸ ὁποῖον ἐτέλει ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Γκότσε καὶ Τζότζου Οὔδρα.

Τὸ Τάγμα ἀπετελεῖτο ἐξ 600 περίπου ἀνδρῶν ** καὶ εἶχεν ἕδραν εἰς Ἄνω Κορυφήν, ὅπου ἡμεῖς ἐξεπαιδεύθημεν.

---

* Ἤτοι Πρώτη Ταξιαρχία Κρούσεως ἐκ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου.

** Ποῖοι ἀπετέλεσαν τὰ αὐτονομιστικὰ τάγματα τοῦ Γκότσεφ ἐξηγεῖ ἡ ἔκθεσις τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν εἰς τὸ Δ. Μ. Γ. ὁ Σλομπότας, κορυφαῖον κομμουνιστικὸν στέλεχος τῆς Μακεδονίας καὶ ἐντεταλμένος ὅπως συνεννοηθῇ καὶ ἐπιτύχῃ συμφωνίαν μετὰ τοῦ Γκότσεφ ὅταν ὁ τελευταῖος ἀπεσπάσθη, τὸν Ὀκτώβριον 1944, τοῦ ΚΚΕ καὶ ἤρχισε φανερὸν αὐτονομιστικὸν ἀγῶνα.

Ἀπόσπασμα τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀνευρεθείσης εἰς κομμουνιστικὸν ἀρχεῖον τὸ ὁποῖον κατεσχέθη ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐν Μακεδονίᾳ, δημοσιεύεται ἔναντι ἐν φωτοτυπίᾳ.

. . . .

«Μὲ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ πῆγα στὸ Τάγμα Γκότσε εἶδα τὴν πραγματικὴ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ, ὅτι ἐκεῖ μέσα συνεκεντρώθηκαν ὅλα τὰ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα ποὺ εἶχαν τεθεῖ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας καὶ οἱ καθοδηγητὲς τοῦ Κομιτάτου ὅλοι ἐκεῖ μέσα βρίσκονται καὶ ἔχουν ἀναλάβει τὴ διοίκηση τοῦ Τάγματος σὲ ξεχωρισὰ φράξια καὶ κρύβονται πίσω ἀπὸ τὸν Γκότσε χωρὶς ὁ Γκότσε νὰ τοὺς καταλάβει διότι καὶ σ' αὐτὸν ἐπέδρασαν αὐτοί. Οὐσιαστικὰ αὐτοὶ καθοδηγοῦν τὸ Τάγμα παρὰ ὁ Γκότσε.

» Δυστυχῶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ καταλάβει καὶ παρασύρθηκε ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Γκότσε.

» Ἡ κατάσταση εἶναι χαώδης. Ἐκεῖ μέσα βρῆκαν τὸ καταφύγιό τους ὅλοι οἱ φασίστες Κομιτατζῆδες.

8 - 10 - 44.

ΣΛΟΜΠΟΤΑΣ»

Ὁμοίως διαφωτιστικὴ τοῦ ποιοῦ τῶν αὐτονομιστῶν ἡγετῶν εἶναι ἡ παράθεσις τοῦ ποινικοῦ μητρώου τινῶν ἐξ αὐτῶν:

1) ΑΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ τοῦ Χρήστου, ἐξ Ἐδέσσης, ἐτῶν 34.
Ἐκκρεμεῖ ἐναντίον του τὸ ὑπ' ἀριθ. 162/25 Φεβρουαρίου 1946 ἔνταλμα τοῦ δικαστηρίου δοσιλόγων Ἐδέσσης, ἐπὶ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.
Μὲ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν κατέφυγεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν.

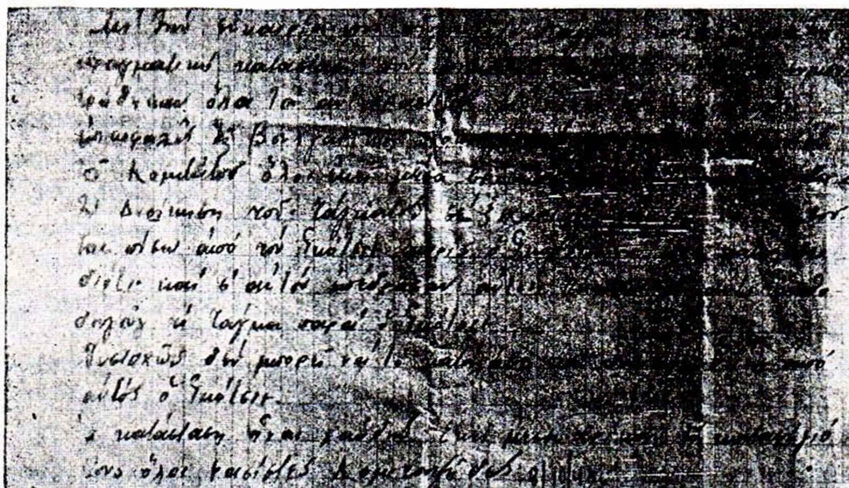
2) ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ τοῦ Ἀποστ. ἢ Μπότεφ, ἐτῶν 29. Διαβόητον στέλεχος τῆς ΟΧΡΑΝΑ.
Ἐκκρεμεῖ ἐναντίον του τὸ ὑπ' ἀρ. 78/3.6.1946 ἔνταλμα ἐπὶ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ (Κάλτσεφ). Κατέφυγεν εἰς Γιουγκολσλαυΐαν.

3) ΔΕΛΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἢ Ντίνκο Ντέλιωφ, ἐξ Ἐδέσσης, ἐτῶν 36.
Κατεδικάσθη εἰς θάνατον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 129/21.10.1946 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων Ἐδέσσης, διότι ἦτο μέλος τῆς Ὀχράνα.

4) ΣΑΡΑΚΙΤΖΗΣ ΠΕΤΡΟΣ τοῦ Εὐαγγ. ἐξ Ἐδέσσης, ἐτῶν 25.
Κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 4 ½ ἐτῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45/30.4.46 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων Ἐδέσσης ἐπὶ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.
Κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν καὶ Βουλγάρων κατέφυγεν εἰς Βουλγαρίαν.

5) ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΔΗΜ. ἢ Μητρόπουλος, Δικηγόρος ἐκ Καστοριᾶς (Ἄργους Ὀρεστικοῦ).
Ἀρχηγὸς Πολιτοφυλακῆς Ἄργους Ὀρεστικοῦ κατὰ τὴν κατοχήν. (Κάλτσεφ). Ἐκ-

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου μετὰ πορείαν 25 ὡρῶν εἰσήλθομεν εἰς τὸ σερβικὸν ἔδαφος. Εἰς τὸ χωρίον Μρέζισκο παρηλάσαμεν ἄδοντες τὸν Μακεδονικὸν Αὐτονομιστικὸν Ὕμνον, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τοῦ συγκροτήματος

Γκότσε μᾶς ὡμίλησεν ἐκθέσας τοὺς λόγους δι' οὓς κατεφύγαμεν εἰς Σερβίαν: «Τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ὁ Ε.Λ.Α.Σ., ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Ἄγγλων, δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν φα-

---

κρεμεῖ ἔνταλμα ἐναντίον του ἐπὶ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Α' Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΝΟΦ.

6) ΟΥΡΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἢ Τζότζος Οὔρδας τοῦ Λαζάρου, ἐτῶν 28.
Ἐναντίον του ἐκκρεμοῦσι τὰ ὑπ' ἀριθ. 400, 382, 234 ἐντάλματα διὰ φόνον, συνεργασίαν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ κλπ. Κατέφυγεν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν, ὅπου ἔχει θέσιν εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ Μακεδονίας. Β' Γραμματεὺς τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς τῆς ΝΟΦ.

7) ΔΗΜΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ τοῦ Στ. ἢ Γκότσεφ, ἐκ Μελᾶ - Φλωρίνης, γεννηθεὶς τὸ 1909, ὑποδηματοποιός.
Ἐναντίον του ἐκκρεμεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. 52/46 ἔνταλμα ἀνακριτοῦ Καστοριᾶς ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ καὶ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 31/41 ἔνταλμα τοῦ αὐτοῦ ἀνακριτοῦ ἐπὶ φόνοις. Ὁμοίως ἐναντίον του ἐκκρεμεῖ κατηγορία ἐπὶ συνεργασίᾳ, ἐνώπιον τοῦ Ἐπιτρόπου Δοσιλόγων Θεσσαλονίκης.
Ἀρχηγὸς τῶν Σλαυομακεδονικῶν Ταγμάτων (EGEJSKA BRIGADA).

8) ΣΙΑΠΚΑΣ ΧΡΗΣΤ., ἐξ Ἁγίου Γερμανοῦ Φλωρίνης. Κατηγορεῖται ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ διὰ τὸν φόνον τοῦ συμπατριώτου του Ἀγγελοπούλου. Ἀρχηγὸς Νοφικῆς συμμορίας εἰς Δυτικὴν Μακεδονίαν.

9) ΚΕΡΑΜΙΤΖΗΣ ΑΠΟΣΤ., ἐκ Γάβρου. Δημοδιδάσκαλος. Τὸ 1938 ἀπελύθη ἐπὶ βιασμῷ μιᾶς δημοδιδασκαλίσσης. Κατόπιν μετέβη εἰς Σόφιαν δι' ἀνωτέρας σπουδάς.

10) ΡΑΝΤΟΜΙΡ. ἐξ Ἐδέσσης (Ἄγρα). Ἀρχηγὸς τῆς ΟΧΡΑΝΑ τῆς περιφερείας του.
Τὸ 1943 μετέβη εἰς Σόφιαν ὡς μέλος Ἐπιτροπῆς ἵνα ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν τμημάτων τῆς ΟΧΡΑΝΑ. Σήμερον Α' Γραμματεὺς τοῦ Οἰκονομικοῦ ΟΤΒΟΡ Μοναστηρίου.

11) ΣΟΥΠΗΣ, ἐξ Ἐδέσσης. Γυναικάδελφος τοῦ Κάλτσεφ. Ποιητὴς καὶ μουσικοσυνθέτης ὕμνων διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν τῆς Μακεδονίας, ἑδρεύων εἰς Σκόπεια. Ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς ΟΧΡΑΝΑ κατὰ τὴν κατοχήν.

12) ΓΚΕΝΤΣΗΣ. Ἀπὸ τοῦ 1928 ἐγκατεστημένος εἰς Βουλγαρίαν. Κατὰ τὴν κατοχὴν ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῆς ΟΧΡΑΝΑ εἰς Σόφιαν διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ὁπλισμοῦ της, τὸν ὁποῖον ἐχορήγει ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις.
Σήμερον εἶναι ἡγετικὸν στέλεχος τῆς ΝΟΦ, διαμένει εἰς Μοναστήριον καὶ ἡ οἰκία του χρησιμοποιεῖται ὡς Γιάφκα τῶν πρὸς Ἑλλάδα διερχομένων συμμοριτῶν.

Οἱ ἀνωτέρω εὑρίσκονται σήμερον εἴτε εἰς Γιουγκοσλαυΐαν καὶ Βουλγαρίαν ἢ εἰς τὰς συμμορίας τῶν ἀναρχικῶν αἵτινες δρῶσιν εἰς Βόρειον Ἑλλάδα.

νερὸν αὐτονομιστικὸν ἀγῶνα πρὸς τὸ παρόν. Αὐτὸ ὅμως δὲν συμφέρει εἰς ἡμᾶς τοὺς Σλαυομακεδόνας καὶ δι' αὐτὸ θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν μας Σέρβων». Μᾶς ἀφώπλισαν ὅλους ἐκτὸς τῶν ἐμπίστων τῆς 'Οχράνα. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ περισσότεροι εἴμεθα πρόσφυγες ἐκ Μικρᾶς 'Ασίας. Εἴμεθα ὅλοι ἄοπλοι ἐκτὸς τῶν ἐμπίστων τῆς 'Οχράνα.

Τὸν Νοέμβριον μετεκινήθημεν εἰς Περλεπὲν ὅπου ὡπλίσθημεν μὲ ὅπλα βουλγαρικῆς προελεύσεως. Σέρβοι ἀξιωματικοὶ μᾶς ἐξεπαίδευσαν εἰς τὸν ἀνταρτοπόλεμον καὶ οἱ Βούλγαροι Γιάντσης, Ποζαρένκας, Ρούσκας τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἦσαν μέλη τοῦ Πολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Οχράνα εἰς Ἔδεσαν, μᾶς ἐδίδασκαν βουλγαρικά».

(Ἔνορκος κατάθεσις)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΟΥ ΤΙΤΟ

«Βραδύτερον μετεφέρθημεν εἰς Μοναστήριον, ὅπου τὴν 4 Δεκεμβρίου ὁλόκληρον τὸ Μακεδονικὸν συγκρότημα, ἤτοι τὰ τάγματα 'Εδέσης - Φλωρίνης - Καστοριᾶς, (ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν ἀφιχθῇ καὶ τὰ τάγματα Φλωρίνης - Καστοριᾶς), συνεκεντρώθη εἰς τὸ γήπεδον Μοναστηρίου καὶ ἐνώπιον στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν Σέρβων βαθμούχων ὡρκίσθημεν ὡς στρατιῶται τοῦ Τίτο.

Κατὰ τοὺς ἐκφωνηθέντας ὑπὸ 'Ελλήνων καὶ Σέρβων λόγους, ὡς καὶ κατὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν μετὰ διήμερον ὁ Διοικητὴς τῆς Μεραρχίας Μοναστηρίου, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ κτιρίου τῆς Μεραρχίας, μᾶς ἐλέχθη ὅτι σκοπός μας ἦτο ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς 'Ελληνικῆς Μακεδονίας. Συγχρόνως μᾶς ἀνεκοινώθη ὅτι τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν 'Επιτελεῖον ὠνόμασε τὸν Γκότσε Διοικητὴν τοῦ Μακεδονικοῦ Συγκροτήματος μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου, τοὺς Τζότζον Οὔδραν καὶ Εὐάγγελον 'Αγιάννην ὑπαρχηγοὺς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αντισυνταγματάρχου, τοὺς Κορδάλην, Κεραμιτζῆν καὶ Δέλλιον Ταγματάρχας. Οὗτοι σήμερον εἶναι ἀρχηγοὶ συμμοριακῶν τμημάτων εἰς Καϊμακτσαλάν. Κατόπιν τὸ συγκρότημα κατενεμήθη κατὰ τάγματα εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Γιουγκοσλαυΐας. 'Εγὼ ὑπηρέτουν εἰς τὸ Τάγμα Πέλης, ὑπὸ τὸν Ταγματάρχην 'Αθανάσιον Κοροβέσην καὶ τὸν Γεώργιον Γιάκαν ὡς Πολιτικὸν Καπετάνιον, μὲ ἕδραν τὴν Γευγελῆν.

Τὸ Πάσχα τοῦ 1945 ὅλο τὸ σύνταγμα συνεκεντρώθη εἰς Σκόπια. 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἁλώσεως τοῦ Βερολίνου κάναμε παρέλασιν μαζὺ μὲ τὰ σερβικὰ στρατεύματα καὶ κατόπιν μᾶς ὡμίλησεν ὁ Οὔρδας, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶπεν: «Διὰ νὰ μὴ δίδουμε παρεξηγήσεις ὅτι ὑπάρχει 'Ελληνικὸς Στρατὸς εἰς τὴν Σερβίαν, θὰ συγχωνευθοῦμε μέσα στὰ σερβικὰ

στρατεύματα ὅπου θὰ εἴμεθα καμουφλαρισμένοι καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα θὰ κατεβοῦμε νὰ πολεμήσουμε μὲ τὰ ἄλλα ἀδέλφια μας* διὰ νὰ ἐλευθερώσουμε τὴν Μακεδονίαν.»

Ἐμένα, μὲ τὸ ψευδώνυμο Ντῖνκος, μὲ πῆρε μαζύ του ὡς σύνδεσμον ὁ Δέλλιος, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβεν ὡς ἀναπληρωτὴς Καπετάνιου εἰς τὸ 23ον Σύνταγμα Πεζικοῦ τῆς Γιουγκοσλαυΐας εἰς Μοναστήριον, μὲ τὸ ψευδώνυμον Ζάμενιγκ.

("Ενορκος κατάθεσις)

ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΑΠΟΣΤΟΛΑΣ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Εἰς τὸ Μοναστῆρι πήγαινα τακτικὰ διὰ δουλειὲς εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἐπιτροπήν, (Πολίτικα Κομμίσια), τῆς ὁποίας εἶδα καὶ γνώρισα ὡς μέλη τοὺς 1) Πασχάλην Μητρόπουλον, ἐκ Καστοριᾶς, 2) Πέγιον, ἐκ Καστοριᾶς, 3) Κεραμιτζῆν, ἐκ Καστοριᾶς, 4) Ἄγγελον Γάτσον, ἐξ Ἐδέσσης. Ἔβλεπα ὅτι ἑτοίμαζαν ἀποστολὲς διὰ τὴν Καστοριὰν καὶ .Φλώριναν Παρεκάλεσα νὰ μὲ στείλουν κι' ἐμένα.

Πράγματι, τὸν Ὀκτώβριον 1945, ἐστάλην εἰς Ἑλλάδα μαζὺ μὲ ἄλλους δύο συμμορίτας. Εἴμεθα καὶ οἱ τρεῖς ὡπλισμένοι. Εἰς τὴν Γιάφκαν Ἁγιάννη, παρὰ τὴν Κερασιάν, συνηντήσαμεν τὴν Νοφικὴν συμμορίαν Κορδάλη καὶ ἓν ἄτομον τὸ ὁποῖον νομίζω ὅτι ἦτο ὁ Τζήμας ἢ Σαμαρινιώτης.

("Ενορκος κατάθεσις)

8. Βασίλειος Νοΐτσης
ἢ Καπετὰν Νικήτας

Ἐγεννήθη εἰς Ἅγιον Παντελεήμονα Φλωρίνης, τὸ 1909. Κεραμοποιός. Μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἀπὸ τοῦ 1928.
Κατὰ τὴν κατοχήν, ὅταν οἱ Βούλγαροι κατέλαβον τὴν σερβικὴν Μακεδονίαν μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ βουλγαροκρατούμενον Μοναστήριον, ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς των. Τὸν Αὔγουστον 1944 ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ εἰργάσθη ὡς Σύνδεσμος τοῦ ΕΑΜ Φλωρίνης.
Τὸν Ὀκτώβριον 1944 ἠκολούθησεν εἰς Σερβίαν τὰς αὐτονομιστικὰς ὀρδὰς τοῦ Γκότσεφ, ἐκεῖθεν δὲ ἀπεστάλη ἐκ νέου εἰς Ἑλλάδα, διὰ νὰ ὀργανώσῃ καὶ λάβῃ μέρος εἰς τὰς αὐτονομιστικὰς συμμορίας, ὡς Καπετάνιος ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας Καϊμακτσαλάν.
Τὴν 23 Ἀπριλίου 1947 παρεδόθη εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς Γρεββενῶν.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΓΚΟΤΣΕΦ

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1944 οἱ Μακεδόνες, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἠλία Δημάκη ἢ Γκότσεφ, ἐκ Φλωρίνης, διεσπάσθημεν τοῦ ΕΛΑΣ * καὶ ἀνεχωρήσαμεν εἰς Σερβίαν, διασκορπισθέντες εἰς τὴν περιφέρειαν Μοναστηρίου, ἐν συνόλῳ 850 ἄνδρες περίπου. Ἐξετέλουν τότε χρέη ἐπιμελητοῦ-

---

* Ἰδοὺ τί λέγει σχετικῶς ἡ ἔκθεσις Σλομπότα, ἀπόσπασμα τῆς ὁποίας παρετέθη ἤδη εἰς προηγουμένην κατάθεσιν καὶ τῆς ὁποίας φωτοτυπία δημοσιεύεται ἔναντι.

ΕΚΘΕΣΗ

«Μὲ τὸ δημιουργηθὲν ἐπεισόδιον Γκότσε ἀποφασίσαμε νὰ πᾶμε ἐγὼ καὶ ὁ συναγ. Ν. Πούπτης, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Δ. Μ. Γ. σ. Τάσιο, μιὰ ποὺ ἀσκούσαμε προσωπικὴ ἐπιρροὴ στὸν Γκότσε, γιὰ νὰ ἰδοῦμε ἀπὸ κοντὰ ὅλη τὴν κατάσταση καὶ ποία ἦταν τὰ ἐλατήρια ποὺ δημιουργήθηκαν ὅλα αὐτά.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὅσοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ πῆγαν νὰ συζητήσουν μὲ τὸ Γκότσε, δὲν τοὺς εἶχα φανερώσει τὸ μυστικὸ παρ' ὅλο ποὺ φαινότανε ποιὰ κατάσταση ἐπικρατοῦσε στὸ Τάγμα.

Προσωπικὰ ὁ ἴδιος κάλεσα τὸν Γκότσε καὶ τὸν παρακάλεσα ἂν εἶναι δυνατὸν στὴ φιλία ποὺ ἔχουμε νὰ μοῦ φανερώσει τί συμβαίνει καὶ πὼς δὲ θέλω ψέμματα νὰ μοῦ πεῖ...

Ἡ πρώτη ἀπάντησή του ἦταν ὅτι δὲν θὰ σοῦ κρύψω τίποτα, θὰ σοῦ τὰ πῶ ὅλα. Καὶ ἀρχίζει:

«Δὲν μπορεῖ νὰ κάνεις τίποτε γιατὶ τὸ Τάγμα μου δὲν ὑπακούει στὸ ΚΚΕ οὔτε στὸν ΕΛΑΣ. Ἐμεῖς συνδεόμαστε μὲ τὴ Σερβικὴ Μακεδονία καὶ ἀπὸ κεῖ παίρνουμε καθοδήγηση μὲ συνδέσμους ποὺ μᾶς στέλνουν τακτικὰ ὅπως τοὺς στέλνουμε κι' ἐμεῖς.

Πήραμε τὴν ἐντολὴ νὰ στρατολογήσουμε ὅσους μποροῦμε περισσοτέρους, ἀλλὰ καθαρῶς Σλαυομακεδόνες καὶ ἡ Μπριγάδα τῆς Σερβίας μᾶς χορηγεῖ (5.000) πέντε χιλιάδες ὅπλα καὶ ἀνάλογα ὁπλοπολυβόλα καὶ ἱματισμό. Πήραμε καὶ ὡρισμένο ἱματισμὸ καὶ ὁπλισμό». Εἰς ἐρώτησή μου πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ἀπὸ τὴ Σερβία μὲ τὸν ὁποῖον συνδέεται, μοῦ ἀπαντᾶ: λέγεται Ὄρσεφ...

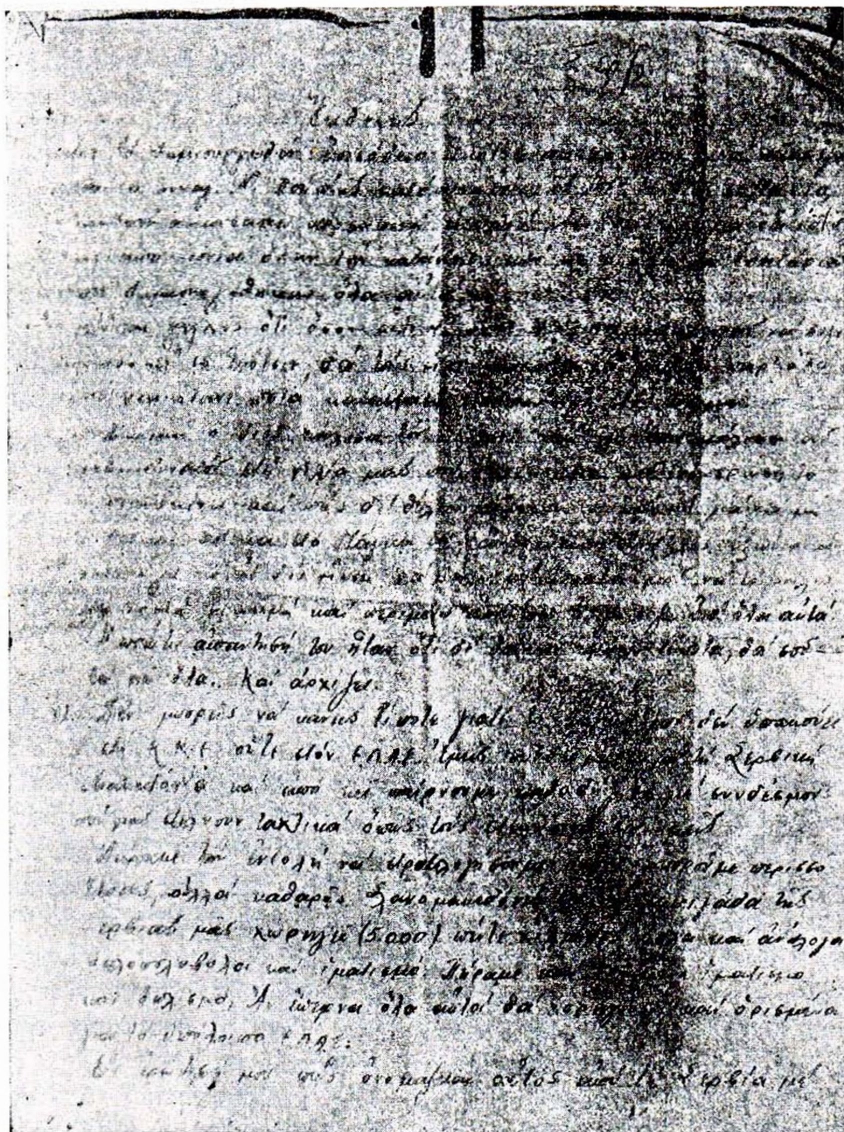
... Θὰ συμπτυχθῶ πρὸς τὴ Σερβία ὅπου καὶ μᾶς ἔχουν πεῖ οἱ Σέρβοι: ἂν σᾶς κυνηγήσουν νὰ ἔλθετε σὲ μᾶς...

Τοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι τὸ τάγμα σου μποροῦμε νὰ τὸ ἀφήσουμε ἀρκεῖ νὰ προσχωρήσει κάτω ἀπὸ τὶς ἐντολὲς τοῦ ΕΛΑΣ καὶ νὰ γίνει ἐκκαθάριση του ἀπὸ τοὺς διαφόρους Κομιτατζῆδες... Μοῦ ἀπαντᾶ πὼς ἀδυνατεῖ νὰ τὸ κάνει καὶ τότε μονάχα μπορεῖ νὰ λυθεῖ τὸ ζήτημα ὅταν ἔρθει σὲ συνεννόηση τὸ ΚΚΕ καὶ τὸ ΚΚ Σερβίας».

Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι πραγματικὰ ὅπως μοῦ τὰ εἶπε ἔτσι εἶναι, παίρνοντας ὑπ' ὄψη μου καὶ ἄλλα ντοκουμέντα ποὺ εἶχα, ἀνταποκρίνονται πλέρια στὴν πραγματικότητα».

τροφοδότου τῶν εἰσερχομένων εἰς Σερβίαν Ἐλασιτῶν, διέμενον δὲ εἰς τὸ χωρίον Μπάτσι τῆς Σερβίας.

Ἀργότερον οἱ 850 ἄνδρες ἐσχημάτισαν τὸ Πρῶτον Σύνταγμα Μακεδόνων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκότσεφ, τὸ ὁποῖον, κατόπιν συνεννοήσεως Τίτο καὶ Γκότσεφ, ὑπήχθη εἰς τὴν Σερβικὴν Ἐπιμελητείαν. Μέχρι

τοῦ Μαΐου 1945 τὸ Σύνταγμα παρέμεινεν ἀνεξάρτητον, κατόπιν δὲ οἱ ἄνδρες διεσκορπίσθησαν καὶ ἐνετάχθησαν εἰς τὸν Σερβικὸν Στρατόν.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΦ

Τὴν 26 Ἀπριλίου 1945 διετάχθην νὰ μεταβῶ εἰς Σκόπια, ἵνα λάβω μέρος εἰς Συνέδριον στελεχῶν. Τοῦτο ἔλαβε χώραν τὴν 28 Ἀπριλίου 1945

καὶ παρευρίσκοντο ὁ Λάζαρος Κουλίσεφ, Πρωθυπουργὸς τῆς Μακεδονίας Βαρδαρίου, ὁ Ἄμπας, Γραμματεὺς Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Μακεδονίας, ὁ Μίχοβιτς ὡς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Τίτο, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἐν συνόλῳ 20 πρόσωπα.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ Μίχοβιτς καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Κουλίσεφ, ὅστις ἀνέπτυξε τὴν σπουδαιότητα τῆς δημιουργία μιᾶς Ὀργανώσεως εἰς Μακεδονίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα NOF (NARODEN OSVOBODITELEN FRONT), ἐχούσης ὡς σκοπὸν τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας μετὰ τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τίτο. Λήξάσης τῆς συνεδριάσεως κατήλθομεν εἰς Ἑλλάδα τὴν 12 Μαΐου 1945 πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφασισθέντων ἐν τῷ Συνεδρίῳ, οἱ 1) Γάβρης, ἐκ Φλωρίνης, 2) Ἠλίας, ἐκ Φλωρίνης, 3) Νικόλαος Πάτκας, ἐκ Μεσοχωρίου Φλωρίνης, 4) Τάκης Πάσχος, ἐκ Μελητίου Φλωρίνης, 5) Τάνης, ἐπίσης ἐκ Μελητίου Φλωρίνης, 6) Τρύφων Παππᾶς, ἐκ Ξυνοῦ Νεροῦ Φλωρίνης, 7) Πέτρος, ἀγνώστου ἐπωνύμου, καὶ 8) ἐγώ. Εἰς τὸ χωρίον Ράδος Φλωρίνης ἐχωρίσθημεν εἰς δύο κλιμάκια. Ἐγὼ ἀνέλαβα Γραμματεὺς τῆς ἐπαρχίας Ἀμυνταίου, οἱ Τάνης καὶ Πέτρος, μέλη τῆς Γραμματείας καὶ ὁ Τάκης Πάσχος, σύνδεσμος. Τὸν Σεπτέμβριον 1945 ἠσθένησα καὶ μετέβην πρὸς θεραπείαν εἰς Μοναστῆρι. Ἐκεῖ εὑρισκόμενος, τὸν Ἀπρίλιον 1946, ἔλαβον ἐντολὴν παρὰ τοῦ Γεωργίου Οὔρδα, ἐξ Ἐδέσης, μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΝΟΦ, νὰ κατέλθω εἰς Ἑλλάδα ὅπως λάβω μέρος εἰς τὴν συμμορίαν τῆς ΝΟΦ, ἥτις ἕδρα εἰς Καϊμακτσαλάν.

("Ενορκος κατάθεσις)

Η ΝΟΦΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΪΜΑΚΤΣΑΛΑΝ

Ἡ συμμορία ἦτο πεντηκονταμελής. Στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Χρῆστος Κορδάλης καὶ Καπετάνιος ὁ Τούσης Κεραμιτζῆς, ἐξ Ἐδέσσης. Βραδύτερον προσεχώρησαν 35 Ἐλασῖται ἐκ τῶν πέριξ χωρίων καὶ ἦλθαν ἐκ Σερβίας ἄλλοι 35 Νοφῖται. Ἐν συνόλῳ 120 ἄνδρες. Ὑπῆρχαν τρεῖς διμοιρίαι ὑπὸ τοὺς Κουκούλην, Παπαθανάσην καὶ Νικόλαον Πρόσον. Κάθε διμοιρία εἶχε τρία ἕως τέσσαρα αὐτόματα Στὲν καὶ ἕνα ὁπλοπολυβόλον. Οἱ ἐκ Σερβίας Νοφῖται ἔφεραν μαζύ των τὸν ὁπλισμόν των.

Τὸν Ἰούνιον 1946 ἦλθαν εἰς Καϊμακτσαλὰν ὁ Καπετὰν Πᾶνος, μέλος τοῦ Ἀρχηγείου Ἀνταρτῶν Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Μακεδονίας, καὶ ὁ Καπετὰν Κατσώνης καὶ μᾶς ἔφεραν ὅπλα. Τότε, ἡ Διοίκησις τῆς συμμορίας μετεβλήθη καὶ ἔγιναν ἀρχηγοὶ ὁ Κατσώνης (Κ.Κ.Ε.), ὁ Κορδάλης (Ν.Ο.Φ.) καὶ Καπετάνιος (πολιτικὸς καθοδηγητὴς) ὁ Κυριᾶκος (Κ.Κ.Ε.). Ἡ συμμορία ἐλάμβανε πλέον διαταγὰς ἀπὸ τὸ ΚΚΕ τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδιδε καὶ τὰ ὅπλα, προερχόμενα ἐκ Σερβίας. Τὸν Ὀκτώβριον 1946 ὁ Κατσώνης μετέβη εἰς Σερβίαν καὶ ἔφερε ἑκατὸν φορτία (ὅλμους, πίατ, τυφέκια). Ἐγὼ τοῦ ἔδωσα τὰ ζῶα. Εἶχον ἤδη γίνει καπετάνιος ὅλης τῆς συμμορίας Καϊμακτσαλάν».

("Ενορκος κατάθεσις)

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΠΡΟΣ ΣΕΡΒΙΑΝ

«Διὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς Σερβίαν ἔπρεπε νὰ εἴχαμε σημείωμα ἀπὸ τὸν Καπετάνιο τῆς Συμμορίας, γραμμένον ὅμως σερβιστί. Ὡς Καπετάνιος Καϊμακτσαλὰν ἐχορήγησα καὶ ἐγὼ τέτοιες ἄδειες. Γνωρίζω σερβικά. Σημεῖα εἰσόδου ἦσαν ἡ ἡμιονικὴ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἀπὸ τὰ Καλύβια Κατσαβοῦ πρὸς Σερβίαν μεταξὺ Μπέλλα Γρότα καὶ Κόζακ καὶ ἡ ἁμαξητὴ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἀπὸ Κοτρῶνι εἰς Προφήτην Ἠλίαν. Ἡ ἐπιστροφή μας πρὸς Ἑλλάδα ἐγίνετο μὲ ἄδειαν τῆς ΟΖΝΑ».

("Ενορκος κατάθεσις)

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΦ

«Ἀρχηγὸς τῆς ΝΟΦ μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1946 ἦτο ὁ Δημήτριος Πασχάλης (Α' Γραμματεὺς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς), ἀπὸ τὴν Χρούπιστα Καστοριᾶς. Β' Γραμματεὺς ὁ Γεώργιος Οὔρδας καὶ μέλος ὁ Κεραμιτζῆς Μιχαήλ, ἐκ Γάβρου Καστοριᾶς. Ἡ ἀνωτέρω Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐχωρίζετο εἰς περιφερειακὰς Ἐπιτροπὰς Ἐδέσσης, Πρέσπας, Καστοριᾶς, Φλωρίνης. Ἐγὼ ἤμουν Α' Γραμματεὺς τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Ἀμυνταίου καὶ μέλος τῆς Περιφερειακῆς Φλωρίνης, ἔχων ὡς Β' Γραμματέα τὸν Κίτσο (ψευδώνυμο τοῦ Τάνη) καὶ τὸν Πέτρον ἐκ Φλωρίνης, μέλος τῆς Νοφικῆς Νεολαίας (Ὀμλαντίνα)».

("Ενορκος κατάθεσις)

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΚ ΣΕΡΒΙΑΣ

«Ἡ Σερβία ἐνίσχυσε καὶ ἐνισχύει τὸν ἀγῶνα τῶν συμμοριτῶν διὰ στρατιωτικῶν εἰδῶν, ἀποστέλλουσα ἄρβυλα, στολάς, στρατιωτικὸν ἱματισμὸν καὶ παντὸς εἴδους ὑλικόν.

Τὴν 21 Αὐγούστου 1946 ἔλαβε χώραν ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ Συμφωνία μεταξὺ Κ.Κ.Ε. καὶ Κ.Κ.Γ. Ἀπὸ τὸ Καϊμακτσαλὰν πέρασαν πρὸς Γιουγκοσλαυΐαν δύο ἄτομα προερχόμενα ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ τὴν πραγματοποιήσουν. Κατόπιν τῆς Συμφωνίας αὐτῆς μετεφέρθη ἐκ Σερβίας τὸν Νοέμβριον 1946 ἄφθονος ὁπλισμός, ὁ ὁποῖος ἀπεκρύβη εἰς ἀποθήκας καὶ μᾶς διενεμήθη μετὰ τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1947. Ὑπάρχουν εἰς Καϊμακτσαλὰν καὶ ἀλλαχοῦ πολλαὶ τοιαῦται ἀποθῆκαι περιέχουσαι ἱματισμόν, ἄρβυλα καὶ ὅπλα εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Ἀδύνατον νὰ εἶχαν ἀποκρυβῇ ἀπὸ τὸ 1944 μετὰ τὴν Βάρκιζαν.

Ἡ Σερβία μᾶς παρεῖχεν ἐπίσης μεγάλην ὑποστήριξιν δεχομένη τοὺς τραυματίας μας εἰς Στρατιωτικά της Νοσοκομεῖα. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐθεραπεύθην ἀπὸ στρατιωτικοὺς ἰατροὺς εἰς Μοναστήριον. Εἰς Ραμναμπὸρσκ Ρέμμα κατεσκευάσθη ἀπὸ ἡμᾶς νοσοκομεῖον ἐλαφρῶν τραυματιῶν. Οἱ βαρέως τραυματισμένοι, διὰ τῶν ὁδῶν τὰς ὁποίας ἀνέφερα ἀνωτέρω, μεταφέρονται εἰς Σερβικὰ Νοσοκομεῖα».

ΝΟΦ ΚΑΙ Κ.Κ.Ε.

«Ἡ ΝΟΦ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὰ Σκόπια καὶ αἱ σχέσεις της μὲ τὸ ΚΚΕ ἦσαν πάντοτε ἀγαθαί.

[illegible]

4) [illegible]

[illegible] Μακεδονικό [illegible]

[illegible]

[illegible] Συνδια-

[illegible] Μόσχα [illegible]

σουμε στόν Μακεδονικό λαό [illegible]

Τό Ίλιντεν του [illegible]

και τόν Αρετοριάκου. Ότι ημείς οι Μακεδόνες

πού παλεύουμε σήμερα στόν αντιφασιστικό

αγώνα θά συνεχίσουμε και θά ολοκληρώσουμε

[illegible] τίς αρχές και τούς σκοπούς του

Ίλιντεν.

4

ότι [illegible]

Μακεδονικού λαού [illegible]

[illegible] Μακεδονικός λαός [illegible]

[illegible]

5) Να [illegible] Μακεδονικών [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Μακεδονικού [illegible]

[illegible] Μακεδονικών [illegible].

6) Να [illegible]

[illegible] Μακεδονικής [illegible].

7) Να [illegible] (Βιτόλι)

~~[illegible]~~

[illegible] από τόν Μακεδονικό λαό;

Εάν [illegible]

και ο [illegible] του Μακεδονικού

λαού αναγνωρισθούν, ημείς [illegible]

[illegible] του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ

[illegible] μαζί σας, [illegible] ημείς θα

[illegible] Γερμανούς

[illegible]

[illegible] η Ιστορία [illegible] ο συμμαχικός

[illegible] αγώνας θα μας δικαιώση οριστικά.

[illegible]-10-44 Διά το Επιτελείο

[illegible]

Φωτογραφικά άποσπάσματα τοῦ ἔναντι ἀναφερομένου Ὑπομνήματος τοῦ Γκότσεφ μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐπιτελῶν του.

Τὴν 6 Ἰανουαρίου 1947 ἡ ΝΟΦ συνεχωνεύθη μετὰ τοῦ ΚΚΕ *. Οἱ Νο-

---

* Ὑπὸ ποίους ὅρους ἐπῆλθε, τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1947, ἡ συγχώνευσις τῆς ΝΟΦ καὶ τοῦ ΚΚΕ δύναται ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς ἐκ τῶν ἑξῆς:

1) Ἐξ ὑπομνήματος τοῦ Γκότσεφ, ἀρχηγοῦ τῶν αὐτονομιστικῶν συμμοριῶν τῆς ΝΟΦ, τὸ ὁποῖον οὗτος ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Μακεδονικὸν Γραφεῖον τοῦ ΚΚΕ, τὴν 23ην Ὀκτωβρίου 1944 ἐκ Σερβίας, ὅπου κατέφυγε μὲ τὸ Τάγμα του, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἐδέχετο νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸ ΚΚΕ:

Ὑπόμνημα

αἰτημάτων τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Μακεδονικῶν τμημάτων τοῦ Συντάγματος «Γκότσε»

Πρὸς τὸ Μακεδονικὸν γραφεῖον Κ.Κ.Ε.

«... γιὰ νὰ μποῦμε κάτω ἀπὸ τὶς γραμμὲς τοῦ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ βάζουμε σὰν πρωταρχικὸ ὅρο τὰ πειὸ κάτω αἰτήματά μας:

1) πλήρης καὶ ἐθελοντικὴ ἐπιστράτευση τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν Καστοριᾶς, Φλωρίνης καὶ Ἐδέσσης... Ὅλοι οἱ Μακεδόνες παρτιζάνοι... νὰ ἐνταχθοῦν σὲ καθαρὰ μακεδονικὰ τμήματα, νὰ ἔχουν δική τους καθοδήγησιν καὶ δικὰ τους ἐπιτελεῖα κάτω ἀπὸ τὶς γραμμὲς καὶ τὴν πολιτικὴ καθοδήγησι τοῦ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ. Τὸ μεγάλωμα τῶν Μακεδονικῶν τμημάτων εἰς Συντάγματα καὶ Μεραρχίες νὰ γίνῃ ἀνεμπόδιστα καὶ μὲ δικό τους πάντοτε ἐπιτελεῖο.

2) Νὰ μᾶς παρασχεθῇ τὸ δικαίωμα νὰ δημιουργήσουμε πολιτικὴ ὀργάνωση Μακεδονικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου στὶς τρεῖς ὡς ἄνω περιοχές, στὰ χωριὰ καὶ στὶς πόλεις, μὲ περιφερειακὴ καὶ κεντρικὴ καθοδήγηση καὶ μὲ ἀντιπρόσωπό μας, ποὺ θὰ στείλουμε στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΑΜ.

3) ... Ἐλεύθερα νὰ μιλήσουμε στὸ Μακεδονικο λαὸ γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ἴλιντεν, τοὺς ἐθνικοαπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες καὶ τὴν ἱστορία του, ὅτι ἐμεῖς οἱ Μακεδόνες... θὰ συνεχίσουμε καὶ θὰ ὁλοκληρώσουμε στὸ ἀκέραιο τὶς ἀρχὲς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἴλιντεν. (Σημ. δηλ. τὴν αὐτονόμησιν).

Ὅτι τὰ αἰώνια ἱστορικὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἀπαράβατα συμφέροντά του εἶναι νὰ ζήσῃ ὁλόκληρος ὁ Μακεδονικὸς λαὸς ἐλεύθερος καὶ ἠνωμένος.

... Ἐὰν ὅλα αὐτὰ τὰ δίκαια αἰτήματά μας, ἀναγνωρισθοῦν, ἐμεῖς εἴμαστε πρόθυμοι νὰ ταχθοῦμε κάτω ἀπὸ τὶς γραμμὲς τοῦ ΕΑΜ.»

23-10-44

Διὰ τὸ Ἐπιτελεῖον
Γκότσε
Λέων
Κεραμιτζῆς
Ἰλιντένσκυ

Εἰς τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ ὁμολογεῖται καθαρὰ ὅτι τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Γκότσεφ ἀγωνίζεται διὰ τὴν αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας «... διὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὶς ἀρχὲς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἴλιντεν καὶ νὰ ζήσῃ ὁ Μακεδονικὸς λαὸς ἐλεύθερος καὶ ἑνωμένος».

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὁ ἐκ τῶν ὑπογραφομένων Κεραμιτζῆς, διοικητὴς λόχου εἰς τὰ τάγματα τοῦ Γκότσεφ, ἐπὶ κατοχῆς διετέλεσεν διαβόητον στέλεχος τῆς Ὀχράνα.

Τὸ πρωτότυπον τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ ἀνευρέθη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν εἰς κατασχεθὲν κομμουνιστικὸν ἀρχεῖον ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀποσπάσματά του δημοσιεύομεν ἐν φωτοτυπίᾳ ἔναντι.

2) Ἀποσπάσματος τῶν δηλώσεων τοῦ ἀρχισυμμορίτου Μάρκου πρὸς τὸν Γιουγκοσλαῦον δημοσιογράφον Καπετάνοβιτς, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Borba τῆς 25 Μαρτίου 1947.

«... ΝΟΦ, λαϊκὸν ἀπελευθερωτικὸν μέτωπον, ὀργάνωσις πολιτικὴ τῶν Μακεδόνων ἐν Ἑλλάδι, τὸ ΕΑΜ τῶν Μακεδόνων. Ἔχει τὸν ἀντιπρόσωπόν του εἰς τὸ ΕΑΜ. Σήμερον οἱ Μακεδόνες πολεμοῦν μὲ τὸν ἑλληνικὸ λαό, διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἐθνικὰ καὶ πολιτικὰ των δίκαια».

Ἐκ τῶν δηλώσεων αὐτῶν φαίνεται καθαρά, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ Γκότσεφ ἐγένοντο πλήρως δεκτοί. Οὗτος ἔχει σήμερον τὴν ΝΟΦ ὡς πολιτικὴν ὀργάνωσιν, τὸν ἀντιπρόσωπόν του εἰς τὸ ΕΑΜ καὶ οἱ κομμουνισταὶ συμμορῖται τοῦ Μάρκου ἀναγνωρίζουν πλήρως «τὰ ἐθνικὰ καὶ πολιτικὰ ἰδανικά του καὶ πολεμοῦν γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουν εἰς τὸ ἀκέραιο τὶς ἀρχὲς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἴλιντεν».

Ἂς σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἀρχισυμμορίτης ὁμολογεῖ κάπως εἰλικρινέστερον ἀπὸ τὸν κ. Τζέρτζα τί εἶναι ΝΟΦ. Διότι ὁ Γιουγκοσλάβος ἀντιπρόσωπος, ἐν πλήρει συνεδριάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης διηγήθη, χωρὶς τὴν παραμικρὰν διάθεσιν χιοῦμορ, ὅτι «ἡ ΝΟΦ ἦτο μία κοινωνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσις, περιθάλπουσα τοὺς ἐκ Μακεδονίας Ἕλληνας πρόσφυγας, οἱ ὁποῖοι καθημαγμένοι ἀπὸ τὸν πόλεμον κατέφευγαν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν». (S/AC. 4/PV 50 σελ. 3).

Τὸν κ. Τζέρτζα διαψεύδει ἐπίσης καὶ μία ὑψηλὴ πολιτικὴ προσωπικότης τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ὁ κ. Λάζαρος Κουλισέφσκυ, πρωθυπουργὸς τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Μακεδονίας. Εἰς λόγον του ἐκφωνηθέντα ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου εἰς Σκόπια τὸν Αὔγουστον 1946 καὶ δημοσιευθέντα εἰς τὴν «Νόβα Μακεντόνια» τῆς 4ης Αὐγούστου 1946, ἐκθέτει ὡς ἑξῆς τοὺς σκοποὺς τῆς ΝΟΦ:

«Εἰς τὴν ἱστορίαν μας ἡ ΝΟΦ κατώρθωσε πρώτη νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἕνωσιν τοῦ λαοῦ μας. Τὸ Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον εἶχεν, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, μίαν καθαρὰν καὶ πατριωτικὴν ἄποψιν: Ὑπάρχει ἢ ὄχι Μακεδονικὸν Ἔθνος;

» Ἡ ΝΟΦ κατώρθωσεν νὰ διαμορφώσῃ καὶ νὰ στερεώσῃ τὴν ἀδελφοσύνην μεταξὺ τοῦ

φῖται διεμοιράσθησαν εἰς διάφορα συγκροτήματα τῶν συμμοριῶν τοῦ Ἀρχηγείου Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ΝΟΦ ἀνέλαβον λόχους καὶ διμοιρίας, εἰς δὲ τὸ Ἀρχηγεῖον Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας — παρακλάδι τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου Συμμοριῶν — ἀρχηγὸς εἶναι ὁ Κίκιτσας, τοῦ ΚΚΕ, ἔχει ὅμως ὡς μέλος τοῦ Ἀρχηγείου τὸν Γεώργιον Οὔδραν τῆς ΝΟΦ».

Μακεδονικοῦ λαοῦ καὶ τῶν διαφόρων ἐθνικῶν μειονοτήτων τῆς Μακεδονίας. Ἀνέλαβεν τεράστιον ἔργον: νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰς μεγάλας ἐθνικὰς μάζας, πνεῦμα ὑγιοῦς ἐθνισμοῦ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ μῖσος ἐναντίον κάθε ἐθνικιστικῆς ἐκδηλώσεως, ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχεται αὕτη. Κυρίως ἐναντίον τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ μακεδονικοῦ σωβινισμοῦ καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐθνικισμοῦ τῶν μειονοτήτων. Ὁ ἀληθινὸς ἐθνισμὸς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας ἔχει χαρακτῆρα μαχητικὸν καὶ ἀπὸ τὸ πρόγραμμά του καὶ τοὺς ὀργανικούς του δεσμούς, ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ὅτι ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου τῆς Γιουγκοσλαυΐας».

3) Ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τῆς συμμετοχῆς τῶν Βουλγαρομακεδόνων αὐτονομιστῶν εἰς τὸν συμμοριακὸν ἀγῶνα.

Ὁ Λάζαρος Παπαλαζάρου, σημαντικὸν κομμουνιστικὸν στέλεχος τῆς Βαλκανικῆς, ἄλλοτε πολιτικὸς καθοδηγητὴς τοῦ ΕΑΜ εἰς τὴν περιφέρειαν Καστοριᾶς καὶ σήμερον καθοδηγητὴς τῆς Αὐτονομιστικῆς κινήσεως Δυτικῆς Μακεδονίας, ἑδρεύων εἰς Μοναστήριον, εἰς ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν τὴν 29 Ἰανουαρίου 1947 εἰς τὸ ΚΚΕ Φλωρίνης μέμφεται τὴν Περιφερειακὴν Ἐπιτροπήν, διότι «δὲν ἐχειρίσθη ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ τὸ ζήτημα τῆς σλαυομακεδονικῆς μειονότητος, δεδομένου ὅτι στὸ Ἀρχηγεῖο οἱ περισσότεροι ἀντάρτες εἶναι σλαυομακεδόνες».

4) Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ΝΟΦ κατέλαβον ἡγετικὰς θέσεις καὶ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ συμμοριακοῦ ἀγῶνος Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, ὡς καταφαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω σχεδιαγράμματος, συνταχθέντος συμφώνως πρὸς τὴν κατάθεσιν τοῦ Καπετὰν Νικήτα.

9. Παντελῆς Παπαηλίας

Ἐκ Φλωρίνης, ἐτῶν 19, μαθητής. Κατόπιν συμβουλῆς συμπατριώτου του ἀνεχώρησεν τὸν Μάρτιον 1946 εἰς Μοναστήριον διὰ νὰ φοιτήσῃ δωρεὰν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐμπορικὴν Σχολήν, δαπάναις τῆς ΝΟΦ.
Παρέμεινεν μέχρι Νοεμβρίου 1946 καὶ κατόπιν ἀπεστάλη ὡς συμμορίτης εἰς Ἑλλάδα. Παρουσιάσθη αὐθορμήτως εἰς τὰς Ἀρχάς.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΕΛΚΥΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«Διέβην τὰ σύνορα παρὰ τὸ χωρίον Dragos. Ὁ Διοικητὴς τοῦ μεθοριακοῦ φυλακίου μὲ ἔστειλεν εἰς Μοναστήριον ὅπου ὑπεβλήθην εἰς ἀνάκρισιν ἀπὸ τὸν Ἐπίτροπον τοῦ 10ου Κροατικοῦ Τάγματος Μπόσχον ἐκ Μεσοποταμιᾶς.

Οὗτος μὲ ἠρώτησεν ἂν εἶχα σημείωμα ἀπὸ τὴν ΝΟΦ καὶ ἂν εἶχα καταδικασθεῖ ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια, μοῦ ἔδωσεν δὲ σημείωμα διὰ τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» (Egeiska Kancelaria). Μὲ αὐτὸ παρουσιάσθην εἰς τὸν Δημ. Καράντζαν, ἀρχηγὸν τοῦ «Γραφείου» ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλεν εἰς τὸ Odbor. Ἐκεῖ ὁ Διευθυντὴς Γεώργιος Πέγιος μὲ συνέστησεν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Μοναστηρίου Μεθόδιον Βογιατζῆν, ἐκ Φλωρίνης. Ἠκολούθησα τὰ μαθήματα τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς μέχρι τέλους Ἰουλίου. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτὸ διετρεφόμην ἀπὸ τὸ Odbor μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους φυγάδας τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

«ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΙΓΑΙΟΥ»

«Τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1946 ὅλοι οἱ ἐκ Μακεδονίας Ἕλληνες πρόσφυγες, περίπου διακόσιοι, συνεκεντρώθημεν εἰς τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου». Ἦσαν παρόντες ὁ Κεραμιτζῆς καὶ ὁ Γκότσεφ, ἐλθόντες τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἀπὸ τὰ Σκόπια. Ὁ πρῶτος ὡμίλησεν πρὸς τοὺς πρόσφυγας καί, μεταξὺ ἄλλων, εἶπε: «Ἡ πατρίς μας, ἡ ὑπόδουλος Μακεδονία ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ἡμᾶς. Πρέπει νὰ ὑπάγωμεν ὅλοι ἐκεῖ νὰ τὴν ἐλευθερώσωμεν». Κατόπιν ὡμίλησεν περὶ διαφόρων ἱστορικῶν γεγονότων σχετικῶν πρὸς τὴν Μακεδονίαν.

Τὴν ἑπομένην ὁμάδες προσφύγων ἤρχισαν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ

ПРИЈАВНИ ОТСЕК
Бр. 46165
12 - III 1946 год.
БИТОЛА

ДОЗВОЛА ЗА ОСТАНУЕНЕ

Разрешуjе се на [handwritten]
од гр. [handwritten] народност [handwritten] ко се јави во овај отсек на 12 - III 46 да може да остане во градот до [handwritten]
Истиот е на квартира при [handwritten]
ул. [handwritten] бр. 101 и остане за [handwritten]
Дозволата важи до определената дата и понатамошното останување во градот се забранува осим ако не биде издадено продолжение. По истечувенето на срокот лицето е должно да се јави во овој отсек за разрешение а ако не се јави ќе биди казнет.

СМРТ НА ФАШИЗМОТ — СЛОБОДА НА НАРОДОТ!

Референт за странци — Шеф на пријав. отсек

ΤΟΜΕΥΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΩΝ
Ἀριθ. 4655
12 - 3 - 1946
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΔΕΙΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Πὼπ Ἠλιόφσκη Πάντο ἐκ τῆς πόλεως Φλωρίνης, ἐθνικότητος μακεδονικῆς, παρουσιασθέντα εἰς τὸν Τομέα τοῦτον τὴν 12-3-46 νὰ δύναται νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πόλιν προσωρινῶς.

Ὁ ἴδιος εὑρίσκεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λίτσα Μητήφσκα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης 101 ὅπου θέλει παραμείνῃ προσωρινῶς.

Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει μέχρι τῆς κεκανονισμένης ἡμερομηνίας, ἡ δὲ πέραν ταύτης παραμονὴ εἰς τὴν πόλιν ἀπαγορεύεται ἐκτὸς ἐὰν δοθῇ παράτασις.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ὁ ἐν λόγῳ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν τομέα διὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ θὰ τιμωρηθῇ.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
(τ. σ.) (Ὑπογραφή)

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΜΕΩΣ
(Ὑπογραφή)

Ἀνωτέρω ἄδεια παραμονῆς τοῦ Παντελῆ Παπαηλία — μετονομασθέντος ἐπὶ τὸ σλαυϊκότερον εἰς Πάντο Πὼπ Ἠλιόφσκυ — εἰς Γιουγκοσλαυΐαν, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἀλλοδαπῶν Μοναστηρίου.

Ἑλληνικὸν ἔδαφος, πρὸς τὰς περιφερείας Φλωρίνης καὶ Καστοριᾶς. Αἱ ὁμάδες αὐταί, ἐξ 25-30 περίπου ἀτόμων, εἰσέδυον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος τὴν νύκτα διά τινος σημείου εὑρισκομένου μεταξὺ τοῦ χωρίου Dragos καὶ τοῦ χωρίου Ράχοβον (Κρατερόν).

Ἀπὸ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου 1946 ἡ διείσδυσις τῶν φυγάδων εἰς Ἑλλάδα ἦτο ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλους, πλὴν τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν γερόντων. Ὅσοι δὲν συγκατετίθεντο ἐθεωροῦντο ὡς λιποτάκται. Πρὸ τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς μόνον τὰ μέλη καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐπίτροποι τῆς ΝΟΦ εἰσήρχοντο εἰς Ἑλλάδα. Τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» ἔδωσεν, εἰς ὅσους ἔφευγαν, μίαν κουβέρτα τῆς Οὔνρρα καί, εἰς ὅσους δὲν εἶχαν, ἕνα ζεῦγος μπότες. Ἐν τῷ μεταξὺ μέλη του τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς Μποῦλκες ἔφθασαν εἰς Μοναστήριον σιδηροδρομικῶς, παρουσιάζοντο εἰς τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» καὶ τὸ ἴδιο βράδυ, συνοδευόμενοι ἀπὸ Νοφικοὺς εἰσήρχοντο εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγκατέλειψα τὸ Μοναστήριον (5 Ὀκτ. 1946) διῆλθον τὰ σύνορα πρὸς Ἑλλάδα οἱ Καπεταναῖοι Γεώργιος Πέγιος ἐκ Νεστωρίου, ὁ «Τίγρις», ὁ Δημήτριος Λελάκης ἐκ Βεύης, ὁ Εὐστράτιος Κέντρος ἢ Σλομπότας, κλπ.

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

«Τὴν 5 Νοεμβρίου 1946 ἐδήλωσα εἰς τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἑλλάδα. Ἡ μητέρα μου μοῦ εἶχε γράψει νὰ ἐπιστρέψω. Ἐκεῖ συνήντησα τὸν Γκότσεφ, γνωστὸν διότι εἶχεν ὑπηρετήσει εἰς τὰ αὐτονομιστικὰ τάγματα, καὶ ὁ ὁποῖος ἔφερε τὴν στολὴν τοῦ γιουγκοσλαύου Ταγματάρχου ....

Ὁ Καράντζας καὶ ὁ Γκότσεφ μὲ συνεβούλευσαν νὰ συνεννοηθῶ καὶ μὲ ἄλλους, διατεθειμένους νὰ εἰσέλθουν εἰς Ἑλλάδα, διὰ νὰ σχηματίσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν ὁμάδα..........................

Πρὶν φύγομεν ὁ Γκότσεφ μᾶς ὡμίλησεν, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων: «Πηγαίνετε σήμερον νὰ πολεμήσετε τὸν ἐχθρόν μας εἰς τὸ ἔδαφός μας. Ὁ ἀγὼν θὰ εἶναι σκληρός. Εἰς τὴν πάλην σας θὰ βοηθηθῆτε ἀπὸ τὸ ΕΑΜ, διότι οἱ σκοποί μας εἶναι ὅμοιοι. Ὅταν θὰ ἐπιτύχωμεν τὰ σχέδιά μας, θὰ κανονίσωμεν τὸ ζήτημα μὲ τὸ ΕΑΜ».

Μᾶς ἔδωσαν μίαν κουβέρταν εἰς τὸν κάθε ἕνα καί, εἰς ὅσους δὲν εἶχαν, εἴδη ρουχισμοῦ.

Τὸ βράδυ, εἰς τὰς 9 ἡ ὁμὰς μετεφέρθη εἰς τὸ χωρίον Dragos, ἐπ' αὐτοκινήτου ἀνήκοντος εἰς τὸ Κράτος. Ἐκεῖ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ ἑνὸς γιουγκοσλαύου Ἐπιτρόπου, φέροντος τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ὡδήγησεν μέχρι τοῦ συνοριακοῦ φυλακίου τοῦ εὑρισκομένου δεξιὰ τοῦ χωρίου Dragos, εἰς ἀπόστασιν πλέον τῆς ὥρας ἀπὸ τὸ Μοναστήριον.

Μετὰ πορείαν ἡμισείας ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς ἓν σημεῖον τῆς μεθορίου ὅπου συνηντήσαμεν δύο γιουγκοσλαύους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι μᾶς ὑπέδειξαν ἓν σημεῖον διαβάσεως καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ συνεχίσωμεν τὸν δρόμον χωρὶς κανένα φόβον. Εἰσήλθομεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, 24 ἄτομα ἐν ὅλῳ, εἰς τὰς 10 τὸ βράδυ ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Σῖμον Τσίρτζην ἢ Καμπούρην καὶ τὸν Ἠλίαν Κιάππην. Εἴμεθα ὡπλισμένοι μὲ περίστροφα καὶ 3 χειροβομβίδες. Ἐκ τῶν 24 μόνον οἱ τρεῖς εἴχομεν ὅπλα ....

Τὰ ὅπλα δίδονται εἰς τοὺς ἀντάρτας ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ «Γραφείου Αἰγαίου», ἀλλὰ ὄχι εἰς ὅλους τοὺς συμμορίτας, ἄνευ διακρίσεως. Μεταφέρονται ἀπὸ τοὺς Ἐπιτρόπους εἰς Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς ἀντάρτας ἐπὶ τοῦ ὄρους Βίτσι».

EVIDENCE IN SUPPORT κλπ.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

κ. ΑΝΣΟΥΕΤΣ (Ἀντιπρόσωπος Ἡ. Π. Ἀ): Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Δράγος ἐγνώριζαν ὅτι συμμορίαι διήρχοντο τὰ σύνορα καὶ εἰσήρχοντο εἰς Ἑλλάδα;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Συνήθως αἱ ὁμάδες διήρχοντο ἀπὸ τὸ Δράγος μετὰ τὰς 10 μ. μ. Πάντως ὅμως κάτι θὰ ἤξευραν οἱ κάτοικοι. Ὁ δρόμος ἀπὸ τὸ Δράγος ἦτο ὁ καλλίτερος διότι ἡ περιοχὴ ἐκείνη εἶναι δασώδης καὶ μποροῦσαν αἱ ὁμάδες νὰ περνοῦν τὰ σύνορα χωρὶς νὰ γίνωνται ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας.

κ. ΑΝΣΟΥΕΤΣ: Ποῖον δρόμον ἠκολουθήσατε;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Ἀπὸ τὸ Μοναστήρι ἤλθαμε μὲ ἁμάξια εἰς τὸ Δράγος, ἀκολουθοῦντες τὴν κυρίαν ὁδὸν Μοναστηρίου - Φλωρίνης. Ὑπάρχουν δύο δρόμοι. Ἐμεῖς ἐπήραμε τὸν ἐπάνω δρόμον. Ὀλίγον πρὸ τῶν συνόρων ἀκολουθήσαμε ἕνα μικρὸν δρομίσκον ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ εἰς τὸ ρέμμα. Ἐκεῖ, κοντὰ στὸ ρέμμα, εἶναι τὸ Δράγος. Εἶναι ἕνα μικρὸ χωριὸ ποὺ δὲν τὸ ἀναφέρει ὁ χάρτης. Ἀπέναντι ἀπὸ τὴν γέφυρα ὑπάρχει ἕνας λοφίσκος. Ἐκεῖ περάσαμε τὸ ποτάμι.

(S/AC. 4. PV.)

ΝΟΦ, ΣΝΟΦ, ΕΛΑΣ, EGEJSCA KANCELARIA

Δρ. ΟΥΑΝΓΚ (Ἀντιπρ. Κίνας): Ποῖοι ἦσαν οἱ σκοποὶ τῆς ΝΟΦ; ἀνῆκεν ὁ μάρτυς εἰς τὴν ΝΟΦ; πότε εἰσῆλθεν.

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Ἤμην ἄλλοτε μέλος τῆς ΝΟΦ. Εἰσῆλθον τὸ 1945. Σήμερον δὲν ἀνήκω εἰς κανένα κόμμα.

Οἱ σκοποὶ τῆς ΝΟΦ εἶναι νὰ ἑνώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν μὲ τὴν Μακεδονίαν τοῦ Βαρδάρη.

κ. ΝΤΕ ΛΙΜΑΙΡΑΚ ('Αντιπρ. Γαλλίας): Διατί ἐφύγατε ἀπὸ τὴν ΝΟΦ;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Ὅταν μᾶς ἔκαμαν προπαγάνδαν μᾶς ὡμίλησαν διὰ τὴν «ἀπελευθέρωσιν» τῆς Μακεδονίας. Κατάλαβα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐνσωματώσεως τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Παρητήθην.

Ἡ ΝΟΦ ἦτο συνέχεια τῆς ΣΝΟΦ ἡ ὁποία εἶχεν ἱδρυθεῖ τὸ 1944. Ἡ ΣΝΟΦ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τέως μέλη τοῦ ΕΛΑΣ. Ὅταν ὁ ΕΛΑΣ διελύθη τὰ μέλη του εἰσῆλθον εἰς τὴν ΣΝΟΦ. Κατόπιν ὅλοι αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς Γιουγκοσλαυΐαν καὶ ἡ ΣΝΟΦ ἔγινε ΝΟΦ. Τομεὺς τῆς ΝΟΦ ὑπάρχει εἰς τὴν Φλώριναν. Τὰ μέλη της δὲν ἐκλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας ἀλλὰ παρουσιάζονται, δηλώνουν ὅτι εἶναι Σλαυομακεδόνες καὶ ζητοῦν νὰ γίνουν μέλη. Ἔτσι ἔγινα μέλος καὶ ἐγώ, τὸν Νοέμβριον 1945.

κ. ΚΑΣΠΑΡΩΦ ('Αντιπρόσωπος ΕΣΣΔ): Εἰς τὸ Μοναστήρι ὑπῆρχε ΝΟΦ;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Εἰς τὸ Μοναστήρι δὲν ὑπῆρχε ΝΟΦ, ὅλη ἡ δρᾶσις συγκεντροῦται εἰς τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου».

κ. ΚΑΣΠΑΡΩΦ: Τοῦτο σημαίνει ὅτι ΝΟΦ ἦτο τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου»;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Ἡ ΝΟΦ ἦτο πολιτικὴ ὀργάνωσις δι' ὅλους ὅσοι εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» ἦτο τὸ Γραφεῖον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως.

κ. ΚΑΣΠΑΡΩΦ: 'Οργάνωσις ΝΟΦ δὲν ὑπῆρχεν εἰς Μοναστήριον;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Ὑπῆρχεν ἀλλὰ δὲν εἶχε Γραφεῖον. Δὲν ὑπῆρχεν εἰδικὸν Γραφεῖον ὀνομαζόμενον ΝΟΦ ἀλλὰ τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» τὸ ὁποῖον ἔδιδεν ὁδηγίας εἰς τὴν ΝΟΦ. Μέχρι τοῦ 'Ιουλίου 1946 τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» εὑρίσκετο εἰς τὴν ὁδὸν Δημήτρη Βλαχώφ.

(S/AC. 4. PV.)

GLAVNI ODBOR

κ. ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ (Σύνδεσμος Γιουγκοσλαυΐας): Ποῖαι ἦσαν αἱ σχέσεις μεταξὺ ΝΟΦ καὶ Glavni Odbor;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Τὸ Glavni Odbor ἦτο τὸ γενικὸν γραφεῖον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπήγοντο ὅλοι οἱ πρόσφυγες. Περιελάμβανε τὴν ΝΟΦ, τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου», τὸ Okoliski - Odbor. Τὸ Glavni - Odbor ἦτο τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον τῶν Προσφύγων. 'Αφοῦ εἶσθε Γιουγκοσλαῦος πρέπει νὰ γνωρίζετε πολὺ καλὰ τί σημαίνει Glavni-Odbor.

κ. ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ: Τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ ἤθελα νὰ ἰδῶ ἂν καὶ ὁ μάρτυς τὸ γνωρίζει. Ποῖος ἦτο ἀρχηγός;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Ὁ Γκότσεφ. Αὐτὸς ἔδιδε διαταγὰς εἰς τὸ Glavni - Odbor. Ἔβλεπα τὸν Γκότσεφ σχεδὸν κάθε ἡμέρα. Ὅταν ἤρχετο ἀπὸ τὰ Σκόπια ἤρχετο εἰς τὸ Γραφεῖον.

«ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ»

κ. ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ: Πῶς τὰ ἐγνωρίζατε ὅλα αὐτά;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Εἰς τὸ σχολεῖον ἐπήγαινα μόνον τὸ πρωΐ. Τὸ ἀπόγευμα ἐργαζόμην ὡς Γραμματεύς. Ἐδεχόμην ὅλους ὅσοι ἐδήλωναν ὅτι ἤθελαν νὰ φύγουν, συνέτασσα τοὺς καταλόγους καὶ ἐγνώριζα ὅλους ὅσους ἔφευγαν κάθε βράδυ διὰ νὰ περάσουν τὰ σύνορα.

κ. ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ: Πῶς γνωρίζει ὁ μάρτυς ὅτι θὰ περνοῦσαν τὰ σύνορα;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Πήγαιναν στὸ Δράγος, εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐγίνετο ἡ διάβασις. Διὰ ποῖον λόγον θὰ πήγαιναν στὸ Δράγος;

(S/AC. 4. PV.)

«ΟΙ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΕΣ»

κ. ΑΝΣΟΥΕΤΣ (Ἀντιπρόσωπος Ἡ. Π. Ἀ.): Ὅταν εἰσήλθατε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἐφέρατε μαζύ σας προμηθείας ἀπὸ ὅπλα καὶ τρόφιμα;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Μόνον οἱ Σύνδεσμοι, οἱ ὁποῖοι ὁδήγουν τοὺς συμμορίτας ὅπως διέλθουν τὰ σύνορα, ἔφεραν προμηθείας καὶ κανεὶς ἄλλος. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Συνδέσμους αὐτοὺς ἦσαν Σλαυομακεδόνες, δηλαδὴ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἀλλὰ σλαυομακεδονικῆς ἐθνικότητος.

κ. ΑΝΣΟΥΕΤΣ: Εἰς μίαν συμμορίαν ἀπὸ 25-30 ἄνδρες πόσοι ἦσαν Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Οἱ Σλαυομακεδόνες ἦσαν πολὺ περισσότεροι. Ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας (ὑπηκόους) οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν καὶ ξαναγύρισαν, τὰ 70% ἦσαν Σλαυομακεδόνες καὶ μόνον τὰ 30% ἦσαν Ἕλληνες. Μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἦσαν Γιουγκοσλαῦοι.

(S/AC. 4. PV.)

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

κ. ΑΝΣΟΥΕΤΣ: Ποῦ ἐγίνετο πολιτικὴ ἐκπαίδευσις;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Μᾶς ἐγίνετο διαφώτισις εἰς τὸ Glavni-Odbor δηλαδὴ τὸ Γενικὸν Γραφεῖον Προσφύγων, εἰς τὰ Σκόπια. Ἐκεῖ μᾶς ἐγίνετο διαφώτισις ἀνωτέρου βαθμοῦ. Κατόπιν ἤλθαμε εἰς τὸ Μοναστήρι εἰς τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου». Σκοπὸς τῆς διαφωτίσεως ἦτο ὅτι «ὅλοι ὅσοι εὑρισκόμεθα εἰς Γιουγκοσλαυΐαν ἔπρεπε νὰ μεταβῶμεν εἰς Ἑλλάδα νὰ πολεμήσωμεν μαζὺ μὲ τὰς συμμορίας διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν Μακεδονίαν».

κ. ΓΚΟΡΝΤΟΝ (Ἀντιπρόσωπος Ἡνωμ. Βασιλείου): Ὅταν ὁ μάρτυς γύρισε εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰς συμμορίας εἶχεν ἐκπαιδευθεῖ στρατιωτικῶς;

ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Εἴχομεν ἐκπαιδευθεῖ στρατιωτικῶς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν

καθοδήγησιν. Ἡ ἐκπαίδευσίς μας ἐγίνετο εἰς τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» εἰς Μοναστήριον. Στρατιωτικοὶ ἐκπαιδευταὶ ἦσαν ὁ Καράντζας, ὁ Γκότσεφ ὁ ἴδιος καὶ ὁ Πάσκος, ἡ δὲ ἐκπαίδευσις διήρκησεν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1946.

Ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὸ «Γραφεῖον Αἰγαίου» ἦτο γενικὴ δι' ὅλους, ἀλλὰ ὑπῆρχαν δύο ὁμάδες μία διὰ διαφώτισιν καὶ μία διὰ τὸν ἄλλον κόσμον. Δὲν ὑπῆρχε Σχολὴ ὅπως εἰς τὸ Μποῦλκες. Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἁπλούστερον. Ὁ Γραμματεὺς Καράντζας ἤρχετο καὶ μᾶς ἔδιδε ὁδηγίας.

Ὅλοι οἱ πρόσφυγες εἰς Μοναστήρι εἴμεθα περίπου 300 - 400. Αἱ συγκεντρώσεις ἐγίνοντο εἰς τὰ ἄλλοτε Βασιλικὰ Ἀνάκτορα καὶ νῦν Μορφωτικὴν Βιβλιοθήκην. Δὲν ἦσαν ἀκριβῶς μαθήματα ἀλλὰ συγκεντρώσεις εἰς τὰς ὁποίας μᾶς ἔδιδαν ὁδηγίας πῶς νὰ κυριεύσωμεν ἕνα λόφον, πῶς νὰ στήσωμεν ἐνέδραν, πῶς νὰ εἰσερχόμεθα εἰς ἕνα χωριὸ κατεχόμενον ἀπὸ στρατιωτικὰς δυνάμεις.

Ἡ πολιτικὴ διαφώτισις δὲν ἐγίνετο εἰς συγκεντρώσεις ἀλλὰ εἰς μαθήματα, ὅπως καὶ τὰ στρατιωτικὰ μαθήματα. Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν μαθημάτων αὐτῶν, οἱ συμμορίται ἐδιδάσκοντο π. χ. ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ προσωπικά των αἰσθήματα δὲν ἔπρεπε νὰ σκοτώνουν κἄποιον ἐκτὸς ἂν εἶχαν ἐντολὴν τοῦ κόμματος.

(S/AC. 4. PV.)

10. Πέτρος Ραχμανίδης*.

'Εγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Προβατᾶ Σερρῶν τῷ 1927. Τὸν Μάρτιον 1947 στρατολογηθεὶς εἰς τὴν συμμορίαν τοῦ Καπετὰν Μπαῖρα ἔλαβε μέρος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τὴν ἐπίθεσιν 'Αγγίστρου - Λίπας, τὸν 'Απρίλιον 1947.

Η ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

«Τὴν νύκτα τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα ('Απρίλιος 1947) ἐπετέθημεν ἐναντίον τῶν ἑλληνικῶν φυλακίων Κερασοχωρίου καὶ 'Αγγίστρου, τὰ ὁποῖα κατελάβομεν καὶ ἐλεηλατήσαμεν. Τὴν ἑπομένην ἀντελήφθημεν στρατιωτικὰ τμήματα νὰ κινοῦνται ἐναντίον μας. Κατόπιν σχετικῆς διαταγῆς ἐλάβομεν θέσεις ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, εἰς τὰ ὑψώματα μεταξὺ τῶν φυλακίων Λίπας καὶ Κρασοχωρίου. Τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς μάχης ὁ στρατὸς κατέλαβεν τὸ φυλάκιον Λίπα καὶ ἀπειλοῦσε τὰ πλευρά μας. Τότε ὁ ἀρχηγός μας Πέτρος διέταξε νὰ ὑποχωρήσωμεν πρὸς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος.

Συγκεντρωθήκαμε, περίπου 135 ἄνδρες, εἰς τὸ Βουλγαρικὸν φυλάκιον, ὅπου μᾶς ἔδωσαν ψωμὶ καὶ μαρμελάδα. Τρεῖς Βούλγαροι στρατιῶται μᾶς ὡδήγησαν τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς τὸ χωρίον Πέτροβο. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἄλλης ἡμέρας μετέβημεν πεζῇ εἰς τὸ Βουλγαρικὸν χωρίον Κατοῦντζα καὶ ἐκεῖθεν δι' αὐτοκινήτων εἰς τὸ Πετρίτσι. 'Εγκατεστάθημεν παραπλεύρως τῶν στρατώνων, εἰς τὸ ὕπαιθρον, φρουρούμενοι ὑπὸ Βουλγάρων στρατιωτῶν. Εἰς τὸ Πετρίτσι ἐμείναμε δύο ἡμέρας, τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν, ἀφοῦ μᾶς ἔδωσαν, εἰς ὅσους δὲν εἶχαν, φανέλλες καὶ ἐσώβρακα (εἰς ἐμὲ ἔδωσαν τὴν φανέλλα ποὺ φορῶ), ἐπεβιβάσθημεν εἰς ἐμπορικὴν ἁμαξοστοιχίαν καὶ διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ντεκοβὶλ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὅπου ἀρχίζει ἡ κανονικὴ σιδηροδρομικὴ γραμμή».

Η ΜΠΕΡΚΟΒΙΤΣΑ

«Μετὰ ταξείδιον 20 ὡρῶν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κωμόπολιν «Μπερκοβί-

* 'Η κατάθεσίς του ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς 'Υποεπιτροπῆς Συνόρων τὸν 'Ιούνιον 1947, ἐζητήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Κcιμπαλούρη καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὑπ' αὐτῆς, ἡ μετάβασις εἰς Βουλγαρίαν καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ μάρτυρος εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔλαβε χώραν τὸ ἐπεισόδιον, ἵνα διαπιστωθῇ ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ εἰλικρίνεια τῆς καταθέσεώς του.

'Η 'Υποεπιτροπὴ ἔφθασεν δὶς μέχρι συνόρων, ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ὅμως, προφανῶς φοβουμένη τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς τοιαύτης ἐρεύνης, ἠρνήθη τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ἔδαφός της καὶ τὴν ἐπὶ τόπου ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων. 'Η 'Υποεπιτροπὴ διεμαρτυρήθη ἐντόνως καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας.

τσα», ὅπου ὡδηγήθημεν εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἐκεῖ συνηντήσαμεν καὶ ἄλλους πεντακοσίους Ἕλληνας συμμορίτας. Παρέμεινα περίπου 15 ἡμέρας. Μᾶς ἔδιδαν συσσίτιον τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέραν καὶ ὡς συμπλήρωμα μαρμελάδα καὶ 10 τσιγάρα ἡμερησίως. Ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἦλθαν οἱ σύντροφοί μας Ἰωάννης Κηπουρὸς καὶ Νικόλαος Σταύρου. Ὁ πρῶτος ἄρρωστος καὶ ὁ δεύτερος τραυματίας. Νοσηλεύθηκαν στὸ νοσοκομεῖον Μπερκοβίτσας, ὅπως ἄλλωστε καὶ πολλοὶ ἄλλοι τραυματισθέντες εἰς Ἑλλάδα».

ΟΠΛΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΞΟΡΜΟΥΝ ΠΑΛΙΝ

«Τὴν 7ην Μαΐου μᾶς συνεκέντρωσαν, πεντήκοντα περίπου συμμορίτας, μὲ ἀρχηγὸν τὸν καπετὰν Διακάκην. Ἐπεβιβάσθημεν 2 αὐτοκινήτων καὶ τὴν τρίτην πρωϊνὴν μετεφέρθημεν πλησίον τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, βορειοανατολικῶς τοῦ ὄρους Ἀλῆ-Μπουντοῦς. Ἐκεῖ μᾶς ὥπλισαν μὲ 42 ὅπλα ἰταλικὰ καινουργῆ, 8 αὐτόματα Στέν, 100 φυσίγγια δι' ἕκαστον ὅπλον, 50-100 φυσίγγια γερμανικοῦ ταχυβόλου εἰς ἕκαστον, χειροβομβίδες, 15 νάρκες. Μᾶς ἔδωσαν καὶ ἀπὸ τρεῖς κουραμάνες τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ.

Μετὰ πορείαν ἡμισείας ὥρας εἰσήλθομεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ὀλίγον πρὶν μᾶς διέταξαν νὰ ἀπορρίψωμεν κάθε βουλγαρικὸν εἶδος τὸ ὁποῖον τυχὸν εἴχομεν μαζί μας (τσιγάρα καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα). Περιπατήσαμε δύο νύκτες καὶ φθάσαμε εἰς τὸ Μπὸζ-ντάγκ, εἰς τὸ λημέρι, ὅπου ἡνώθημεν μὲ πεντήκοντα συμμορίτας ὑπὸ τὸν Καπετὰν Πέτρον, οἱ ὁποῖοι εἶχαν φύγει ἀπὸ τὴν Μπερκοβίτσα τέσσαρας ἡμέρας ἐνωρίτερον ἀπὸ ἡμᾶς. Μετὰ πέντε ἡμέρας ἦλθαν ἀπὸ τὴν Μπερκοβίτσα καὶ ἄλλοι 30 συμμορῖται, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων εἶχαν εἰσέλθει εἰς Βουλγαρίαν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Ἕβρου.

Ἀρχηγὸ εἴχαμε τὸν Κοσμίδη, πλησίον του ὅμως εὑρίσκοντο καὶ ἀνώτεροι ἀπὸ αὐτὸν ὁ Καπετὰν Βασίλης Ραφτούδης καὶ ὁ Βλαχογεώργης.

Τὸ γεγονὸς ὅτι μπήκαμε εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ὅτι οἱ Βούλγαροι μᾶς ἔδωσαν ὅπλα καὶ πυρομαχικά, μοῦ ἐγέννησαν τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον ἐκάναμε ἐστρέφετο ἐναντίον τῆς πατρίδος μας καὶ δι αὐτὸ ἀπεφασίσαμε, ὁ συγχωριανός μου Ἀπόστολος Ἀρβανίτης καὶ ἐγώ, νὰ παραδοθοῦμε. Εἰδοποιήσαμε τὸ φυλάκιον Ὄρλιακο καὶ ἦλθαν καὶ μᾶς παρέλαβαν μαζὺ μὲ τὰ ὅπλα ποὺ μᾶς ἔδωσαν οἱ Βούλγαροι διὰ νὰ σκοτώσουμε τὰ ἀδέρφια μας, παρασυρθέντες ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα».

(Ἔνορκος κατάθεσις)

ΜΕΡΟΣ Θ΄.

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

I

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΟΗΕ

3 Δεκεμβρίου 1946

Κε Γενικὲ Γραμματεῦ,

Βάσει ὁδηγιῶν τῆς Κυβερνήσεώς μου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 34 καὶ τοῦ ἄρθρου 33 παρ. 1 τοῦ Καταστατικοῦ, εὐαρεστούμενος ὑποβάλητε εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας πρὸς ἐξέτασιν ἐν καιρῷ τὴν Κατάστασιν τὴν ὁδηγοῦσαν εἰς προστριβὰς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν γειτόνων της, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι οἱ τελευταῖοι παρέχουν βοήθειαν εἰς τὸν ἔντονον ἀνταρτοπόλεμον τὸν διεξαγόμενον σήμερον εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας μας. Ἡ κατάστασις αὕτη, ἐὰν δὲν παραμερισθῇ συντόμως, δυνατὸν κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεώς μου, νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας. Ἰδιαιτέρως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης διενεργείας ἐπὶ τόπου ἐρεύνης ἵνα ἔλθουν εἰς φῶς τὰ αἴτια τῆς Καταστάσεως ταύτηνς. Πιστεύει ὅτι κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν αἱ ὑπ' αὐτῆς ἐκφερόμεναι κατηγορίαι θὰ βεβαιωθοῦν αὐθεντικῶς καὶ θὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος.

Λεπτομερὲς ὑπόμνημα διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως συνάπτεται τῇ παρούσῃ δεόντος διευκρινίζον τὰς κατηγορίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ θὰ ἐπεθύμουν ν' ἀναφέρω σχετικῶς καὶ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καθ' ἃς ἐξητάσθη ἡ αἴτησις εἰσδοχῆς τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ ἡ Οὐκρανικὴ προσμυγὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ὡς καὶ τὰς διαφόρους ἀνακοινώσεις τὰς κατόπιν ἀπευθυνθείσας πρὸς τὴν Γεν. Γραμματείαν ὑπὸ τῆς Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς πληροφοριῶν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως.

Αἱ πληροφορίαι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως αἱ ὁποῖαι ἐπιμελῶς ἠλέγχησαν εἰς κάθε λεπτομέρειαν δεικνύουν ὅτι ἡ Κατάστασις εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

α) Ὁ ἀνταρτοπόλεμος ὁ ὁποῖος σήμερον ἐντόνως διεξάγεται εἰς τὴν Δ. Μακεδονίαν καὶ ἰδίως εἰς τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς τοῦ Καϊμάκτσαλαν καὶ τοῦ Παΐκου ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς ἀνατρεπτικῆς ὀρ-

γανώσεως ΝΟΦ ἡ ὁποία στρατολογεῖ ἄνδρας καὶ ἐφοδιάζει τούτους μὲ ὅπλα. Ἡ ὀργάνωσις εὑρίσκεται ὑπὸ ξένην ἡγεσίαν καὶ ἔχει τὸ στρατηγεῖον της εἰς Σκόπια.

β) Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ ΜΠΟΥΛΚΕΣ, εἰς τὴν Βοϊβοδίναν τῆς Γιουγκοσλαυΐας, λειτουργεῖ στρατιωτικὴ ἐγκατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίλεκτοι ἄνδρες ἐκγυμνάζονται δι' ἀνταρτικὴν δρᾶσιν ἐν Ἑλλάδι. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐπελέγησαν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ τὰ ὁποῖα ἀνερχόμενα εἰς 2.500 - 3.000 μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας κατέφυγον εἰς Γιουγκοσλαυΐαν καὶ εἰς αὐτοὺς περιλαμβάνονται πολλοὶ ὧν εἶχε διαταχθῆ ἡ σύλληψις δι' ἀδικήματα τοῦ κοινοῦ δικαίου. Συναφῶς θὰ ἔδει ν' ἀναφερθῇ ὅτι ἡ ἐφημερὶς «ΠΟΛΙΤΙΚΑ» τοῦ Βελιγραδίου εἰς τὸ φύλλον τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1946 διεπίστωσε ὅτι τὸ στρατόπεδον τοῦτο προσφάτως εἶχεν ἐνισχυθεῖ ὑπὸ ἀριθμοῦ «Μακεδόνων τοῦ Αἰγαίου» δηλαδὴ Σλαυοφώνων κατοίκων τῆς Δ. Μακεδονίας, οἵτινες ἀπέβησαν ὄργανα τῶν κατευθυνόντων τὴν ἀνατρεπτικὴν κίνησιν ἐκ Σκοπίων. Ἐβεβαιώθη ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ στρατοπέδου προβαίνουν εἰς συχνὰς ἐπιδρομὰς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος μέσῳ Βουλγαρίας καὶ Ἀλβανίας.

γ) Τὰ ἀπὸ μακροῦ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν Μακεδονίαν ὑφιστάμενα τάγματα, τὰ ἀποτελούμενα ἀπὸ Σλαυοφώνους Ἕλληνας οἵτινες ὁμοίως ἀνεζήτησαν ἄσυλον εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν δίωξιν ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, διελύθησαν καὶ οἱ ἄνδρες των προσεκολλήθησαν κατὰ μικρὰς ὁμάδας εἰς τὸν Γιουγκοσλαυϊκὸν στρατόν. Ἄνδρες τῶν ἐν λόγῳ ταγμάτων οἵτινες ἦσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ΗΛΙΑ ΔΗΜΑΚΗ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον ΓΚΟΤΣΕΦ δύνανται νὰ στρατολογῶνται ἐθελοντικῶς εἰς τὰς ἐνόπλους συμμορίας τὰς δρώσας ἐν Ἑλλάδι.

Ὑπάρχουν ἁπταὶ ἀποδείξεις ὅτι ἡ ὅλη ἀνταρτικὴ κίνησις κατὰ τῆς Ἑλλάδος λαμβάνει σημαντικὴν βοήθειαν ἐκ τῶν παραμεθορίων χωρῶν καὶ ἰδίως τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ ὅτι ἡ ὑποστήριξίς των λαμβάνει τὰς ἀκολούθους μορφάς:

α) Ὁμάδες ἀνδρῶν ἐκγυμνάζονται καὶ ὀργανοῦνται ἐπὶ ξένου ἐδάφους, ἀποστέλλονται εἶτα εἰς Ἑλλάδα ὁμοῦ μετ' ἀποστολῶν πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

β) Ἔνοπλοι συμμορῖται ἢ μεμονωμένα μέλη τοιούτων συμμοριῶν διέρχονται τὴν μεθόριον κατ' ἀμφοτέρας τὰς διευθύνσεις ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ καθοδήγησιν τῶν μεθοριακῶν ἀρχῶν τῶν γειτονικῶν χωρῶν.

γ) Ἕλληνες φυγόδικοι καὶ ἀναρχικοὶ γίνονται δεκτοὶ καὶ περιθάλπονται εἰς ξένον ἔδαφος καὶ προκαλοῦνται ὑπὸ τῆς προπαγάνδας νὰ συνεχίσουν τὴν ἀνατρεπτικὴν δρᾶσιν των ἐν Ἑλλάδι.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ἀλβανία φέρουν ὁμοίαν εὐθύνην διὰ τὰς πράξεις τῶν ἐνόπλων συμμοριῶν τῶν δρωσῶν εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Μόνιμος Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπέσυρεν ἤδη τὴν ὑμετέραν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἐχθρικῆς στάσεως τοῦ ἐπισήμου γιουγκοσλαυϊκοῦ τύπου κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τῶν δηλώσεων τῶν γενομένων τὸν παρελθόντα Αὔγουστον κατὰ τὸ πρῶτον συνέδριον τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Μακεδονίας ὑπὸ τοῦ κ. Δημήτρη ΒΛΑΧΩΦ, Ἀντιπροέδρου τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τοῦ κ. ΚΟΥΛΙΣΕΦΣΚΥ, Πρωθυπουργοῦ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Μακεδονίας καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἐκπροσώπων καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἐζητήθη ἡ ἕνωσις τῶν τριῶν τμημάτων τῆς Μακεδονίας. Θὰ ἔδει νὰ προστεθῇ ὅτι αἱ δηλώσεις τῆς αὐτῆς φύσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων ὑπὸ τῶν κ. κ. ΒΛΑΧΩΦ καὶ ΠΙΓΙΑΝΤ καὶ ὅτι διάφοροι Γιουγκοσλαῦοι ἐκπρόσωποι ἐξεφράσθησαν ἔκτοτε ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Αἱ τοιουτοτρόπως παρεχόμεναι ἀποδείξεις βεβαιοῦν τὴν ἄποψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁ ἀνταρτοπόλεμος εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἑλλάδος ἀπολαμβάνει τῆς ἐπισήμου Γιουγκοσλαυϊκῆς ὑποστηρίξεως.

Ἡ Κατάστασις ἣν ἐδημιούργησαν τὰ ὡς ἄνω γεγονότα ἐμποδίζουν σοβαρῶς τὰς προσπαθείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως προαγάγῃ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας καὶ τείνει νὰ δημιουργήσῃ αἰτίας προστριβῶν μὲ τὰ γειτονικὰ κράτη τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς ἐπιθυμεῖ καὶ εἶναι στερρῶς ἀποφασισμένη νὰ ζήσῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πνεύματι εἰλικρινοῦς συνεργασίας.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἵνα ἐκφράσω ὑμῖν, Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ἐκτιμήσεώς μου.

ὑπογρ. Α. ΑΓΝΙΔΗΣ
Ἀναπληρωτὴς Ἀρχηγοῦ Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας
παρὰ τῇ Γενικῇ Συνελεύσει

Α. Ε. Κον ΤΡΥΓΚΒΕ ΛΗ
Γεν. Γραμματέα Ο.Η.Ε.
Λέηκ Σαξὲς — Ν. Ὑόρκην

II

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

19 Δεκεμβρίου 1946

ΕΠΕΙΔΗ ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας προφορικαὶ καὶ γραπταὶ δηλώσεις τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος, Γιουγκοσλαυΐας, Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας ἀναφερόμεναι εἰς τὰς τεταραγμένας συνθήκας ἐν τῇ Βορείῳ Ἑλλάδι κατὰ μῆκος τῶν συνόρων μεταξὺ Ἑλλάδος ἀφ᾽ ἑνὸς καὶ Ἀλβανίας, Βουλγαρίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας ἀφ᾽ ἑτέρου, αἱ ὁποῖαι συνθῆκαι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου θὰ ἔδει νὰ ἐρευνηθοῦν πρὶν γίνῃ ἀπόπειρα λήψεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν σχετικῶν ζητημάτων.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ὅπως τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Καταστατικοῦ συστήσῃ Ἐπιτροπὴν Ἐρεύνης διὰ νὰ διαπιστώσῃ τὰ γεγονότα τὰ σχετικὰ μὲ τὰς ἀναφερομένας μεθοριακὰς παραβιάσεις κατὰ μῆκος τῶν συνόρων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος ἀφ᾽ ἑνὸς καὶ τῆς Ἀλβανίας, Βουλγαρίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας ἀφ᾽ ἑτέρου,

ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ ἀντιπροσώπους ἑκάστης τῶν χωρῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ὡς θὰ ἀπαρτίζεται τοῦτο κατὰ τὸ 1947,

ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ μεταβῇ εἰς τὴν περιοχὴν ὄχι βραδύτερον τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1947 καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τὸ ἐνωρίτερον δυνατὸν ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν διαπιστωθέντων διὰ τῆς ἐρεύνης της. Ἡ ἐπιτροπὴ δέον, ἐὰν κρίνῃ χρήσιμον ἢ ἐὰν τῆς ζητηθῇ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, νὰ ὑποβάλῃ προκαταρκτικὰς ἐκθέσεις εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας,

ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχῃ ἁρμοδιότητα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἔρευνάν της εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ σημεῖα εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ἀλβανίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ Γιουγκοσλαυΐαν τὰ ὁποια κατὰ τὴν κρίσιν της δέον νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἔρευνάν της, ἵνα διαφωτισθοῦν τὰ αἴτια καὶ ἡ φύσις τῶν ἀνωτέρω μεθοριακῶν παραβιάσεων καὶ ταραχῶν,

ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχῃ ἁρμοδιότητα νὰ καλῇ τὰς Κυβερνήσεις, τοὺς λειτουργοὺς καὶ τοὺς ὑπηκόους τῶν χωρῶν αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην

κατὰ τὴν κρίσιν της ἀναγκαίαν πηγὴν πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ἐχουσῶν σημασίαν διὰ τὴν ἔρευνάν της,

ὅπως τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας παρακαλέση τὸν Γενικὸν Γραμματέα νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τῶν ἄνω χωρῶν, ἵνα διευκολύνουν τὴν ἔρευναν τῆς 'Επιτροπῆς εἰς τὰς χώρας αὐτάς,

ὅπως ἕκαστος ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ 'Επιτροπῇ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὸ ἀναγκαῖον αὐτῷ βοηθητικὸν προσωπικὸν καὶ ὅπως ἐπιπροσθέτως τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας, παρακαλέσῃ τὸν Γενικὸν Γραμματέα νὰ διαθέσῃ προσωπικὸν καὶ βοήθειαν εἰς τὴν 'Επιτροπὴν ὡς θὰ κριθῇ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της,

ὅπως εἷς ἀντιπρόσωπος ἑκάστης τῶν Κυβερνήσεων 'Ελλάδος, 'Αλβανίας, Βουλγαρίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας κληθῇ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς 'Επιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα Συνδέσμου.

ὅπως ἡ 'Επιτροπὴ κληθῇ νὰ ὑποβάλῃ τὰς προτάσεις ἃς κρίνει ἀναγκαίας διὰ τὴν ματαίωσιν ἐπαναλήψεως μεθοριακῶν παραβιάσεων καὶ ταραχῶν εἰς τὰς περιοχὰς αὐτάς.

III

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗ͂ ΕΠΙΤΡΟΠΗ͂ ΕΡΕΥΝΗΣ κ. ΑΛΕΞ. ΚΥΡΟΥ

Ἀθῆναι, 17 Φεβρουαρίου 1947.

ΕΠΙΘΕΤΙΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

Ὁμιλῶν, ὁ ἀξιότιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας, παρεπονέθη ὅτι «ὁδηγουμένη ἀπὸ σωβινιστὰς ἡγέτας ἡ Ἑλλὰς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσεν ἐπιδεικνύουσα τὰς ἐπιθετικὰς καὶ πολεμοχαρεῖς προθέσεις της κατὰ τῆς Βουλγαρίας». Μένει τὶς κατάπληκτος ἐνώπιον τοιαύτης ριζικῆς διαστροφῆς τῶν γεγονότων. Ὥστε ἦτο ἡ Ἑλλὰς καὶ ὄχι ἡ Βουλγαρία ἐκείνη ἡ ὁποία, αἰφνιδίως καὶ προδοτικῶς, ἐπετέθη κατὰ τῶν συμμάχων της τὸν Ἰούνιον 1913, χωρὶς νὰ θεωρήσῃ μάλιστα ἀναγκαῖον νὰ τηρήσῃ τὰς διατυπώσεις τῆς κηρύξεως πολέμου; Ὥστε ἦτο ἡ Ἑλλὰς καὶ ὄχι ἡ Βουλγαρία ἡ ὁποία τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1915 ἐν ἐγκαρδίῳ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν στρατευμάτων τοῦ Κάϊζερ εἰσέβαλεν εἰς πὰς γειτονικάς της χώρας διὰ νὰ τὰς ληστεύσῃ καὶ νὰ τὰς καταστρέψῃ; Ἦτο ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν καὶ ὄχι ἡ Βουλγαρία ἐκείνη ἡ ὁποία τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1941, διὰ δευτέραν φοράν, συνεμάχησε μὲ τὴν βίαν καὶ ἔπληξεν εἰς τὰ νῶτα τοὺς γείτονάς της πολεμῶντας κατὰ ἐχθρῶν πολυαριθμοτέρων;... Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου μου ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας, κύριοι, ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων ὅρων τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦν οἱ ἀντίδικοί μου. Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Βουλγαρίας δὲν πρόκειται πλέον περὶ συγχύσεως ὁρολογίας. Ἐδῶ ἀντιμετωπίζομεν ἀπ' εὐθείας μίαν περίπτωσιν πλήρους καὶ ἐσκεμμένης διαστροφῆς τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας. Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἀντίληψιν ἡ λέξις «σωβινισμὸς» εὑρίσκει ἐφαρμογὴν ὄχι διὰ τὸν δράστην, ἀλλὰ διὰ τὸ θῦμα τοῦ ἐγκλήματος.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

Ὁ Ἀξιότιμος Κύριος Τζέρτζα εὑρίσκει ὅτι ἡ ἐξωτερική μας πολιτικὴ ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὰς ἄλλας Βαλκανικὰς χώρας! Ἂς κάμωμεν λοιπὸν καὶ ὀλίγην ἀριθμητικὴν μαζί. Δὲν εἶνε μυστικὸν ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀντιμετωπίζει ἐνόπλους συμμορίας αἱ ἑλληνικαὶ ἔνοπλοι δυνάμεις, ἐν συνόλῳ, δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 100.000 ἄνδρας. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς μετριοπαθεστέρους ὑπολογισμοὺς ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις κρατεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα 400.000 ἀνδρῶν εἰς τὸν τακτικὸν στρατόν, 100.000 ὑπηρετοῦν εἰς τὴν Μυστικὴν Ἀστυνομίαν τῆς ΟΖΝΑ, 50.000 εἰς τὴν Ἐθνοφυλακὴν καὶ εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἔδει νὰ προστεθοῦν ἄλλαι 100.000 περίπου εἰς τὰ Τάγματα Ἐργασίας. Τοῦτο ἀποτελεῖ σύνολον 650.000 ἀνδρῶν. Ἐπιπροσθέτως ἡ Βουλγαρία, ἡ ὁποία διὰ τῆς μόλις ὑπογραφείσης συνθήκης εἰρήνης ὑποτίθεται ὅτι θὰ διατηρῇ συνολικὴν δύναμιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς 55.000 ἄνδρας, ἔχει σήμερον ὑπὸ τὰ ὅπλα 120.000 εἰς τὸν τακτικὸν στρατόν, 50.000 εἰς τὴν Ἐθνοφυλακήν, 20.000 εἰς τὰς μεθοριακὰς φρουρὰς καὶ 50.000 εἰς τὰ Τάγματα Τρουδοβάκων. Τοῦτο ἀποτελεῖ σύνολον 240.000 ἀνδρῶν. Ἡ Ἀλβανία, τέλος, μὲ πληθυσμὸν μόλις 1.000.000 διατηρεῖ στρατὸν 65.000 ἀν-

δρῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἐθνοφυλακῆς. Σύνολον γενικὸν 955.000 ἄνδρες.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗ ΘΡΑΚΗ

Ἡ ἐπιθετικὴ καὶ ἡττημένη Βουλγαρία ἤγειρεν εἰς τὺν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων θρασεῖαν ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης, τῆς ἐπαρχίας ἀκριβῶς ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰσβάλει καὶ τὴν ὁποίαν κατέλαβε μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Χίτλερ ἀπὸ τὸ 1941 μέχρι τοῦ 1944. Ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ ἐπαρχία ἔχει ἔκτασιν 8586 τετρ. χιλιομέτρων καὶ πληθυσμόν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1940, 360.000 κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων 243.000 Ἕλληνες, 112.000 Μωαμεθανοὶ καὶ μόνον 150 ἄτομα — ἐπαναλαμβάνω 150 ἄτομα — Βούλγαροι. Τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν ὑπεστήριξεν ἐνθέρμως εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων ἡ Γιουγκοσλαυΐα. Φυσικὰ ἀπερρίφθη, ἀλλὰ ἐπετράπη εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ διατηρήσῃ τὴν Δοβρουτσᾶν, τὴν ὁποίαν τῆς εἶχε προσφέρει κατὰ τὸν πόλεμον ὁ Χίτελρ εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πιστῶν πρὸς αὐτὸν ὑπηρεσιῶν της.

Τρεῖς ἀπόψεις τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἀξίζει νὰ σημειωθοῦν ἰδιαιτέρως. Π ρ ῶ τ ο ν, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπετράπη εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ εἰσαγάγῃ τοιαύτην ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς Θράκης εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης. Δ ε ύ τ ε ρ ο ν, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν ἡ Βουλγαρία νὰ ἐπιτύχῃ μέχρι τῆς Διασκέψεως προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ τώρα δι᾿ ἄλλων μέσων, ὁμολογουμένως ὄχι τόσον εἰρηνικῶν. Τ ρ ί τ ο ν, ὅτι κατηγορεῖ σήμερον τὴν Ἑλλάδα δι᾿ ἐπιθετικὰς διαθέσεις, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὑποθέτω, ὅτι ἂν διακηρύσσῃ τὸ ψεῦδος αὐτὸ ὅσον ἠμπορεῖ περισσότερον δυνατὰ καὶ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, ἐνδέχεται μίαν ἡμέραν νὰ τὸ πιστεύσῃ ὁ κουρασμένος κόσμος. Ἴσως νὰ νομισθῇ ὅτι αἱ ἀντιμαχόμεναι ἀξιώσεις τὰς ὁποίας ἐγείρουν ἀμοιβαίως αἱ δύο χῶραι θὰ ἠδύναντο νὰ παραμερισθοῦν ἀνέτως ἂν ἀμφότεραι διαγραφοῦν.

Νομίζω ὅτι θὰ ἦτο δίκαιον νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς πληροφορήσω τί φρονεῖ ὁ μέσος Ἕλλην, ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν ὑπῆρξε τὸ ἄμεσον θῦμα τῆς βουλγαρικῆς ἐπιθετικότητος, περὶ τοῦ ὅλου ζητήματος. Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀσφαλῶς κάτι στραβὸ εἰς ἕνα κόσμον ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει εἰς ἕνα μιλιταριστικόν, ἐπιθετικὸν καὶ ἡττηθὲν ἔθνος νὰ προβάλλῃ ἀξιώσεις ἐπὶ ἐδάφους συμμαχικοῦ ἔθνους εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέβαλε τρεῖς φορὰς ἐντὸς περιόδου μικροτέρας τῶν 35 ἐτῶν.

Ὁ μέσος Ἕλλην γνωρίζει ὅτι ἡ σύνεσις τῶν Μεγάλων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφισβητῆται ἀπὸ τοὺς μικρούς, ἀλλὰ διερωτᾶται διατί τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς μικροὺς τοὺς ἐνθυμοῦνται μὲ ἐκφράσεις λυρικῆς ἐξάρσεως μόνον ὅταν ἡ σάρξ των παρεμβάλλεται μεταξὺ τῶν Μεγάλων καὶ τῶν ἐχθρῶν των;

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Τὸ θέμα τῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀξίζει ἐπίσης νὰ ἐξετασθῇ δι᾿ ὀλίγων. Οἱ τρεῖς κύριοι ἐτόλμησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν λέξιν αὐτὴν διὰ μίαν χώραν ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσεν ἀνθισταμένη εἰς τὸν φασισμὸν ὑπὸ πᾶσαν αὐτοῦ μορφὴν καὶ ἡ ὁποία μόνη μεταξὺ ὅλων τῶν κατεχομένων χωρῶν δὲν ἔστειλεν οὐδὲ ἕνα στρατιώτην νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Δὲν ἐχρειάζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκτεταμένη ἐκκαθάρισις οὐδὲ ποταμοὶ αἵματος, διότι εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἡ ἀντίστασις ἦτο καθολική. Ὁμαδικαὶ σφαγαὶ ἀπητήθησαν μόνον εἰς ἐκείνας τὰς δορυφόρους χώρας αἱ ὁποῖαι συλλογικῶς καὶ ὁλοψύχως συνειργάσθησαν ἐπὶ ἔτη μὲ τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐχρειάζοντο μίαν τοιαύτην ἐκκαθάρισιν διὰ νὰ ἐξιλεωθοῦν.

«Η ΣΥΝΟΡΙΑΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ 1931»

Ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ μεθοριακὰ ἐπεισόδια ὁ κ. Κουλίσεφ ἀνεφέρθη εἰς τὴν εἰδικὴν στρατιωτικὴν συμφωνίαν τὴν ὑπογραφεῖσαν τὸ 1931 μεταξὺ Ἑλ-

λάδος καὶ Βουλγαρίας διὰ τὴν ἀμοιβαίαν διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας προκαλύψεως. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀποκατεστάθησαν ἀκόμη διπλωματικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἡ συμφωνία δὲν τυγχάνει ἐπισήμως ἐφαρμοστέα πρὸς τὸ παρόν, καίτοι τὸ πνεῦμα της ἐτηρήθη πιστῶς ἐξ ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Κουλίσεφ, διατί ἡ συμφωνία αὕτη ἔπαυσεν ἰσχύουσα τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1941; Μήπως τυχὸν εἶχε καμμίαν σχέσιν αὕτη μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Στρατάρχου Φὸν Λὶστ εἰς τὰ βουλγαρικὰ σύνορα;

ΒΟΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ

Ὁ Συνταγματάρχης Κερέντζι εἶχε τὴν ἔμνευσιν νὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τῶν Τσάμηδων τῆς Θεσπρωτίας. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου στηριζομένη ἐπὶ ἐθνολογικῶν, ἱστορικῶν καὶ στρατηγικῶν βάσεων οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης. Ἡ Ἑλλὰς ἤγειρε τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Διεθνῶν Ἀρχῶν καί, ὡς εἶπον προηγουμένως, τοῦτο εἶναι ἀρκετόν, νομίζω, διὰ ν' ἀποδείξῃ τὰς φιλειρηνικὰς προθέσεις τῆς χώρας μου καὶ τὴν ἀπόφασίν της νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἐκκρεμοῦς τούτου ζητήματος μόνον διὰ τῆς ἐνδεδειγμένης διεθνῶς ὁδοῦ. Ἐὰν ὑπάρχῃ Βορειοηπειρωτικὸν πρόβλημα ἐνδιαφέρον τὴν ὑμετέραν Ἐπιτροπήν, τοῦτο εἶναι ἡ συστηματικὴ ἐκστρατεία τῶν Ἀλβανικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς περιοχῆς. Διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν τρομοκρατίαν αὐτὴν 1123 Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἠπείρου κατέφυγον εἰς Ἑλλάδα μεταξὺ Ἀπριλίου 1941 καὶ Ὀκτωβρίου 1944. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι τέλους 1946 ἕτεροι 3630 Ἕλληνες πρόσφυγες ἔφθασαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐξετελέσθησαν παραμένει ἄγνωστος. Οἱ Ἕλληνες ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον νὰ ἐκτελοῦνται ἐν Ἀλβανίᾳ ἢ νὰ φυλακίζωνται καὶ νὰ ἐγκλείωνται εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παραλείψῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς δυστυχεῖς αὐτούς, ὅταν θὰ εὑρίσκεται ἐν Ἀλβανίᾳ.

ΟΙ ΤΣΑΜΗΔΕΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Τσάμηδες τῆς Θεσπρωτίας ὅσοι ἐξ ὑμῶν δὲν γνωρίζετε τὰ γεγονότα θὰ ᾐσθάνθητε ἴσως συγκίνησιν ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Συνταγματάρχου Κερέντζι. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τὰ πραγματικὰ περιστατικά. Οἱ Τσάμηδες εἶναι μία ἀλβανόφωνος μειονότης 17.000 περίπου ψυχῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀνταποδίδοντες κακὸν ἀντὶ ἀγαθοῦ, ἀπεδείχθησαν προδόται καὶ συνεργάται τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸν πόλεμον. Ὅταν ἐλάμβανε χώραν ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ ὅλοι οἱ Τσάμηδες ὡς Μουσουλμᾶνοι ἐπρόκειτο ν' ἀποσταλοῦν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ καταδείξῃ τὰ φιλικὰ της αἰσθήματα πρὸς τὴν Ἀλβανίαν ἐπέμεινεν ὅπως μὴ συμπεριληφθοῦν οἱ Τσάμηδες εἰς τὴν ἀνταλλαγήν. Ἡ Ἑλλὰς ἔκτοτε πλήρως ἐσεβάσθη τὰ μειονοτικὰ τούτων δικαιώματα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠμπόδισε τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν αὐτῶν νὰ γίνουν πράκτορες τῶν Ἰταλῶν πρὸ τῆς φασιστικῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ διαπράξουν φρικιαστικὰ ἐγκλήματα τόσον κατὰ τὸν Ἀλβανικὸν πόλεμον ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν κατοχὴν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν Ἄξονα καὶ τοὺς δορυφόρους του. Ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν εἶχον ἀναμιχθῆ εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις, δὲν ἐτόλμων νὰ παραμείνουν ἐνταῦθα, ὅταν ἀντελήφθησαν ὅτι ἐπλησίαζε τὸ τέλος τῶν Γερμανῶν ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Λαμπὲρ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐνεργῶν μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα, προσεπάθησε ματαίως, περὶ τὸ τέλος τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς νὰ τοὺς πείσῃ νὰ παραμείνουν ἐν Ἑλλάδι. Οἱ περισσότεροι διέφυγον εἰς Ἀλβανίαν τότε, ἐνῷ οἱ ὑπόλοιποι ἠκολούθησαν τοὺς ὑποχωροῦντας Ἐλασίτας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ Τσάμηδες οἱ ὁποῖοι παρέσχον εἰς τὸν κ. Κερέντζι τὴν εὐκαιρίαν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἕνα ὡραῖον παραμῦθι.

IV

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΑΛ. ΚΥΡΟΥ

ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

1. Ἀπαντῶν εἰς μακρὰν δήλωσιν τοῦ Γιουγκοσλαύου Ἀντιπροσώπου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Σλαυοφώνων, ὁ Ἕλλην Ἀντιπρόσωπος εἶπε τὰ ἑξῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν 10 Μαρτίου 1947:

«Ἀλλὰ ποῖος εἶναι, ἐν πρώτοις, ὁ σλαυόφωνος αὐτὸς πληθυσμὸς τοῦ ὁποίου ὁ Γιουγκοσλαῦος Ἀντιπρόσωπος γίνεται, τόσον προθύμως ὁ ἐπίσημος ἐκπρόσωπος, χωρὶς ν' ἀντιλαμβάνεται ὅτι, ἀναδεχόμενος τὸν ρόλον αὐτόν, ἀποδεικνύει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν σας πόσον δίκαια εἶναι τὰ παράπονά μας καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει οὕτω πως τὸν ρόλον τοῦ κατηγορουμένου ὁ ὁποῖος ἀπολογεῖται;

» Οἱ πέραν τῶν συνόρων προστάται τῶν «Μακεδόνων» αὐτῶν δίδουν ἀριθμοὺς προδίδοντας πολλὴν φαντασίαν καὶ πλήρη ἔλλειψιν λογικῆς συνεπείας. Ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διάφορος.

» Οἱ σλαυόφωνοι αὐτοὶ μόλις ὑπερβαίνουν τὸ 1% τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπὶ 2 ἑκατομμυρίων κατοίκων τῆς Ἑλληνικῆ ς Μακεδονίας καὶ Θράκης σχεδὸν δὲν φθάνουν τὰ 4%. Εἰς ἐθνογραφικὸν χάρτην συνταγέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων τὸ 1926 καὶ παριστῶντα τὸ ποσοστὸν τῶν ξένων στοιχείων τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας τὸ 1912 καὶ τὸ 1926, ὁ ἀριθμὸς τῶν Σλαυοφώνων — οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται ὡς Βούλγαροι — ἀνέρχεται εἰς 77.000 ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ (τὸ 1926) 1.511.000 κατοίκων. Ὁ χάρτης δὲ αὐτὸς συνετάγη συμφώνως πρὸς τὰ ἀσφαλέστατα στοιχεῖα τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἑκουσίας ἑλληνοβουλγαρικῆς ἀνταλλαγῆς.

» Ἰδοὺ διατὶ ὑψηλαὶ ξέναι προσωπικότητες ὡς οἱ Ἀντιπρόσωποι παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Κ. Τ. Ε. διὰ τὴν Προσφυγικὴν Ἀποκατάστασιν, δὲν ἔπαυσαν διακηρύττουσαι ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον χώρα μὲ μεγαλυτέραν ὁμοιογένειαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας αἱ βόρειοι ἐπαρχίαι εἶναι τόσον ἑλληνικαὶ ὅσον αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Πελοπόννησος.

» Ἀλήθεια τόσον κτυπητὴ ὥστε ἀκόμη καὶ οἱ Γερμανοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ δεχθοῦν τὴν ἄποψιν τῆς συμμάχου των Βουλγαρίας, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραγνωρίσουν τὸ

γεγονὸς αὐτό. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Busch Zantner, φερέφωνον τοῦ βουλγαρικοῦ σωβινισμοῦ, εἰς ἓν βιβλίον του περὶ Βουλγαρίας, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη καθ' ἣν στιγμὴν αἱ τεθωρακισμέναι γερμανικαὶ μεραρχίαι ἐξεχύνοντο κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία ἀνῆκε, κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ ὅτι αἱ μερικαὶ χιλιάδες Βούλγαροι οἱ ὁποῖοι ἐξηκολούθουν νὰ ζοῦν εἰς αὐτὴν δὲν ἦσαν παρὰ μηδαμινὸν πολλοστημόριον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

» Ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς τοῦ Γερμανοῦ δημοσιολόγου: Οἱ Σλαυόφωνοι εἶναι Βούλγαροι. Δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τοὺς Γιουγκοσλαύους. Ἐχρειάσθη δὲ πολὺς σωβινισμὸς διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν οἱ κυβερνῶντες σήμερον τὴν Γιουγκοσλαυΐαν ὡς ἐπίσημα φερέφωνά των.

» Κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν αἱ ὀλίγαι αὐταὶ χιλιάδες Σλαυοφώνων συμπεριεφέρθησαν ἀπολύτως ὡς Βούλγαροι. Τινὲς ἐξ αὐτῶν, εἶναι ἀλήθεια, ἀπέδειξαν ἐμπράκτως ὅτι ἐνεφοροῦντο ὑπὸ ἑλληνικῶν αἰσθημάτων καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐτιμωρήθησαν σκληρῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, τῶν Βουλγάρων καὶ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ὁμοεθνῶν των. Ἀλλά, ἐπαναλαμβάνω, τὸ πλεῖστον τῶν Σλαυοφώνων ἐδείχθησαν σκληροὶ ὅσον καὶ οἱ Βούλγαροι, γερμανόφιλοι ὡς ἐκεῖνοι, ἐγκληματίαι συνεργάται τοῦ ἐχθροῦ.

» Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην ν' ἀκολουθήσουν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα καὶ νὰ διαφύγουν τὴν δικαιοσύνην.

» Ἔχω ἐδῶ, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, λεπτομερῆ κατάλογον, μὲ τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις αἵτινες ἐξεδόθησαν ἐναντίον των ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἐπὶ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Μὲ αὐτοὺς τοὺς ἐγκληματίας ἐσχημάτισαν τὸν πυρῆνα τῆς ΝΟΦ!».

11. Προπολεμικῶς, αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις μετεχειρίσθησαν τοὺς Σλαυοφώνους κατὰ τρόπον πλέον ἢ ἀνθρωπιστικόν. Ποτέ, καμμία διάκρισις δὲν ἐγένετο μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας.

Τώρα ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ἐπετρέπετο νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν γλῶσσαν των. Πῶς ἐξηγεῖται ὅμως ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ὁμιλῇ τὴν σλαυομακεδονικὴν διάλεκτον ἡ ὁποία μάλιστα χρησιμοποιεῖται καὶ ἀπὸ ἐκείνους ἐξ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἑαυτοὺς καὶ συμπεριφέρονται ὡς Ἕλληνες; Λέγουν ἐπίσης ὅτι πολλοὶ ἐξηναγκάσθησαν ὅπως ἐκπατρισθοῦν μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον. Ἀλλὰ ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ἔφυγαν ἑκουσίως, ἐπωφεληθέντες τῶν διατάξεων τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ καὶ ὅτι τοὐναντίον αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἐπετρε-

ψαν εἴς τινας ἐξ αὐτῶν νὰ παραμείνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν καὶ εἶχαν ὑποβάλει εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνταλλαγῆς αἰτήσεις ἀναχωρήσεως.

III. Κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν κατοχὴν ἡ πλειονότης τῶν Σλαυοφώνων ἐτήρησε στάσιν σαφῶς ἀντεθνικήν. Οἱ κατακτηταί, Γερμανοί, Ἰταλοὶ καὶ Βούλγαροι εὗρον εἰς τὸ πρόσωπόν των τοὺς ἐνθέρμους ὀπαδοὺς οἱ ὁποῖοι, πλήρεις ζήλου, ἐτέθησαν εἰς ὑπηρεσίαν τῶν νέων αὐθεντῶν ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἤλπιζαν νὰ ἀντλήσουν κάθε ὄφελος καὶ κάθε πλεονέκτημα.

Οἱ Βούλγαροι δὲν παρέλειψαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὰς εὐνοϊκὰς διαθέσεις τὰς ὁποίας οἱ Σλαυόφωνοι ἐδείκνυον ἔναντί των. Τὴν 21 Μαΐου 1941 ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐδημοσίευσε τὸ περίφημον διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίζετο εἰς τοὺς σλαυοφώνους ἡ βουλγαρικὴ ἐθνικότης. Οἱ Σλαυόφωνοι οἱ ὁποῖοι κατῴκουν ἀνατολικῶς τοῦ Στρυμῶνος— εἰς ἐδάφη παραχωρηθέντα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν εἰς τοὺς Βουλγάρους—ἐπεστρατεύθησαν ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ Βούλγαροι. Ὅσοι κατῴκουν δυτικῶς τοῦ ποταμοῦ, εἰς τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐδάφη, καὶ ἀκριβῶς εἰς τὰς περιοχὰς Φλωρίνης, Ἐδέσσης καὶ Καστοριᾶς, ἔσπευσαν νὰ πυκνώσουν τὰς συμμορίας τῶν Κομιτατζήδων, τὰς ὁποίας ὠργάνωσεν ὁ Βούλγαρος ἀξιωματικὸς Κάλτσεφ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τρομοκρατήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀποσταλέντων ἐκ Σόφιας, οἱ Σλαυόφωνοι ἔσχον τὴν θλιβερὰν δόξαν νὰ διαπράξουν ἀναρίθμητα ἐγκλήματα, διὰ νὰ ἐξοντώσουν ὅλους ὅσοι εἶχαν ἑλληνικὴν συνείδησιν καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς διδασκάλους, τοὺς διανοουμένους καὶ τοὺς προκρίτους. Μόνον εἰς τὴν περιφέρειαν Καστοριᾶς ἔκαυσαν 40 χωριά. Ἡ δίκη Κάλτσεφ, ἡ ὁποία διεξήχθη ἐν Ἀθήναις τὸ παρελθὸν ἔτος ἔρριψε πλῆρες φῶς εἰς τὴν ἀντεθνικὴν καὶ φιλογερμανικὴν δρᾶσιν τῶν Σλαυοφώνων. Τὰ τάγματα τῆς ΟΧΡΑΝΑ τὰ ὁποῖα ἐσχημάτισαν οὗτοι ἦσαν τόσον βουλγαρικὰ ὥστε ἔφθασαν νὰ πολεμήσουν ἀκόμη καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς σχηματισμοὺς τοῦ ΕΑΜ, ὅταν τὸ τελευταῖον αὐτό, εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δράσεώς του, δὲν εἶχε χάσει τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα του.

IV. Ὅταν μετεβλήθη ἡ κατάστασις εἰς τὸ Δυτικὸν Μέτωπον καὶ ἐπλησίαζεν ὁ Ἐρυθρὸς Στρατός, οἱ Σλαυόφωνοι μετέβαλαν τακτικήν, χωρὶς ὅμως νὰ μεταβάλλουν καὶ τὴν ἀγρίως ἀνθελληνικὴ πολιτικήν των. Ἡ Ὀχράνα τοῦ Βασιλέως Βόριδος, τοῦ Πρωθυπουργοῦ Φίλωφ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Μαρίνωφ—πρεσβευτοῦ τῆς «Νέας Βουλγαρίας» ἐν Παρισίοις— μετεμορφώθη εἰς ΣΝΟΦ (Σλαυϊκὸν Λαϊκὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον). Ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καταζητουμένου ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης Ἠλία Δημάκη τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Γκότσεφ, οἱ Σνοφῖται ἀπεπειράθησαν ν' ἀνακηρύξουν τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας. Αἱ βλέψεις των ἐστρέφοντο τόσον καταφανῶς ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ὥστε εὑρέθησαν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸ 27ον Σύνταγμα τοῦ ΕΛΑΣ. Διὰ νὰ συμβιβασθοῦν τὰ πράγματα, ἐμηχανεύθησαν, ἀπὸ γιουγκοσλαυϊκῆς πλευρᾶς καὶ ἀπὸ

τὸ ΚΚΕ, ὅπως συμφιλιώσουν τὴν ΣΝΟΦ μὲ τὸν ΕΛΑΣ. Τὰ Σνοφικὰ τάγματα ἀνεδιοργανώθησαν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν (Μοναστήριον καὶ Σκόπια) ὑπὸ τὸ ὄνομα ΝΟΦ (Λαϊκὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον), ὁ Γκότσεφ δὲ ὁ ἴδιος ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὰς τάξεις τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ στρατοῦ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου.

V. Ἡ μεταμόρφωσις τῆς ΣΝΟΦ εἰς ΝΟΦ ἤνοιξε νέαν περίοδον εἰς τὴν ἀνθελληνικὴν δρᾶσιν τῶν Σλαυοφώνων. Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀρχηγῶν των Λασσάνη, Ὑψηλάντη καὶ Μαντέλκωφ, συνέπηξαν συμμορίας αἵτινες, ἔχουσαι τὰ κρησφύγετά των εἰς τὰ ὄρη, ἐνήργουν ἐπιδρομάς, ἔσφαζαν καὶ ἐτρομοκράτουν τοὺς κατοίκους τῶν πεδιάδων. Ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τὸ ΚΚΕ δὲν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτὰς τῶν Νοφικῶν, οἵτινες ἐλάμβανον ἀνοικτὰ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ὁδηγίας, διαταγὰς καὶ πάσης φύσεως βοήθειαν. Ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τοῦ ΚΚΕ ἤρχισε μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Ζαχαριάδη ἀπὸ τὸ ταξείδιόν του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1946.

Τὸν Νοέμβριον 1946, ὅταν κατέστη προφανὲς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ προσέφευγεν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη διὰ τὰ γεγονότα τῆς Βορείου Ἑλλάδος, οἱ Σλαυόφωνοι, μεταβάλλοντες ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν ἐπιγραφήν, ἐδέχθησαν ὅπως τεθοῦν, τύποις, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μάρκου Βαφειάδη, φυγοδικοῦντος συμμορίτου, καὶ ν' ἀποτελέσουν τμῆμα τοῦ «Ἑλληνικοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ» τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσιν, ἀκόμη καὶ σήμερον, τὸν κεντρικὸν πυρῆνα καὶ τὰ πλέον σκληρὰ στελέχη. Τώρα προσπαθοῦν νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς μαχόμενοι ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν ἰδεωδῶν καὶ ὄχι ὡς ἐγκληματίαι τοῦ κοινοῦ δικαίου, τῶν ὁποίων οἱ γείτονες τῆς Ἑλλάδος ἐμίσθωσαν τὰς ὑπηρεσίας, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ δημιουργήσουν εἰς Μακεδονίαν μίαν πραγματικὴν κατάστασιν ἥτις θὰ ὡδήγει εἰς τὸν διαμελισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν προσάρτησιν εἰς τὰ ὅμορα κράτη, τῶν ἀπὸ μακροῦ ἐποφθαλμιουμένων ἐδαφῶν.

Σήμερον ὁ Σλαυόφωνος πληθυσμὸς ὁ ὁποῖος, ἀναλόγως τῶν συμφερόντων τῆς στιγμῆς, παρουσιάζεται πότε ὡς ἑλληνικός, πότε ὡς σλαυϊκός, ἀποτελεῖ, ἂν ὄχι τὴν κυρίαν καὶ ἄμεσον αἰτίαν τῆς Καταστάσεως ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Βόρειος Ἑλλὰς τόσον ὑποφέρει, τοὐλάχιστον σημαντικὸν παράγοντα τῶν ταραχῶν, αἵτινες εὐνοοῦσιν τὴν ἐπιθετικὴν πολιτικὴν τῶν γειτόνων τῆς Ἑλλάδος.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ κατάστασις θὰ ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ τεταραγμένη ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ σχέσεις τῆς χώρας πρὸς τοὺς γειτονάς της νὰ εἶναι δηλητηριασμέναι ἐφ' ὅσον οἱ ξένοι αὐτοὶ πράκτορες θὰ δύνανται νὰ συνεχίζουν ἀτιμωρητεὶ τὰς ἐνεργείας ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους.

Εἶναι ὅθεν πρωταρχικὴ ἀνάγκη ὅπως δοθῇ εἰς τὸ πρόβλημα αὐτὸ ριζικὴ λύσις.

V

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΑΛΕΞ. ΚΥΡΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Γενεύη, 20 Μαΐου 1947

Θὰ προχωρήσω τώρα εἰς τὰς ἑλληνικὰς κατηγορίας κατὰ τῆς Ἀλβανίας, τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ἀφοῦ ἐμελέτησα τὰ προσχέδια τῶν Καταθέσεων καὶ τῶν Πορισμάτων ἐπιμελῶς, ἀντελήφθην πόσον σύντονος προσπάθεια ἀπητήθη ἐκ μέρους ἀρκετῶν προσώπων, διὰ νὰ καταχωρηθοῦν τόσον εὐσυνειδήτως τὰ γεγονότα εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρεται ἀμεσώτερον, θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐκφράσω τὸν θαυμασμόν μου, διὰ τὴν εὐσυνείδητον καὶ ἐπίμονον ἐργασίαν των, πρὸς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐβοήθησαν ἐνεργῶς εἰς τὴν διατύπωσιν αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων βεβαίως καὶ τῶν ἀξιοτίμων ἐκείνων μελῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις.

I. Ἀλλ' ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου μου ἐδήλωσα, τὰ γεγονότα ταῦτα ὡς λίαν ἐπιστημονικῶς λεχθέντα, στεροῦνται ἐννοίας καὶ συναρτήσεως ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων. Ἡ πρώτη παρατήρησίς μου ἀφορᾷ τὴν διαίρεσιν τῆς εὐθύνης μεταξὺ τῶν τριῶν βαλκανικῶν χωρῶν. Φρονῶ, ὅθεν, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀκριβείας θὰ ἦτο ἀναγκαῖον νὰ καταλογισθῇ εἰς ἑκάστην χώραν ἡ ἰδία αὐτῆς συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐπέμβασιν. Ἐν τούτοις, ἐάν τις ἐλάμβανε τὴν φροντίδα νὰ ἑρμηνεύσῃ τὰ ξηρὰ ταῦτα γεγονότα, δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην βοηθείας, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τοῦτο: ὅτι τὸ σχέδιον τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης ἀπὸ κοινοῦ συνελήφθη καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐξετελέσθη, τῶν τριῶν χωρῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργουσῶν πρὸς τὸν αὐτὸν φανερὸν ἁπλοῦν σκοπόν. Ἐὰν μία ἐκ τῶν τριῶν Χωρῶν ἐφαίνετο δραστηριωτέρα τῶν ἄλλων ἔν τινι ἀπόψει ἢ πρὸς ἐπίτευξιν ἑνὸς ἀποτελέσματος, τοῦτο ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς γεωγραφικοὺς λόγους ἢ εἰς φυσικὰς δυνατότητας. Ἐπὶ παραδείγματι, ἦτο φυσικὸν διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, τῆς ὁποίας ἡ θέσις εἶναι κεντρική, νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἑνωτικὸν κέντρον διὰ παραπλεύρους ἐνεργείας. Ἀλλ' ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἐπέμβασιν παραμένει, κατ' ἐμέ, ἀδιαίρετος. Μία κοινὴ κατεύθυνσις ἐν τῇ ἐκτελέσει ἑνὸς τοιούτου σχεδίου, προϋποθέτει μίαν ἰσχυρὰν κεντρικὴν Ἀρχὴν καὶ οὐχὶ διαφωνίαν γνωμῶν. Προϋποθέτει ἀναντίρρητον καὶ συνεχῆ ὑποστήριξιν ἐκ μέρους ἑνὸς ἐλεγχομένου καὶ κατευθυνομένου Τύπου καὶ ἀπὸ ραδιοφώνου. Προϋποθέτει ταὐτότητα σκοποῦ καὶ ἑνότητα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἥτις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ ἔστω καὶ ἐν καιρῷ πολέμου εἰς μίαν ἐλευθέραν δημοκρατικὴν χώραν, πολὺ δὲ περισσότερον προκειμένου περὶ τριῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνεργοῦσι ἀπὸ κοινοῦ.

Ὅθεν αἱ τρεῖς Βαλκανικαὶ χῶραι θὰ ἔπρεπε κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ θεωρηθῶσιν, ἀπὸ κοινοῦ καὶ οὐχὶ κεχωρισμένως, ὑπεύθυνοι δι' ὅ,τι συνέβη καὶ δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ νὰ συμβαίνῃ ἐν Ἑλλάδι.

II. Ἐπιτρέψατέ μοι τώρα νὰ διατυπώσω τὴν δευτέραν παρατήρησίν μου. Ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσις ἔλαβε δύο ἄλλας συμπληρουμένας μορφάς. Ἡ μία ἦτο ψυχολογικὴ καὶ ἀπέβλεπε εἰς τὴν δυσφήμησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ταυτοχρόνως εἰς τὴν κατάρρευσιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ τοῦ πνεύματος ἀντιστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἄλλη ἦτο ὑλικὴ καὶ ἐνέκειτο

εἰς τὴν ἐνεργὸν βοήθειαν τὴν παρεχομένην εἰς τοὺς Ἕλληνας συμμορίτας.

Ἡ ψυχολογικὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσις εἶναι τυπικὸν παράδειγμα ἑνὸς «πολέμου νεύρων» διεξαγομένου ὑπὸ ἰσχυρὰν διπλωματικὴν πίεσιν καὶ διὰ συνεχοῦς εὐρείας προπαγάνδας ὑπὸ τοῦ Τύπου καὶ ἀπὸ ραδιοφώνου. Ἡ ἔκτασις τῆς προπαγάνδας εἶναι μεγίστη, αἱ πηγαὶ αὐτῆς δὲν εὑρίσκονται μόνον εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ οἱ πόροι της φαίνονται ἀνεξάντλητοι. Ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος εἶναι ἡ χρησιμοποιουμένη προπολεμικὴ τοιαύτη. Ὡρισμένα ἁπλᾶ ἀλλὰ ψευδῆ συνθήματα ἐπαναλαμβάνονται κανονικῶς καὶ μετ' ἀμειώτου ἐντάσεως ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ κοινὸν ἐν τέλει θὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτά. Ἡ ἐν αὐτοῖς περιεχομένη ψυχολογικὴ ἀρχὴ εἶναι ἡ ἄλλοτε χρησιμοποιηθεῖσα. Ὅσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ ψεῦδος, τόσον μεγαλυτέρα ὑπάρχει πιθανότης νὰ πιστευθῇ, ἐὰν ἐπαναλαμβάνεται μετὰ μεγαλυτέρας ἐμφάσεως. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνατρέξωσιν εἰς τὸ παρελθὸν θὰ εὕρουν μίαν ἐπανάληψιν τῆς κατὰ τῶν Σουδητῶν σταυροφορίας εἰς τὴν σημερινὴν ἐκστρατείαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ διαμενόντων σλαυοφώνων. Ἡ μέθοδος εἶναι παρομοία καὶ ὁ αὐτὸς ἐπιδιώκεται σκοπός: ἡ Σουδητία τὸ 1938—39, ἡ ἐπονομαζομένη Μακεδονία τοῦ «Αἰγαίου» τὸ 1947, ἡ πολιτικὴ ὑποδούλωσις τῆς Τσεχοσλοβακίας τότε, τῆς Ἑλλάδος σήμερον. (Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐκστρατειῶν ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Σουδῆται ἀπετέλουν συμπαγῆ μειονότητα 3½ ἑκατομμυρίων Γερμανῶν, ἐνῷ οἱ σλαυόφωνοι δὲν ἀποτελοῦσι ἢ τὸ 1 % τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος).

Μέρος τῆς μορφῆς τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ἦτο ἡ ἀνεπιφύλακτος ὑποστήριξις τῶν ἀνατρεπτικῶν στοιχείων τῆς Ἑλλάδος, ὄχι μόνον ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀνωτέρων ἐπισήμων προσώπων, περιλαμβανομένων καὶ ἀρχηγῶν κρατῶν τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν. Οἱ τρεῖς Ἀντιπρόσωποι Σύνδεσμοι ἀπανειλημμένως προέβησαν ἐνώπιόν σας εἰς δηλώσεις ἐμφαινούσας τὴν ἀπόλυτον ἔγκρισίν των τῆς ἀνταρσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἠθικήν των συνεργασίαν εἰς τὴν ἀνατρεπτικὴν κίνησιν.

Ἡ καθ' ὁλοκληρίαν ἀδικαιολόγητος ἀνάκλησις πρεσβευτῶν καὶ ἀκολούθων ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ ἐπιφυλαχθεῖσα τύχη εἰς διακοινώσεις ἀπευθυνθείσας πρὸς τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐν Βελιγραδίῳ, αἱ ἐπιδεικτικαὶ κινήσεις στρατευμάτων κατὰ μῆκος τῆς Ἑλληνικῆς μεθορίου, ἡ ἀπαγωγὴ στρατιωτῶν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν συνοριακῶν φυλακίων, ἡ ἀπόλυτος σιωπὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Ἑλλήνων ὁμήρων καὶ τόσον ὁ τόνος ὅσον καὶ τὸ περιεχόμενον ἐπισήμων δηλώσεων περὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἐπιβοηθητικὰ τῆς τοιαύτης μορφῆς τῆς ἐκστρατείας στοιχεῖα.

Ἡ **φυσικὴ** μορφὴ τῆς ἐκστρατείας, ὅπως θὰ πρέπει πλέον μόνοι σας νὰ ἔχητε ἀντιληφθῇ, συνίστατο εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν λεγομένων «συνθηκῶν ἀναταραχῆς» εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς προπαρασκευῆς ἐνόπλων συμμοριῶν καὶ διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀνταρτοπολέμου. Ὁ στρατιωτικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τῶν ἐνεργιῶν τούτων φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ὑποδαύλισις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου εἰς τὴν Ἑλλάδα καί, ὡς προκαταρκτικὸν βῆμα, ἡ ἀπόσπασις ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μιᾶς περιοχῆς ἥτις κατ' ἀρχὴν θὰ ὠνομάζετο «Ἐλευθέρα» ἢ «Δημοκρατικὴ» Ἑλλάς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, αἱ Κυβερνήσεις τῶν τριῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν, ἐνεργοῦσαι ἀπὸ κοινοῦ, καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος, προσήλκυσαν μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας πολλὰς χιλιάδας σλαυοφώνων, οἵτινες εἶχον διαφύγει μετὰ τῶν Γερμανῶν πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβον στρατιωτικὴν καὶ ἰδεολογικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς εἰδικάς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἱδρυθείσας σχολὰς μὲ εἰδίκευσιν κυρίως εἰς τὰ τοῦ ἀνταρτοπολέμου καὶ τῶν ἀνατινάξεων. Σημαντικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐξ Ἑλλάδος προσφύγων τούτων ἐνετάγη εἰς τὸν τακτικὸν γιουγκοσλαυϊκὸν στρατὸν καί, ἀφοῦ ἐξεπαιδεύθη, ἀπελύθη διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῶν ἀνταρτῶν.

Προτοῦ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ ἀντάρται ἐφοδιάζονται μὲ ὅπλα, πυρομαχικά, τροφήν, ἱματισμὸν καὶ λοιπὰ στρατιωτικὰ ἐφόδια. Τοὺς παρέχονται μεταφορικὰ μέσα ὡς καὶ ὁδηγοί, οἵτινες πολλάκις εἶναι στρατιῶται

τῶν τριῶν Βαλκανικῶν χωρῶν. Ὑπάρχει ἐπίσης δίκτυον πρακτόρων-συνδέσμων οἵτινες διευκολύνουν τὴν διέλευσιν ἐκ τῶν συνόρων. Οἱ τραυματίαι μεταφέρονται ἐκεῖθεν τῆς μεθορίου καὶ εἰσάγονται εἰς νοσοκομεῖα ἢ νοσοκομειακοὺς στρατιωτικοὺς σταθμοὺς τῆς Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαυΐας καὶ Ἀλβανίας. Ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς καταδιώκει τοὺς ἀντάρτας αὐτούς, διατίθενται ὁδηγοί, οἵτινες διευκολύνουν τὴν διαφυγήν των εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τρεῖς χώρας καὶ πολλάκις ἡ διέλευσις τῆς μεθορίου συντελεῖται ὑπὸ τὸ προστατευτικὸν πῦρ τῶν ἀντιπέραν συνοριακῶν φυλακίων.

Εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ καταστροφὴ πολλῶν Ἑλληνικῶν συνοριακῶν φυλακίων καὶ κατῳκημένων περιοχῶν πλησίον τῆς μεθορίου, τὰς ὁποίας μερικοὶ ἐξ ὑμῶν ἐπεσκέφθητε, ὅπως τὸ Σκρά, ἐξυπηρετεῖ ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δηλ. νὰ δημιουργήσῃ ἀνοικτὰς λεωφόρους μεταξὺ τῶν τριῶν Βαλκανικῶν χωρῶν καὶ ὡρισμένων ὀρεινῶν περιοχῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς ὁρμητήρια τῶν ἀνταρτῶν. Διὰ τῶν λεωφόρων τούτων οἱ ἀντάρται πηγαινοέρχονται ἐλευθέρως καὶ οἱ στρατιῶται μας πολλάκις βλέπουν ἰδίοις ὄμμασι τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἥτις γίνεται εἰς τοὺς συμμορίτας τούτους πέραν τῶν συνόρων.

Οἱ **πολιτικοὶ** σκοποὶ τῶν ἐνεργειῶν τούτων εἶναι ἡ ἀπόσπασις τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀκολούθως ἢ ταὐτοχρόνως ἡ πολιτικὴ ὑποδούλωσις ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Βεβαίως, ὁ ἀπώτερος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τῆς καθυποτάξεως ταύτης εἶναι φύσεως καθαρῶς **στρατηγικῆς.**

Τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας συνεζητήθη ἀρκετὰ εὐρέως εἰς Σόφιαν καὶ Βελιγράδιον, ὡς ἐνθυμεῖσθε, καὶ συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Η. Π. Α. ἀπηύθυνεν ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς Ἀντιπροσώπους-Συνδέσμους, ζητῶν ἐπιπροσθέτως πληροφορίας σχετικῶς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν τοῦτον ἰσχυρισμόν. Ὁ Γιουγκοσλαῦος ἀντιπρόσωπος δὲν ἔχει ἀπαντήσει εἰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτας. Ὁ Βούλγαρος ἀντιπρόσωπος ἀπήντησεν ὑπεκφεύγων μίαν πρὸς μίαν πάσας τὰς εἰδικὰς ἐρωτήσεις τὰς ὑποβληθείσας εἰς αὐτόν. Τὴν 7ην Μαΐου 1947, εὑρέθην ὡς ἐκ τούτου ὑποχρεωμένος νὰ ἀπευθύνω ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν (S/AC.4.258) μέρος τῆς ὁποίας θὰ σᾶς ἀναγνώσω:

> «... Οἱ φόβοι τῶν συμπατριωτῶν μου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Βουλγαρίας θὰ ἠδύναντο νὰ καταπραϋνθοῦν μόνον, ἂν ὁ κ. Κουλίσεφ, κατόπιν ἐπισήμων ὁδηγιῶν τῆς Κυβερνήσεώς του, εἶχε δηλώσει, οὐχὶ μὲ διφορουμένους ὅρους, ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἦτο κατηγορηματικῶς ἀντίθετος πρὸς τὴν ἑνοποίησιν τῶν τριῶν Μακεδονιῶν ἐν τῷ πλαισίῳ οἱουδήποτε Βαλκανικοῦ Κράτους. Ὁ κ. Κουλίσεφ ἠρνήθη νὰ πράξῃ τοῦτο... Ἡ τακτικὴ ὑπεκφυγῆς τοῦ κ. Κουλίσεφ εἰς τὰς δύο του ἐπιστολάς, συνδυαζομένη μὲ τὴν πλήρη σιωπὴν τοῦ κ. Τζέρτζα, παρουσιάζουν ἓν σαφὲς ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης ταύτης, διότι ἀποκαλύπτουν ἀρκετὰ καθαρῶς τὴν κοινὴν πολιτικὴν τῶν δύο κυβερνήσεων σχετικῶς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη».

Κύριοι, (ποῖος ὅρος) θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ ἀκριβέστερον τὴν ὀργάνωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς κράτους ἐνόπλων συμμοριῶν καὶ τὴν παροχὴν ὑποστηρίξεως εἰς τοιαύτας συμμορίας πρὸς τὸν σκοπὸν εἰσβολῆς εἰς τὸ ἔδαφος ἑνὸς ἑτέρου κράτους; Ποίαν λέξιν θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσωμεν διὰ νὰ περιγράψωμεν τοιαύτην ἐσκεμμένην ἐπέμβασιν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν προσάρτησιν ἐδαφῶν τῇ βοηθείᾳ ἐνόπλων συμμοριῶν; Ἂν αὐτὸ δὲν εἶνε ἐπίθεσις, τότε τί εἶναι; Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀναγνώσω μέρος τῆς συμφωνίας σχετικῶς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς Ἐπιθέσεως. Τὸ σύμφωνον τοῦτο ὑπεγράφη εἰς Λονδῖνον τὴν 3ην Ἰουλίου 1933 ὑπὸ ἀριθμοῦ κρατῶν καὶ κατεχωρήθη ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. τὴν 29ην Μαρτίου 1934. Μεταξὺ τῶν ὑπογραψάντων ἦσαν καὶ δύο χῶραι αἵτινες τυγχάνει νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὴν παροῦσαν Ἐπιτροπήν: Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία καὶ ἡ Πολωνία. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα ἐπίσης τὸ ὑπέγραψε μεταγενεστέρως.

Τὸ ἄρθρον ΙΙ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Κατ' ἀκολουθίαν, εἰς μίαν διεθνῆ σύγκρουσιν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν ἰσχύϊ συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων μερίδων, ἐπιτιθέμενον θὰ λογισθῇ τὸ Κράτος ἐκεῖνο ὅπερ πρῶτον ἤθελε προβῇ εἰς μίαν ἐκ τῶν κατωτέρω ἐνεργειῶν.

1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
4. . . . .

5. Παροχὴ ὑποστηρίξεως εἰς ἐνόπλους συμμορίας σχηματισθείσας εἰς τὸ ἔδαφός του, αἵτινες εἰσέβαλον εἰς τὸ ἔδαφος ἑτέρου Κράτους, ἢ ἄρνησις, παρὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ὑποστάντος τὴν εἰσβολὴν Κράτους, πρὸς λῆψιν ὅλων τῶν δυνατῶν μέτρων εἰς τὸ ἔδαφός του πρὸς ἀποστέρησιν τῶν συμμοριῶν τούτων πάσης ἐνισχύσεως ἢ προστασίας.»

Τὸ ἄρθρον ΙΙΙ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Οὐδεὶς πολιτικός, στρατιωτικὸς ἢ οἰκονομικὸς λόγος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόφασις ἢ δικαιολογία δι' ἐπίθεσιν ὡς ἐν ἄρθρῳ ΙΙ (διὰ παραδείγματα ἴδε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).»

Τὸ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«...δηλοῦν ὅτι οὐδεμία ἐπιθετικὴ πρᾶξις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου ΙΙ τοῦ Συμφώνου τούτου δύναται νὰ δικαιολογηθῇ βάσει ἑνὸς τῶν κατωτέρω, μεταξὺ ἄλλων:

Α'. Αἱ ἐσωτερικαὶ συνθῆκαι μιᾶς χώρας. Π. χ. ἡ πολιτική, οἰκονομικὴ ἢ κοινωνική της διάρθρωσις, ἰσχυρισμοὶ περὶ ἀτελειῶν εἰς τὴν διοίκησίν της, ἀναταραχαὶ ὀφειλόμεναι εἰς ἀπεργίας, ἐπαναστάσεις, ἀντεπαναστάσεις ἢ ἐμφύλιον πόλεμον.

Β'. Ἡ διεθνὴς στάσις ἑνὸς Κράτους. Π. χ. ἡ παραβίασις ἢ ἡ ἀπειλὴ παραβιάσεως τῶν ὑλικῶν ἢ ἠθικῶν δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων ἑνὸς ξένου Κράτους ἢ τῶν ὑπηκόων του· ἡ διακοπὴ τῶν διπλωματικῶν ἢ οἰκονομικῶν σχέσεων· οἰκονομικὰ ἢ δημοσιονομικὰ μποϋκοτάζ, διαφοραὶ ἀναγόμεναι εἰς δημοσιονομικάς, οἰκονομικὰς ἢ ἄλλας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι ξένου Κράτους· συνοριακὰ ἐπεισόδια μὴ ἀποτελοῦντα οἱανδήποτε ἀπὸ τὰς περιπτώσεις ἐπιθέσεως τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ΙΙ».

Αὐτὴ εἶναι ἡ δευτέρα παρατήρησίς μου, Κύριοι, καὶ φυσικὰ ἐνδιαφέρομαι πολὺ νὰ μάθω τί προτίθεσθε νὰ πράξητε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐξουσιοδοτήθην ἀπὸ τὴν Κυβέρνησίν μου νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ὅλαι αἱ εἰς τὴν διάθεσίν μας πληροφορίαι ὑποδεικνύουν ὅτι ὑπάρχουν σχέδια πρὸς συνέχισιν τῆς ἐπιθέσεως ταύτης εἰς αὔξουσαν κλίμακα καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀπίθανον αἱ οὕτω ἀποκαλούμεναι Λεγεῶνες τῶν Ξένων νὰ ἐπιχειρήσουν νὰ κάμουν τὴν ἐμφάνισίν των εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3. Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν παρατήρησίν μου. Οὐδαμοῦ εἰς τὰς ἐν σχεδίῳ ἐκθέσεις εἶδον ἔστω καὶ μίαν σαφῆ δήλωσιν συντεταγμένην ἐπὶ μὴ ἀορίστων ἐκφράσεων, μὲ ἀποτέλεσμα ὅτι αἱ ἀποκαλούμεναι «συνθῆκαι ἀναταραχῆς» δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ ἔκφρασις τῆς πάλης ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ δεσποτισμοῦ εἰς τὴν χώραν του. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, κατέβαλα μεγάλην προσοχὴν μήπως εἴπω ἢ πράξω τί ὅπερ ἠδύνατο ἀσκόπως νὰ θίξῃ ἢ φέρῃ εἰς δύσκολον θέσιν τὰς Κυβερνήσεις ἢ ἓν μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν χωρῶν τούτων. Μία τοιαύτη σιωπὴ καὶ ἀδράνεια ἀντεπροσώπευε θυσίαν ἐκ μέρους μου, διότι εἶμαι πεπεισμένος ὅτι, ἂν ὑπῆρχον δημοκρατικαὶ ἢ ἀντιπροσωπευτικαὶ κυβερνήσεις εἰς τὰ Βαλκάνια, ἡ χώρα μου δὲν θὰ εἶχε δοκιμάσει τὴν φρίκην τῶν «συνθηκῶν ἀναταραχῆς». Οἱ Ἕλληνες πιθανὸν νὰ μὴ ζηλεύουν καὶ τόσον πολὺ τὸν τύπον τοῦ καθεστῶτος ὅπερ ἐπικρατεῖ ἐκεῖθεν τῶν συνόρων των, ἀλλὰ γνωρίζουν ὅτι ὅ,τι συμβαίνει ἐκεῖ δὲν εἶναι ὑπόθεσις ἡ ὁποία τοὺς ἀφορᾷ. Τόσον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅσον

καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς οὐδέποτε ἐφαντάσθησαν ὅτι εἶχον οἱονδήποτε δικαίωμα νὰ ἱδρύσουν ἕνα ἠθικὸν συνασπισμὸν ἢ νὰ ἔλθουν εἰς οἱονδήποτε εἶδος συμμαχίας πρὸς οἱονδήποτε τμῆμα τοῦ πληθυσμοῦ ἐντὸς οἱασδήποτε ἐκ τῶν τριῶν Βαλκανικῶν χωρῶν. Εἶναι ἀδύνατον εἰς τοὺς βορείους γείτονας τῆς Ἑλλάδος νὰ υἱοθετήσουν μίαν παρομοίαν στάσιν ἀπέναντί της; Εἶναι ἀπαραίτητον χαρακτηριστικὸν τοῦ Βαλκανικοῦ ὁλοκληρωτικοῦ καθεστῶτος νὰ ἐπιθυμῇ νὰ παίζῃ τὸν ρόλον πολιτικοῦ ἱεραποστόλου; Εἶναι συνδεδεμένα μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τῶν καθεστώτων τούτων τὰ δόγματα τῆς ἰδεολογικῆς διεισδύσεως καὶ ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως εἰς ἄλλας χώρας; Δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνεκτικότης; Φαντασία δὲν ἀπομένει; Οἱ ἀντίπαλοί μου δὲν δύνανται νὰ ἴδουν ὅτι οἱ Ἕλληνες ὡς φυλὴ ὑπῆρξαν πάντοτε τόσον ἀτομισταὶ ὥστε, νὰ μὴ ἀνέχωνται νὰ ὑποβληθοῦν εἰς μίαν ρουτίναν καὶ νὰ μεταβληθοῦν εἰς στερεότυπα; Δὲν δύνανται νὰ προβλέψουν οἱ Βαλκανικοὶ ἀντίπαλοί μου ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι ἀντάρται — ἐννοῶ τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας — αἵτινες πολεμοῦν μ α ζ ί των, θὰ μετατραποῦν εἰς ἀντάρτας πολεμοῦντας ἐ ν α ν τ ί ο ν των εὐθὺς ὡς ἀνακαλύψουν τὸν ἀτομισμόν των συντριβομένων ὑπὸ τοὺς τροχοὺς μιᾶς κρατικῆς μηχανῆς; Ἂν σέβωνται τὸν ἑαυτόν των, δὲν βλέπουν ὅτι πρέπει ἐπίσης νὰ σέβωνται τὰ δικαιώματα τῶν γειτόνων των; Πρέπει νὰ ἀρνοῦνται τὴν τιμίαν χεῖρα ἥτις ἐκτείνεται ὑπεράνω τοῦ ἰδεολογικοῦ φραγμοῦ ὅστις μᾶς χωρίζει, ὥστε, ὡς καλοὶ καὶ σεβόμενοι τοὺς ἑαυτούς μας γείτονες, νὰ ἀναζητήσωμεν ὁμοῦ τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν μας προσπαθοῦντες νὰ κατανικήσωμεν τὰ μίση καὶ τοὺς φόβους, τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ἀπληστίαν τὰ ὁποῖα συνετήρουν τὰς διαφορὰς ταύτας; Εἶναι τόσον πολὺ ἀργὰ δι' αὐτοὺς νὰ ἀλλάξουν γνώμην καὶ νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν ἐπίθεσιν ταύτην;

Οἱ Ἕλληνες, ἂς μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ τοὺς πληροφορήσω, δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ δεχθοῦν τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν ἑνὸς δεσποτικοῦ καθεστῶτος. Οὐδέποτε εἶχον τὴν φιλοδοξίαν νὰ γίνουν οἱ δορυφόροι οἱουδήποτε. Ὁ δρόμος οὗτος δὲν τοὺς ἁρμόζει. Δὲν εἶναι πρόθυμοι νὰ θυσιάσου τὸ ἱερὸν δικαίωμα τοῦ νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀτενίζουν οἱονδήποτε «κατάματα» καὶ νὰ τοῦ εἴπουν ἀφόβως ὅ,τι σκέπτονται. Δὲν θὰ ἔχουν τὸν φόβον νὰ τοὺς ἴδῃ κανεὶς «διαβάζοντας βιβλίον ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπε ἢ περιπατοῦντας μὲ πρόσωπα ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπε». Θέλουν τὰ παιδιά των ν' ἀνατραφοῦν ὡς ἐλεύθερα καὶ ἀξιοπρεπῆ ἀνθρώπινα ὄντα καὶ ὄχι ὡς σκλάβοι μιᾶς κρατικῆς μηχανῆς. Ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν χριστιανικήν των πίστιν καὶ νὰ λατρεύουν τὸν Θεὸν μὲ τὸν ἰδικόν των τρόπον. Ἐπιθυμοῦν νὰ κρατήσουν τὰ οἰκογενειακά των ἔθιμα καὶ τὰς ἐθνικάς των παραδόσεις. Ἔχουν διδαχθῆ ἀπὸ τοὺς προγόνους των νὰ θεωροῦν ἱερωτέρας καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν ἀκόμη τὰς πνευματικὰς αὐτὰς ἀξίας. Καὶ γνωρίζουν ὅτι, καθ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτούς, ὁ ἰδικός των τρόπος διακυβερνήσεως, μὲ ὅλα τὰ πολλὰ σοβαρὰ ἐλαττώματά του εἶναι ὁ μοναδικὸς ὑπερασπιστὴς τῶν ἀξιῶν τούτων. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ μυστηριῶδες εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντίληψιν περὶ Δημοκρατίας. Οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναμένῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν δημοκρατίαν νὰ κάμῃ θαύματα ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης νυκτός: γνωρίζουν ὅτι πρόκειται περὶ συστήματος μὲ βραδὺν ρυθμὸν καὶ ἐλαττώματα. Πιστεύουν ὅμως ὅτι εἶναι ὁ μόνος τύπος κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος ἁρμόζει εἰς τὸν ἐθνικόν των χαρακτῆρα καὶ ὁ μόνος διὰ τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς αὐτῶν κληρονομίας θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκδηλωθῇ. Ἔχουν πίστιν εἰς τὴν συνταγματικὴν ἀντιπροσωπευτικὴν κυβέρνησιν διότι μόνον αὐτὴ τοὺς προσφέρει τὴν ὑπόσχεσιν προόδου καὶ διαρκοῦς βελτιώσεως τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν. Μόνον αὐτὴ προσφέρει τὴν ὑπόσχεσιν περὶ μιᾶς Ἑλλάδος ὅπου ἕκαστος πολίτης θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένος στερήσεων, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπηλλαγμένος φόβου.

Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἀγωνίζονται τώρα νὰ ὑπερασπίσουν καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς νομίζω, δὲν θὰ παραλείψετε νὰ ἀναφέρητε εἰς τὴν ἔκθεσίν σας: Ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ ἀγωνίζωνται κατὰ τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, ἀφ' ὅτου ἤρχισαν νὰ πράττουν τοῦτο τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940. Οἱ ἁπλοῖ αὐτοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες φονεύονται ἐν Ἑλλάδι καθημερινῶς, διότι ἀρνοῦνται νὰ ζήσουν ὡς δοῦλοι. Ὅτι ἅπαξ ἔτι ἡ Ἑλλὰς προσφέρει τὴν μικράν της συμβολὴν εἰς τὴν τελικὴν μάχην ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀποστολή σας, Κύριοι, ὡς ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συνίσταται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς εἰρήνης διὰ τῆς ἀναζητήσεως μιᾶς δικαίας λύσεως τοῦ ὑπὸ τὴν μελέτην ὑμῶν προβλήματος. Τὸ πρόβλημα τοῦτο, πιστεύω, δὲν εἶναι, κυρίως εἰπεῖν, ἓν ἑλληνικὸν πρόβλημα. Ἀποτελεῖ τὴν ἑλληνικὴν φάσιν ἑνὸς παγκοσμίου προβλήματος. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς τὴν χώραν μου δύναται νὰ συμβῇ εἰς τὰς ἰδικάς σας χώρας αὔριον. Τὸ ζήτημα εἶναι τὸ ἑξῆς: Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ τείνουν νὰ ἐπιτρέψουν ὅπως ἡ μόλυνσις μιᾶς διεθνοῦς παρανομίας ἐπεκταθῇ ἢ εἶναι ἀποφασισμένα νὰ κάμουν χρῆσιν τῆς μεγίστης ἠθικῆς των ἰσχύος πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ θέσουν τέρμα εἰς αὐτήν; Ἐπιτρέψατέ μου ἐδῶ νὰ ἐπαναλάβω τοὺς λόγους ἑνὸς μεγάλου Ἀμερικανοῦ: [1].

«Ἔρχεται ἐποχὴ εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι πρέπει νὰ ἑτοιμάζωνται νὰ ὑπερασπίσουν ὄχι μόνον τὸν οἶκον των, ἀλλὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζονται αἱ Ἐκκλησίαι των, αἱ Κυβερνήσεις των καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ πολιτισμός των. Ἡ ὑπεράσπισις τῆς θρησκείας, τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς καλῆς πίστεως μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν, ἀποτελεῖ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα. Διὰ νὰ σώσωμεν τὸ μὲν δέον τώρα νὰ ἀποφασίσωμεν νὰ σώσωμεν ὅλα».

Αὐτὴ εἶναι πράγματι δι᾽ ἕκαστον ἡ στιγμὴ νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν, ἡ στιγμὴ νὰ εὕρῃ τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστιν, νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν εἰλικρινῶς καὶ ἀφόβως ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνεται. Ὁ σκοπὸς τῆς εἰρήνης δὲν δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ, ἐὰν δειλιάσωμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰ γεγονότα. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὑπὸ κρίσιν θέμα.

Λαμβάνοντες, Κύριοι, μίαν ἀπόφασιν, ἴσως σᾶς εἶναι χρήσιμον νὰ γνωρίσητε, ὅτι ἡ πλέον διακαὴς ἐπιθυμία τῶν συμπατριωτῶν μου, ἀφοῦ τοὺς δοθῇ ἱκανοποίησις, εἶναι νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῶν γειτόνων των. Πιστεύοντες ὅτι ἕκαστον Ἔθνος θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεώς του, εἶναι ἀποφασισμένοι νὴ μὴ ἐπιτρέψουν ὥστε ἰδεολογικαὶ διαφοραὶ καταστῶσιν ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον εἰς τὴν δημιουργίαν πολιτικῆς καλῆς γειτονίας. Ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι δυνατὸν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Μεσονείου καὶ τῶν Βαλκανίων, νὰ συνεργασθοῦν μεταξύ των ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν παγκόσμιον πρόοδον.

---

1 Φ. Ρούσβελτ, ἐτήσιον μήνυμα πρὸς τὸ Κογκρέσσον (1 Ἰανουαρίου 1939)

VI

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ
ΤΩΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Γ': ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ κατηγορία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι οἱ βόρειοι αὐτῆς γείτονες ὑπεστήριξαν τὸν ἀνταρτοπόλεμον ἐν Ἑλλάδι, ἀπηυθύνετο ἀπὸ κοινοῦ ἐναντίον τῆς Ἀλβανίας, Βουλγαρίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας. Αἱ ὑποβληθεῖσαι ἐν τούτοις ἀποδείξεις ἀφεώρουν κατὰ πρῶτον λόγον τὴν γιουγκοσλαυϊκὴν ἐπέμβασιν καὶ μόνον ἐν ἥσσονι βαθμῷ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας. Ἂν καὶ οἱ Σύνδεσμοι ἐπανειλημμένως ἠρνήθησαν τὰς κατηγορίας αὐτὰς καὶ προσέβαλον τὸ ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων οἵτινες τὰς ὑπεστήριξαν διὰ τῶν καταθέσεών των, ἐλάχιστα στοιχεῖα προσήχθησαν πρὸς ἀνατροπὴν τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν. Ἡ Ἐπιτροπή, βάσει γεγονότων τὰ ὁποῖα ἡ ἰδία διεπίστωσεν, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυΐα καὶ εἰς μικρότερον βαθμὸν ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Βουλγαρία ὑπεστήριξαν τὸν ἀνταρτοπόλεμον ἐν Ἑλλάδι.

2. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑ

α. Σημαντικὸς ἀριθμὸς μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι κατέθεσαν αὐτοπροσώπως ἢ τῶν ὁποίων ἀνεγνώσθησαν αἱ καταθέσεις, ἐβεβαίωσαν τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι ἐν Γιουγκοσλαυΐα παρεσχέθη βοήθεια εἰς τοὺς ἀντάρτας ὑπὸ μορφὴν ἐκπαιδεύσεως ἐντὸς τῶν γιουγκοσλαυϊκῶν συνόρων τῶν ἐξ Ἑλλάδος προσφύγων, στρατολογίας καὶ ἀποστολῆς αὐτῶν ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπως δράσουν μὲ τὰς ἀνταρτικὰς μονάδας, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ μορφὴν ἀνεφοδιασμοῦ των πρὸς τοῦτο δι' ὅπλων, ἐφοδίων, μεταφορικῶν μέσων, ὁδηγῶν, διὰ παροχῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως κλπ. καὶ δι' ἐξασφαλίσεως ὁδῶν διαφυγῆς εἰς τοὺς πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν κυβερνητικῶν δυνάμεων φεύγοντας ἀντάρτας.

β. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἄκουσε τὰς καταθέσεις πολλῶν μαρτύρων βεβαιούντων ὅτι τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1946 εἰδικὰ μαθήματα δι' ἀρχηγοὺς ἀνταρτῶν ὠργανώθησαν εἰς τὸ Στρατόπεδον Προσφύγων τοῦ Μποῦλκες, ἐν Γιουγκοσλαυΐα, ἅτινα ἀπέβλεπαν εἰς τὸ νὰ ἐκπαιδεύσουν, θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, πρόσφυγας ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀνταρτοπόλεμον. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κατετέθη ἀντίτυπον στρατιωτικοῦ ἐγχειριδίου ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ ἀνταρτοπολέμου καὶ πολλοὶ μάρτυρες ἐβεβαίωσαν ὅτο τοῦτο ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ἐκπαιδευτικὸν βιβλίον ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Μποῦλκες. Ὄντως, εἷς μάρτυς, Ἕλλην πρόσφυξ, ἐβεβαίωσεν ὅτι ἦτο εἷς τῶν συντακτῶν τοῦ ἐγχειριδίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγράφη τὸ θέρος τοῦ 1945.

Ἡ κατάθεσις ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος τοῦ 1946, προσωπικὸν ἐπιλεγὲν μεταξὺ τῶν προσφύγων τοῦ Στρατοπέδου τοῦ Μποῦλκες ἔτυχεν πραγματικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν ἀνταρτοπόλεμον. Περαιτέρω, ἡ Ἐπιτροπὴ ἤκουσεν μάρτυρας, οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν ὅτι τουλάχιστον τινὲς ἐκ τῶν τυχόντων στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπέστρεψαν εἰς Ἑλλάδα καὶ συμμετέσχον εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἀνταρτικῶν συμμοριῶν. Ἔνιοι μάρτυρες ἐβεβαίωσαν ὅτι εἶχον ὑπηρετήσει εἰς τὸν Γιουγκοσλαυϊκὸν Στρατὸν καὶ ὅτι βραδύτερον ἀπελύθησαν ἵνα δυνηθῶσιν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἑνωθῶσιν μετὰ τῶν ἀνταρτῶν.

γ. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κατετέθησαν σημαντικὰ στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα ὅτι, ἐν ὄψει ἐπιστροφῆς των εἰς Ἑλλάδα, Ἕλληνες πρόσφυγες τοῦ στρατοπέδου Μποῦλκες, ἐφωδιάσθησαν δι' ὅπλων, ἐνδυμάτων καὶ τροφῶν. Ἄλλοι πρόσφυγες καταθέτοντες ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐβεβαίωσαν ὅτι κατὰ τὴν διάβασιν τῶν συνόρων πρὸς ἢ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, παρεσχέθησαν εἰς αὐτοὺς ἐν Γιουγκοσλαυΐα μεταφορικὰ μέσα, ὅτι οὗτοι ὁδηγήθησαν ὑπὸ Γιουγκοσλαύων ὁδηγῶν τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνοντο καὶ Γιουγκοσλαῦοι στρατιῶται καὶ ὅτι ὁλόκληρον δίκτυον Συνδέσμων διηυκόλυνεν εἰς αὐτοὺς τὴν διέλευσιν τῶν συνόρων. Κατὰ τοὺς μάρτυρας Γιουγκοσλαῦοι μεθοριακοὶ φρουροὶ ἐπέτρεπον εἰς τὰς συμμορίας τῶν ἀνταρτῶν ὅπως διαφεύγουν εἰς Γιουγκοσλαΐαν ὁσάκις αὗται κατεδιώκοντο ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Τοῦτο ἀπεδείχθη πλήρως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅταν αὐτὴ ἐξήτασεν τὰ ἐπεισόδια τῶν Σουρμένων καὶ τῆς Εἰδομένης.

δ. Ἐπὶ πλέον, οἱ μάρτυρες κατέδειξαν ὅτι συνεννοήσεις, ἀποτελοῦσαι τμῆμα τοῦ ὅλου σχεδίου παροχῆς βοηθείας εἰς τὸ ἀνταρτικὸν κίνημα, ἔλαβον χώραν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως οἱ εἰς Ἑλλάδα εὑρισκόμενοι ἀντάρται μεταφέρονται ἐν Γιουγκοσλαΐᾳ ἔνθα ἐτύγχανον νοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Τρεῖς μάρτυρες ἐβεβαίωσαν ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶχον μετακομίσει ἐπὶ ὄνων πληγωθέντας ἀντάρτας πρὸς ἢ διὰ τῆς γιουγκοσλαυϊκῆς μεθορίου.

ε. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν της εἰς τὸ Στρατόπεδον τοῦ Μποῦλκες, τὴν 2 Ἀπριλίου 1947, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ ἴχνη προηγουμένης στρατιωτικῆς δράσεως ἢ στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

στ. Δὲν ὑπάρχει ἐν τούτοις ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὸ Στρατόπεδον τοῦ Μποῦλκες οἱ ἐξ Ἑλλάδος πρόσφυγες ἔτυχον πολιτικῆς διαφωτιστικῆς προπαγάνδας ἀποσκοπούσης τὴν ἀνατροπὴν τὴν Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Μάρτυρες κατέθεσαν πανομοιοτύπως ὅτι τὴν 25 Μαρτίου 1946, ἐπέτειον τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ζαχαριάδης ἐπεσκέφθη τὸ Στρατόπεδον τοῦ Μποῦλκες καὶ ἐξεφώνησεν λόγον παρατρύνων τοὺς πρόσφυγας ὅπως παρασκευασθῶσιν δι' ἐπιστροφὴν εἰς Ἑλλάδα «ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ τοὺς χρειασθῇ». Οἱ μάρτυρες ἐπίσης κατέδειξαν ὅτι οἱ πρόσφυγες ἤκουσαν ἐν Μποῦλκες παρομοίαν προπαγάνδαν καὶ παρ' ἄλλων ἐπισήμων προσώπων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Γιουγκοσλαύου Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τῆς Βοϊβοδίνας ὡς καὶ Βουλγαρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀξιωματικῶν οἵτινες ἐπεσκέφθησαν τὸ Στρατόπεδον. Ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν μετάβασίν της εἰς Μποῦλκες, Νόβι - Σάτ, Γευγελῆν καὶ Στρώμνιτσαν ὑπῆρξεν μάρτυς πολιτικῶν ἐκδηλώσεων στρεφομένων ἐναντίον τῆς παρούσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, αἵτινες ἀποδεικνύουσιν ὅτι μεταξὺ τῶν προσφύγων ἐξακολουθεῖ ἡ πολιτικὴ δρᾶσις.

3. ΑΛΒΑΝΙΑ

α. Προκειμένου περὶ τῆς Ἀλβανίας, τὰ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς προσαχθέντα στοιχεῖα ἀπέδειξαν ὅτι εἰς τὸ Ρουμπικ, χωρίον εὑρισκόμενον περίπου 50 μίλλα βορείως τῶν Τιράνων, ἐλειτούργησεν στρατόπεδον Ἑλλήνων προσφύγων, ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1945. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ οἱ πρόσφυγες ἔτυχον ἐκεῖ πολιτικῆς ὡς ἐπίσης καὶ πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς κατετέθη Ἐγχειρίδιον στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, γραφὲν εἰς Ρουμπικ, ἑλληνιστί παρόμοιον πρὸς τὸ χρησιμοποιηθὲν εἰς Μοῦλκες. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἐπιτροπὴ

ἤκουσεν μαρτυρικὰς καταθέσεις καθ' ἃν ἓν ἐγχειρίδιον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ἐν 'Αλβανίᾳ, ἐπολυγραφήθη ἐπὶ χάρτου τὸν ὁποῖον ἐπρομήθευσεν τὸ 'Αλβανικὸν 'Υπουργεῖον Τύπου.

β. Μάρτυρες κατέθεσαν πρὸ τῆς 'Επιτροπῆς ὅτι μετὰ τὴν Συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας τῆς 12 Φεβρουαρίου 1945, τέως μέλη τοῦ ΕΛΑΣ (Στρατιωτικὸς κλάδος τοῦ ΕΑΜ) ἔλαβον, παρὰ τοῦ Κ.Κ.Ε. (Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ελλάδος) ἢ παρὰ τῶν 'Ελασιτῶν συντρόφων των, τὴν συμβουλὴν νὰ διαβοῦν τὴν μεθόριον καὶ νὰ εἰσέλθου εἰς 'Αλβανίαν, Βουλγαρίαν καὶ Γιουγκοσλαυΐαν, ἵνα ἀποφώγουν τὴν δίωξιν. Οἱ μάρτυρες κατέθεσαν ὅτι ἀξιωματικοὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ὁμοῦ μετὰ τῆς 'Αλβανικῆς 'Υπηρεσίας 'Ασφαλείας ὀργάνωσαν τὴν ὑποδοχήν, μεταφοράν, διατροφὴν καὶ στέγασιν τῶν προσφύγων. 'Ομοίως, κατέθεσαν ὅτι πρὶν ἐπανέλθουν εἰς 'Ελλάδα, ἐφωδιάσθησαν ἐν 'Αλβανίᾳ μὲ τρόφιμα, ρουχισμόν, στρατιωτικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰ σύνορα. 'Ομοίως ὅτι ἀλβανικὸν στρατιωτικὸν προσωπικὸν ἐβοήθησεν τοὺς πρόσφυγας ὅπως διαβοῦν τὴν 'Ελληνοαλβανικὴν μεθόριον.

γ. Οἱ ἐνώπιον τῆς 'Επιτροπῆς προσαχθέντες μάρτυρες κατέθεσαν ὅτι οὐδεμία ἐγένετο στρατιωτικὴ ἢ ἄλλης φύσεως ἐκπαίδευσις τῶν ἐν 'Αλβανίᾳ 'Ελλήνων προσφύγων μετὰ τὸν 'Οκτώβριον 1945, ὁπότε οἱ πρόσφυγες τοῦ στρατοπέδου Ρούμπικ μετεφέρθησαν εἰς Μποῦλκες τῆς Γιουγκοσλαυΐας. 'Εν τούτοις οἱ μάρτυρες κατέδειξαν ὅτι μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1946 ἡ 'Αλβανικὴ βοήθεια πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας ἐξηκολούθησεν ὑπὸ μορφὴν προμηθείας ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν, ἐξασφαλίσεως ὁδῶν εἰσόδου, παροχῆς ὁδηγῶν καὶ συνδέσμων, βοηθούντων τὰς ὁμάδας τῶν ἀνταρτῶν ὅπως ἐπιστρέψουν εἰς 'Ελλάδα δι' 'Αλβανίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας.

4. ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

α. Αἱ καταθέσεις αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν 'Επιτροπὴν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν βοήθειαν τὴν παρεχομένην πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀνταρτικὴν κίνησιν κατέδειξαν ὅτι Ἕλληνες ἀντάρται, εἴτε μεμονωμένως, εἴτε καθ' ὁμάδας ἐβοηθήθησαν ὅπως διέλθουν διὰ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους ἐκ Γιουγκοσλαυΐας πρὸς 'Ελλάδα, ὅτι ἀξιόλογοι ὁμάδες 'Ελλήνων ἀνταρτῶν εὗρον, εἰς πλείστας περιπτώσεις καταφύγιον ἐπὶ βουλγαρικοῦ ἐδάφους, ὅτι εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας, πλὴν τῆς βοηθείας ὅπως ταξειδεύσουν ἐκ Γιουγκοσλαυΐας εἰς 'Ελλάδα, εἴς τινας περιπτώσεις ἐχορηγήθησαν ὅπλα, ἐντὸς ἢ παρὰ τὴν Σόφιαν καὶ ὅτι παρεσχέθη νοσοκομειακὴ βοήθεια πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας μετακομισθέντας πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐντὸς Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

β. 'Η 'Επιτροπὴ φρονεῖ ὅτι βαρύνουσαι μαρτυρίαι ἀποδεικύνουν ὅτι εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας παρεσχέθη ὑπὸ τῆς Βολγαρικῆς Κυβερνήσεως βοήθεια ὑπὸ μορφὴν διευκολύνσεως ὅπως εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους, προμηθείας μεταφορικῶν μέσων ἵνα διέρχονται τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος ἐκ ἢ πρὸς Γιουγκοσλαυΐαν ὡς καὶ παροχῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς ἀντάρτας τραυματισθέντας ἐν 'Ελλάδι. 'Ολιγώτεραι ὅμως ἀποδείξεις προσήχθησαν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ἐφοδιασμὸν τῶν ἀνταρτῶν.

5. ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΣΠΑΣΙΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

α. 'Η 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις κατήγγειλεν ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυϊκὴ καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑπεστήριξαν, διὰ προπαγάνδας καὶ ἄλλων μέσων, τὴν ἀπόσπασιν τῆς ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῆς 'Ελλάδος καὶ τὴν ἐνσωμάτωσιν αὐτῆς, ὁμοῦ μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς καὶ Γιουγκοσλαυϊκῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν Λαϊκὴν 'Ομοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

β. Εἰς τὴν 'Επιτροπὴν κατετέθησαν στοιχεῖα συνιστάμενα ἐξ ἀποσπασμάτων λόγων ὑπευθύνων Γιουγκοσλαύων καὶ Βουλγάρων ἐπισήμων ὡς καὶ δημοσιευμάτων ὑπὸ κυβερνητικὸν ἔλεγχον ἐφημερίδων, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ κυβερνήσεις οὗται υἱοθέτησαν πολιτικὴν ὑποστηρίξεως χωριστοῦ Μα-

κεδονικοῦ κράτους ἐντὸς τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐξεμεταλλεύθησαν τὰς βλέψεις τῶν ἐν Ἑλλάδι Σλαυομακεδόνων πρὸς δημιουργίαν Αὐτονόμου Μακεδονίας. Ἡ ἐκμετάλλευσις δὲ αὕτη εἶχεν ὡς φυσικὴν συνέπειαν νὰ διεγείρῃ τὴν δυσαρέσκειαν καὶ νὰ προκαλέσῃ ταραχὰς μεταξὺ τῶν Σλαυομακεδόνων.

γ. Ἐπὶ πλέον, ἡ Ἐπιτροπὴ ἤκουσεν μάρτυρας οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὴν ὕπαρξιν ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ ὀργανώσεως γνωστῆς ὡς ΝΟΦ (Ἐθνικὸν Λαϊκὸν Μέτωπον), εἷς τῶν σκοπῶν τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἀπόσπασις τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐνσωμάτωσις αὐτῆς εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν τῆς Γιουγκοσλαυΐας. Οἱ μάρτυρες αὐτοὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ δρᾶσις τῆς ΝΟΦ διηυθύνετο ἀπὸ τὸ ἐν Σκοπίοις ἐπιτελεῖον της, καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐντονωτέρας δράσεώς της, ἀπὸ εἰδικὸν «Γραφεῖον Αἰγαίου» ἐν Μοναστηρίῳ. Τὸ πρόγραμμα τῆς ΝΟΦ περιελάμβανεν καὶ προπαγάνδαν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Μακεδονικῆς κινήσεως.

δ. Πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ὀργανώσεως καλουμένης ΝΟΦ ἐδηλώθη ὅτι αὕτη δὲν ἦτο παρὰ τὸ Ἑλληνικὸν ΕΑΜ εἰς σλαυϊκὴν μετάφρασιν. Ἀμφότεροι δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι, Γιουγκοσλαῦος καὶ Βούλγαρος, ἠρνήθησαν ὅτι ἡ ΝΟΦ ἐπεδόθη εἰς δρᾶσιν οἵα περιγράφεται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κατηγορίᾳ. Ἂν καὶ μάρτυρές τινες κατέθεσαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι δὲν ἤκουσαν περὶ τοιαύτης μορφῆς δράσεως τῆς ΝΟΦ, αἱ καταθέσεις περὶ τῶν σχέσεων τῆς ΝΟΦ πρὸς τὴν Μακεδονικὴν κίνησιν ἦσαν τόσον πολλαὶ καὶ τόσον ὅμοιαι ὥστε ἀφίνουν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ε. Περαιτέρω εἶναι φανερὸν ὅτι καὶ ἡ Βουλγαρία ὑπεστήριξεν ἐπίσης τὴν κίνησιν διὰ τὴν ἑνοποίησιν τῶν τριῶν τμημάτων τῆς Μακεδονίας ὡς Δημοκρατίας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδίας. Τὴν 16ην Νοεμβρίου 1946 ἡ ἐπίσημος Κομμουνιστικὴ ἐφημερὶς «Ραμποτνιτσέσκο Ντέλο» εἰς ἄρθρον της χαιρετίζει τὴν ἵδρυσιν τῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Ὁμοσπονδίας καὶ βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἑνοποίησις καὶ τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς μακεδονικῆς ἐθνότητος μόνον ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Δημοκρατίας εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ. Τοιαύτη ἑνοποίησις εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς μελλοντικῆς ἐξελίξεως τῆς Βουλγαρίας ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

στ. Διευκρυνίζων τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεώς του ἔναντι τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος ὁ Γιουγκοσλαῦος Σύνδεσμος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυΐα δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἀδιάφορος πρὸ τῆς «τρομερᾶς καταστάσεως» τῆς ἐν Μακεδονίᾳ σλαυϊκῆς μειονότητος. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα, ἐδήλωσεν, ἔχει συμφέρον νὰ βοηθήσῃ τὴν μειονότητα αὐτήν, εἰς τὴν προσπάθειάν της ὅπως ἐπιτύχῃ πλήρη δικαιώματα πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ἐλευθερίας καὶ ὅτι τοῦτο θὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ζ. Ὑπεδείχθη εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, καὶ οὐδεὶς τὸ ἠμφισβήτησεν, ὅτι μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας πλέον τῶν 20.000 Ἕλληνες ὑπήκοοι διέφυγον εἰς Γιουγκοσλαυΐαν (εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε μέσῳ Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας) καὶ περίπου 5.000 εἰς Βουλγαρίαν, ἐξ ὧν σημαντικὸν ποσοστὸν ἦσαν σλαυομακεδονικῆς καταγωγῆς. Μαρτυρίαι ἐπίσης προσήχθησαν προς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας ὅτι ἡ Ἑλλὰς προέβη εἰς διώξεις τῆς σλαυομακεδονικῆς μειονότητος. Περαιτέρω δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἤκουσεν μαρτυρίας καθ' ἃς ἡ σλαυϊκὴ διάλεκτος τὴν ὁποίαν ὁμιλοῦν οἱ Σλαυομακεδόνες — περίπου 85.000 πρόσωπα — δὲν ἐδιδάσκετο εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ὅτι εἰς τινας περιοχὰς ἡ χρῆσις τῆς διαλέκτου αὐτῆς παρ' Ἑλλήνων ὑπηκόων εἶχεν ἐνίοτε ἀπαγορευθῆ.

η. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τοιαύτη μεταχείρησις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ταραχὰς καὶ δυσαρέσκειαν ἐκ μέρους τῆς Σλαυϊκῆς μειονότητος τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ κατέστησεν τὸ ἔδαφος γόνιμον διὰ χωριστικὰς κινήσεις. Τοῦτο φυσικὰ οὐδόλως ἀπαλλάσσει τοὺς βορείους γείτονας τῆς εὐθύνης των διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Μακεδονικῆς κινήσεως.

θ. Ἂν καὶ εἶναι ἀναμφιβόλως ἀληθές, ὡς ἄλλωστε κατεδείχθη καὶ ὑπὸ τοῦ Γιουγκοσλαύου Συνδέσμου, ὅτι διαρκοῦντος τοῦ πολέμου αἱ ἀρχαὶ κατοχῆς τοῦ Ἄξονος ὑπεστήριξαν Μακεδονικὸν αὐτονομιστικὸν κίνημα ἐν τῇ προσπαθείᾳ ὅπως δημιουργήσουν διχόνοιαν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, εἶναι ὁμοίως ἐξ ἴσου φανερὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν ἡ Βουλγαρικὴ καὶ Γιουγκοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις διὰ λόγων ὑπευθύνων ἐπισήμων καὶ δι' ἄρθρων ἐφημερίδων ἀνεζωογόνησαν καὶ προώθησαν τὴν χωριστικὴν κίνησιν μεταξὺ τῶν Σλαυο-Μακεδόνων ἐν Ἑλλάδι.

27 Μαΐου 1947

Σημ.: Ἡ Ἔκθεσις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης διὰ ψήφων ἐννέα ἐπὶ ἕνδεκα, μὲ μόνας μειοψηφούσας τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ τὴν Πολωνίαν.

Σπανίως κράτος ἔτυχεν, ἐν διεθνεῖ διαφορᾷ, τόσον πανηγυρικῆς δικαιώσεως παρ' Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπέσπασεν τόσον θριαμβευτικὴν πλειοψηφίαν ὅσον ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς ὡς ἄνω Ἐκθέσεως.

VII

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης ὁ Ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας πρότασιν διὰ τὴν λύσιν τοῦ Βαλκανικοῦ ζητήματος, ἥτις, τροποποιηθεῖσα εἴς τινα σημεῖα, ἐγένετο δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας ἐννέα ἐπὶ ἕνδεκα ψήφων.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἀσκήσασα κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 29 Ἰουλίου 1947 τὸ δικαίωμα τοῦ Veto, ἐματαίωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Συμβουλίου.

VIII

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

31 Ἰουλίου 1947

«Ἡ σήμερον ὑφισταμένη ἀπειλὴ κατὰ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης κατέστη τόσον σοβαρά, ὥστε νὰ εἶναι ἐπιβεβελημένη ἐπειγόντως ἡ λῆψις ἐξαναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τὸν ἄρθρον 7ον. Ἐὰν τὰ μέσα τῆς θεραπείας, τὰ προβλεπόμενα ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, πρόκειται νὰ ματαιοῦνται διὰ τῆς καταχρήσεως τῆς δικαιοδοσίας περὶ ψηφοφορίας τὸ ἀτυχὲς τοῦτο γεγονὸς δέον ὅπως ἀποκαλυφθῇ ἐγκαίρως διὰ τὸν ἐλεύθερον κόσμον, ἵνα οὗτος ἐξεύρῃ ἄλλους τρόπους ἀμύνης ἐναντίον τῶν ἐνόπλων ἐπιθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξακολουθητικῶς ἐξαπολοῦνται ἐναντίον του.

Βάσει τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα διεπίστωσεν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐρεύνης, ἡ Ἑλλὰς κατηγόρησεν ἐν τῇ ἀνακοινώσει της ἀπὸ 26ης Ἰουνίου, ὅτι ὑφίσταται ἀπειλὴ κατὰ τῆς εἰρήνης, προσβολὴ κατ' αὐτῆς ἢ πρᾶξις ἐπιθέσεως. Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ ὅπως τὸ Συμβούλιον ἐπιληφθῇ ἧτς κατηγορίας ταχέως, λαμβανομένων τῶν ἐνδεικνυομένων ἐξαναγκαστικῶν μέτρων. Τοιύτη ἐνέργεια βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 39 καὶ τῶν γεγονότων τῶν ὑφισταμένων τὴν 26ην Ἰουνίου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ εἰρήνη ἠπιελήθη ἐξακολουθητικῶς καὶ διεσαλεύθη διὰ νεωτέρων πράξεων. Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν δύναται νὰ διαψευσθῇ μὲ βέτο.

1ον) Ἡ Ἀλβανία, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα ἐξηκολούθησαν τὰς συντονισμένας ἐνεργείας των, ἤτοι τὴν ἀποστολὴν ἐνόπλων συμμοριῶν διὰ τῶν βορείων τῆς Ἑλλάδος συνόρων, συνεχίζουσαι τὴν ἀπόπειραν περὶ ἀνατροπῆς τῆς νομίμως ἐκλεγείσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ περὶ ἐγκαταστάσεως τῆς δικτατορίας μιᾶς μειοψηφίας, ὑποκειμένης εἰς ξένον ἔλεγχον. Αἱ πράξεις αὗται ἐπιθέσεως ηὔξησαν εἰς θρασύτητα καὶ ἔντασιν, ἀποκορυφωθεῖσαι εἰς τὴν καλῶς ὠργανωμένην εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀνακοινωθεῖσαν πρὸς τὸ Συμβούλιον τὴν 14ην Ἰουλίου καὶ ἐπιβεβαιωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ἐρεύνης.

2ον) Ἡ Ἀλβανία, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα εἶναι ἔνοχοι προκλήσεως κατὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ Ο.Η.Ε., ἀρνηθεῖσαι εἰς τὴν Ὑποεπιτροπὴν τοῦ Συμβουλίου τούτου νὰ ἐξετάσῃ εἰς τὸ ἔδαφός των τὰς παραβιάσεις ταύτας τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Ἐφ' ὅσον ἡ Ο.Η.Ε. ἀποτελεῖ

τὴν μόνην μεταπολεμικὴν ὀργάνωσιν εἰρήνης, ἡ περιφρόνησις αὕτη πρὸς τὴν ἐξουσίαν της δὲν ἀπειλεῖ μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπονομεύει τὴν εἰρήνην.

3ον) Αἱ πράξεις αὗται ἐπιθέσεως καὶ προκλήσεως ἐνθαρρύνθησαν ὑπὸ ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησε τὰ εἰδικὰ προνόμιά του κατὰ τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ Ἀσφαλείας ψηφοφορίαν ὅπως προστατεύσῃ καὶ καλύψῃ τὰς παραβιάσεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ ὅπως τὸ Συμβούλιον πρῶτον ἐπιβεβαιώσῃ τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονὸς ὅτι ὑφίσταται ἀπειλὴ κατὰ τῆς εἰρήνης, προσβολὴ κατ' αὐτῆς ἢ πρᾶξις ἐπιθέσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Τούτου δὲ διαπιστουμένου, ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ ὅπως τὸ Συμβούλιον λάβῃ ἀμέσως μετὰ ταῦτα τὰ προσωρινὰ μέτρα, τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40, καλουμένων τῶν ὑπαιτίων νὰ παύσουν τὰς ἐπιθέσεις των καὶ νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των, τὰς προκυπτούσας ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Ἐὰν αἱ ἀποδείξεις αὗται θεωρηθοῦν ἀνεπαρκεῖς ἢ ματαιωθοῦν διὰ τῆς διαδικασίας ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐν τῷ Συμβουλίῳ, αἱ χῶραι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι σέβονται τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὀφείλουν νὰ ἐξεύρουν ἄλλα μέσα τηρήσεως τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποτρέψουν τὴν μετατροπὴν τῆς Ο.Η.Ε. εἰς ὄργανον ὑπονομεύσεως τῆς εἰρήνης.

Τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἤπια καὶ διαλλακτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα τὸ Συμβούλιον ὤφειλε κατ' ἀρχὴν νὰ ἐφαρμήσῃ, ἐματαιώθησαν διὰ τῆς ψήφου δύο μελῶν ἐναντίον ἐννέα, τὰ ὁποῖα ἐψήφισαν ὑπέρ, δὲν θὰ λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰ φιλοπόλεμα στοιχεῖα εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην νὰ ἐντείνουν τὴν ὀλεθρίαν ἐκστρατείαν των. Ἡ ἔντασις καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἀκηρύκτου τούτου πολέμου πρέπει νὰ πείσῃ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ὅπως ἀναγνωρίσουν τὴν ἀνάγκην καὶ ἀποδείξουν ταχέως καὶ δραστηρίως ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν μελῶν τῆς Ο.Η.Ε. ὑποστηρίζει τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου».

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τύποις: ΠΥΡΣΟΥ Α. Ε., Ἱερὰ Ὁδὸς 61, Ἀθῆναι.